

Hoàng Tử Công Chúa Của Thế Giới Ngầm

Contents

Hoàng Tử Công Chúa Của Thế Giới Ngầm	2
1. Chương 1: Kí Ưc	2
2. Chương 2: Đi Học	4
3. Chương 3: Gây Chiến	6
4. Chương 4: Gặp Mặt	8
5. Chương 5	10
6. Chương 6	11
7. Chương 7	13
8. Chương 8	15
9. Chương 9	17
10. Chương 10	19
11. Chương 11	21
12. Chương 12	23
13. Chương 13	25
14. Chương 14	27
15. Chương 15	29
16. Chương 16	30
17. Chương 17	32
18. Chương 18	34
19. Chương 19	36
20. Chương 20	38
21. Chương 21	40
22. Chương 22	41
23. Chương 23	43
24. Chương 24	45
25. Chương 25	47
26. Chương 26	49
27. Chương 27	51
28. Chương 28	53
29. Chương 29	55
30. Chương 30	57
31. Chương 31	61
32. Chương 32: Sự Yên Tĩnh Trước Con Bão Táp	65
33. Chương 33: Kẻ Thắng Lợi Cuối Cùng	69
34. Chương 34: Trở Về Nước	71
35. Chương 35: Sân Trường Nhạc Dệm	73
36. Chương 36: Thanh Mai Trúc Mã Chuyển Đến	75
37. Chương 37: Lên Núi, Âm Mưu Bắt Đầu!	78
38. Chương 38: Gặp Nạn!	82
39. Chương 39: Hiểu Lầm!	86
40. Chương 40: Nguy Cơ Của Bằng Thị	90
41. Chương 41: Phản Kích Thắng Lợi!	94

42. Chương 42: Sư Huỳnh Phiền Phúc!	98
43. Chương 43: Giải Cứu Tiểu Thư Ký	101
44. Chương 44: Kết Cục	105

Hoàng Tử Công Chúa Của Thế Giới Ngầm

Giới thiệu

Cô là sát thủ đứng thứ ba trên thế giới, thần bí, lạnh khốc. Cô là một hacker máy tính tài giỏi, tinh

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hoang-tu-cong-chua-cua-the-gioi-ngam>

1. Chương 1: Kí Ức

“Mẹ, đừng ...đừng đi ...Van xin người ...đừng đi... . . . Hãy trở lại ” . A, thì ra chỉ là nằm mơ ! Xem ra mình đã gặp ác mộng rồi ! Khóe mắt ẩm ướt, đưa tay vừa sờ, nước mắt, đã bao lâu rồi không có rơi lệ a! Mắt nhìn đồng hồ, chỉ mới có năm giờ sáng, đứng dậy đi tới cửa sổ, đẩy cửa ra hơi lạnh gió sớm thổi vào mặt, không nhận được thân mình run run, đóng kín cửa sổ, vừa nằm lại trên giường, nhưng như thế nào cũng ngủ không được , chuyện cũ từng chút một thoáng hiện ở trong đầu.

Mẹ, người có khỏe không? .

Hôm sau.

“Tiểu thư, cô đã dậy rồi à.”

“Tiểu thư, bữa ăn sang đã chuẩn bị xong” .

” Ông ta đâu?” Người hầu đã sớm quen cách cô gọi cha của mình.

“Lão gia đã sớm lên công ty rồi” .

Gật đầu, ngồi vào bàn, lẳng lặng ăn bữa ăn sáng.

Hôm nay làm cái gì hảo đâu rồi, có muốn hay không trở về trong bang xem một chút, đang suy nghĩ, quản gia thanh âm đột nhiên vang lên.

“Tiểu thư, Trình tiểu thư cùng Lộ tiểu thư tới rồi”

“Mời họ vào đây”

“Vâng”

“Băng Thần,bạn trở lại sao không nói cho chúng mình biết một tiếng a, mình cùng Trình Mộng sẽ đi đón bạn ” Lộ Phỉ Phỉ vừa vào đã nói thật to, thuận tiện chạy lại ôm cô.

“Đúng vậy a, nếu không phải chú Tài nói, chúng mình cũng sẽ không biết là bạn về đâu ?” Trình Mộng cũng vào ôm cô, sau đó oán giận tựa như nói.

“Mình cũng quyết định trở lại tạm thời, còn muốn nói cho các người một kinh hỉ đâu?” Cô nhìn bọn họ nói, bất kể là đối với người ngoài hay là người trong nhà, cô đều diện lên khuôn mặt lạnh lùng, chỉ khi đối mặt với hai người bạn tốt này, cô mới có thể tỏ thái độ ôn nhu.

“Nga, vậy hôm nay bạn muốn đi đâu?” Trình Mộng hỏi.

“Không biết” .

“Vậy thì chúng ta dạo phố đi” .

“Tốt tốt, ba người chúng ta đã lâu không có ở chung một chỗ, cùng nhau đi dạo phố nữa” Lộ Phỉ Phỉ kích động nói.

Ngất, Ficoll (tên tiếng Anh của Phỉ nhi) là người thích mua sắm, cô không thể nào không đồng ý a, Lộ Phỉ Phỉ tỏ vẻ đáng thương nhìn cô, vẻ mặt nhìn thật giống như đang nói : “Bạn không đi thì mình sẽ khóc cho xem, không tin bạn cứ thử đi ”. Mà cô sợ nhất là khi Phỉ Phỉ khóc, quả thực sẽ bị cô nàng bám lấy đến sít sao. Azz! Sợ hai người rồi! Cô liền gật đầu đồng ý.

“Ok. Mình cùng dạo phố nào” Phỉ Phỉ cao hứng vừa nhảy vừa nói.

Cự tuyệt quản gia phái xe đưa bọn họ đi, tự chính mình lái xe, đi vào chỗ phần hoa nhất của thành phố! Bởi vì giờ làm việc đã qua rồi, trên đường đã bớt người đi lại, cho nên bọn họ đã lập tức đến nơi, tìm được chỗ đậu xe, phải đi đi dạo phố, mặc dù là giờ làm việc, nhưng mọi người đi mua đồ đều phi thường náo nhiệt, nơi này mua đồ “hiệu” là vốn là đắt tiền nhất, những người đến đây mua đồ, hẳn là những người giàu có. Cho nên an ninh ở đây vô cùng nghiêm ngặt.

Nhìn Lộ Phỉ Phỉ đi dạo một tiệm lại vừa một tiệm, mua một bọc lại vừa một bọc, cũng đã đi dạo cho tới trưa rồi, mà vẫn không thấy mệt, cô thật là phục Phỉ nhi.

“Phỉ Phỉ, bạn còn muốn đi dạo a, mình tay chân đều đã mệt, chúng ta nghỉ ngơi một chút có được hay không”. Rốt cục, Trình Mộng chịu không được, mở miệng nói, nhân tiện ghé vào cửa tiệm trang sức ngồi nghỉ.

Phỉ Phỉ quay lại nhìn Trình Mộng, lại vừa nhìn cô, rồi lại nhìn ba túi lớn nhỏ đang ở trên tay của hai người, rốt cục cũng gật đầu đồng ý “Được rồi, cũng đã trưa rồi, chúng ta đi ăn cơm đi!” .

Trình Mộng như trút được gánh nặng thở ra một hơi “Rốt cục có thể bỏ tức rồi, mệt chết mình mất. ” Nhưng một giây sau Phỉ Phỉ nói tiếp “Mau đi ăn cơm, sau khi cơm nước xong hảo tiếp tục đi dạo” . Ngất .

Bọn họ đi vào nhà hàng đối diện, muốn giữ sức tốt, phải ăn một bữa, đang chờ thức ăn mang lên, Trình Mộng hỏi cô ” Bằng Thần, tại sao đột nhiên như vậy từ Nhật Bản trở về “

“Đúng vậy a, đúng vậy a, mình cũng muốn biết!” Phỉ Phỉ phụ họa nói.

“Cũng không có việc gì đáng lo”

“Phải không, trước kia cho dù xảy ra chuyện gì, bạn khi trở lại cũng sẽ nói trước cho chúng mình biết ” Trình Mộng phản kháng.

” Đừng nghĩ quá nhiều nữa”

“Ân, bất quá, nếu như có sự tình gì, nhất định phải nói cho chúng mình biết, không được đối với chúng ta có bất cứ điều gì giấu diếm, biết không?” Mộng yêu cầu.

” Ừ “

Trình Mộng còn muốn nói điều gì đó, nhân lúc món ăn vừa đem lên, cô thuận tiện nói sang chuyện khác, không để cho bọn họ tiếp tục mở miệng hỏi thăm.

Cô có thể nói cho họ biết, cô đến đây là tìm người đàn bà kia sao? Người đàn bà ấy vứt bỏ cô, là một người mưu mô, mặc dù cô rất hận bà ta, nhưng cô lại không hạ thủ giết bà ta được, không chỉ là bởi vì cô cùng

bà ta có quan hệ máu mủ, còn bởi vì đây là người mà ông ta kiếp này yêu nhất , ông vì người đàn bà này đã tìm kiếm suốt 10 năm qua.

Bà ta rất cuộc là dạng người như thế nào! Ở chung một chỗ mấy năm nay, hai người họ cũng không biết cô có bí mật này.

Sau khi ăn cơm xong, Trình Mộng nói không cần tiếp tục đi dạo, cho nên bọn họ đều về nhà, lúc ăn cơm, Trình Mộng cùng Phỉ Phỉ nói cho cô biết tình trạng gần đây, cho nên sau khi đem hai người họ về nhà, cô liền đi đến phân bộ của Hồn Tế .(Bởi vì trụ sở chính của công ty ở Nhật Bản, cho nên phần lớn thời gian cô đều ở Nhật).

Trong bang không ai gặp qua diện mạo thật của bọn họ, bởi họ đều dịch dụng ! Lái xe tới đến trước của phân bộ.

“Đứng lại, nơi này là địa bàn của Hồn Tế, cô là người tới từ nơi nào” .

Lấy ra tín vật. (Đại đương gia là chiếc nhẫn màu tím, Nhị đương gia là màu đỏ, Tam đương gia là màu lam). Vì vậy tên bảo vệ nhìn vào, lập tức kêu lên “Chào Bang chủ” .

Những người khác vội vàng mở cửa để cho cô đi vào, bởi vì lúc cô ở ngoài cửa, tên bảo vệ đã báo cho những người khác, cho nên, vừa tiến vào tất cả những người cấp cao ở đây đều chờ hết ở đại sảnh.

2. Chương 2: Đi Học

Mọi người đều ra đón cô, quần áo chỉnh tề sắp thành hai hàng ” Chào bang chủ.” “Ngồi đi “

“Báo cáo tình hình gần đây của các bang khác đi”

“Bang chủ”, người đang nói chính là Đường chủ – chịu trách nhiệm tình báo, “Mới vừa nhận được tin tức, Lang Bang – một bang đang chống đối với chúng ta đã liên hiệp với những bang nhỏ khác để đối phó chúng ta” .

“Nga, nói cụ thể đi”

An bài tốt mọi việc ở phân, khi về nhà đã là mười giờ rồi. Về nhà sao!

“Tiểu thư, cô đã về rồi”

“Lão gia bảo rằng khi nào cô về thì vào thư phòng gặp ông ấy”. Ông ta tìm cô có chuyện gì?

“Vào đi”. Một giọng nói uy nghiêm phát ra từ bên trong cửa truyền đến, mở cửa, ngẩng đầu nhìn cô một cái, lại tiếp tục cúi đầu làm việc, trước bàn làm việc là một người đàn ông trung niên, nhìn trông rất uy nghiêm, năm tháng ở trên người ông để lại quá nhiều dấu vết. Vốn là trên khuôn mặt đã có vài nếp nhăn, ở hai bên thái dương cũng đã điểm vài hạt tóc trắng, mái tóc đen đã được cắt tỉa gọn gàng, cho dù ở nhà cũng mặc tây trang cà vạt cẩn thận tỉ mỉ, không có chút nào xốc xếch! Đây chính là cha của cô, người quen thuộc nhất cũng là người xa lạ nhất.

“Ngồi đi “

“Có việc gì?”. Bọn họ tựa như người ngoài, nói chuyện khách khí với nhau.

“Con muốn đợi bao lâu”

“Không xác định”

“Có tính toán gì không ?”

“Ta hỏi một chút không được sao?” Rốt cục ông cũng thả cây bút trên tay xuống, ngẩng đầu nhìn cô, hazz! Con bé cùng mẹ nó càng lúc càng giống nhau. Nó rốt cuộc cũng trưởng thành rồi! Có phải hay không nên đem công ty giao cho nó, để cho nó quản lý, ta như vậy hảo có thời gian đi tìm bà ấy rồi!

Gần như xem thấu ý nghĩ của ông “Tôi sẽ không tiếp nhận công ty.” Cô lạnh lùng nói “Ông nên biết tôi đã có sự nghiệp cùng bang phái của mình, tôi không muốn nhúng tay chuyện của ông.”

“Đây cũng là chuyện sớm hay muộn.” Ông nhin không được rống lớn “Lập tức đem cái công ty buồn cười đó cùng với bang phái gì đó giải tán đi.”

“Ông không có quyền can thiệp vào chuyện của tôi”. Cô cũng nhin không được nữa đáp lại thật to.

“Ta là cha của con”

“Ha ha ha, buồn cười, hiện tại đã biết ông là cha của tôi rồi ư, ông đã bao giờ làm trách nhiệm của một người cha chưa? Kể từ khi người đàn bà kia bỏ đi, ông đã từng chiều cố tôi chưa ?” Hai mắt mơ hồ, ngẩng đầu nhìn hướng trần nhà, không muốn cho ông ta thấy bộ dáng yếu ớt của cô! Nhin xuống không thể để cho nước mắt chảy ra. Ông ta đi tới trước mặt của cô, buộc cô phải nhìn vào ông ấy”Bất kể con có thừa nhận hay không, trên người của con đang chảy máu của ta, con không thể thay đổi được.”

Cô biết, ông ta thông qua cô để nhìn một người khác, mẹ của cô, người yêu của hắn – Tô Huệ, người phụ nữ Nhật Bản kia, đột nhiên cảm giác ông ta cũng rất đáng thương, không nhin được nước mắt chảy xuống, giơ tay lên, lấy hai tay đặt ở hai vai của cô lấy ra, ngồi trở lại trên ghế sa lon, lạnh lùng nói “Tôi đã thấy bà ta” .

“Cái gì, con nói đã nhìn thấy bà ấy.” Thanh âm của ông nhin không được mà run lên, kinh ngạc nhìn cô.

“Đúng vậy, ở Nhật Bản.” “ Tôi đã đem tư liệu của người ấy điều tra rõ ràng, sau khi xem thì liên lạc với tôi” . Cô từ trong ba lô lấy ra một phong tài liệu đặt lên bàn, rồi đứng dậy rời đi, trước khi ra cửa, quay đầu lại nhìn ông một cái, vẫn đứng ở chỗ cũ ánh mắt không có tiêu điểm, ông ta lại đang nghĩ bà ấy sao!

“Tịch mịch mới nói yêu, vì sao em lại muốn hư hỏng như vậy, ban đầu là người nào tỏ tình nói yêu vĩnh viễn không thay đổi” bài hát này là nàng sau khi rời đi hắn thường nghe, sáng sớm người nào gọi điện thoại cho cô a!

“Nói”

“Băng Thần, chẳng phải hôm nay chúng ta sẽ đi học sao, mình đã cùng Mộng nói qua rồi, còn có thủ tục nhập học chúng ta cũng đã cho người làm tốt rồi nha”. Phi Phi ở đầu dây bên kia kích động kêu to, nha đầu này, làm cái gì cũng thật có tinh thần a!

“Chẳng phải đã học xong rồi sao, vì sao phải đi học lại?”

“Ai nha! Chúng ta không phải là nhầm chán sao? Đi trường học không tòi a, đi đi! Băng Thần” Phi Phi làm nũng nói “Hơn nữa, Mộng cũng đồng ồì. Chúng mình lập tức đến nhà bạn tập hợp nga, cứ như vậy đi, mình đến ngay!” Bên kia đã ngắt điện thoại, cô chỉ có thể bất đắc dĩ lắc đầu.

“Tiểu thư, cô dậy rồi à”

“Ông ta đâu ?”

“Lão gia đi công ty rồi”. Không biết ông ta nghĩ như thế nào, chẳng phải đây là vấn đề ông ta muốn biết ư, tại sao còn có thể bình tĩnh như thế đi làm. Hay là ông ta cũng không có yêu bà ấy như trong tưởng tượng của cô, hử!

Đang suy nghĩ, Trình Mộng cùng Phi Phi đã tới rồi “Băng Thần, chúng mình đi thôi”

“Không cùng nhau ăn điểm tâm sao”

“Tốt, nhanh lên một chút nga, nếu bây giờ không đi sẽ bị muộn mất” Phi Phi đáp.

Học viện Hoàng Gia “Đến rồi” Trình Mộng lên tiếng, trường này là do ba gia tộc cùng sáng lập, khắp cả nước chỉ có hai học viện như thế này! Có thể ở chỗ này đi học đều là người có bối cảnh đặc biệt.

”Chúng ta phải đi báo danh” Phỉ Phỉ nói, ba người bọn họ đem xe cất kỹ, hướng phòng làm việc của hiệu trưởng đi tới! Dọc theo đường đi hấp dẫn rất nhiều người.

”Oa! Học viên mới a! Cô gái ở giữa (Bằng Thần), ta đây muốn đi đuổi theo cô ấy” Một tên mê gái A.

”Stop! Nhìn người như người vậy cô ta có thể coi trọng người, hơn nữa, nhìn cô ta qua lạnh lùng như vậy, không sợ sẽ biến người thành khối băng à” Một đám nữ sinh ghen tỵ nói.

”Nhìn kìa, cô gái tóc đỏ bên cạnh (Trình Mộng) thoát nhìn thật linh hoạt a, vượt qua mê người ôi chào! Nếu là bạn gái của ta thật là tốt” Tên mê gái B.

”Cô gái tóc lam (Lộ Phỉ Phỉ) cũng thật đáng yêu, ôi chào! Vừa đáng yêu vừa có khí chất, làm lão bà của ta cũng được” Mê gái nam C nói.

3. Chương 3: Gây Chiến

Cau mày nhìn những người này, phỉ phạm si (ngu ngốc + mê gái) Thật vất vả tìm được phòng làm việc của hiệu trưởng, gõ cửa ”Mời vào” còn rất lễ phép.

”Hiệu trưởng, chúng tôi đến báo danh” Phỉ Phỉ nói, hiệu trưởng ngẩng đầu nhìn ba người bọn họ, lấy ra tài liệu vừa nhìn, lại là ba cô công chúa của ba gia tộc.

”Nga, các em được phân vào lớp mười một, muốn ta dẫn các em đi không?” Hiệu trưởng lễ phép đối với bọn họ nói, không có cảm giác làm bộ cùng nịnh nọt. Nhìn ra được, Phỉ Phỉ cùng Trình Mộng đối với vị hiệu trưởng này ấn tượng rất tốt.

”Không cần, tự chúng ta đi được rồi, còn có, hi vọng hiệu trưởng đối với thân phận của chúng ta giữ bí mật” Trình Mộng yêu cầu.

”Đó là đương nhiên, ba vị tiểu thư yên tâm đi” .

Ra khỏi phòng làm việc của hiệu trưởng, Mộng nhỏ giọng nói ”Hiệu trưởng này rất phù hợp, thẳng thắn, biết chúng ta là người của ba gia tộc lớn, cũng không có một tia nịnh hót, không biết trường học này như thế nào, có phải hay không cũng giống như ông ấy” Bằng Thần cùng Phỉ Phỉ nghe cũng cười gật đầu.

Lớp mười một.

”Các bạn học, hôm nay lớp chúng ta mới chuyển tới ba vị đồng học, hi vọng các bạn học sau này có thể ở chung hòa thuận với nhau” Ban đạo lớn tiếng nói. (lớp trưởng).

Mà trong lớp không ai quan tâm anh ta, vẫn chơi điện thoại di động, hóa trang, ngủ, bắt đắc dĩ, ban đạo đối với đứng ở bên ngoài đối với bọn họ có chút lúng túng nói ”Khụ! Ba vị đồng học vào đi”, Ba người liếc mắt nhìn nhau, đã đoán được bên trong là tình huống nào rồi, đi tới trước bàn giáo viên.

”Nhìn kìa, đây không phải là ba vị mỹ nữ buổi sáng hôm nay đến ư, lại chuyển tới lớp chúng ta, ôi chào” Tên giáp lên tiếng.

”Oa! Là họ a, đúng vậy a, xem ra ta có cơ hội rồi ” Tên binh liền đáp lại.

”...”

Các bạn học ở trong lớp thảo luận kịch liệt, đột nhiên, ban đạo nói ”Mọi người yên lặng nào, trước hết để cho đồng học mới tự giới thiệu mình, được không?”

Trong phòng học lập tức yên tĩnh lại.

”Chào, mình tên là Lộ Phỉ Phỉ, sau này thỉnh mọi người chỉ giáo nha” Phỉ Phỉ nói xong, còn nháy mắt mấy cái. Ngất, lại giả bộ khả ái.

”Thật đáng yêu nha” A.

”Chào các bạn, mình tên là Trình Mộng ” Mộng khẽ cười nói.

“Ta hôn mê rồi, cô ấy cười lên thật là đẹp nha” B.

“Băng Thần ” Cô lạnh lùng báo ra tên của mình.

“Có cá tính, cực giỏi a, ta thích” C.

“Tốt lắm, các bạn tự đi tìm chỗ ngồi của mình đi! Chúng ta bắt đầu học”

Nhìn vào dãy bàn gần cửa sổ không có ai, ba người bọn họ an vị hảo, Phỉ Phỉ cùng Trình Mộng ở phía trước, cô một người ngồi một loạt, phòng học ở lầu ba, có thể dễ dàng nhìn thấy hơn phân nửa sân trường, lấy ra sách giáo khoa, đang chuẩn bị đọc sách đột nhiên một bàn tay đặt lên trên bàn của họ “Không cho phép các người ngồi ở đây.”Nhìn theo bàn tay tô sơn đỏ, trắng nồn nhìn qua. Trong mắt lộ ra nét ganh tỵ với cô, cong cong lông mày, lông mi thật dài, làn da trắng nồn lộ ra nhàn nhạt phấn hồng, ôm tròn đôi môi, khuôn mặt tức giận. Là mỹ nữ đầu rồi, đáng tiếc so ra kém Mộng! Không tự chủ rung phía dưới, thấy cô lắc đầu không nói lời nào, cho là cô không đem ả ta đưa vào mắt, rống lên một tiếng “Uy, cô lắc đầu cái gì a” Hàn khí trên người phát ra, một chữ “Cút” không biết là bị tức, vẫn bị trên người của cô phát ra hơi thở bị hù dọa. Chu Mẫn rùng mình một cái nhưng vẫn mạnh miệng nói “Vị trí này là của Phong thiếu gia, không cho phép người ngồi ở chỗ này”. Phong thiếu gia? Không cần biết hắn ta là ai, vị trí này cô muốn định rồi, ả? Làm sao oán khí lại nặng như vậy, vừa nhìn, không phải đâu, lớp học cơ hồ tất cả nữ sinh cũng dung ánh mắt phát hỏa để nhìn, thật giống như muốn đem cô ăn tươi nuốt sống, bất quá, cô sẽ sợ sao?

Cô đứng lên, nhìn Chu Mẫn, nhẹ nhàng chuyển hàn khí thành sát khí, Chu Mẫn chân đã như nhũn ra rồi, nếu không phải chống vào cái bàn, chỉ sợ đã bị té ngã rồi, có mấy nữ sinh nhất gan không nhịn được khóc ra thành tiếng, ban đạo xem tình hình không đúng “Này, mọi người ở lại học đi”. Nói xong cầm lấy sách giáo khoa bỏ chạy, mắt thấy ban đạo cũng chạy, những người khác mọi người so với thỏ chạy còn nhanh hơn. Trong chớp mắt trong phòng học, chỉ còn lại bốn người, cô vẫn lạnh lùng nhìn Chu Mẫn, hai chân của cô ta run rẩy không ngừng, mồ hôi lạnh theo khuôn mặt đi xuống giọt, nhưng nàng cũng không dám đi lau, nhìn nàng cái bộ dáng này, có chút khinh bỉ cô ta, dần dần thu lại sát khí trên người. Chu Mẫn đã chống đỡ không nổi, ngất đi. Thật vô dụng.

“Băng Thần, bạn đừng đùa nữa” Phỉ Phỉ vừa nhìn Chu Mẫn ngất đi, vừa nhìn cô. Nhìn Chu Mẫn trên mặt đất một lần nữa, rồi cầm lấy túi rồi đi, Mộng cùng Phỉ Phỉ vội vàng đuổi theo.

“Băng Thần, chúng ta đi ăn cơm thôi” Mộng nói.

Gật đầu, dọc theo đường đi cười cười nói nói rất nhanh đã đến phòng ăn, bởi vì vẫn chưa tới tan giờ học thời gian, phòng ăn người không phải là rất nhiều, bọn họ tìm một vị trí gần cửa sổ mà ngồi vào, “Tịch tịch mới nói yêu, vì sao em lại muốn hư hỏng như vậy, ban đầu là người nào tỏ tình nói yêu vĩnh viễn không thay đổi “ ” Nói” lấy điện thoại di động ra, nhìn cũng chưa từng nhìn liên tục tiếp nhận “Bang chủ, bọn họ bắt đầu hành động”

“Mục tiêu”. Bên cạnh vừa phát ra trận trận hàn khí.

“Buổi tối, ở phân đường”

“Làm chuẩn bị đi”

“Hảo, bang chủ cẩn thận”

“Ân” cúp điện thoại, lẳng lặng suy nghĩ .

“Băng Thần, Băng Thần, Băng Thần” Phỉ Phỉ gọi.

Gọi cô phải không? Ngẩng đầu nhìn Phỉ Phỉ “Đang suy nghĩ gì, xảy ra chuyện gì vậy” Phỉ Phỉ hỏi.

“Không có gì”

“Phải không, bạn mới vừa nghe điện thoại, trên người có sát khí, có phải hay không Hồn tể xảy ra chuyện gì” Mộng.

“Ân” sau đó hạ giọng đem mọi chuyện nói cho các hai người biết. Nghe xong chuyện đã xảy ra, trên người các nàng cũng phát ra nhẹ nhàng sát khí!

Cô cười nắm lấy tay của họ, làm cho các họ yên tâm, nếu như ngay cả điểm này cũng làm không xong, thì những việc khác cũng không cần cho xen lẫn nữa! Nhìn tâm tình của hai người dần dần bình tĩnh trở lại, cô biết họ đã yên tâm, sau khi ăn cơm xong ba người trở lại phòng học, nhưng, đây là tình huống gì.

4. Chương 4: Gặp Mặt

Trong phòng học ba tầng bên ngoài đều bị vây quanh, hơn nữa, những người chạy nhanh nhất chắc cũng là nữ sinh, mơ hồ từ tận cùng bên trong truyền ra những tiếng thét chói tai. “A, Phong vương tử, mau nếm thử đồ ăn em làm cho anh!” Mỗ nữ A.

“Hạo vương tử, em yêu anh, mong anh chấp nhận tấm lòng của em” Mỗ nữ B.

“Vũ vương tử cười với ta! A, ta hạnh phúc chết mất” Mỗ nữ C

“...”

Ba người bọn họ không giải thích được liếc nhau một cái, phía sau còn có nhiều hơn nữ sinh cũng đi vào, đem bọn họ chen chúc tản ra ngoài.

“Băng Thần, người nào giẫm chân của mình, đau muốn chết” Phỉ Phỉ kêu lên.

“A, họ cũng nắm tóc mình! Muốn chết a” Mộng cũng vậy.

A, người nào giẫm cô, đau quá! Ngất, đầu cô phát hỏa, gặp quỷ à! Cô trong đám người liều mạng tránh né, nhưng vẫn là bị những người đó làm cho bị thương, a, đau quá, vừa nhìn trên cánh tay xuất hiện năm rãnh máu, cô không nhịn được nữa!

“A, người nào a, người nào đem tôi văng ra tới đây vậy”. Kỳ quái, rõ ràng ở bên trong a, làm sao thoáng cái lại bay đến phòng học phía ngoài.

“A”

Đụng

Loảng xoảng.

” Ai u”. Một hai ba bốn nhất nhất đều bị cô đá ra ngoài phòng học, Phỉ Phỉ cùng Trình Mộng nhìn thấy cô ở chỗ này vung tay, không nhìn được cũng làm giống cô, đem bọn họ dọn dẹp đi ra ngoài. Rốt cục, bên trong các nữ sinh phát hiện điều gì đó không đúng, rồi rít quay đầu lại nhìn, xác thực nhìn thấy phòng học phía ngoài nữ sinh thật giống như xếp La Hán giống nhau, một tầng một tầng gục trên mặt đất mà kêu rên! Mà bên trong phòng học xác thực xuất hiện một mảnh chân không giải đất, ba người đầu tóc rối bởi quần áo xốc xếch hai tay ôm ngực nhìn bọn họ, hơn nữa từ trên người tán phát ra một trận lạnh lẽo, ở nơi này đang là mùa hè nóng bức, nhưng cảm giác được một luồng khí lạnh! Người ở phía ngoài sẽ không biết đây là kiệt tác của ba nữ sinh này, quá vạm vỡ đi! Ba người tiến về phía trước, tất cả nữ sinh cũng lập tức giải tán, trong nháy mắt vô ảnh vô tung biến mất, rốt cục thấy rõ ràng rồi trong vòng vây người, ba người quan sát bọn họ đồng thời (ba anh nhìn ba chị đấy), bọn họ cũng đang quan sát ba người, trong đầu hiện ra ba người tư chất không lường trước (mặc dù cũng không phải vì bọn họ mà đến, nhưng trong sân trường phong vân nhân sự hay là hiểu rõ một chút).

Ha ha các cô chính là Tam vương tử, lớn lên khá tốt a. Ba người bọn họ liếc mắt nhìn nhau, hướng chỗ ngồi đi tới, mà Thiên Tĩnh Phong vừa lúc ngồi vị trí của cô, Thiên Vũ cùng Tử Hạo ngồi ở phía sau cô một loạt, đi lên trước đối diện lẫn nhau.

Này ba nữ sinh đặc biệt đây rồi, đặc biệt là cô gái tóc tím này, mái tóc tím được xõa ra sau, gió thổi nhẹ vào mái tóc tỏa ra mùi hương nhẹ nhẹ, lộ ra nhẹ nhẹ hấp dẫn, gương mặt xinh đẹp vây quanh hai khóa linh động xác thực lạnh lùng đen trắng châu, không, nàng mang ẩn hình ánh mắt rồi. Cong cong lông mày, lông mi thật dài, trắng nõn không rãnh da lộ ra nhàn nhạt phấn hồng, thật mỏng đôi môi như hoa hồng biện loại kiều diễm ướt át!” Đồng học, này là chỗ ngồi của ta” thấy vậy nhập thần, Thiên Tĩnh Phong bị thanh âm đột nhiên xuất hiện kéo trở về.

“Cô tên là gì?” Thiên Tĩnh Phong hỏi

Ồi chào! Làm sao đột nhiên hỏi tên của cô, nhìn thấu nghi ngờ của cô “Tôi nghĩ đã gặp cô, cô rất đặc biệt” .

Cô lạnh lùng nói ra “Không có hứng thú biết người”. Thừa dịp Tĩnh Phong không có chú ý, đẩy ra, ngồi lại vị trí của anh ta, nằm úp sấp xuống chuẩn bị ngủ!

“Băng Thần, bạn bị thương nữa à.” Mộng lo lắng hỏi.

Ngẩng đầu, Mộng cùng Phỉ Phỉ đang xoay đầu lại nhìn cô, gật đầu, coi như là đáp lại. Hảo bụng mình a, tối hôm qua căn bản không ngủ được!

“Có cần xuống phòng y tế không?” Phỉ Phỉ

“Không cần” .

Đột nhiên cảm giác cánh tay bị người nào đó kéo dậy, cô mở mắt nhìn, là Thiên Tĩnh Phong, anh ta muốn làm gì? Không đợi cô kịp phản ứng, cũng đã bị anh kéo ra khỏi phòng học, phục hồi tinh thần lại, mạnh mẽ hất tay của anh ra, dùng sức quá mạnh, thiếu chút nữa ngã nhào! Bọn họ cứ như vậy mà nhìn nhau , người nào cũng không nói chuyện. Mộng, Phỉ Phỉ, Quang Vũ, Tử Hạo ngay sau đó cũng đi theo hai người họ ra ngoài.

“Đi phòng cứu thương.” Phong lạnh lùng ra lệnh.

Không để ý tới anh ta, xoay người đang muốn trở lại, lại bị anh túm ở “Tôi nói, đi phòng cứu thương, cô nghe không hiểu sao?”

Anh ta ỉnh là ai a, không giải thích được! Lần nữa hất ra tay của hắn, lại bị Mộng cùng Phỉ Phỉ khuyên “Băng Thần, nghe anh ấy, đi đi, đem vết thương băng bó lại, tránh bị nhiễm trùng “

Nhìn các người một cái “Ấn” Cô nhẹ nhàng gật đầu.

Ba người bọn họ hướng phòng cứu thương đi tới, mà ba tên thiếu gia cũng đi theo sau, Phỉ Phỉ cùng Trình Mộng trên người ít nhiều gì cũng có chút bị thương, ba người đơn giản xử lý, liền chuẩn bị trở về phòng học, “Tích mịch mới nói yêu, vì sao người em lại hư hỏng như vậy, làm...” Tiếng Điện thoại vang lên “Alô”

“Là ta” Cô dừng bước, là ông, ông ta rốt cục không nhịn được tìm cô rồi.

“Có việc gì ?” Cô lạnh lùng nói, nhưng trong giọng nói vẫn có một tia vui vẻ, Phỉ Phỉ cùng Mộng cảm giác được, cũng dừng bước lại xem cô.

ladyhouse00.wordpress /

“Ta nghĩ rồi, ta muốn đi tìm bà ấy”. Ai! Cô rốt cuộc cũng biết. Xem ra cô xem thấp vị trí ủa người đàn bà kia ở trong lòng ông ta.

“Vậy à.”

“Ta rời đi trong khoảng thời gian này, con có thể hay không giúp ta xử lý một số việc của công ty”

“Bao lâu? “

“Rất nhanh, một tháng là tốt rồi”

“Ông đã xem rồi sao?” Người này muốn cô nói như thế nào cho phải a, rõ ràng cũng đã trở về không được, nhưng vẫn là như thế kiên trì.

“Ấn”

“Vậy ông còn muốn đi. “

“Ta muốn hỏi rõ ràng, bất kể nàng hiện tại là dạng gì, ta cũng muốn biết nguyên do, chết cũng phải thấy xác. “

“Tôi sẽ phái người bảo vệ ông”

“Cảm ơn con”. Cúp điện thoại, lộ ra một nụ cười thống khổ.

“Băng Thần, tại sao, tại sao mình cảm giác bạn vừa rất vui vẻ vừa rất đau đớn vậy” Mộng.

“Không có gì, đi thôi, trở về lớp”

Hôm nay một ngày như vậy lại kết thúc, cũng đâu có nhàm chán ?

5. Chương 5

“Tịch tịch mới nói yêu, vì sao em lại muốn hư hỏng như vậy “ ” Uy “ “Băng Thần, chúng mình đang ở Bar Tịch Tịch, cậu tới đây đi?” Mộng. “Àn, chờ mình tí “. Cúp điện thoại, lấy được cái chìa khóa ra cửa, lấy xe của cô hướng Tịch Tịch lên đường. Cô thích đua xe, có thể nghe được tiếng gió thổi vù vù qua bên tai, nhìn đường phố, người đi đường, xe cộ nhanh chóng lui về phía sau, còn có những chiếc xe khác cùng đua với nhau... Bọn chúng làm cô khoái cảm, cũng làm cho ta cảm thấy đắc ý, thống khoái! Không biết đã vượt qua bao nhiêu chiếc, không biết xuyên qua bao nhiêu xe , rốt cục cô tới . Một thân ảnh xinh đẹp bước xuống xe, tháo nón an toàn xuống. ”A! Mau nhìn này, cô ả này lái chiếc Motorcycles, ôi chào! Tuyệt diệu, ta thích”. Mấy tên côn đồ hướng cô đi tới, nói chuyện đồng thời còn hướng cô vươn tay ra, cô thuận thể bắt được tay của hắn, đánh về phía sau một cái “Răng rắc” tiếng xương gãy vang lên. Một cước đá vào bụng của hắn, đá ra xa hai thước, những tên côn đồ khác thấy thế, ríu rít hướng cô xuất thủ. “Ai nha. “ “A!” Nhìn trên mặt đất bọn chúng nằm trên mặt đất, vỗ vỗ tay đi vào Bar Tịch Tịch. Ánh đèn lập lòe, tiếng nhạc chói tai, âm thanh thật to, khó nghe. “Băng Thần, bạn làm sao mới đến a.” Phỉ Phỉ. “Phải giải quyết một số vấn đề nhỏ.” Gật đầu, lỗ tai cuối cùng thanh tịnh, mở cửa đi vào, ôi chào! Làm sao ba người bọn họ ở chỗ này, cô nghi ngờ nhìn hướng Phỉ Phỉ! Phỉ Phỉ đối cô xin lỗi nhún nhún vai, ý là, chính bọn họ muốn tới đây, cô cũng không có biện pháp a. Ngất! Nha đầu này, Phỉ Phỉ cùng Tử Hạo ngồi cùng nhau, Thiên Vũ cùng Trình Mộng ngồi cùng nhau, chỉ có Tĩnh Phong bên cạnh còn có một vị, nhớ tới hành vi hồi sáng của anh ta, không muốn cùng anh ta ngồi cùng nhau, Phỉ Phỉ nhìn cô chậm chạp không vào ngồi, liền ở phía sau đẩy cô một cái, mất thăng bằng, ngã vào người của Tĩnh Phong, anh lập tức đỡ lấy cô, trời ạ, tim làm sao lại đập nhanh như vậy, nóng quá! Vội vàng thoát khỏi lòng anh, ngồi sang bên cạnh. Anh đây là thế nào, bị cô hất ra, lại có một tia mất mát. Nhìn anh mặt ửng đỏ, cô lại có một tia động tâm. Người này này cũng sẽ đỏ mặt a! Thật thú vị. Lấy điện thoại di động ra nhìn thời gian. Mười một giờ rồi, họ cũng đã bắt đầu , nghĩ tới khóe miệng lộ ra một tia Thị Huyết mỉm cười, vừa lúc bị Trình Mộng thấy, Mộng biết cô một khi lộ ra nụ cười như thế, tỏ vẻ cô muốn sát giới rồi, vừa lo lắng nhìn cô. “Băng Thần, cậu không đi sao?” Cô nhìn Mộng lạnh lùng nói “Tại sao phải đi? “ “Nhưng là, mình lo lắng “ “Không nên lo lắng, tin tưởng vào lựa chọn của mình, ok? ” Cô cắt đứt lời Mộng mà nói..., ba người bọn họ không hiểu hai người đang nói gì. “Chuyện gì vậy, nghe tới thật giống như rất nguy hiểm” Tử Hạo. Cô lạnh lùng nhìn anh một cái, ý nói không nên hỏi, bớt can thiệp vào đi. Anh lúng túng sờ sờ lỗ mũi, xem một chút ngồi ở bên cạnh Phong tiếp tục uống rượu. Phong trong lòng cũng rất tò mò, đôi môi giật giật, nhưng cuối cùng cũng không có hỏi ra lời. Điện thoại di động vang lên, phát tới tin tức: Đã bắt đầu, bên Lang Bang một phần ba đã đi đến quán bar Tịch Tịch chọn nơi xử lý. Còn có một bộ phận đi đến đó, số ít ở lại Lang Bang tổng bộ. Đây là cái gì, gương đồng kích tây sao? Muốn đánh nhau trở tay không kịp. Trong dự liệu chuyện. Lập tức có tin tức mới: Giữ nguyên kế hoạch tiến hành. Hắc hắc, cô để Lang Bang tối nay trên thế giới đều biến mất hoàn toàn, quanh thân sát khí hiện lên, khóe miệng không tự chủ lại lộ ra Thị Huyết mỉm cười. “Người này không dễ chọc” Đây là ý nghĩ của ba chàng trai, lấy ra một chai bia, giết chết. Đứng dậy rời đi , lưu lại Phỉ Phỉ cùng Mộng và ba người bọn họ. Trong phòng. “Mộng, Băng Thần một thân sát khí muốn làm gì đi a” Thiên Vũ thắc mắc hỏi. “Nga, chắc là ba của bạn ấy ở công ty xảy ra chuyện gì đó.” Trình Mộng đáp. “Phải không, công ty gặp chuyện không may cũng không cần đi tìm người liều mạng.” Tử Hạo không tin trả lời. “Bạn ấy làm việc, không ai có thể hiểu được, chúng tôi sống chung 10 năm cũng không thể nhìn thấu bạn ấy.” Phỉ Phỉ đáp. “Chỉ có ý niệm giết người trên thân mới sẽ xuất hiện sát khí, không phải sao?” Tĩnh Phong khẳng định rất đúng lời họ nói. Thiên Vũ, Tử Hạo, Tĩnh Phong nhìn Trình Mộng cùng Phỉ Phỉ, hi vọng hai người có thể đưa ra một giải thích hợp lý. Mộng ở trong lòng oán trách: Bọn họ làm sao tí mỉ như vậy a, Băng Thần, bạn làm bọn mình rơi vào vấn đề khó khăn rồi. “Àn, đây là bởi vì, bởi vì...” Phỉ Phỉ ấp a ấp úng không nói ra. “Bởi vì bạn ấy vốn chính là người của hắc đạo, cho nên trên người có sát khí là điều tất nhiên thôi.” Mộng giải thích. Phỉ Phỉ quay đầu nhìn về phía Mộng, làm sao bạn đem những này nói cho bọn họ biết a. Mộng hướng Phỉ Phỉ ánh mắt bảo cô yên tâm. Ba người bọn họ nhìn về phía Mộng, hi vọng cô nói rõ ràng “Băng Thần vốn chính là người của hắc đạo, bất quá cũng là hai

năm trước, chúng tôi cũng là mới biết được. ” Mộng đành phải nói láo, thật ra thì các cô từ khi 12 tuổi đã lập nên “Hồn tể” rồi, năm năm sau họ đưa “Hồn tể” phát triển trở thành vì bang phái đứng hàng thế giới, toàn cầu các nơi đều có phân bộ, công ty lớn thế hai trên thế giới Nhật Bản là do Băng Thần gây dựng nên. Chỉ bất quá những thứ này trừ ba người bọn họ, không có người nào biết! “Cô ấy tại sao là người của hắc đạo, người bang phái nào? Chịu trách nhiệm gì?” Phong. “Không biết, về chuyện hắc đạo, bạn ấy chưa bao giờ có cho chúng ta hỏi tới, nói biết đến càng nhiều sẽ càng nguy hiểm, cho nên về bạn làm gì chúng tôi thật sự không biết” Mộng. Người này, sẽ không có nguy hiểm sao, không được, anh phải nhanh lên làm cho cô rút lui khỏi hắc đạo. Nghĩ tới cô sẽ gặp nguy hiểm, anh không nhịn được cảm thấy đau lòng. Bên cạnh nhiệt độ trong nháy mắt giảm xuống! Đứng lên đang muốn ra khỏi cửa. “Cậu đi đâu vậy” Phỉ Phỉ. Quay đầu lại nhìn về phía Phỉ Phỉ, lạnh lùng nói “Tìm cô ấy.” “Mình khuyên cậu không nên đi.” Mộng đi tới bên cạnh Tĩnh Phong. Nghi ngờ nhìn hướng Mộng “Tại sao?” “Cậu biết đi nơi nào tìm? Bạn ấy không thích người khác can thiệp chuyện của mình, sẽ làm cho bạn ấy chán, cậu nguyện ý làm cho bạn ấy chán sao?” Mộng nhìn ra cái người lạnh lùng này đã thích Băng thần rồi, hai người cũng như vậy kiêu ngạo, lạnh lùng như thế nào ở chung được a. (*__*) hi hi... , có chút mong đợi nga! Không, anh không muốn làm cho cô ấy chán anh, nên làm cái gì bây giờ, tức giận một quyền nện ở trên tường, thấy tình huống như thế, Quang vũ cùng Tử Hạo ngăn lại hành vi của anh, đem Phong ở trên ghế sa lon ngồi xuống, azz, thật không đành lòng thấy anh như vậy, đi tới vỗ vỗ vai anh “Yên tâm đi, Băng Thần có không có chuyện gì, mỗi lần xong chuyện, bạn ấy sẽ gọi điện cho bọn mình báo là bình an. ” Mộng. Nhìn người nằm trên mặt đất ngổ ngang, không ngừng giãy dụa, thật vô dụng, như vậy không lịch sự đánh, chán ghét nhìn bọn hắn một cái, theo mặt đạo đi lên lầu hai, khúc quanh “Đứng lại” một cây thương để ở mi tâm của cô. “Người là sát thủ của “Hồn tể” ?” Người cầm súng hướng về phía cô chính là bang chủ của Lang Bang – Lang Đầu, hắn từng bước đi tới, cô từng bước lui về phía sau, lui trở về lầu dưới đại sảnh đứng lại. “Người là ai? Tại sao đánh lên người của Lang Bang ta? Chúng ta có cừ oán với nhau sao?” Khóe miệng lộ ra mỉm cười khinh miệt, hừ lạnh nói “Ồ trên đường thấy nào nhiệt nên vào xem, không được sao? “ “Người, hừ, rượu mời không uống lại muốn uống rượu phạt.” Hiển nhiên hắn tức giận rồi “Vậy thì ta không khách khí nữa.” Nói xong, giờ súng lên, ngón tay chậm rãi bóp cò, chăm chú nhìn chăm chăm ngón tay của hắn, mắt thấy ngón tay của hắn sẽ phải giữ chặt cò súng, không có biện pháp, chỉ có liều mạng. Đối với hắn lộ ra một mỉm cười khinh miệt, thừa dịp hắn ngây người hết sức, đã sớm giấu ở ống tay áo ám khí phát ra, hắn cũng là người từng trải, trong nháy mắt kịp phản ứng, bóp cò, “Phanh” đạn cùng ám khí lần lượt bay ra, thân thể vi tà, đạn gặp thoáng qua, hắn nhanh chóng tránh không kịp một cây chủy thủ sắp cắm lên người mình, Lang Đầu hai mắt nhìn chăm chăm cô, khuôn mặt không dám tin. “Người” Thân thể chậm rãi lui về phía sau, ôm đầu vết thương, đáng chết, thiếu chút nữa, đi tới bên cạnh hắn, mỉm cười nhìn hắn “Chết không nhắm mắt sao? Ta là “Hồn tể” tím hồng, người chưa nghe qua sao, như vậy, chúng ta coi như không cừ oán oán sao?” Tháo mặt nạ xuống, để cho hắn thấy rõ dung mạo của cô, từ trên người hắn hung hăng rút ra cây đao, máu đi theo phun vãi ra, nhuộm đỏ che ở trước mặt trước, nhìn hoa lệ trước lại một lần bị máu tươi nhuộm đỏ, trên tay lại giết một cái mạng rồi, bất đắc dĩ a! (cô giết người ta mà còn báo là bất đắc dĩ)

6. Chương 6

Đầu vai bị đạn bắn bị thương còn đang chảy máu, kéo áo xuống băng bó đơn giản một chút, gọi điện thoại cho Mộng bảo cô đã bình an. Trên quầy rượu Bar Tịch Mịch.

Làm sao còn chưa có gọi điện thoại tới a, Tĩnh Phong gấp gấp nhiều lần cũng muốn đi ra cửa, bất đắc dĩ cũng bị bọn họ ngăn cản. Một tiếng nhạc truyền đến, cô gọi điện thoại tới rồi sao? Mấy người nhanh chóng vây xung quanh Mộng “Băng Thần, thế nào a ?”

“Àn, hoàn hảo” Đầu bên kia điện thoại truyền ra thanh âm “Để cho tôi nói chuyện với cô ấy” mạnh mẽ đoạt lấy điện thoại, tiếp theo hướng về phía điện thoại di động rống lên giận dữ “Làm sao cô lại làm như vậy.” .

Người này làm sao như vậy a, bất kể hắn thật giống như rất quan tâm cô, trong lòng có chút vui vẻ, bất quá trong lòng là nghĩ như vậy, nhưng ngoài miệng lại lạnh lùng nói “Chuyện không liên quan đến anh, để

cho Mộng nghe điện thoại”. Tức chết ta, cô ấy làm sao như vậy không biết tốt xấu a. Đưa di động vẫn trả lại cho Mộng, ngồi một mình ở trên ghế sa lon uống rượu.

“Ừ, Băng Thần”

“Àn”

“Mọi chuyện thuận lợi chứ?”

“Hoàn hảo, mình không tới đó nữa, hai người về sớm một chút đi.”

“Àn, bọn mình biết rồi, bạn cũng sớm về nhà nghỉ ngơi một chút đi “

“Àn.” Cúp điện thoại, không biết những nơi khác tình hình như thế nào. Gọi điện thoại hỏi qua tình huống mọi việc, hết thấy đều thuận lợi, đều ở trong lòng bàn tay!

Về đến nhà, tắm rửa sạch sẽ, nằm ở trên giường nhưng như thế nào cũng ngủ không được, nhìn mình hai tay đã nhuộm đầy máu tanh, hôm nay đôi tay này lại vừa kết liễu một mạng.

“Băng Thần, chúng mình tới rồi” Phỉ Phỉ.

“Hôm nay làm sao sớm như vậy a”

“Mình cũng không muốn sớm như vậy rời giường a, đều do Tử Hạo, sáng sớm lại gọi điện thoại đánh thức mình.” Àn? Cô không giải thích được nhìn Phỉ Phỉ, kỳ quái, cô ấy có cái gì không đúng nga, Phỉ Phỉ thấy cô nhìn chăm chăm vào mình, mặt đỏ lên, cảm thấy xấu hổ, Phỉ Phỉ nghĩ cô khẳng định bỏ lỡ trò hay nào đó không có nhìn.

Cô quay đầu nhìn về phía Mộng, hi vọng cô ấy nói cho cô biết!

Mộng ra vẻ thần bí hướng cô ngoắt ngoắt tay “Kê lỗ tai vào đây, như thế như thế, như vậy như vậy” nha. Thì ra là như vậy, tối hôm qua ở Bar Tịch Mịch rất loạn, có người đi đến đập phá, bọn họ từ trong phòng đi ra ngoài, phía ngoài mới vừa kết thúc chiến tranh, hai người nổi nghiệp mã lương bại câu thương, bọn họ năm người không muốn gây chuyện, cho nên rất cẩn thận muốn từ góc ra bên ngoài lui ra ngoài, một tên còn đồ nhỏ lắm cho là bọn họ là người của đối phương, muốn đi ra ngoài mặt báo nên đứng đằng sau đánh lén, kết quả Phỉ Phỉ không có chú ý thiếu chút nữa bị thương, may là Tử Hạo kịp thời phát hiện cứu Phỉ Phỉ một mạng, tới anh hùng cứu mỹ nhân, mà mỹ nhân đây tựa như tâm cho ân nhân rồi.

Ha ha, cô đối với Phỉ Phỉ lộ ra rất ánh mắt mập mờ, Phỉ Phỉ ngẩng đầu nhìn cô một cái, khuôn mặt lại ửng hồng, nha đầu này, lúc nào trở nên dễ dàng như vậy xấu hổ nữa! Cô muốn tiếp tục trêu chọc cô ấy, Mộng nhìn ra ý của cô, vội vàng ngăn cản nói “Tốt lắm tốt lắm, Băng Thần, bỏ qua cho Phỉ Phỉ đi, bạn nhìn mình xem, (* __ *) hi hi...”

Đang chuẩn bị ra cửa... “Tiểu thư” quản gia gọi cô lại, cô quay đầu lại “Lão gia phân phó tiểu thư có rãnh rồi thì đi công ty một chuyến ” Mặt không chút thay đổi gặt đầu.

Ông ta để cho cô đến công ty hẳn là có chuyện trọng yếu! Hay là đi xem một chút, nghĩ tới đây. Cô hướng Mộng cùng Phỉ Phỉ xin lỗi nói “Sáng hôm nay mình không đi học được rồi, mình đi đến công ty ông ta xem một chút”. Mộng có chút tiếc hận nói “Vậy cũng tốt, chiều gặp nhau nhé”.

Từ nhà để xe lấy ra chiếc xe “Yêu” cùng bọn họ đi ra đến cửa, ngẩng đầu nhưng nhìn thấy ba người bọn họ đứng gần đấy nói chuyện phiếm, nghe được tiếng cửa mở, rồi rút ngẩng đầu nhìn hướng bọn họ. Cô nghi ngờ nhìn hướng Mộng cùng Phỉ Phỉ.

“Nga! Buổi sáng hôm nay chúng ta cùng bọn họ cùng đi, vốn là để cho bọn họ cùng chúng ta cùng nhau đi vào, nhưng bọn họ nói ở bên ngoài chờ được rồi, mình lại quên nói với bạn” Mộng, cô sẽ giải thích gặt đầu, sải bước lên “Yêu” đeo lên nón bảo hộ, đang chuẩn bị phát động xe lên đường.

Tĩnh Phong ngăn cản cô “Con gái đi Motorcycles rất nguy hiểm, tôi đưa cô đi học” hần lạnh lùng nói, nhưng vẫn đột nhiên có thể nghe được hần quan tâm. Cô đối với hần trợn mắt một cái. Ý là bớt can thiệp vào.

Khởi động xe, hấn ngăn cản không để cho cô đi, cô một thanh hất ra tay của hấn, lạnh lùng nói “Mau tránh ra” thừa dịp hấn không để ý, nhanh chóng chạy mất.

Nhìn tay bị hất ra, trong lòng có chút kinh ngạc, đây là lần đầu tiên bị một người con gái cự tuyệt, tư vị thật đúng là không dễ chịu a, cười khổ lắc đầu. Thiên Vũ đi tới vỗ vào vai an ủi Phong. Sau đó lên xe của mình hương trường học đi tới.

Đem xe dừng ở ga ra tầng ngầm! Hướng chánh cửa đi tới.

Trước mặt tập đoàn Băng Thị này chiếm diện tích 400 thước vuông, cao 56 tầng, lộng lẫy xinh đẹp.

Đang muốn đi vào thì có người lên tiếng.

“Tiểu thư, chờ một chút” .Phía trước người bảo vệ ngăn cản cô.

“Thật xin lỗi, tiểu thư, xin hỏi người tìm ai”. Nhìn cô bé trước mắt này thật xinh đẹp, mái tóc màu tím thật dài xõa phía sau, thanh tú khuôn mặt quyến rũ, mặc chiếc áo màu xanh nhạt ôm lấy thân người cao gầy của cô bé, phía dưới mặc chiếc quần soóc ngắn màu đen, lộ ra đôi chân thon dài, nhìn vào mắt cá chân cùng giày, thoát nhìn thanh lệ thoát tục, nếu như trên mặt có chút vẻ mặt ôn hòa là hoàn hảo tất cả.(ông này BT)

“Nhìn đủ chưa?”. Đột nhiên thanh âm lạnh lùng lên tiếng cắt ngang suy nghĩ của tên bảo vệ, lúng túng khựng một tiếng “Thật xin lỗi, tiểu thư, người không thể đi vào” . Không cùng anh ta đứng nói nhảm. Gọi điện thoại cho thư ký của ông ta.

“Thư kí cao, xuống đón tôi”. Cúp điện thoại chờ thư kí Cao đến. Cô bé này nói thư kí Cao, đây không phải là thư kí của chủ tịch sao? Chẳng lẽ cô bé trước mắt này, đang suy nghĩ bông nghe thấy tiếng.

“Tiểu thư, cô tới rồi tới rồi” Gật đầu.

A, đó là thư kí Cao.Cô bé này thật sự là con gái của chủ tịch a, thăm thăm, chén cơm khó giữ được a.

Ngẩng đầu nhìn tên bảo vệ một cái, không để ý tới anh ta, đi vào công ty, thư kí Cao theo sau cô, đi tới cửa thang máy, thư kí Cao đưa tay đè nút thang máy “Leng keng” dưới thang máy, một trước một sau đi vào thang máy.

“Tiểu thư, muốn tôi trước dẫn cô đi thămmởm công ty một chút không?”

“Không vội”

“Nga, chủ tịch lúc gần đi đã phân phó, tiểu thư ở công ty chức vị là Quản lý phòng khai thác kiêm Tổng kinh lý”

“À” Nghe lời thư kí Cao mà nói..., nhìn mấy con số trên thang máy tăng lên. Cô nhẹ gật đầu.

Thang máy đến nơi, tùy thư kí Cao chỉ dẫn đi về phòng làm việc.

“Đúng rồi, công ty gần đây chuẩn bị cùng công ty Nhật Bản hợp tác khai phá một số hạng mục, chủ tịch nói cái này hạng mục giao cho tiểu thư toàn quyền chịu trách nhiệm”. Dừng bước lại, quay đầu lại nhìn thư kí Cao một cái. “Nha” quay đầu lại tiếp tục đi về phía trước, đi tới công nhân viên cũng nghi ngờ nhìn hướng cô với thư kí Cao cúi đầu.

Cô lạnh lùng phân phó “Nếu như vậy, đem tài liệu hợp tác cho tôi”

7. Chương 7

Gật đầu “Đã chuẩn bị tốt, đặt ở trên bàn làm việc của cô rồi” Thư ký này cũng không tệ, rất có trách nhiệm.

” Phòng làm việc của cô sát với với phòng làm việc của chủ tịch, còn có phòng khai thác, phòng quản lý cũng là của cô ” .

“Biết rồi, cô ra ngoài đi” .

“Vâng, có việc gì xin gọi tôi”. Đi tới phòng làm việc của Tổng kinh lý, trên mặt đất đầy một tầng thảm, cửa sổ sát đất được che kín bởi rèm cửa mỏng trong suốt, phía ngoài phong cảnh như ẩn như hiện, cả gian phòng rất lớn, nhưng tất cả dụng cụ làm việc sắp xếp cẩn thận, không lộ vẻ trống trải. Đồ dùng làm việc tất cả đều là đồ mới, bàn làm bằng gỗ lim thượng hạng, ghế sa lon cao cấp màu xanh, bàn trà thủy tinh màu tím bạc, xem ra là đặc biệt chuẩn bị đây! Bên trái có một mô hình nhỏ phòng ngủ, giường, ghế sa lon, TV, quầy bar thậm chí là phòng vệ sinh cũng có TV, gian phòng khá sáng sủa. Đánh giá sơ qua một chút phòng làm việc cùng phòng ngủ. Tôi an vị ở trước bàn làm việc, văn kiện giấy tờ đã được đặt trên đó.

“Mộng, Phỉ không nên ngủ nữa, nên đi ăn cơm rồi”. Ân, ai kêu a, xoa xoa hai mắt mông lung, trong phòng học chỉ còn lại năm người bọn họ. Tan lớp rồi sao? “Ân! Thần tới rồi sao?” Mộng nói.

“Chưa, sắp tới tương đối bận rộn có thể tới nay mới đến! Chúng ta đi ăn cơm trước đi” Vũ.

“Đi nhanh đi, hai vị mỹ nhân ngủ, đều ngủ cho tới trưa, không đói bụng a” Hạo lôi kéo Phỉ Phỉ nói.

Bọn họ ầm ỉ 1 đường, năm người cùng đi về phía phòng ăn.

“Ai! Hai nữ sinh kia là ai a, tại sao lại đi cùng thần tượng của chúng ta” Mỗ nữ A.

“Đúng vậy, các nàng tại sao lại được a, thiệt là...” Mỗ nữ B.

“Không thể nào! Hai mỹ nữ xinh đẹp như thế cũng không trốn khỏi tay của ác ma sao?” Một tên con trai A.

“Ai! Nữ thần của ta, không nên ...” Một tên con trai B.

Đột nhiên hét lên”Trời ạ, mau nhìn, Hạo vương tử lại nắm tay nữ sinh kia, ôi chao” Mỗ nữ C

“A, thật không biết xấu hổ, lại câu dẫn tượng của chúng ta ” Mỗ nữ D

Tức chết ta đi, Phỉ Phỉ thật muốn rút tay ra khỏi tay Hạo, tiến lên đi dẹp cái đám nữ sinh đang nói lung tung kia, đột nhiên lại bị Hạo kéo trở về, Hạo ôm chầm lấy vai Phỉ Phỉ, tiếp tục đi về trước, không cần nhìn cũng biết mặt của Phỉ Phỉ khẳng định đỏ bừng rồi, thấy vậy Mộng ở phía sau cũng len lén cười. Vũ cũng một phát nắm được tay Mộng, A! Tim đập thật là nhanh, cô muốn tránh thoát, nhưng anh nắm thật chặt, mặt thật nóng, Vũ nhìn Mộng mặt đỏ bừng, anh cười hạnh phúc.

“A, không nên, Vũ vương tử” .

“Không nên, Hạo vương tử” Chung quanh những tiếng thét chói tai vang lên.

Phỉ cùng Hạo quay đầu lại nhìn về phía Mộng cùng Vũ, nhìn bọn họ cười mập mờ.

Bốn người đồng thời quay đầu nhìn lại về phía Phong, Phong hai tay để ở trong túi quần, cô đơn đi ở phía sau, cảm giác được có người nhìn, anh ngẩng đầu, đối mặt với 4 cặp mắt kia, nhún nhún vai, tiếp tục hướng đi về trước. Cách đó không xa, phía sau cây đại thụ, có một đôi mắt ác độc đang nhìn về phía năm người, ngón tay không khỏi nắm chặt lại “Khanh khách” rung động. Hừ! Chớ đắc ý, bọn họ là của ta, ai cũng đừng nghĩ cướp đi, chờ xem.

Mộng cảm giác vừa một đôi mắt sắc bén quét qua trên người mình, không khỏi phát run ở trong lòng, quay đầu nhìn lại, không có gì cả a, kỳ quái, chẳng lẽ cảm giác của cô bị sai, “Làm sao vậy, nhìn cái gì đấy?” Vũ cảm giác được Mộng có cái gì không đúng, anh tò mò nhìn theo ánh mắt của Mộng, Di! Không có gì a!” Ân, không có nữa” Mộng vội vàng quay đầu lại, mặt vừa hồng. Là cô suy nghĩ nhiều quá sao!”Nga, đi nhanh chút đi, thật đối” Vũ lôi kéo tay Mộng, chạy đuổi theo 3 người phía trước.

Giờ nghỉ trưa rất nhanh kết thúc “Kỳ quái Thần không phải nói xế chiều sẽ đến sao? Cũng sắp tan học học, làm sao còn chưa có tới” Mộng nhỏ giọng hỏi Phỉ Phỉ.

“Đúng vậy, Bể Thần thường rất đúng giờ, hơn nữa cậu ấy đã nói sẽ đến, không phải là xảy ra chuyện gì chứ” Phỉ Phỉ lo lắng.

Mộng cùng Phỉ Phỉ nhìn về phía sau, phía sau 3 cái tên kia cũng đã gục xuống bàn ngủ ” Gọi điện cho Thần nha, hỏi xem có chuyện gì không” Phỉ.

“Được” Mộng.

“Đồ đồ” Điện thoại di động vang lên, ôi chào! Không có bắt máy, có tin tức mới.

Tiện tay để điện thoại xuống ” Thư ký Cao, tới phòng làm việc của tôi một chút” .

“Vâng “

”Mời vào” .

“Tiểu thư, cô tìm tôi?”

“Đúng vậy! Tài liệu tôi đã xem xong rồi, cô đến phòng khai thác lấy một phần báo biểu thống kê tháng trước cho tôi, còn có chi tiết của các ngành tháng này. Báo cho quản lý của phòng khai thác cho tôi một đề án hạng mục thiết kế mới tốt hơn, bảo phòng tài vụ đem sổ sách tháng trước báo rõ ràng chi tiết cho tôi, buổi tối bảy giờ báo với các ngành quản lý mở hội nghị” Tôi cũng không ngần đầu lên lạnh lùng an bài ra một loạt các công việc.

”Vâng, tiểu thư” Đang chuẩn bị lui ra ngoài “Vân Vân, sau này ở công ty không nên gọi tôi là tiểu thư, gọi ta Tổng tài hoặc quản lý, đi đi “.

“Vâng, Tổng tài” Rời khỏi phòng, nhẹ tay đóng cửa lại, hô, vị tiểu thư này so với cha còn lạnh lùng hơn! Bất giác lấy tay chà xát hai cánh tay.

Cái này là hạng mục đầu tư lớn nhất của công ty trong năm nay, đầu tư ở 5 châu lục, nếu như cuộc trao đổi này thành công, công ty sẽ có lời to, một bước tiến xa, còn có thể có cơ hội hợp tác lâu dài cùng Nhật Bản, có thể tưởng tượng lợi nhuận rất lớn a, nhưng nếu như thất bại, công ty sẽ gặp phải nguy cơ đóng cửa, bất quá, đây không phải chuyện của tôi. Công ty của cha cùng công ty của tôi hợp tác, như thế nào cũng sẽ hợp tác tốt!

“Tiểu Tuyền, là tôi” .

“Giám đốc, có chuyện gì không?”

“Gần đây công ty khai phá cái hạng mục mới cho tập đoàn Băng thị làm, công bố với Cảnh Tiêu tạm ngừng” .

“Tại sao, Giám đốc, đó là một hạng mục lớn, cùng với Cảnh Tiêu hợp tác đối với chúng ta sẽ rất có lợi, hơn nữa chúng ta chẳng bao giờ cùng hợp tác với Băng thị, căn bản không biết tài chính công ty bọn họ ra sao, như vậy quá mạo hiểm” .

” Tôi sẽ không làm những chuyện không cảm thấy chắc chắn, hiện tại cho anh ít thời gian đi xem công ty bọn họ ” .

“Nhưng ...” .

“Không có nhưng ..., cứ như vậy” cắt đứt lời anh còn muốn nói! Vị giám đốc này đang nghĩ gì a, thật không hiểu nổi.

Cúp điện thoại, tôi tiếp tục vùi đầu sửa sang lại tài liệu.

8. Chương 8

Đáng chết, lại kẹt xe, vốn chỉ tốn 10 mấy phút đồng hồ, bây giờ đến nửa tiếng mới đến, vội vàng dừng xe, mọi người đi tới cửa của tập đoàn Băng thị.

“Thật xin lỗi, các vị, công ty của chúng tôi đã tan việc” Một nhân viên an ninh ngăn cản mọi người.

“Nga, chúng tôi là tìm đến Băng Tổng ” Ân, bọn họ là đến tìm Băng Thần, nghe nói là Tổng Tài của công ty, là cậu ấy sao? .

“Các người nói Băng Tổng là người nào” .

“Uy, đây không phải là chuyện của anh” Phỉ Phỉ tức giận nói, nếu không phải Băng Thần điện thoại di động bị ngắt, bọn họ cũng không cần phải ở chỗ này cùng anh ta nói nhảm.

“Cô” đây là, “Phát sinh chuyện gì nữa” Thư ký Cao mới từ ký túc xá ra ngoài đã nhìn thấy năm thanh niên nam nữ cùng an ninh ở cái vỉa hè đó.

“Thư ký Cao, bọn họ tìm Bằng tổng, nhưng công ty cũng đã tan việc, cho nên” Cô hiểu rõ gật đầu, nhìn về phía năm người, lễ phép nói “Thật xin lỗi, chúng tôi đã tan việc, xin hỏi các người là?”

“Chúng tôi là bạn của Bằng Thần” Mộng.

“Nga, vậy mọi người xin chờ một chút” Cô tiến đến vài bước, gọi điện thoại cho Tổng tài “Uy”.

“Bằng quản lý, phía dưới có 3 nam 2 nữ tìm cô”.

“Cho họ lên đây đi”.

“Được” Cúp điện thoại, sờ sờ bụng, ngực cũng dính vào lưng rồi, thật đói nga, đám nha đầu này, lâu như vậy mới đến.

Thư ký Cao dẫn mọi người hướng đến thang máy chuyên dụng của chủ tịch, đưa tay đè xuống mấy chữ 52, thang máy từ từ đi lên, “Leng keng” đến, cô mở cửa dẫn trước mọi người hướng phòng làm việc của Tổng tài “Cốc cốc”

“Vào đi” Bên trong truyền ra giọng nữ băng lãnh.

”Tổng tài, người đã dẫn tới rồi” Bằng Thần cũng không ngẩng đầu lên, lạnh lùng nói.

“Àn, để cho bọn họ đi vào, cô tan việc đi”

Thư ký Cao gật đầu mời bọn họ tiến vào sau đó đóng cửa lại, hô, rốt cục có thể tan việc. Ngẩng đầu nhìn hướng các nàng 5 người

”Thần, chúng tớ đến rồi” Phỉ.

“Thật xin lỗi, Thần, chúng tớ đến chậm” Mộng xin lỗi nói.

“Không có chuyện gì, ngồi đợi một lát, tớ sắp xong rồi” Tôi cười nói, vừa cúi đầu làm báo cáo. Mọi người cười đùa ngồi ở trên ghế sa lon, Mộng cùng Phỉ Phỉ thì ở trong phòng làm việc đi dạo khắp nơi, Phỉ Phỉ như phát hiện ra châu lục mới, kêu lên “Oa! Còn có phòng ngủ nga, thật tinh xảo”.

“Hừ, nhỏ giọng một chút, Thần đang làm việc đấy?” Hạo buồn cười nhắc nhở Phỉ Phỉ.

Phong ngồi ở trên ghế sa lon nhìn người đang cầm đầu làm việc, cảm giác được có ánh mắt đang nhìn mình, tôi ngẩng đầu, cùng Phong bốn mắt nhìn nhau. Thấy trong mắt của anh ôn nhu, bất giác tôi đối với anh gật đầu mỉm cười, như nhớ ra tôi vội cúi đầu làm việc. Kỳ quái, tôi tại sao muốn cười với anh, chẳng lẽ, tôi thừa nhận anh là bạn của mình! Tôi thật giống như không thể nào bài xích anh nga, mặc kệ nó, nhiều bạn cũng không tôi a, ít nhất đối với “Hồn tế” phát triển mới có lợi.

Cô mới vừa rồi mỉm cười với anh, anh không có bị hoa mắt chứ! Chẳng lẽ cô đã tiếp nhận anh, không bài xích anh sao! Phong khoe miệng không tự chủ cong lên. Bốn người xem xét xong phòng ngủ khi đi ra ngoài thì nhìn thấy một cảnh tượng: Phong ngây ngốc ngồi ở trên ghế sa lon cười khúc khích nhìn Bằng Thần đang vui đùa làm việc. Mọi người đi tới nhìn xem 2 người họ, kỳ quái, Phong làm sao vậy, như biến thành kẻ ngốc, Vũ đưa tay đẩy đẩy Phong, lại không có phản ứng. Tôi cảm giác được mọi người có cái gì không đúng, ngẩng đầu nhìn lên, ngất, Phong đang nhìn tôi cười khúc khích, Vũ ở bên cạnh đẩy Phong. Để tài liệu đại khái sửa sang lại sau, Tôi đứng dậy, chào hỏi mọi người, nhìn Phong còn ngây ngốc ngồi, đi qua đẩy anh “Uy, đi, ăn cơm đi” phục hồi lại tinh thần, Phong lôi kéo tay của Tôi. Cười nói “Cậu mới vừa cười với tớ” mọi người nhìn tôi, tôi gật đầu, có cái gì không đúng sao? Tôi không thể cười sao? Kỳ quái! “Cậu không bài xích tớ sao?” Phong cẩn thận hỏi.

“Tớ tại sao lại bài xích cậu, chúng ta không phải là bạn sao?” Tôi nghi ngờ hỏi.

.....

Mọi người vui vẻ đi ăn cơm tối, ngồi ở trước bàn chờ món ăn, Tôi hữu khí vô lực nói “Làm sao còn không mang thức ăn lên a, thật đói nha”.

“Thần, buổi trưa chưa ăn cơm sao” Phỉ Phỉ nghi ngờ hỏi.

Tôi gật đầu “Tớ quên mất” mọi người té xỉu, ăn cơm cũng có thể quên mất.

Hô! Hảo thỏa mãn nga, ăn ngon ăn no, một bàn lớn món ăn Tôi một mình ăn hơn phân nửa! May mắn là ở trong tiệm, không có người ngoài nhìn thấy, nếu không thanh danh cả đời của tôi đều hủy cả! Phong ôn nhu thay tôi chà lau hạt cơm dính trên khóe miệng, mọi người mập mờ nhìn chúng tôi, cúi đầu cười cười! .

Bọn họ nói ăn quá no rồi, muốn đi tản bộ, trợ giúp tiêu hóa! Được rồi, nếu tất cả mọi người nghĩ như vậy thì đi, mọi người ra khỏi tiệm cơm, dọc theo bên cạnh một con đường vắng đi tới. Hạo ôm Phỉ Phỉ đi trước, đối với mọi người mấy cảnh này đã quá quen mắt, tập mãi cũng thành thói quen rồi. Nhưng khi nhìn Vũ cùng Mộng nắm tay đi cùng một chỗ, tôi liền không giải thích được rồi, bọn họ khi nào thì ở cùng một chỗ. Tôi ngẩng đầu nhìn Phong đi bên cạnh, hai người chúng tôi cùng 1 tư thế đi trên đường, hai tay để ở trong túi quần, miễn cưỡng đi theo phía sau mọi người, tôi dùng khuỷu tay huých vào tay Phong, anh nghi hoặc nhìn tôi, lại nhìn Mộng cùng Vũ, anh cười cười, ghé vào bên tai tôi nhỏ giọng nói, thanh âm rất nhẹ, hơi thở phun trên mặt tôi, cảm giác rất ngứa. Không biết làm sao mặt tôi đột nhiên đỏ ửng như cái mông khi. Phong thấy tôi đỏ mặt, không nhịn được cười ra tiếng, bốn người quay đầu lại, nhìn phong đang cười đến vui mừng “Phong, chuyện gì cao hứng như thế a, nói cho chúng tớ nghe với” Hạo.

Nghe Hạo nói thế, mặt Băng Thần càng đỏ hơn, đầu cúi thật thấp. Trên đường vắng lặng, mọi người cười nói vui vẻ, hướng quán rượu đi đến.

Thời gian trôi qua thật là nhanh, chỉ chớp mắt gần một tháng rồi, Phỉ Phỉ cùng Hạo, Mộng cùng Vũ giữa bọn họ tình cảm đã xác lập, trong sân trường nữ sinh mặc dù rất chán ghét ba người họ, nhưng có Tam vương tử cảnh cáo, không ai dám ở sau lưng nói bọn họ cái gì, chỉ là tôi cùng Phong, vẫn còn mập mờ, không có xác định quan hệ. Cuộc sống cũng cứ như vậy an an ổn ổn trải qua, tôi vẫn mỗi ngày bận rộn, một ba năm đi công ty của ba, hai bốn trở về trường học đi học, thỉnh thoảng cũng trở về bang phái xem một chút, nhưng là trong lúc mọi người không hay biết.

Vào giờ nghỉ trưa, bọn họ mấy người sau khi ăn cơm xong trở về đến phòng học nghỉ ngơi, chỉ chốc lát sau cửa truyền tới tiếng một nữ sinh gào thét “Ai là Băng Thần” một tháng này mặc dù so sánh với trước kia vui vẻ hơn rất nhiều, nhưng cũng chỉ là đối với bạn bè, đối với những người khác tôi vẫn như cũ lạnh như băng, ngẩng đầu nhìn hướng cửa, một học muội lớp mười đứng ở cửa hét nhìn đông tới nhìn tây. Tôi đứng dậy đi tới trước mặt cô ta, cô ta thấy tôi liền nói “Chị chính là Băng học tỷ a” gật đầu, “Nga, đây là có người nhờ tôi đưa thứ này cho chị” đưa tay vào trong túi áo lấy ra một phong thơ giao cho tôi. Tôi cảm ơn rồi trở về chỗ ngồi, đột nhiên trong lòng dâng lên một dự cảm bất thường.

Năm người kia tò mò nhìn lá thư trên tay Tôi, Phỉ thấy tôi chậm chạp không mở ra gấp gấp nói “Thần, là cái gì a, mau mở ra xem một chút a” phục hồi tinh thần lại, Tôi xé toang miệng phong thư, đem miệng phong thư đổ xuống, từ trong trượt ra một tấm hình, là hình cả nhà của tôi, một nam nhân anh tuấn trẻ tuổi ôm một cô bé khả ái, đứng bên cạnh là một vị nữ nhân mỹ lệ mặc kimono, ba người trên mặt mỉm cười đầy hạnh phúc! Bối cảnh phía sau là một cây hoa anh đào! Nhìn này tấm hình, Băng Thần biết chắc là “ông ta” xảy ra chuyện gì, bởi vì ... tấm hình này “ông ta” vẫn đặt ở trong ví tiền của “ông ta”, chẳng bao giờ rời khỏi người, mặc dù tấm ảnh này mới hơn so với tấm ở trong ví, có thể biết được là ảnh photo copy. “Ông ta” đã xảy ra chuyện gì? Lúc này điện thoại di động vang lên “Băng tiểu thư” một thanh âm xa lạ truyền đến, người đàn ông kia nói tiếng Trung Quốc không rành lắm, là người Nhật Bản! “Ai?” quanh thân tản mát ra hàn khí, hơn một tháng qua, mọi người lần đầu tiên nhìn thấy tôi tức giận, biết xảy ra chuyện nghiêm trọng, mọi người tập trung lắng nghe!

“Ha hả cô nhìn thấy hình rồi” quả nhiên là “ông ta” đã xảy ra chuyện, “Anh muốn thế nào ” ” sáng khoái, tôi không muốn như thế nào. Chỉ là muốn xác định một chuyện” .

9. Chương 9

“Chuyện gì” .

“Trong điện thoại không tiện nói, sắp xếp thời gian đến Nhật đi! Cô sẽ nhìn thấy người cô muốn gặp” .

“Ông ta sao rồi” .

“Yên tâm, hai vợ chồng bọn họ rất tốt, trước khi cô đến tôi sẽ không động đến ông ấy, nhưng thời gian là có hạn nha” cúp điện thoại, quả nhiên “ông ta” đã tìm được bà ta, hơn nữa bọn họ còn ở chung một chỗ. Nếu như bọn họ đã xảy ra chuyện, vậy tại sao “Hồn tể” không ai cho tôi biết? Chẳng lẽ “Hồn tể” cũng xảy ra chuyện gì sao? Nghĩ tới đây không khỏi có chút hoảng hốt, vội vàng lấy điện thoại di động ra gọi điện thoại cho người của “Hồn tể” ở Nhật Bản, Đại Lý Cảnh!

“Sao tây sao tây” .

“Là tôi, tôi không phải là đã phái người bảo vệ ba tôi sao? Tại sao ông đã xảy ra chuyện các người cũng không cho tôi biết một tiếng” Tôi hướng về phía điện thoại điên cuồng hét lên.

“Bang chủ, không có a, bác trai bác gái bọn họ rất tốt, không phải đang ở trong phòng nghỉ ngơi sao?” Cảnh nghi ngờ nói.

“Anh lập tức đi vào phòng xem ông có ở đó hay không” Tôi lo lắng đợi.

“Như thế nào, người đâu” .

“Thật xin lỗi, bang chủ, không thấy bác trai bác gái” Cảnh thanh âm lộ ra xin lỗi cùng một tia lệ khí, mới vừa còn đó, làm sao trong thời gian một chén trà, người đã không thấy tăm hơi đâu.

“Các người làm ăn kiểu gì, hai người to lớn sờ sờ ra đấy làm sao lại tự nhiên biến mất. ” Tôi lớn tiếng giận dữ hét.

“Thật xin lỗi, bang chủ, là chúng tôi vô dụng, ngài xử phạt chúng tôi đi” Cảnh.

“Bây giờ nói những thứ này giúp ích được gì, còn không mau đi tìm người cho tôi, tìm không được các người đem đầu tới gặp tôi” Rầm rầm, mọi người làm sao bây giờ.

“Thần, đã phát sinh chuyện gì” Phỉ Phỉ nhỏ giọng hỏi, bọn họ năm người sắc mặt ngưng trọng, tôi thần nhiên nói “Ba mẹ tớ mất tích ở Nhật Bản” .

“Cái gì, làm sao có thể?” Mộng kinh ngạc kêu lên, tôi đối với cô ấy gật đầu, lấy điện thoại ra, “Thư ký Cao, tôi muốn dùng phi cơ đi một chuyến đến Nhật Bản, giúp tôi chuẩn bị một chút, ừ, tốt” .

“Tớ muốn đi một chuyến đến Nhật Bản” Tôi nói với mọi người.

” Bằng Thần, cậu nói mẹ của cậu?” Mộng nghi hoặc nhìn Bằng Thần, các cậu ấy biết chuyện nhà của tôi.

“Ừ, tớ tìm được bà ta, hơn nữa ba tớ đã đi Nhật gặp mặt bà ta, tớ trở về nước chính là vì cái này” .

“Chúng tớ cùng đi với cậu” Mộng, năm người cùng nhau gật đầu, có thể ở “Hồn tể” tổng bộ lặng yên không một tiếng động trói đi hai người, xem ra không đơn giản, không muốn mọi người cùng mạo hiểm, tôi nhìn bọn họ lắc đầu “Không cần, rất nguy hiểm, tớ có thể tự mình làm, hơn nữa tớ ở Nhật biết rất nhiều bang phái, bọn họ cũng sẽ hỗ trợ, yên tâm đi” .

“Bất kể cậu có đồng ý hay không, tớ cũng muốn đi, tớ không muốn cậu mạo hiểm, càng không muốn cậu gặp bất kỳ nguy hiểm nào” Phong.

“Đúng vậy, hơn nữa cậu không phải không biết chúng tớ là Huyết Phệ sao” Hạo.

“Đúng vậy, ở đó cũng có phân bộ của Huyết Phệ, chúng tớ có thể giúp 1 tay” Vũ. Tôi suy nghĩ hồi lâu, được rồi, mặc dù có chút nguy hiểm, nhưng là nhiều người thì có thêm lực lượng. Tôi gật đầu “Chúng tớ cũng muốn đi” Phỉ Phỉ.

“Phỉ ngoan, rất nguy hiểm, các cậu ở lại đây chờ tin tức của chúng tớ đi” Hạo khuyên can Phỉ Phỉ.

“Không được, ba chị em bọn tớ vĩnh viễn ở chung một chỗ” Phỉ quệt mồm nói, tôi suy nghĩ một chút, Phỉ cùng Mộng quả thật không nên đi. Thứ nhất, rất nguy hiểm, thứ hai, nếu như bại lộ thân phận mà nói..., cũng là bại lộ một mình tôi bọn họ có thể âm thầm thao túng. Mộng cùng Phỉ nhìn tôi , hi vọng có thể cho bọn họ đi. tôi lắc đầu “Hạo nói rất đúng, các cậu đi quá nguy hiểm, hơn nữa, chúng tớ cũng không yên

lòng, một bên phải phòng ngừa người khác ám hại, một bên còn phải chăm lo cho các cậu, như vậy sẽ trở ngại đến hành động của chúng tớ “

“Còn có, Phong cùng đi với tớ là được rồi, Hạo cùng Vũ ở lại chiếu cố 2 người họ, tớ cảm giác chuyện này không đơn giản” Bọn họ còn muốn nói điều gì. Nhưng bị tôi cắt đứt, “Cứ như vậy đi, phong, chúng ta đi thôi” ngồi trên xe, gọi điện thoại, cho thư ký Cao, đi tới phi trường, một loạt phi cơ tư nhân đã chờ sẵn, Tôi cùng Phong ngồi lên phi cơ lên đường đi đến Nhật Bản! Phong ngồi ở bên cạnh tôi, “Yên tâm đi, bác trai bọn họ sẽ không có chuyện gì” Bằng Thần tựa đầu trên vai Phong, mệt mỏi quá a! Phong thuận thể ôm vai tôi, để tôi tựa vào trong ngực của anh, lắng lắng nghe tiếng đập kiên cường của tim anh, thanh âm ấy khiến tôi cảm thấy yên tâm, nhắm mắt lại, tôi ngủ lúc nào cũng không hay!

Nhìn cô nằm trong ngực lắng lắng ngủ, trong đầu tất cả mọi biểu hiện của cô điều hiện lên: Cô lạnh lùng, thông minh, kiên cường, dũng cảm, giao hoạt, lúc cô mỉm cười, lúc đỏ mặt.

Đột nhiên cảm giác trước ngực ướt át, Phong cúi đầu nhìn, cô nhú chặt đôi mày, nước mắt trong suốt tràn mi, anh đưa tay nhẹ nhàng lau nước mắt, tâm bỗng nhiên đau đớn, đáy mắt hiện lên một tia lo lắng. Anh thề anh sẽ khiến những kẻ khiến cô đau lòng phải khổ sở vạn lần.

Trong trường học.

“Hạo, bọn họ có không có chuyện gì chứ” Phỉ lo lắng lôi kéo tay Hạo hỏi.

“Ân, yên tâm đi, bọn họ không có chuyện gì” Hạo ôm thật chặt vai Phỉ, hy vọng có thể cho cô một chút cảm giác an toàn.

“Phỉ, cậu đừng suy nghĩ lung tung, bọn họ sẽ rất an toàn ” Mộng “Hơn nữa, không phải là còn có” Huyết Phê “Sao? Cậu an tâm đi” .

Nơi xa, chết tiệt, xem ra kế hoạch phải trì hoãn một thời gian ngắn rồi, hừ, Bằng Thần, coi như số cô gặp may, chờ cô trở lại tôi sẽ cho cô biết tay!

Phi cơ đáp xuống phi trường Nhật Bản ởTokyo.”Bang chủ” một người đàn ông trung niên đứng ở trước mặt bọn họ cung kính nói. Phong gật đầu, hướng tôi giới thiệu nói, “anh ta là bạn của tớ ở “Huyết Phê” phân bộ Nhật Bản”, tôi nhìn anh ta, sau gật đầu coi như là đáp lại. Đi theo anh ta cùng đi ra đại sảnh của phi trường, mở cửa 1 chiếc Rolls-Royce Phantom kênh kênh.

2 người trước sau ngồi vào xe. tôi điện cho Phỉ, báo bình an! Xe chạy thẳng 1 đường đến ngoại ô, dừng lại trước căn biệt thự được xây dựng theo kiến trúc Châu Âu, tôi không còn tâm tình mà thưởng thức, tôi cùng Phong đi vào biệt thự.

Bởi vì đi vội vàng, chúng tôi cũng không mang bao nhiêu hành lý, Phong để tôi nghỉ ngơi một chút, anh đi giải quyết 1 số vấn đề, tôi nhìn ra cửa, gọi điện thoại đến “ Hồn Tế”

10. Chương 10

“Cảnh, điều tra như thế nào rồi” .

“Bang chủ, tạm thời còn không có tin tức gì” Cảnh.

Tôi nói cho Cảnh biết địa chỉ nơi này để anh ta đến đón, cầm lấy áo khoác chuẩn bị ra ngoài.

“Tiểu thư, thật xin lỗi, Thiếu chủ phân phó, tiểu thư không thể đi ra ngoài” mở cửa, một nam hộ vệ ngăn cản cô, dùng tiếng Nhật nói, không để ý tới anh ta, đẩy tay anh ta ra tiếp tục đi về trước, anh ta chạy lên trước ngăn cô “Tiểu thư, xin đừng làm khó dễ tôi” về mặt kia dường như nói rằng, nếu tôi không trở về, thì đừng trách anh ta sẽ dùng vũ lực ép buộc, đột nhiên thừa dịp anh ta không chú ý, lấy ra con dao được vắt ở phía sau, dưới thắt lưng, chém 1 nhát anh ta liền bất tỉnh trên mặt đất, đột nhiên bốn phía nhảy ra ra mấy hộ vệ, nhanh chóng vây quanh, nhảy vút lên cao, đá nhanh như chớp. Một loạt người ngã lộn trên mặt đất. Nhanh chóng bay qua cửa sắt của biệt thự, hướng đến xe đã chờ bên ngoài, chạy đi! (anchan: em nó như siu hơn ý, biết bay á)

Rời đi biệt thự, đi tới tổng bộ “Hồn tế”.

“Bang chủ” các phân đường Đường chủ.

“Uh, có tin tức gì không” tôi hướng đường chủ chịu trách nhiệm ngành tình báo nói.

“Có, bắt đi bác trai là người của tổ chức sát thủ, Ảnh Khôi, cũng chỉ có hắn mới có năng lực ngang với “Hồn Tế” của chúng ta lặng yên không một tiếng động đem người mang đi, hơn nữa còn không để lại dấu vết nào.” U. (anchan: anh này tên U ạ)

Ảnh Khôi sao? Công phu không cao, nhưng khinh công xuất thần nhập hóa(tuyệt diệu), đến không biết đi không hay. Lợi hại nhất là ám khí, cùng tôi không phân cao thấp. Xuất thủ xảo trá. Trong danh bài thập đại sát thủ của thế giới hắn đứng thứ 9. Làm việc rất cẩn thận. Khuyết điểm lớn nhất là tham tiền, chỉ cần nhiều tiền, chuyện gì hắn cũng sẽ làm. Hơn nữa, đến nay chưa có một lần thất thủ, nhưng mà, lần này, hắn chọc đến tôi nhất định phải chết!

“Nhưng là, hắn tại sao lại muốn bắt đi 1 người cùng với hắc đạo không hề có 1 chút quan hệ nào?” Quỷ đường Đường chủ.

“Ngu ngốc a, hắn cần bản là vì bang chủ mà đến đi” U

“Ân, tại sao, chẳng lẽ hắn biết thân phận của bang chủ” Cách không giải thích được.

“Không, tôi nghĩ, hắn hẳn là bị người mua chuộc, mới làm như vậy. Phía sau hắn khẳng định còn có người khác, chuyện này hẳn là không đơn giản như vậy” Phong đường Đường chủ chán nản nói.

Trong điện thoại anh ta nói muốn gặp tôi xác nhận một chuyện, vậy hẳn là vì tôi mà đến, như vậy mục tiêu của bọn họ không phải là “Hồn tế”... Vậy bọn họ sẽ không đi cứu ba nữa! .

Mọi người thấy tôi không tỏ thái độ “Ân, các người phân tích rất đúng, anh ta là vì tôi mà đến, cùng” hồn tế “Không có một chút quan hệ” .

“Như vậy lúc tôi đến Nhật nhất định là đã bị anh ta giám thị, cho nên trong khoảng thời gian này trong bang bất luận là ai cũng không được liên lạc với tôi, tôi đến nơi này là xin giúp tôi tìm người, hiểu chưa?” Tôi cố ý nói “Thỉnh” là lời nói rất nặng, mọi người gật đầu. Ra khỏi “Hồn tế”, vì không muốn làm cho bọn họ hoài nghi, tôi còn cố ý đến những bang phái khác của Nhật xin bọn họ hỗ trợ tìm người. Dùng cách này để lừa người!

Ra khỏi mấy bang phái khác ở Nhật cũng đã là 11h tối, vừa lấy điện thoại di động ra nhìn, thì có hai mươi mấy cuộc gọi nhỡ, tất cả số hiển thị là đến từ cùng một người, Phong. Còn có hơn mười cái tin nhắn, Hữu Phỉ, Mộng, Hạo, Vũ, nhiều nhất chính là Phong, còn có đám người của U đang tìm tin tức của đám người kia, tôi trả lời bọn họ xong, mới vừa trả lời tin nhắn của Phong, điện thoại vừa được bắt “Cậu đang ở đâu” điện thoại di động truyền ra tiếng rống giận dữ của Phong, tôi nói địa chỉ nơi đang ở cho anh biết “Đứng ở đó chờ tớ” liền cúp điện thoại, nhìn điện thoại bị ngắt, trong lòng thật ngọt ngào.”Tích tích” tin nhắn.

“Cô đến thật đúng là nhanh a, yên tâm, bọn họ rất an toàn, cho dù cô có nhờ” Hồn Tế “Cùng” Huyết Phệ “Đem Nhật bản lật tung hết lên thì cũng tìm không thấy bọn họ, để cho nhiều người hơn nữa giúp cô tìm cũng không ích gì, nghỉ ngơi thật tốt đi. Tôi sẽ tìm cô” là cái người thần bí kia, tôi đoán không sai, anh ta quả nhiên đang âm thầm giám thị tôi, hơn nữa còn lầm tưởng tôi nhờ hai đại bang phái hỗ trợ tìm người, cảnh giác nhìn chung quanh một chút, đột nhiên, một tiếng tiếng thắng xe của máy xe vang lên bên cạnh. Phong cầm mũ bảo hiểm, đi đến cách tôi khoảng một cánh tay thì dừng lại nhìn tôi , đột nhiên đưa tay ôm lấy tôi thật chặt, đầu tựa vào cổ của tôi, hơi thở dồn dập, người này bị tôi làm cho sợ hãi sao, đưa tay, ôm lấy anh, dưới đèn đường bóng dáng của 2 người bị kéo thật dài. Dần dần hô hấp của anh cũng vững vàng lại, từ từ buông tôi ra, giúp tôi vén lại mấy sợi tóc bị gió thổi bay tán loạn, dịu dàng sờ lên khuôn mặt của tôi, nhẹ giọng nói “Cậu làm tớ lo sợ, hôm nay trở về, biết cậu đã thương hộ vệ rồi rời khỏi, gọi vào điện thoại của cậu thì không bắt máy, tớ thật lo lắng cho cậu, cậu biết không?”

“Thật xin lỗi, tớ không phải cố ý, là bọn họ ngăn không để cho tớ đi tớ mới ra tay đã thương bọn họ ” tôi nhỏ giọng giải thích.

“Sau này cậu ra khỏi cửa phải nói cho tớ biết một tiếng, biết không? Từ bây giờ không cho phép cậu rời khỏi tầm mắt của tớ nữa bước” nói xong nhẹ nhàng ôm lấy tôi, “Ân” tôi thuận theo, ở trong ngực của anh gật đầu. Sau đó chúng tôi cùng nhau lên xe trở lại biệt thự ở vùng ngoại thành. Trở lại biệt thự cũng đã

gần hai giờ sáng. Rửa sơ mặt một chút liền chuẩn bị ngủ, nhưng là tôi không quen giường, như thế nào cũng ngủ không được. Nghĩ tới có nên hay không đem việc điều tra được nói cho anh biết, đột nhiên, nghe được chốt cửa vang lên thanh âm chuyển động nhẹ, đã trễ thế này là ai, nhìn lên nơi cửa phòng, “Răng rắc” đã thấy, là Phong, đã trễ thế này sao còn vào phòng tôi, tôi làm bộ ngủ say.

Rón rén tiêu sái đến trước giường, nhìn bộ dạng tôi ngủ say, không tự chủ đưa tay vén lại mớ tóc rối phủ trên mặt tôi, khẽ vuốt ve gương mặt xinh đẹp của tôi, đầu chậm rãi nhích tới gần, đôi môi lạnh lẽo nhẹ nhàng hôn lên trán tôi “Ngủ ngon” nhẹ giọng nói ra. Đứng lên đang chuẩn bị rời đi, cánh tay đột nhiên căng thẳng, quay đầu, anh mở to hai mắt “Làm sao còn chưa ngủ” ” ớ, ớ lạ giường, ngủ không được” buông tay anh ra, đỏ mặt nói. Anh đi tới bên kia giường, vén lên góc chăn, “cậu, cậu muốn làm gì” tôi cảnh giác nhìn anh “Ngủ a, nhìn không thấy a” anh thản nhiên nói, giống như đây là việc dĩ nhiên “Nhưng, đây là giường của tớ” ” vậy thì thế nào, dù sao giường của cậu cũng khá lớn, hai người ngủ cũng sẽ không chật a” nháy mắt mấy cái.”Tớ không quen” tôi lúi lét kéo chăn quệt mồm.”Ngoan đi, trời sắp sáng rồi, mau lại đây ngủ đi, yên tâm, tớ sẽ không làm gì cậu ” vừa nói đem tôi kéo đến bên cạnh anh, đầu gối ở trên cánh tay của anh, thay tôi vén lại góc chăn, hai cánh tay đem tôi nhốt lại, bao vào trong ngực. Ngẩng đầu nhìn khuôn mặt ngủ say của anh, mái tóc dài rũ xuống trên trán, che kín ánh mắt. Sống mũi thật thẳng, đôi môi thật mỏng, từng đường cong của khuôn mặt thật nhu hòa, lại lộ ra vẻ kiên cường, thêm một chút ôn nhu. Trên đời làm sao lại có người đẹp như vậy, mỹ nam. Tôi thật giống như có chút thích anh rồi.

Từ từ ngẩng đầu hôn 1 cái lên gương mặt của anh, liền nhanh chóng lui về trong ngực của anh, vui vẻ nhắm mắt ngủ.

Mở mắt ra, nhìn người con gái đang ngủ say trong ngực, nghĩ tới nụ hôn nhanh chóng lúc nãy, thật giống như nằm mơ, vui vẻ cười cười, đem cô ôm càng chặt hơn.

Hai người khỏe miệng mỉm cười, thiếu nam thiếu nữ cùng nhau tiến vào mộng đẹp ngọt ngào.

11. Chương 11

Hôm sau. Duỗi lưng một cái, ần, đã lâu không có ngủ ngon như vậy! Thật thoải mái a! Mở ra hai mắt mở lung, thấy Phong đang chống cằm nhìn tôi, tôi sửng sốt một chút, mới nhớ tới tối ngày hôm qua anh và tôi cùng nhau ngủ, mặt đột nhiên đỏ lên. Anh cười đem tóc của tôi đẩy đến sau ót “Chào buổi sáng” .

“Chào buổi sáng” vừa nói vừa khấn trương rời giường, chạy như bay vào phòng rửa mặt, bên ngoài truyền đến tiếng cười lớn của Phong.

Rửa mặt xong sau, người làm đã chuẩn bị xong bữa sáng, đơn giản ăn xong bữa sáng, Phong nói muốn đi “Huyết Phệ” xem một chút, anh không cho tôi rời khỏi tầm mắt của anh, liền đem tôi theo. Một đường lái xe dọc theo vùng ngoại thành đi, đi đến một nơi là 1 thôn trang nhỏ gần với thành thị, nói là thôn trang nhỏ, lại không giống, nói giống thôn trang là vì bây giờ là lúc người người ra đồng, ngay cả tiếng kêu hay tiếng cho sữa cũng không có, hơn nữa, muốn làm nông cần phải ra khỏi cửa sao, nhưng là trước mắt thôn trang này một bóng người cũng không có, hết thấy quá mức an tĩnh cùng quỷ dị! Tôi lúi lét kéo tay của Phong, đem ý nghĩ của tôi nói cho anh biết, anh cười véo mũi của tôi “Nghĩ gì thế, nghĩ ngờ có nguy hiểm nhìn xem có gì không, tớ không phải nói dẫn dẫn cậu đến ” Huyết Phệ “Ừ, cậu đã nhìn thấy đám người xã hội đen làm nông hoặc là dậy sớm chưa?” Tôi búng tỉnh đại ngộ! Anh chạy xe về phía trước, quẹo trái quẹo phải, rốt cục dừng ở một cái nhà kiểu Nhật cũ kỹ, tôi đang muốn đẩy cửa ra, Phong kéo tôi lại “Cẩn thận, trên cửa có cài bẫy” lấy ra một tờ thẻ, đặt ở vị trí cạnh cửa “Tích” một tiếng, cửa tự động mở ra, ngất, thoát nhìn cái cửa bình thường như vậy, lại còn có bẫy, còn dùng máy cảm ứng thẻ tân tiến như thế! Nếu là người không biết tới đẩy cửa, không chết mới là lạ! Tôi lòng vẫn còn sợ hãi nghĩ.

Mở cửa đi vào. Mặc dù đã là cuối mùa thu rồi, nhưng trong viện như cũ có cây xanh có hoa tươi! Dọc theo 1 đoạn đường lát đá ngắn, đi đến trước bậc thang, cửa đột nhiên mở ra, ra ngoài là một người đàn ông mặc kimono, người này chính là người ngày đó đi đón chúng tôi Trương Hoa khom lưng 1 góc chín mươi độ “Bang chủ” đứng dậy làm tư thế mời, chúng tôi cõng giày xuống ngồi vào tấm đệm nhỏ! Từ lúc chúng tôi đến nơi này, bọn họ đã biết, cho nên hiện tại ở bên trong phòng tụ tập 1 đám người nòng cốt của “Huyết Phệ” ở Nhật Bản, chỉ có tôi là người ngoài, nhìn bọn họ hình như muốn thảo luận đại sự, ghé vào bên tai Phong nhỏ giọng nói ” Có muốn tớ tránh một đi 1 lúc không” Phong đối với tôi lắc đầu, ý bảo tôi an tâm

ngồi. Nhưng là ngồi ở chỗ này thật nhàm chán nga! Tôi lặng lẽ giật giật tay áo Phong. Anh nghiêng đầu không tiếng động hỏi tôi có chuyện gì, tôi dùng khẩu ngữ nói “Thật nhàm chán, tớ muốn ra ngoài đi dạo” suy nghĩ 1 chút, gật đầu, đem một cái thẻ giao cho tôi “Đừng đi xa, cẩn thận một chút” gật đầu, đối với mọi người đang ngồi gật đầu như xin lỗi, đi ra cửa, thật ra thì ở bên cạnh anh không nhàm chán chút nào, chỉ là có người hẹn tôi đi ra ngoài mà thôi, từ lúc vừa vào cửa, tôi đã cảm giác được một đôi mắt cực nóng luôn nhìn tôi, theo ánh mắt nhìn qua, là một cô bé trẻ tuổi ngồi ở trong góc, bộ dáng tinh xảo, ánh mắt quyến rũ câu hồn, chẳng qua là khi nhìn tôi, ánh mắt có chút khác thường. Chải lại tóc mai chỉnh tề, người mặc ki-mô-nô thêu hoa màu trắng nhạt, nhìn ra cô rất chú tâm trong việc chọn trang phục, toàn thân rất mâu thuẫn, thanh tú xen lẫn đẹp dễ, xinh đẹp xen lẫn quyến rũ. Nhưng đặt ở trên người cô cũng rất hoàn mỹ, hơn nữa, cô thoát nhìn rất ôn nhu hiền lành, trên mặt luôn mỉm cười mê người. Không làm cho người ta có cảm giác là cô gái hay làm ra vẻ, hẳn là đại đa số các chàng trai đều thích mẫu phụ nữ như vậy! Không biết, anh có thích không? Nghĩ đến , trong lòng đột nhiên rất khó chịu, liền dùng hoa cỏ ven đường làm nơi trút giận “Những hoa cỏ này cũng không có trêu chọc cô đi” đột nhiên một cô gái Nhật Bản dùng tiếng Trung nói, cười cười xuất hiện, không cần quay đầu lại nhìn cũng biết người tới là ai. Nghe ra trong giọng nói của cô có phần giễu cợt, quay đầu lại lạnh lùng nhìn anh, cô gái này hẳn là bởi vì cô là bạn của Phong nên mới đối với cô như vậy chẳng! Lúc này cửa giấy mở ra, Phong cùng một nhóm người đi ra, tôi cố ý từ bên người cô chạy lên trước thân mật kéo tay Phong, làm nũng nói “Phong, tớ đói bụng, chúng ta đi ăn cơm đi! Có được hay không” (anchan: ai nha em nó trẻ con ghê cơ) cô gái nhỏ này tại sao, làm sao đột nhiên biến thành như vậy, sẽ không ngã bệnh chứ, đưa tay sờ sờ cái trán của cô, không có nóng rần lên a. Đem tay Phong đẩy ra, nhưng thấy cô gái kia khoe miệng cười nhạt, hừ! Tức chết tôi đi! Hất ra tay của anh, xoay người hướng phía ngoài chạy đi. Làm sao vậy, đây là! Vội vàng đuổi theo trước. Phía sau đoàn người thấy vậy cũng tự động biến mất, chỉ có cô gái Nhật Bản kia còn đứng nguyên tại chỗ xem chúng tôi.”Tớ nói Đại tiểu thư, cậu làm sao vậy, làm sao lại mất hứng rồi, người nào chọc giận cậu” Phong từ phía sau lôi kéo tôi. Tôi quay đầu lại nhẹ nhàng đẩy Phong ra, làm nũng nói ” cậu, chính là cậu, hừ” .

“Tớ làm sao. Tớ không có làm gì chuyện xấu a” Phong oan uổng giải thích, lúc này, cô gái Nhật Bản kia đột nhiên ngắt ngang lời của chúng tôi, dùng tiếng Nhật đối với Phong thân mật kêu lên “Phong ca ca, ông nói anh thật lâu không tới Nhật Bản rồi, khó được mới tới một lần, bảo anh đến nhà chúng tôi ăn cơm” Cô gái Nhật Bản cho là tôi nghe không hiểu tiếng Nhật, khiêu khích nhìn nhìn! Hừ, cô biết chúng tôi đang nói cái gì sao? Tức chết cô! Nghe lời của cô ta, tôi ngược lại cười, kéo cánh tay Phong “Phong, vị mỹ nữ kia là ai a, không giới thiệu một chút sao?” Dùng tiếng Nhật chính gốc nói, Phong không giải thích được tôi sao đột nhiên lại dùng tiếng Nhật, sau mới phản ứng “Nga, em ấy là người của gia tộc Lưu Xuyên, Lưu Xuyên Anh, là em gái của tớ” cô lại nói tiếng Nhật. Thì ra là anh vẫn đem cô như em gái a, lộ ra một nụ cười khổ, “Tớ 3 tuổi đến 9 tuổi cũng là sống ở Nhật Bản, nhà của chúng tớ ở vô cùng gần, em ấy khi đó suốt ngày đi theo phía sau tớ, võ thuật nhập môn của em ấy cũng là tớ dạy đấy ” Phong kiêu ngạo nói, may may không biết giữa 2 chúng tôi có 1 chút không thích hợp. Thì ra là bọn họ là thanh mai trúc mã a!”Chỉ là em gái thôi sao” tôi dùng tiếng Trung hỏi Phong, Phong nghi ngờ gật đầu “Đúng vậy a, làm sao vậy” kỳ quái, hai người kia làm sao vậy, thật là kỳ quái “Anh, làm sao vậy, làm sao sắc mặt khó coi như vậy a” Phong nhìn Anh ân cần nói, sắp xếp lại tâm tình, em gái thì em gái, sẽ có 1 ngày cô sẽ khiến anh phải thay đổi ý nghĩ đối với cô, cô sẽ không làm em gái của anh, cô muốn làm vợ của anh, vĩnh viễn ở cùng 1 chỗ với anh, (anchan: eo, bé này có khi nào là tiểu tam hok ta?) tâm tình khôi phục, sắc mặt cũng tốt chút ít, ngắt đầu chống lại ánh mắt của Phong “Không có a, em rất khỏe, Phong ca ca, đến nhà em nha ” ” đúng rồi, Phong ca ca, anh còn chưa có giới thiệu với em vị tỷ tỷ này đâu” cố ý gọi tỷ tỷ thật là mắc ói, tỷ tỷ, ý nói tôi rất già sao?

“Nga, đúng nga, cô ấy gọi Băng Thần, là bạn của anh” phong ôn nhu đối với Anh nói.

“Không phải là bạn gái của anh sao?” Anh cố ý đem những lời này hỏi rõ ràng, hai người chúng tôi cùng nhìn anh. Bạn gái ư, hẳn không phải là vậy, hơn nữa, Băng Thần cũng chỉ là xem anh như bạn bình thường a, cười cười, lắc đầu “Không phải, chúng ta chẳng qua là bạn bình thường thôi” (anchan: ta nói Phong a, người thật là ngốc mà, tức chết ta a) Cái gì, bạn bình thường sao? Là tôi tự mình đa tình sao, thì ra là anh đối với tôi căn bản không có 1 chút ý tứ a. Cười khổ, thật muốn khóc, trái tim đau quá! Anh sau khi nghe, cười đến càng vui vẻ hơn, “Nga, xem ra ta là hiểu lầm, kia chúng ta đi thôi, ông sợ rằng cũng đã chờ đến sốt ruột rồi” tôi buông tay Phong ra, Phong kinh ngạc nhìn tôi “Làm sao vậy, Thần, sắc mặt cậu thật là xấu a, không thoải mái sao?” Phong khẩn trương hỏi tôi.

Tôi ngắt đầu chống lại ánh mắt của Phong, trong mắt của anh không giấu quan tâm, nghĩ đến anh nói

chúng tôi đây chẳng qua là bằng hữu bình thường, từ từ đẩy ra 2 tay anh đặt trên vai tôi, lắc đầu, chua sót nói “Không có chuyện gì, chỉ là có chút choáng váng đầu” .

“Có muốn hay không đi khám bác sĩ a, tớ bảo bác sĩ trong bang khám cho cậu nha” .

“Không cần, có thể hai ngày này bận quá, hơi mệt, nghỉ ngơi một chút là tốt” tôi lạnh lùng cự tuyệt nói, tôi không nên quên mất, tôi không chỉ có là lão đại của một bang phái xã hội đen, tôi còn có một nghề nghiệp là sát thủ a, tại sao có thể dễ dàng vướng vào tình cảm!

Làm sao vậy, mới vừa còn rất tốt, làm sao đột nhiên lại khôi phục về lạnh lùng giống lúc bọn họ mới quen, lúc 2 người bất hòa. Thật sự là lòng của phụ nữ như kim dưới đáy biển a!

“Được rồi, Phong ca ca, Thần tỷ tỷ không thoải mái, chúng ta nên để cho cô ấy nghỉ ngơi thật tốt, không nên quấy rầy cô ấy nữa” Anh ở bên cạnh kéo tay Phong nói. Thấy 2 người nắm tay nhau, thật chói mắt, quay đầu đi ra ngoài! Vốn là muốn đuổi theo cô, nhưng là Anh lại lười kéo không để cho đi, Hướng gian nhà đi đến!

Càng chạy càng nhanh, sau lại dứt khoát chạy, không biết chạy bao lâu, dần dần cảm giác phổi thiếu không khí. Vẫn chạy lên phích trước mà không có mục tiêu. Cho đến khi hai chân mất đi tri giác, bước không nổi mới dừng lại, hai tay chống đầu gối, từng ngệm từng ngệm thở hổn hển, hô hấp dần vững vàng, ngẩng đầu nhìn lên, bất tri bất giác đã chạy đến bờ biển, tìm một khối đá ngầm nổi lên lẳng lặng ngồi ở phía trên nhìn biển, nhìn nước biển một lần lại một lần ôm hôn đá ngầm. Tâm cũng dần dần bình tĩnh trở lại. Gió biển lành lạnh xuyên thấu qua tầng mỡ hôi dưới quần áo thổi tới trên da thịt ấm áp, một hồi da thịt ấm áp đã trở nên lạnh như băng. Một trận gió biển vừa thổi vào, hai tay ôm chặt lấy thân thể cuộn lại thành một đoàn, lại không thể ngăn cản được gió lạnh xâm nhập! Lạnh quá. Lạnh không chỉ là thân thể còn có tâm!

12. Chương 12

Trong lòng nhớ thương Thần, ở trong nhà Anh vội vã ăn cơm xong liền từ chối trong bang có việc vội vã rời đi. Nhưng là tìm khắp nơi trong bang hội cũng không nhìn thấy bóng dáng của Thần.

“Bang chủ, mới vừa xem xét camera ghi lại, Thần tiểu thư đã rời khỏi thôn, bây giờ không có ở trong bang” một thủ hạ vội vã báo lại.

Đi ra ngoài, cô một mình có thể đi nơi nào, đi bộ hẳn là đi không xa đi, chết tiệt, điện thoại di động cũng không bắt!

“Lập tức bảo đám người trong bang chia nhau đi tìm, tìm không được cũng đừng trở về gặp tôi” đúng rồi, nếu điện thoại di động không có ngắt máy, vậy hẳn là có thể tìm ra. Ngay lập tức đem máy vi tính kết nối, dùng di động gọi vào điện thoại của Thần, thông qua vệ tinh Reda có thể tìm được phương vị của cô! Ân, có hy vọng!

Đột nhiên phục hồi lại tinh thần, cảm giác trong túi quần có rung động, run rẩy lấy điện thoại di động ra, vừa nhìn tất cả cuộc gọi đến đều là của anh. Vừa chấn động, chấn động không ngừng, đưa điện thoại di động nâng lên trên không, muốn vứt đi. Đột nhiên, ngừng rung, màn hình tối đen do hết pin! Đưa điện thoại di động cất lại trong túi quần, tiếp tục ngắm biển! Trước mắt mọi thứ mờ nhạt, thật vất vả lau khô đi nước mắt! Vùi đầu thật sâu vào trong khuỷu tay, rốt cục không nhịn được lớn tiếng khóc ra thành tiếng, để tiếng sóng át đi!

Đáng chết, chỉ còn 1 chút nữa, tín hiệu lại bị ngắt đứt, lại gọi, điện thoại di động máy đã ngắt! Phiền não đưa tay vò đầu! Tức giận đem Laptop trên bàn 1 tay hất xuống, ngã trên mặt đất! Chờ một chút, anh nhớ được nơi kia hình như là gần biển, chẳng lẽ cô đang ở bờ biển! Nghĩ tới xoay người định ra khỏi phòng, xem chút nữa va phải Anh ở bên ngoài “Phong ca ca, anh vội vã như vậy muốn đi đâu a” đỡ lấy Anh xem ngã nhào, không có thời gian cùng cô giải thích từ bên người cô đi qua, cô từ phía sau kéo tay của anh “Phong ca ca, có phải không tìm thấy Thần tỷ tỷ, em đi cùng anh, nhiều người cũng dễ tìm hơn” đối với cô gạt đầu, từ trong ga-ra lái xe thể thao, hướng bờ biển phóng đi! Anh nhìn gương mặt lạnh lùng của Phong, Phong ca ca rất quan tâm Băng Thần kia a! Cô sẽ không để cho bọn họ ở chung một chỗ, Phong ca ca là thuộc về cô! Siết chặt quả đấm móng tay cắm sâu vào trong da thịt! Anh lại không có 1 chút cảm giác đau đớn.

Xe ở trên đường lớn chạy loạn, nhiều lần thiếu chút nữa là xảy ra tai nạn, may là Phong tay lái cao siêu, mới không xảy ra tai nạn xe cộ! Cũng may là Anh khá bạo gan, mới không có bị làm cho sợ đến nỗi phải liên tục thét chói tai! Một đường chạy như bay dừng xe cách bờ biển không xa, hai người xuống xe, chia nhau bắt đầu tìm người, hiện tại đã là cuối mùa thu hơn nữa trời nhanh tối, thời gian này chính là lúc bờ biển lạnh nhất, lúc này bờ biển trừ mấy người đánh cá ra cũng chẳng có ai. Dọc theo bờ cát một đường tìm kiếm vẫn không thấy bóng dáng của Thần “Thần, cậu ở đâu ” lo lắng đối với biển rộng la lên! Anh ở phía sau vỗ vỗ phong vai “Phong ca ca, yên tâm đi, Thần tỷ tỷ sẽ không có chuyện gì, nếu không chúng ta đi về trước đi! Trời cũng sắp tối, nói không chừng Thần tỷ tỷ đã về nhà rồi” quay đầu lại, nhìn Anh, nha đầu này cùng anh đến bờ biển tìm người, đầu mũi cũng vì lạnh mà đỏ lên.” Ờ, đi thôi, nói không chừng Thần đã trở về rồi” sợ cô lạnh liền ôm vai của cô! Hướng xe đi tới! Nhìn tay đang đặt trên vai. Ha hả Phong ca ca quả nhiên hay là quan tâm cô, cũng không uống cô ở bờ biển hít gió lạnh a. Chẳng ngờ đang tốt, vừa nghĩ tới liền có chút lạnh, thân thể rung mình một cái! Cảm giác được Anh khác thường “Làm sao vậy, rất lạnh sao” vội vàng đem áo khoác cởi xuống choàng trên người Anh, tránh cho cô bị cảm lạnh “Khá hơn chút nào không” Anh nhìn áo khoác trên người, bên trong còn sót lại hơi thở ấm áp của Phong ca ca, thật hạnh phúc nga, gật đầu “Thật là ấm áp nha” .

Vào xe, đem điều hòa nhiệt độ mở lên tới cao nhất, bên trong xe dần dần ấm áp lên, nghỉ ngơi trong chỗ lát, liền khởi động xe đi trở về, lái xe vô cùng chậm, dọc đường nhìn xem có hay không thân ảnh của Thần! Đi ngang qua bờ biển đá ngầm nơi, chờ một lúc, nơi đó thật giống như có thân ảnh, đang ngồi ở trên đá ngầm, là Thần ư, trời sắp tối khoảng cách lại quá xa, căn bản thấy không rõ lắm. Đây vùng biển bên kia không thể chạy xe sang được, cho nên không có tìm qua, dừng xe lại bên đường, “Phong ca ca, sao vậy, làm sao đột nhiên dừng xe lại” Anh tò mò hỏi, ờ, chẳng lẽ Phong ca ca thấy cái gì! Hi vọng không sẽ gặp phải cô ta.

“Anh, em ngồi trên xe dừng đi ra, anh ra đi xem một chút lập tức trở lại, biết không?”

Thuận theo gật đầu, nhìn anh mở cửa xuống xe “Phong ca ca, chờ một chút, đem áo khoác mặc vào đi, bên ngoài lạnh lắm” cởi xuống áo khoác đưa cho anh “Không sao, trong xe rất ấm áp ” nhìn ra anh do dự, đưa tay nhận lấy áo khoác mặc vào, nhìn Anh ngồi trong xe hướng anh phất tay, xoay người hướng lan can đi tới, nhảy qua hàng rào bảo vệ hướng bóng người kia đi tới, nhìn bóng lưng rất giống a, đi nhanh vài bước. Ờ, Thần hôm nay hình như cũng mặc quần áo màu này, là Thần sao? Chạy nhanh đến.

Đứng ở sau lưng cô, nhìn cô bé trước mắt đang ôm 2 vai cuộn thành 1 khối cả người không ngừng run rẩy, bóng lưng tóc dài màu tím quen thuộc, đau lòng kêu lên “Thần” là ảo giác sao? Làm sao thật giống như nghe được thanh âm của anh, không thể nào, nhất định là ảo giác, anh hiện giờ hẳn là cùng Lưu Xuyên Anh ở chung một chỗ, làm sao lại tới tìm tôi, nghĩ tới nước mắt lại chảy ra, nghe thanh âm nứt vỡ bị đè nén của cô, trái tim anh tan nát rồi.

“Thần” ngừng khóc, làm sao có thể, cảm giác rất chân thật, lại nghe thấy thanh âm của anh rồi, vừa xuất hiện ảo giác sao?

“Thần” không đứng, không phải là ảo giác, là thật, anh tới.

Mờ mịt ngẩng đầu, trước mắt một mảnh mông lung, cái gì cũng không nhìn thấy, muốn đưa tay lau khô nước mắt, nhưng là tay đã chết lạnh, không có bất kỳ tri giác. Thử từ từ hoạt động thân thể, mới di chuyển 1 chút, toàn thân cũng truyền đến cơn đau nhói tim, không tự chủ rên rỉ lên tiếng, nghe được tiếng tôi rên rỉ, vội vàng đi lên trước đem tôi ôm lấy, từ từ mở rộng thân thể cứng ngắc của tôi.

Xương cốt phát ra “Khanh khách” tiếng vang, trời ạ, cô giữ vững cái tư thế này bao lâu nữa, thân thể giống như khối băng vừa lạnh lại vừa cứng, nhìn cô tiêu tụy, cô là Thần ư, tóc tím mềm mại xốc xếch quần quýt ở chung một chỗ, ánh mắt sưng đỏ nhắm chặt lại, khuôn mặt nhỏ nhắn tái nhợt không có chút huyết sắc, đôi môi bị đông cứng thành màu xanh tím, cả người không có có một tia tức giận “Chết tiệt” làm sao lại không biết quý trọng bản thân, tại sao lại muốn tự hành hạ mình như vậy. Ngủ ngốc! .

Tựa đầu cố định ở trước ngực, hai tay qua lại xoa xoa cánh tay không có nhiệt độ. Hy vọng có thể cho cô một chút ấm áp. Cảm giác bị ôm lấy đặt ngang ở trên đá ngầm, xương cốt “Khanh khách” rung động “Đau” rên rỉ lên tiếng, cảm giác có người không ngừng qua lại xoa xoa cánh tay, nhưng là không có một chút tác dụng, lạnh, hướng người nọ trong ngực lui một chút, nghe được có người thấp giọng nguyên rủa một tiếng,

thanh âm này, thật giống như Phong, là anh sao? Thật muốn nhìn rõ bộ dáng của người kia, nhưng là mí mắt nặng nề căn bản là không mở ra được!

Cảm giác người trong ngực thân thể run rẩy càng thêm nghiêm trọng, cởi xuống áo khoác bao vây ở trên người cô, ôm lấy cô hướng xe chạy đi. Nhìn về phía ngoài cửa sổ, là Phong ca ca trở lại, ân, còn ôm một người, là Băng Thần, vốn là khuôn mặt vui vẻ tươi cười lập tức trở nên âm trầm, nhưng trong nháy mắt liền biến mất, trên mặt làm bộ rất lo lắng chạy đến ngoài xe “Phong ca ca, Thần tỷ tỷ làm sao vậy, làm sao biến thành cái bộ dáng này ” giúp bọn họ mở cửa xe, phong đem Thần đặt ngang chỗ ngồi trên xe “Anh, một lát nói cho em biết sau, em lái xe đi, lập tức đi bệnh viện” ôm đến bên xe , đem Thần ôm thật chắc vào trong lòng “Nga, được” mặc dù trong lòng rất không vui, nhưng cũng không khỏi không làm theo, vội vã ngồi vào trên ghế lái, khởi động xe đi đến bệnh viện gần đây. Anh cũng là chọn cách lái xe kiểu tự sát, chạy lung tung, năm phút đồng hồ sau dừng ở trước cửa bệnh viện, không đợi xe đậu xong, Phong vội vã ôm Thần chạy bộ vào bệnh viện, “Bác sĩ, bác sĩ” chạy vào bệnh viện rống to một trận, y tá nhìn thấy một thiếu nam ôm một thiếu nữ đi vào, mau chạy ra đem xe đẩy đẩy đi tới, Phong đem Thần cẩn thận đặt ở đẩy trên kệ, bác sĩ đã chạy tới vạch ra mí mắt của Thần, lộ ra ánh mắt hiện đầy tia máu, lập tức an bài giải phẫu, chậm sẽ không kịp, Hu Thị (anhan:trong bản convert dịch là Hushi là cái gì ta cũng ko biết nhưng chắc là hộ lý hay y tá gì đó, từ nay cứ gặp từ này ta sẽ đổi thành y tá nhé) vội vàng cho đeo bình dưỡng khí cho Thần , mọi người ba chân bốn cẳng đem Thần đẩy vào phòng giải phẫu, Phong muốn đi vào, y tá ngăn chặn ở ngoài cửa “Thật xin lỗi, bệnh nhân cần tiến hành cấp cứu ngay , thỉnh người nhà chờ ở bên ngoài ” đóng cửa lại, phòng giải phẫu ba chữ to sáng lên đèn đỏ! Anh ngay sau đó chạy tới “Phía ngoài tìm không được chỗ đậu xe, thật vất vả đem xe dừng được, Thần tỷ tỷ thế nào” nóng lòng đi tới đi lui trước cửa, Anh thấy Phong như vậy, trong lòng rất không vui. Hừ! Tốt nhất chết ở bên trong, vĩnh viễn biến mất, như vậy, Phong ca ca trong mắt cũng chỉ có một mình cô. (anhan: cái con bé đáng ghét ta bầm mí thành trăm mảnh bi h)

13. Chương 13

Thời gian cứ như vậy trôi qua, đã một tiếng, còn chưa có đi ra, ở trong y tá ra vào nhiều lần, nhưng không có nói rõ tình huống bên trong như thế nào, chỉ bảo bọn họ kiên nhẫn đợi chờ, có nhiều lần, Phong muốn phá cửa mà vào, nhưng bị Anh kéo lại.

Cảm giác trong túi quần chấn động, điện thoại di động vang lên, phiền não lấy điện thoại di động ra cũng không thèm nhìn đến liền trực tiếp rống giận “Người tốt nhất có chuyện trọng yếu, nếu không người nhất định phải chết” .

“Phong, là tớ vũ” lắng lại lửa giận.

“Vũ a, có chuyện gì sao?”

“Không có, mới vừa nghe nói Thần đã xảy ra chuyện, xảy ra chuyện gì a” tin tức truyền thực nhanh a, nhanh như vậy bọn họ đã biết.

Tức giận vò đầu tóc, thở dài nói “Ai, tớ cũng không biết chuyện gì xảy ra” .

Nghe ra trong giọng nói của anh có chút thống khổ “Chúng tớ lên phi cơ rồi, một lát gặp” cúp điện thoại, mới vừa gọi điện thoại cho Thần, điện thoại di động lại tắt máy, vừa gọi điện thoại cho Phong, cũng không ai nhận, liền gọi điện thoại đến “Huyết Phệ” nhận được tin là Thần vô duyên vô cớ rời nhà bỏ đi lúc tìm được cô liền mang đến bệnh viện cấp cứu, mọi người nghe cũng hồ đồ, bất quá xác định một chuyện, đó chính là Thần đã xảy ra chuyện. Nghe được tin tức kia, mọi người cảm giác chuyện không đơn giản, Thần làm việc luôn luôn rất có chừng mực, trừ phi là gặp gỡ chuyện lớn, nếu không sẽ không vô duyên vô cớ rời nhà bỏ đi, càng nghĩ càng không đúng, mọi người dứt khoát cùng nhau đi tới Nhật Bản xem một chút rốt cuộc thế nào.

Đã ba tiếng rồi, làm sao còn không ra “Leng keng” đèn phòng giải phẫu tắt, y tá cẩn thận đẩy Thần đi ra ngoài, bước nhanh tiến lên, nhìn Thần, ngẩng đầu hỏi bác sĩ.”Bác sĩ, cô ấy như thế nào rồi” .

“Cậu là người nhà của bệnh nhân” giọng nói dường như rất bất mãn.

“Tôi là bạn của cô ấy, cô ấy như thế nào rồi” .

“Bệnh nhân không có người thân sao?”

“Người nhà của cô ấy ở Trung Quốc, cô ấy rất cuộc thế nào” Phong giọng nói khó chịu quá, bác sĩ nhìn tức giận rồi, cũng là đem tình huống nói cho anh biết, đơn giản mà nói đây chính là do cho cảm mạo khiến cho viêm phổi cấp tính, cộng thêm mấy ngày qua không ngủ đủ giấc, ăn cơm không đúng giờ, áp lực quá lớn khiến cho bệnh biến chứng, đưa đến hiện tượng sốc tạm thời! Mặc dù trải qua cấp cứu miễn cưỡng cứu sống, nhưng bây giờ còn chưa thoát khỏi nguy hiểm, nếu như cô sống qua tối nay, tỉnh lại thì không có vấn đề gì lớn nữa!

Nhìn Thần mang bình dưỡng khí không có chút nào sinh khí nằm ở trên giường bệnh, sắc mặt như củ tái nhợt, ngồi ở bên người cô, đem bàn tay lạnh như băng của cô để ở lòng bàn tay bao quanh, bên môi cô nhẹ nhàng hôn, đưa tay vén ra mấy sợi tóc trên mặt cô, nhẹ nhàng vuốt ve khuôn mặt gầy gò.

“Thần, tớ sau này không bao giờ ... lại chọc cậu tức giận, van xin cậu, mau tỉnh lại đi” nước mắt theo khóe mắt nhỏ từng giọt xuống trên tay Thần.

“Thần, tớ không thể không có cậu, cậu còn chưa cứu được cha mẹ của cậu đâu? Cậu nhất định phải tỉnh lại, tớ còn có rất nhiều điều muốn nói với cậu” .

“Thần, biết không? Lần đầu tiên nhìn thấy cậu tớ liền thích cậu, rất sến có đúng hay không, tình huống chỉ phát sinh trong kịch nay lại xảy ra trên người tớ, rất kỳ lạ a” .

“Thần, Thần, cậu nhất định phải tỉnh lại a” .

“Thần, tớ yêu cậu, không kềm chế được đã yêu cậu, nhưng mà, cậu chỉ xem tớ như bạn bè, tớ rất thống khổ cậu có biết không?”. (anchan: chưa thấy ai ngu như tên này)

Anh đứng ở cửa nhìn thấy hết thấy, lòng dạ ác độc ác quỷ đau . Đột nhiên đảo mắt thấy cửa vào hành lang lang năm thiếu nam thiếu nữ vội vã chạy tới. Còn tới hết nhìn đông tới nhìn tây, thật giống như thực vội tìm người.

“Nơi này là khu phòng bệnh, không sai a, làm sao còn không thấy” một nữ sinh tóc đỏ xinh đẹp nói.

“Không sai a, y tá nói là 624 hẳn là còn ở bên trong mới đúng” người thiếu niên tóc đỏ nói, nghe bọn họ nghị luận, thêm phòng bệnh 624 không phải là gian phòng này sao? Bọn họ là có quan hệ gì với Phong ca ca a. Đang suy nghĩ, mỹ nữ tóc màu lam đứng ở trước mặt dùng tiếng Nhật lưu loát nói ” xin hỏi một chút, phòng bệnh 624 ở nơi đâu a” nghiêng người, làm cho cô nhìn thấy sổ phòng bị che kín “A, ở chỗ này a” cô dùng tiếng Trung đối với mấy người bạn nói, mấy người khác vội vàng đi tới, tránh ra 1 bên để cho bọn họ có thể nhìn thấy người ở bên trong.

“Là Thần cùng Phong, không sai nữa” Phỉ đang muốn mở cửa đi vào, bị Anh ngăn cản “Thật xin lỗi, nơi này là phòng bệnh đặc biệt, các người không thể tùy tiện đi vào. Phỉ nhìn cô bé Nhật Bản xinh đẹp trước mắt ” nói trở lại, “cô là ai, tại sao ở trước cửa phòng bệnh “.

“Ta là bạn tốt của Phong, các người là ai” .

“Cô là Lưu Xuyên Anh, đúng không!” Vũ. Ngẩng đầu nhìn thiếu niên tóc đỏ ân, rất quen thuộc.

“Anh là?” Nghi ngờ nhìn hướng Vũ.

“Anh là Vũ ca ca, không nhớ sao?” Vũ ôn nhu nói, hồi tưởng 1 chút, bình tĩnh đại ngộ “A, tôi nhớ ra rồi, anh là Vũ ca ca” lại quay đầu nhìn về phía một vị tóc xanh nam tử khác “anh là Hạo ca ca, có đúng hay không” Hạo cười tán thành gật đầu. Anh chia ra cho Vũ cùng Hạo mỗi người 1 cái ôm. Ba người chít chít trách trách dùng tiếng Nhật nói chuyện với nhau không ngừng. Hoàn toàn quên mất Phỉ cùng Mộng tồn tại, các nàng rất mất hứng, ở một bên ho khan hai tiếng, rốt cục đổi lại chú ý của hai vị nam sĩ, Vũ bình tĩnh đại ngộ “Nha. Đã giới thiệu, bọn họ là bạn tốt của Thần người này là Mộng, bà xã của anh” còn đem tay khoác lên vai Mộng. Mộng đã quen với phương thức anh giới thiệu mình cùng người khác, thân thiện hướng Anh vươn tay “Chào em, chị tên là Mộng” Anh lễ phép nắm tay Mộng.

“Cô ấy là phỉ, bà xã của anh” Hạo cũng đưa tay khoác lên vai Phỉ giới thiệu nói “Mới vừa rồi không biết, khẩu khí có chút lớn, đừng để trong lòng a” Phỉ cũng đưa tay ra xin lỗi cười cười “Không sao, ta cũng sai a” trở về cầm xuống.

Anh nhìn 2 người cười cười “(*^____^*) hì hì... Hai người thật là có tướng phu thê với họ a” các cô biết Anh là đang nói về màu tóc của họ, bốn người cũng nhìn nhau cười một tiếng.

Hạo đột nhiên kịp phản ứng “Đúng rồi, bọn anh là đến xem Thần, cô ấy như thế nào rồi” .

14. Chương 14

Anh nhìn hai người bên trong, cười khổ sở đem tình hình của Thần nói cho bọn họ biết, bọn họ cũng trầm mặc ngồi trên ghế. Ân, nơi này là chỗ nào, thật tối nga! Cổ họng đau quá, nói không ra lời. Trước mắt đột nhiên chuyển đổi thành hình ảnh quen thuộc.

Một tòa nhà Nhật Bản 2 tầng. Một người phụ nữ xinh đẹp mặc ki-mô-nô tay đang cầm trà cụ, theo sau là 1 cô bé xinh đẹp cũng mặc ki mô nô, hai người mỉm cười hạnh phúc. Đây là khi tôi còn bé, sao lại đến nơi lúc nhỏ từng sống chứ “Mẹ, mẹ cái chú kia là ai a?” Cô bé dùng thanh âm non nớt nói “Thần nhi ngoan, ông ấy không phải là chú, ông là ba nga, tỷ nữa nhìn thấy phải kêu là ba, biết không?” .

“Ba, là cái gì a” cô bé không hiểu.

“Ba chính là có thể cùng Thần nhi chơi đùa, cùng Thần nhi học, còn có nuôi dưỡng và dạy dỗ Thần nhi nên người a” .

“Nga, con không cần ba, trong nhà Tiểu Hắc(con chó) Có thể cùng Thần nhi chơi đùa a, mẹ có thể cùng Thần nhi học, nuôi dưỡng và dạy dỗ con, cho nên con không cần ba” cô bé khẳng khái bác bỏ lời của người phụ nữ.

“Thần nhi ngoan, ba rất bận rộn, thời gian có thể cùng chúng ta ở chung một chỗ rất ít, không được nói với ba những lời này, ba sẽ không vui. Biết không” người phụ nữ buông xuống trà cụ trên tay, ngồi xổm xuống ôm cô bé.

“Vậy mẹ thì sao? Mẹ cũng sẽ không vui sao?” .

“Ân, mẹ cũng sẽ không vui ” người phụ nữ gật đầu, cầm lấy trà cụ tiếp tục đi về trước.

“Ân, Thần nhi biết rồi, Thần nhi sẽ không để cho ba và mẹ mất hứng ” cô bé kiên định gật đầu.

Hình ảnh trong nháy mắt trở lại màu đen, mẹ! Nước mắt chảy xuống.

Bên tai đột nhiên vang lên thanh âm của Phong “Thần, mau tỉnh lại a, không nên tham ngủ nữa, van xin cậu mau tỉnh dậy đi” thanh âm của anh khàn khàn rất mệt mỏi , anh làm sao vậy, thật muốn mở mắt ra, nhưng là mí mắt thật nặng, Phong, tớ mệt mỏi quá, để tớ ngủ một chút đi! .

Đột nhiên, một hình ảnh lại dần hiện ra.

Ở một trong biệt thự xa hoa, một người đàn ông ôm một nữ nhân xinh đẹp đang khóc rống, bên cạnh là cô bé không biết làm sao.

“Tại sao có thể như vậy, tại sao có thể như vậy, Kiệt, chúng ta nên làm cái gì bây giờ a” người phụ nữ khóc rống nói, người đàn ông tên Kiệt ôm lấy vai của người phụ nữ.

“Trên thư nói chỉ cần anh đem hợp đồng trên tay đưa cho hần, ba mẹ sẽ không sao, yên tâm đi, anh lập tức đi xử lý, không có chuyện gì” .

“Nhưng là, nếu như đem hợp đồng chuyển nhượng cho bọn họ, công ty của anh sẽ phải đóng cửa, đây là tâm huyết cả đời của anh a. Làm sao được” .

“Không có chuyện gì, đóng cửa thì đóng, chỉ cần ba mẹ cùng các người không có chuyện gì, với anh cái gì cũng không quan trọng, anh bây giờ lập tức đi công ty” .

“Kiệt, thật xin lỗi” người phụ nữ nói.

“Đứa ngốc, tiền không có có thể kiếm lại, chỉ cần em không có chuyện gì là tốt rồi, anh đi đây” buông ra tay của người phụ nữ, đi ra cửa đi.

“Mẹ, ba muốn làm gì a” cô bé lồi kéo chéo áo của mẹ, lo lắng hỏi.

“Thần nhi ngoan” người phụ nữ không nói, chẳng qua là đem cô bé ôm thật chặt vào trong ngực.

Hình ảnh chợt lóe, ban đêm mấy ngày sau.

Cô bé tựa trên cửa, nghe lén ba mẹ nói chuyện.

“Kiệt, hợp đồng không phải là cũng đã cho bọn họ, bọn họ làm sao còn không thả người a” .

“Ai! Mấy ngày qua bọn họ không có tìm anh, cũng không còn hướng anh nói yêu cầu gì, không biết bọn họ còn muốn làm gì” .

“Nếu không, chúng ta báo cảnh sát đi, để cho cảnh sát can thiệp đến” .

“Vô dụng, anh đã đi qua cục cảnh sát, bọn họ vừa nghe danh ” Ngô tổng “, thì tìm đủ loại lý do từ chối, không ai có thể giúp chúng ta, chỉ có từ từ đợi” .

“Làm sao bây giờ làm sao bây giờ a ” ” không có chuyện gì, có anh đây, anh sẽ nghĩ biện pháp, ngủ đi, kéo đánh thức con mắt” .

Sáng sớm mấy ngày sau, chuông cửa vang lên, sáng sớm, ba mẹ liền đi ra ngoài, cô bé mở cửa nhìn, di, nhìn xung quanh không có ai, cúi đầu nhìn thấy một phong thơ lẳng lẳng nằm trên mặt đất, phía trên không có địa chỉ cũng không có mã bưu chính, chỉ dùng bút bi viết “Bách Tĩnh Huệ ” là thư của mẹ! Cẩn thận liếc nhìn bên ngoài, đóng cửa lại, đem thư đặt lên bàn. Đến buổi trưa, “Thần nhi, ba mẹ đã về” từ trong phòng bếp truyền đến tiếng đáp lời của cô bé “Nga, ba mẹ nhanh đi rửa tay, sắp ăn cơm rồi” không biết tại sao, ba mẹ đột nhiên đuổi hết quần gia cùng toàn bộ người giúp việc, một người cũng không để lại, cái nhà lớn như vậy cũng chỉ có ba người bọn họ ở, cho nên chuyện gì cũng đều tự làm! Lúc ăn cơm mẹ đột nhiên nói với cô bé “Thần nhi a, hai ngày nữa chúng ta sẽ dọn nhà nga, sau này chúng ta có thể sẽ không ở trong nhà lớn như vậy nữa ” ” Ờ, tốt, con biết rồi, con cũng cảm thấy ba người ở trong cái nhà lớn như vậy thật là quá lãng phí rồi” khi đó tôi đã rất hiểu chuyện rồi, mấy ngày qua nhìn ba mẹ đi sớm về trễ, khuôn mặt u sầu cùng mỗi một. Bọn họ mặc dù không nói cho tôi biết, nhưng tôi đại khái cũng đoán được trong nhà xảy ra chuyện gì, ba người an tĩnh cơm nước xong, ba lại ra ngoài, nhớ tới lá thư ngoài cửa, đem thư đưa ẹ “Mẹ, cái này sáng hôm nay con phát hiện ở cửa, con không có đọc lên nha” cô bé nghịch ngợm cười, xoay người đi vào phòng ngủ, từ phòng ngủ đi ra ngoài, nhìn thấy mẹ đang khóc “Mẹ, người làm sao vậy, đang tốt lành làm sao lại khóc ” ” Thần nhi, thật xin lỗi, thật xin lỗi, con nhất định phải tha thứ ẹ” mẹ nói cái gì mà tôi nghe không hiểu “Mẹ, người nói cái gì a, rốt cuộc làm sao vậy, nói cho Thần nhi biết có được hay không” mẹ ôm tôi thật chặt.

“Mẹ thật xin lỗi Thần nhi, thật xin lỗi ba của con, Thần nhi, con nhất định phải tha thứ ẹ” nghe nói như thế, trong lòng thật sợ hãi

Người phụ nữ xoay người lên lầu, lôi ra va-li, cầm quần áo xốc xếch bỏ vào trong, cô bé nhìn hành động của mẹ “mẹ, người muốn đi ư, người không cần ba và Thần nhi sao” cô bé ôm người phụ nữ ngăn cản bà thu thập hành lý, người phụ nữ ngồi xổm xuống, lau chùi nước mắt của cô bé “Thần nhi, tha thứ ẹ, mẹ cũng là vạn bất đắc dĩ, sau này không có mẹ bên cạnh, Thần nhi phải học tự chiều cổ ình” người phụ nữ lôi kéo tay cô bé, dắt cô vào trong phòng, ngồi ở trên giường “Còn có, Thần nhi phải chiều cổ ba cẩn thận, không để cho ba hút thuốc lá uống rượu, như vậy đối với thân thể không tốt, biết không? ” ” không nên, mẹ, mẹ không nên bỏ chúng con, ba không có mẹ sẽ sụp đổ mất, xin mẹ” cô bé quỳ trên mặt đất ôm chân người phụ nữ khẩn cầu “Thần nhi không thể không có mẹ a ” ” Thần nhi ngoan, Thần nhi đứng lên” người phụ nữ đỡ cô bé quỳ trên mặt đất dậy, ôm cô thật chặt vào trong ngực, một lúc lâu mới buông ra “Được, mẹ đáp ứng Thần nhi, không rời đi, mẹ muốn cùng Thần nhi đọc sách, Thần nhi có thể đi lấy ẹ đọc không” (anchan: bà cô này dụ con nít) cô bé không nghi ngờ gì, xoay người hướng tủ sách đi tới, mới đi hai bước “Phanh” cửa phòng ngủ đóng kín, cô bé kịp phản ứng thì cửa đã bị khóa từ bên ngoài.”Mẹ người gạt con.”

15. Chương 15

Mẹ mở cửa a, mẹ, mẹ “Cô bé liều mạng vặn chốt cửa, đập cửa rầm rầm, nhưng mẹ nhất định không mở” mẹ, mở cửa nhanh a, con xin mẹ, đừng bỏ lại Thần nhi và ba, mẹ “Có lẽ là mệt mỏi, cô bé ngã ngồi bên cạnh cửa nức nở, chỉ chốc lát từ cách vách truyền ra tiếng kéo vali, người phụ nữ dừng lại trước cửa phòng cô, ” Thần nhi, thật xin lỗi, thật xin lỗi, mẹ là bị ép, tha thứ ẹ, hãy chiếu cố mình và ba thật tốt. Mẹ đi đây “Bên trong cửa truyền ra tiếng rống khản đặc của cô bé ” Bách Tĩnh Huệ, nếu bà bước ra khỏi cửa nhà này một bước, thì chúng ta đoạn tuyệt quan hệ, tôi sẽ hận bà cả đời, bà đã nghe chưa, Bách Tĩnh Huệ, tôi hận bà cả đời” Ngoài cửa truyền đến tiếng khóc rống của phụ nữ cùng với tiếng bánh xe vali lăn trên mặt đất, đi thật sao? Từ giờ trở đi tôi sẽ là đứa con không có mẹ, nhìn trần nhà cười khổ, trước mắt lại trở thành bóng tối, bên tai vang lên thanh âm mệt mỏi của Phong ” Thần, trời đã sáng, đừng ngủ nữa, Vũ, Mộng, Hạo, Phi bọn họ cũng đến thăm cậu nè, cậu làm ơn tỉnh lại có được hay không “Cảm giác lòng bàn tay ứa ất, khe run, cảm giác được lòng bàn tay truyền đến chấn động, Phong ánh mắt chăm chú nhìn chăm chăm tay Thần, vừa rồi là ảo giác ư, siết chặt tay” Thần, cậu tỉnh ư, tớ có cảm giác ngón tay cậu cử động a, nếu thật vậy, động thêm một chút có được hay không. Ánh mắt ngó chừng tay, ngón tay lần nữa run rẩy, quả nhiên “Bác sĩ, bác sĩ” Phong chạy ra cửa miệng kêu to, chỉ chốc lát sau “Bác sĩ, lúc này ngón tay của Thần cử động, có phải cô ấy tỉnh rồi, mau giúp tôi xem một chút” Phong kích động kêu lên “Nơi này là bệnh viện, yên tĩnh” Bác sĩ không khách khí kêu lên.

Mở ra mí mắt, con người bình thường, diện tâm đồ bình thường, chức năng phổi hoạt động bình thường ” Đã qua giai đoạn nguy hiểm, đem cô ấy chuyển tới phòng bệnh bình thường đi ” ” có thật không, cô ấy đã không sao, làm sao còn chưa tỉnh lại” .

“Cái này phải xem ý nguyện của bệnh nhân rồi, cô ấy không muốn tỉnh lại tôi cũng không có biện pháp” nhún nhún vai, tiếp tục đi xem phòng bệnh khác. (anchan: ông bác sĩ này chưa học qua y đức chắc nói chuyện gì mà vô lương tâm thế)

Trong phòng bệnh bình thường.

“Phong, Thần đã qua giai đoạn nguy hiểm sao, sáng nay chúng tớ đến phòng bệnh đặc biệt thì không thấy, còn tưởng rằng đã xảy ra chuyện gì, sau khi nghe ngóng mới biết được Thần chuyển tới phòng bệnh bình thường” Phi, Phong gật đầu “Àn, hôm nay bác sĩ nói cô ấy đã qua giai đoạn nguy hiểm rồi” Phong nhìn Thần nói.

“Vậy tại sao Thần còn chưa tỉnh lại a” Mộng.

“Do cô ấy không muốn tỉnh lại” Phong bất đắc dĩ nói.

“Phong, cậu trước đi ăn một chút nghỉ ngơi một lát đi, nơi này có bốn người chúng tớ được rồi” Hạo.

“Không cần, tớ muốn nhìn Thần tỉnh lại” .

“Phong, cậu không nên như vậy, lỡ như Thần tỉnh lại cậu lại ngã xuống, làm sao bây giờ, tớ có nấu một chút cháo, ăn đi” Mộng đem cháo đưa tới.

“Tớ không muốn ăn, để đó đi” .

“Phong, cậu như vậy Thần mà biết trong lòng sẽ khó chịu, ăn đi, coi như là vì Thần” nhìn bốn người bọn họ một cái, đưa tay nhận lấy cháo, uống hết, lại tiếp tục trông coi Thần, bốn người bất đắc dĩ lắc đầu đi ra ngoài, đóng cửa lại, để không gian lại cho bọn họ, đưa tay nắm lấy tay Thần đặt lên gương mặt “Thần, cậu là tiểu yêu tinh thích giày vò người khác, nhanh tỉnh lại đi!” Phong, tớ nghe được, dám nói tớ là tiểu yêu tinh, xem tớ thu thập cậu như thế nào, (*__*) hi hi... . (anchan: mý cái mặt này là của tác giả đó nha, ko liên quan gì đến ta hết)

“Thần, cậu nghe được không, tớ yêu cậu, rất yêu rất yêu cậu, chờ sau khi cậu tỉnh lại, tớ sẽ tỏ tình với cậu, tớ lớn như vậy đây là lần đầu tiên tỏ tình với nữ sinh đấy, cậu đừng từ chối tớ nha, không, nhất định không được từ chối tớ, nếu không cậu nhất định phải chết, biết không?” Người này, có cái kiểu bày tỏ bá đạo như vậy sao?

Đột nhiên, một thứ lạnh lẽo rơi xuống môi, “(*___*)” hì hì... , Thần, trộm hôn a, cậu không tỉnh, tớ liền không khách khí” ngắt, đây chính là nụ hôn đầu của người ta! Cứ như vậy bị cậu lấy đi mất, quá thiệt thòi rồi.

“Phong” .

Àn, ai kêu tôi, ngẩng đầu nhìn lên, Thần, cậu tỉnh sao! Khẩn trương nhìn Thần chăm chăm.

“Thần, cậu tỉnh ư, tớ không phải nằm mơ chứ, tớ hình như nghe thấy cậu gọi tên tớ” Phong kích động nắm tay Thần, chăm chú nhìn chăm chăm sợ để sót bất kỳ cử động nào của cô.

Con người giật giật, chậm rãi mở mắt ra, ánh sáng chói chang, chớp chớp ánh mắt mơ hồ, thật vất vả mới nhìn rõ mọi vật chung quanh, trời ạ, người kia chính là Phong vạn người mê a, đầu tóc rối bù như đồng rơm, ánh mắt đỏ ngầu tràn đầy tia máu, vốn là khuôn mặt trắng nõn giờ trên mặt không có chút thần khí, tràn đầy mỗi mọt, vốn là môi hồng hồng nhuận nay đã trở nên tái nhợt khô héo, cằm dài râu mọc lún phún.

“Thần, cậu thật tỉnh rồi?” Phong, muốn mở miệng nói chuyện, nhưng là cổ họng thật khô, há hốc mồm nhưng không phát ra được thanh âm nào, dùng khẩu ngữ(nhép miệng) ý bảo anh: nước. “Nga, nước. Chờ một chút” nhìn anh luống cuống tay chân giúp tôi rót nước, trong lòng rất cảm động “Nước đây” cẩn thận đem tôi đỡ dậy tựa vào trong lòng ngực của anh.”Chậm, uống từ từ” hô! Khá, khàn khàn nói “Cảm ơn”, anh sững sốt, rất nhanh khôi phục, đem tôi nhẹ nhàng để nằm xuống trên giường, anh để cái chén xuống như cũ ngồi ở bên giường nhìn tôi , tôi cố sức nhấc lên góc chăn, ý bảo anh đến trên giường nghỉ ngơi, nhìn cử động của tôi, không giải thích được!”Tớ, muốn gối lên, cánh tay của cậu, ngủ” cổ họng như trước rất đau, nói chuyện rất khó khăn, gật đầu, tôi cố sức nhường 1 nửa giường cho anh, cởi xuống giày, ngủ ở bên cạnh tôi, cẩn thận đem đầu của tôi để ở trên cánh tay của mình, tấn lại góc chăn, hai tay vây quanh tôi, cúi đầu hôn lên trán tôi, “Thần, ngủ đi!” Râu đâm vào trán thật đau, nhìn anh an tâm nhắm mắt lại, lập tức truyền đến tiếng hít thở đều đều!

Nằm lâu như vậy nhưng ngủ không được, nhắm mắt lại nghỉ ngơi một chút, nghe được thanh âm tay cầm cửa chuyển động, ngẩng đầu nhìn lại, là bốn người bọn họ, bốn người thấy tôi tỉnh vốn định cao hứng kêu to “Hư” làm dấu im lặng, chỉ chỉ Phong đang ngủ say, bọn họ liền hiểu gật đầu, tôi cẩn thận từ trong ngực Phong chui ra, xuống giường, bước chân không vững, xem chút nữa ngã nhào, may là Mộng kịp thời đỡ lấy tôi, mới không bị bêu xấu, bọn họ bảo tôi trở về giường nghỉ ngơi, lắc đầu, chỉ chỉ bụng, dùng khẩu ngữ nói “Tớ là đói, không có chuyện gì” cả nhóm nhẹ tay nhẹ chân ra khỏi phòng bệnh, nhẹ đóng lại cửa, vừa đứng giờ ăn cơm, mọi người cùng nhau đi tới phòng ăn, ăn chút cháo gạo “Phi.” Mới uống một ngụm liền phun ra “Đây là cháo gì a” tôi khàn khàn nói “Tại sao a” Mộng.

“Cháo này có cát” Tôi bày ra bộ mặt đau khổ.

Mọi người cười vang, a, thì ra bọn họ đã sớm biết, cái đám này làm sao mà tốt bụng cùng tôi dùng bữa đằng hoàng, tức chết tôi đi, tôi bức bối gục xuống bàn không để ý tới bọn họ.

“Thật xin lỗi nha, Thần, chúng tớ không phải cố ý đâu, lần sau không dám nữa” Mộng.

“Đúng vậy a, Thần, chúng tớ bởi vì cậu mà buồn bức hết mấy ngày, đừng tức giận nữa” Phi.

“Nga, thì ra các cậu là vì trả thù tớ, mới dẫn tớ đến nơi này ăn cơm a” .

16. Chương 16

“Không có đâu, ý tớ không phải như vậy” Phi.

“Tớ mặc kệ, tớ muốn ăn cơm, thật đói, mấy người các cậu tự xử đi” nói xong xoay mặt sang bên khác.

“Biết rồi, Đại tiểu thư, chúng tớ lập tức đi mua cho cậu” Vũ, vậy được chưa.

Vũ cùng Hạo ra ngoài mua thức ăn, mà ba người chúng tôi thì ở chung một chỗ nói chuyện phiếm.

“Thần, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, đang tốt lành sao tự nhiên lại trốn nhà rời đi” Mộng.

“Trốn nhà rời đi, người nào a, tớ sao, làm sao có thể, ai nói với cậu?” .

“Thần, cậu đừng giấu diếm bọn tớ nữa, nói đi” Phỉ, tôi làm sao có thể nói cho bọn họ biết là tôi vì ghen nên tức giận bỏ đi a, rất mất thể diện! .

“Thần, nói mau a, cậu đừng dài dòng nữa” Mộng, ai nha, cười thì cười được rồi, mặc kệ, sau đó đem tất cả mọi chuyện xảy ra kể cho bọn họ biết, bọn họ sau khi nghe xong “Thì ra là vậy” Mộng khó tin nhìn tôi , gật đầu “Thần, cậu sao lại làm chuyện ấu trĩ như vậy” Mộng “Tớ biết sai rồi, các cậu đừng mắng tớ” tôi cúi đầu nói. Sát thủ là không thể động tình.

“Hiện tại cậu định làm như thế nào” Phỉ dùng vẻ mặt nghiêm túc ít có nhìn tôi .

Ngẩng đầu nhìn bọn họ, lắc đầu, lại cúi đầu.”Tớ cảm thấy tớ hình như đã hiểu được 1 số việc không rõ trước kia” .

“Là sao” hai người đồng thời hỏi “Tớ trong lúc ngủ mê man, mơ thấy chuyện khi tớ còn bé, mặc dù chỉ là một đoạn ngắn, nhưng chấp nói lại, có thể biết được 1 vài chuyện” .

“Cái gì a, cũng không biết cậu đang nói cái gì” Phỉ.

“Sau khi cứu ra cha tớ, tớ sẽ nói cho các cậu biết, hiện tại trước giữ bí mật” tôi ra vẻ thần bí.

“Chúng tớ đã về, các cậu vừa nói chuyện gì a, vui vẻ như vậy” Hạo.

“(* __ *) hi hi... , không có gì, có mua cái gì ăn ngon không” tôi liếc nhìn túi xách trong tay bọn họ “Àn, thơm quá a, mau, đi mau, trở về phòng đi, tôi cười đùa đẩy bọn họ hướng phòng bệnh đi tới! Điện thoại di động rung lên, mở ra nhìn, tin nhắn mới: chúc mừng cô còn sống, trò chơi của chúng ta bây giờ mới bắt đầu. Lại là cái người thần bí kia, hẳn rồi cuộc muốn gì! Trò chơi mới bắt đầu! Là ở hướng tôi thị uy hay là khiêu khích. Bất kể là cái gì, tôi cũng hầu tới cùng! Chờ xem! .

“Làm sao vậy” Mộng thấy tôi không đuổi theo trở lại bên cạnh tôi ân cần hỏi. Lắc đầu, tôi thân mật kéo tay Mộng, lặng lẽ nhích tới gần cô, dùng thanh âm chỉ hai người chúng tôi nghe thấy đem tin nhắn lúc này nói cho cô biết, cô ấy ngẩng ra một lúc, rất nhanh lại vờ như không có chuyện gì xảy ra tiếp tục đi về phía trước “Vậy cậu định làm sao” Mộng.

Giả vờ giúp Mộng sửa lại đầu tóc, đến gần bên tai cô nhỏ giọng nói “Tớ hoài nghi trong phòng bệnh gần thiết bị giám sát, về mặt này cậu là cao thủ, giúp tớ tìm xem” sửa sang xong, hai người nhìn nhau cười một tiếng, tiếp tục đi đến gian phòng! .

Theo sau bọn họ đi vào phòng, Mộng không không chút dấu vết nhìn sơ qua căn phòng, lắc đầu.

“Oa! Mau đưa tớ xem, các cậu mua đồ ngon gì” tôi vội vàng mở túi.

“Nước trái cây, đồ ăn vặt, cơm hộp, cháo gạo, nước uống còn có Hamburger, chân giò, đủ cho 1 nhà dùng, tớ ngất, các cậu cho là đi dã ngoại a, cái gì cũng mua a!” .

“Trừ cháo gạo cùng nước trái cây, những thứ khác cậu không thể ăn, biết không?” Mộng.

“Không phải chứ, cậu sẽ không để tớ cứ như vậy nhìn các cậu ăn đi! Tớ rất đáng thương! Tớ kháng nghị” .

“Kháng nghị không có hiệu quả, bác bỏ” Phỉ âm hiểm cười cười. Đột nhiên, một đôi tay khoác lên vai tôi, quay đầu nhìn lại, Phong, ngủ một giấc tỉnh thần thoát nhìn tốt hơn nhiều. “ Đói bụng không, mau ăn cái gì đi, bọn họ mua rất nhiều nhưng không cho tớ ăn, cậu phải giúp tớ ăn bù!” Tôi vô lại nói với Phong, véo nhẹ đầu mũi của tôi ” cậu a, thật là một chút thiết thời cũng không chịu ” Đúng rồi, nói thiết thời, tôi híp mắt nguy hiểm nhìn Phong, anh bị tôi nhìn trong lòng phát hoảng ” sao nhìn tớ như vậy, cậu lại đang nghĩ chuyện xấu gì a ” Phong cảnh giác nhìn tôi , bày ra tư thế tự vệ” hắc hắc cậu nói thiết thời tớ đột nhiên nhớ tới ” Tôi nhìn Phong cười âm hiểm ” trong lúc tớ mê man cậu đã làm gì tớ ” Hoàn toàn quên mất nơi này là bệnh viện, quên mất bên cạnh còn có 4 cái bóng đèn lớn đang phát sáng (hiểu nôm na là kỳ đà cản mũi), quên mất nơi này còn có một người đang âm thầm giám thị tôi.

Àn, thừa dịp cô mê man làm cái gì, thử nghĩ xem, chẳng lẽ là chuyện tôi trộm hôn cô ấy, trên mặt lộ ra vẻ mặt bình tĩnh đại ngộ(đột nhiên nghĩ ra) “Nghĩ tới” thử hỏi, chẳng lẽ khi đó cô ấy đã tỉnh? .

“Chẳng lẽ khi đó cậu đã tỉnh sao? Cô đã thanh tỉnh, còn cố ý mở mắt chậm như vậy, “cậu đùa bốn tứ” Phong càng nói càng tức giận, a, nguy rồi, nói lỡ miệng. Mọi người mờ mịt nghe chúng tôi nói, “Tớ tớ không biết tớ cái gì cũng không biết” tôi bối rối nói.

”Không, biết. Nói ” Phong gần từng chữ nói, tôi lùi một bước anh liền tiến một bước, “Thật xin lỗi nha, tớ cũng không phải cố ý nghe lén a, hơn nữa, thiết thời hình như là tớ a “. ” Cậu còn nói thiết thời” .

“Uy, cậu muốn thế nào a” nhìn anh vẻ mặt càng ngày càng giận, nguy rồi nguy rồi, dẫm lên địa lôi rồi.

“Tớ muốn thế nào”. “Tớ tớ là bệnh nhân nha, cậu không được đánh tớ a!”. Anh âm hiểm đi đến gần tôi

“Hừ hừ cậu nói xem”. Thảm, “cứu mạng a” Kêu to hướng bốn người bọn họ cầu cứu, tôi ngất, bốn người lại đang tìm vị trí tốt, tìm tư thế thật thoải mái, bộ dáng chuẩn bị xem kịch vui, đúng là không có tính người mà, cho nên trong phòng bệnh của tôi liền trình diễn một cuộc truy đuổi, một thiếu niên lười thôi đuổi theo một thiếu nữ người mặc đồ bệnh nhân, bên cạnh còn có bốn người ngồi ở 1 góc ăn đồ ăn vặt, thỉnh thoảng còn quăng ra chướng ngại vật, thanh âm cười đùa, cùng trêu chọc vang khắp phòng, mặc dù đóng cửa, nhưng từ xa cũng có thể nghe thấy thanh âm của chúng tôi từ trong phòng truyền ra. Bởi vì là giờ nghỉ trưa, bệnh nhân những phòng bệnh khác rồi rít trách cứ tiếng ồn ào quá lớn, ảnh hưởng người khác nghỉ ngơi.

”Các cô các cậu đang làm gì đó?”Tiếng rống như sư tử Hà Đông từ cửa truyền đến, chúng tôi dừng lại động tác nhìn thấy 1 người mặc trang phục y tá hai tay chống hông đứng ở cửa “bây giờ đang là lúc nghỉ trưa các người không biết sao” Vội vã đi tới, nhìn rõ trong phòng, xem chút nữa ngất đi, trời ạ, đây là phòng bệnh sao? Còn tưởng là cái bãi đổ rác.

Nước trái cây, xác hạt dưa, đệm chăn, gối đồ ăn vặt túi nilon vụn vụn rơi lả tả ở trong phòng, trên đỉnh đầu còn có lông ngỗng bay loạn xạ trên không trung, y tá nhìn xong sắc mặt từ hồng chuyển trắng, từ trắng chuyển xanh, rồi biến tím, trời ạ, y tá này là con tác kè hoa sao? Nhịn, nhịn, nhìn y tá nhẩn nhẩn cực độ kìm nén không nổi giận.

Thật mắc cười nga! Đang nhìn bọn họ, cả đám nhin cười đến khuôn mặt đỏ bừng, cố gắng kìm nén tức giận, mạnh tay đem tôi từ trên giường kéo xuống, túm lấy cái gối trên tay tôi “Cô có biết cô bây giờ là bệnh nhân không, cô nhìn xem phòng của cô nó ra cái dạng gì rồi, còn có thể ở sao” nói xong một tay xốc chăn lên, lông ngỗng bên dưới bay lên, cả phòng bệnh liền biến thành thế giới lông ngỗng, y tá lảng lảng đứng thẳng ở nơi đó từ từ hóa đá. Để cho lông ngỗng chôn nàng đi. Mọi người vừa nhìn liền nhanh như chớp chạy ra khỏi phòng bệnh, trên hành lang cười to “Ha ha ha quá khôi hài, y tá kia giống hệt con tác kè, tớ nhin cười thật khổ a, ha ha” Phỉ.

17. Chương 17

“Đúng vậy a, các cậu nhìn, cô ta hiện tại triệt triệt để để biến thành người tuyết rồi. Ha ha” Mộng lau nước mắt. (anchan: T.T)

Những bệnh nhân của phòng bệnh khác nghe thấy tiếng cười của chúng tôi cũng đi ra ngoài nhìn xem đã xảy ra chuyện gì, kết quả lại nhìn thấy một “người tuyết” từ trong phòng bệnh chạy ra, lông ngỗng còn theo cô bay múa, trong miệng khóc nói “oa, ta không làm nữa, ta muốn từ chức” sau đó mọi người, được một trận cười vang. Hô, thật mệt mỏi nga, hi vọng tuồng vui này có thể phá bỏ sự quản chế của hần, không sai, chuyện lúc này, là chuyện tôi cùng mọi người thông đồng trước, thật ra thì trên đường trở lại, tôi liền lẳng lẽ đem kế hoạch của mình nhắn tin ọi người, vì vậy mới có 1 trò đùa khôi hài. Mọi người phối hợp cũng không tệ.

Phòng bệnh không vào được rồi, một nhóm năm người ngồi trên ghế hành lang trò chuyện với nhau, Phong về nhà trước thay quần áo, tôi mỗi một tựa đầu vào vai Mộng “Sao vậy, có chỗ không thoải mái sao” Mộng quay đầu đỡ tôi quan tâm hỏi, gật đầu “Àn, có chút mệt mỏi” từ lúc tỉnh lại liền an bài hết thảy kế hoạch, không có nghỉ ngơi, mặc dù vô nước biển thì không đói, nhưng mà thật rất mệt mỏi. Mọi người quan tâm

nhìn tôi uể oải tựa vào trên vai Mộng “Thần, cậu có khỏe không, có muốn nghỉ ngơi một chút không” lắc đầu, bởi vì đêm căn phòng biến thành như vậy, bệnh viện không cho tôi phòng bệnh khác để nghỉ ngơi, ý tứ chính là, đợi khi nào phòng bệnh được quét dọn xong thì tôi mới có thể vào, trước khi dọn dẹp xong tôi phải nghỉ ngơi trên ghế! Cất, cái bệnh viện tồi tệ, nếu không phải vì tìm ra người kia, tôi mới không chịu khổ đâu? (anchan: ài, chơi khổ nhục kể làm ta còn tưởng...)

“Mộng, giúp ta nhìn xem mọi người ra vào trong phòng bệnh, đặc biệt là quét dọn vệ sinh !” Nói xong cũng nhắm mắt lại nghỉ ngơi. Mọi người thấy Thần ngủ say, nhẹ nhàng đem cô đặt ngang trên đùi Mộng, cởi áo ra đắp trên người cô.

Nhìn Thần khuôn mặt nhỏ nhắn tái nhợt mệt mỏi ngủ say, cảm giác thật áy náy, thân là bạn bè của cô, nhưng cái gì cũng không giúp được, tôi thật vô dụng. Vũ nhìn ra Mộng tự trách, tay nắm thật chặt vai Mộng, không tiếng động an ủi cô.

Một lát sau, ba nhân viên vệ sinh đi vào trong gian phòng bắt đầu quét dọn, Mộng nhìn bọn họ, mặc đồng phục làm việc màu xanh biếc giống nhau, mang khẩu trang, cầm đồ dùng vệ sinh, không có đặc biệt gì a, hẳn là không phải những người này! Phía sau nhìn một hồi, ba người không có hành động mờ ám, quét dọn cũng rất chuyên nghiệp, cả nhóm nhìn bọn họ đem phòng bệnh quét sạch sẽ, đem mấy túi rác lớn đi ra cửa sau đổ bỏ nghe được thanh âm của Thần “Mộng, giúp tớ điều tra người đi sau cùng” .

“Thần, cậu tỉnh rồi, người kia có vấn đề gì không?” Tất cả mọi người nhìn tôi tỉnh lại, gật đầu. Ý bảo mọi người trở về phòng rồi hãy nói, tôi nghĩ thiết bị giám thị hẳn là vẫn còn, chỉ là thay đổi vị trí. Mọi người đi vào cửa đang muốn hỏi tôi, không cho bọn họ cơ hội mở miệng “Phỉ, chúng ta thật lâu không có đánh cờ rồi, đến chơi 1 ván thế nào” mọi người không hiểu, nhưng không hỏi nhiều, gật đầu đem bàn cờ qua, đặt lên bàn, những người khác thì ngồi bên cạnh chỉ dẫn chúng tôi, đám người vây cùng 1 chỗ, Mộng đột nhiên đứng dậy “Các cậu cứ chơi, tớ ra ngoài mua ít đồ, Thần còn chưa có ăn cơm ” mọi người gật đầu, sau đó, Mộng liền đi ra cửa.

Lúc Thần đánh cờ nhỏ giọng nói cho chúng tôi biết người kia có điểm gì khác thường.

Mặc dù ba người bọn họ mặc giống nhau, hơn nữa quét dọn vệ sinh cũng rất chuyên nghiệp, nhưng người này bước đi không giống, dưới chân của hắn rất nhẹ, hơn nữa còn là mũi chân chấm đất trước. Mà người bình thường bước đi hẳn là gót chân chấm trước, mặc dù hắn đã che giấu rất tốt, nhưng vì hắn quá cẩn thận nên mới có tư thế bước đi quái dị, còn có tay của hắn, người quét dọn lâu dài tay của họ sẽ có vết chai, hơn nữa là vết chai dài trong tay, mà trên tay của hắn, không chỉ có vết chai bên trong bàn tay, mu bàn tay xương ngón tay cũng có, hơn nữa màu sắc còn rất đậm. Nếu như không phải là mu bàn tay thường xuyên bị thương có lẽ là do tập luyện, tay sẽ không xuất hiện tình huống như thế ! Hẳn hẳn là chỉ là tên côn đồ bình thường mà thôi. Nếu cứ theo manh mối này tìm xuống có thể sẽ tìm được người đứng phía sau! .

Ra cửa, Mộng hướng cửa lớn đi tới, thừa dịp bốn bề vắng lặng, lách người đi trở lại cửa sau bệnh viện. Dùng dây thép dễ dàng mở cửa đi đến lối đi an toàn phía sau phòng nghỉ ngơi. Hiện tại trời đã tối, nhìn đồng hồ, hành lang im ắng ! Phòng nghỉ ngơi ở trên lầu 4, Mộng rón rén hướng lầu bốn đi tới, phía trước có thang máy, phía sau có thang lầu phòng ngừa hỏa hoạn dùng cho chạy trốn ra ngoài đề phòng có người đến, cho nên trước cửa thang lầu chất đống đủ loại vật lộn lộn. Đi tới lầu bốn, đột nhiên nghe được thanh âm bẻ khớp tay, ủa, là ai lại đến đây, không kịp nghĩ nhiều, vội vàng trốn vào trong đống đồ vật, từ trong khe thấy một người đàn ông trung niên từ bên trong cửa đi ra ngoài, nhìn quanh một chút thấy không có người liền vội vã xuống lầu ra khỏi bệnh viện. ủa, người này lén lút lút làm gì, chờ một chút, nhìn bóng lưng hình như là người kia.

Đi theo hắn cùng ra khỏi bệnh viện, lên một chiếc xe taxi, vội vàng ngăn lại chiếc xe phía sau “Làm ơn chạy theo phía sau chiếc xe kia” tài xế kỳ quái, ủa, cô bé này theo dõi người khác làm gì a, bắt quá, tài xế cũng không còn hỏi nhiều đuổi theo phía trước, hai chiếc xe vẫn duy trì khoảng cách nhất định ở trên đường lớn chạy nhanh , nhìn xe càng đi càng rời xa thành phố, liền bảo tài xế tìm ngã ba quẹo, 1 lúc sau lại bảo tài xế chạy về bệnh viện.

Trở lại phòng bệnh đem đồ mua ở siêu thị ven đường cất, bọn họ đã không đánh cờ nữa, đám con trai ngồi cùng một chỗ đánh bài, Thần cùng phỉ an vị ở bên giường nói chuyện phiếm “Mộng, cậu đã về rồi” Thần, đi tới bên giường ngồi xuống, ba người nhỏ giọng nói “Như thế nào” .

“Ân, theo dõi hẩn đến vùng ngoại ô, càng đi càng hẻo lánh sợ bị phát hiện nên đành phải trở lại, nhưng mà tớ nhớ bằng số xe taxi, hẩn là có thể biết hẩn xuống xe ở nơi nào” gật đầu, Mộng giúp mọi người rửa sạch trái cây! .

Mấy ngày qua đã bình phục nhiều, hôm nay có thể xuất viện, Phong đi giúp tôi làm thủ tục xuất viện, những người khác tôi bảo bọn họ không cần đến, một nhóm người tới lui lúi lúi phiền toái, bọn họ ở trong biệt thự của Phong chuẩn bị party ăn mừng, chỉ chờ chúng tôi trở về. Ngồi trên giường nhàm chán tôi chơi game trên điện thoại chờ Phong đến đón, đột nhiên nhận được một tin nhắn: Chúc mừng cô, hôm nay rất cục có thể xuất viện, tôi rất kỳ vọng chờ đợi, trò chơi kế tiếp của chúng ta sẽ rất đặc sắc! Lại là cái người thần bí kia, hừ, tôi cũng vậy rất mong đợi đấy, người thần bí! .

Một lát sau “Thần, đi thôi” gật đầu, cùng Phong một trước một sau đi ra bệnh viện, mở ra hai cánh tay, bày ra bộ dáng ôm người, a, không khí trong lành a, tôi rất cục được ra ngoài rồi, Phong nhìn bộ dáng của tôi, ôm vai của tôi véo nhẹ đầu mũi của tôi “Biết tự do đáng quý rồi, xem cậu sau này còn dám làm loạn hay không ” le lưỡi, cùng Phong đi lên xe.

Vừa mở cửa biệt thự “Đùng đùng đùng” tiếng kéo pháo liên tiếp vang lên, dây ruy băng cùng hoa bay đầy phòng “Thần, chúc mừng cậu xuất viện” nhóm người đem lễ vật nhét ở trong ngực tôi. Dĩ nhiên Lưu Xuyên Anh cũng đến. Đến phiên Phong, đột nhiên Phong không biết từ nơi nào biến ra một bó hoa hồng, đi tới trước mặt tôi, quỳ một chân trên đất. Dem hoa hồng đưa đến trước mặt tôi ôn nhu nói “Thần, tớ thích cậu, làm bạn gái của tớ nha” nhìn tôi bối rối không biết làm sao, mọi người liền ồn ào “Đồng ý, đồng ý, đồng ý” nhìn Phong trong mắt nhu tình, Anh khuôn mặt cô đơn ra khỏi biệt thự, thật xin lỗi, Anh, tôi cũng rất yêu anh ấy. Tha thứ tôi.

Chậm rãi nhận lấy bó hoa tươi trên tay anh gật đầu “Tớ đồng ý” cố ý chậm chạp nói. Cả nhóm ồn ào nói “kiss, kiss, kiss ” ” không cần đi, tớ” tôi còn chưa nói hết, đã bị Phong chặn ngang kéo vào trong lòng. Nhìn anh đầu dần dần thấp xuống, từ từ nhắm mắt lại. Đôi môi ấm áp dính sát vào môi tôi, anh cũng không hôn sâu, ở trên môi dừng lại trong chốc lát rồi rời đi, mở mắt ra, trong lòng đột nhiên có chút mất mát.

18. Chương 18

“Cốc cốc ” ” vào đi” .

“Còn chưa ngủ” Phong đi tới bên giường ngồi xuống, nhìn tôi ngồi ở bên giường, đưa tay vuốt mái tóc dài của tôi.

“Ân, ngủ không được, cái người thần bí kia vừa gửi tin nhắn đến” tôi tựa trên vai anh “Tớ cảm thấy càng ngày càng bất an, tớ sợ sẽ phát sinh chuyện gì, đặc biệt là người bên cạnh tớ, tớ lo lắng” .

“Hừ” ra dấu im lặng “Đừng suy nghĩ bậy, có tớ đây, ngoan, ngủ đi” đưa tay vén lên góc chăn, đem tôi ôm bỏ vào trong chăn, đắp kín mền, nhìn tôi “Cùng nhau ngủ nha” gật đầu, mở chăn ngủ ở bên cạnh tôi, tôi kéo tay anh, tự mình cuốn rúc vào trong ngực anh, anh nghiêng qua ôm chầm tôi, thay tôi tấn lại góc chăn, hai người nhìn nhau, ai cũng không có suy nghĩ gì nhắm mắt ngủ! .

“Phong, cậu thật sự yêu thích tớ sao” .

“Ân” kiên định gật đầu.

“Tớ và cậu ở chung một chỗ hình như không tốt” .

“Tại sao?” .

“Bởi vì có rất nhiều người thích cậu a, xem ra Anh cũng rất thích cậu, mặc dù cậu chỉ xem cô ấy như em gái. Mà tớ xác thực nếu đem cậu chiếm cho riêng mình, trên thế giới sẽ có thật nhiều người vì cậu mà tự sát nha” .

“Đứa ngốc” vò đầu tôi.

“Tớ nghe được những lời cậu nói trước giường bệnh” .

Tôi nghe được rất nhiều a, đúng là câu kia a, Phong nghi hoặc nhìn tôi “Thật ra thì tớ không xem cậu như bạn bè bình thường, cậu nói tớ là tiểu yêu tinh thích làm khổ người, cậu còn nói chờ tớ tỉnh sẽ tỏ tình với tớ hơn nữa còn không thể cự tuyệt cậu, cậu còn trộm đi nụ hôn đầu của người ta” vừa nói vừa khóc “Ồ... Tớ bị tổn thất lớn a” Phong cúi đầu hôn khô nước mắt của tôi, a, bị dọa đến, mở to mắt lằng lằng nhìn Phong nhắm hai mắt hôn nước mắt trên mặt tôi, Phong ngẩng đầu “Cậu không biết hôn môi thì phải nhắm mắt lại sao?” Hôn môi? Ánh mắt mở lớn hơn nữa, Phong cười nhắm mắt lại chậm rãi hôn môi tôi, đồng thời vươn tay che kín đôi mắt đang trợn trừng của tôi, nhắm mắt lại lằng lằng hưởng thụ nụ hôn của Phong, tay không tự chủ vây quanh cổ anh! Dần dần làm nụ hôn này sâu thêm. Cho đến khi hai người cảm giác hô hấp không được mới buông ra! Đầu tựa vào cổ tôi thở hổn hển! .

“Thần, tớ yêu cậu, rất yêu rất yêu cậu, trên thế giới không người nào có thể chia lìa chúng ta” o(_)o. . .
Thật hạnh phúc nga, chỉ là hạnh phúc như vậy sẽ lâu dài sao? Tôi không xác định.

Ngày kế.

“Thần, dậy đi. Hôm nay chúng ta đi” Phỉ không gõ cửa liền xông vào “Cậu các, các cậu làm sao lại ngủ ở chung một chỗ a” ân, động đất hả, tôi dụi mắt còn không biết đã xảy ra chuyện gì, Phong buồn cười nhìn Phỉ “Phỉ, có cần thiết ngạc nhiên như vậy không?” Đứng dậy đi tới phòng rửa mặt.

“Ân, Phỉ a, sao sớm như vậy a, có chuyện gì sao?” Tôi ngáp nói. Phỉ kịp phản ứng ngồi vào bên giường “Thần, tối hôm qua cậu ngủ chung với Phong a?” Gật đầu, có cái gì kỳ quái sao? “Trời ạ, các cậu cũng quá phóng khoáng đi” .

“Cái gì a, cậu nghĩ đến đâu rồi, tớ không quen giường, ngủ không được, cho nên Phong mới ngủ chung với tớ” .

“Nhưng là, việc cậu không quen giường với việc ngủ chung với Phong có quan hệ gì đến nhau” .

“Ân, hình như là không có quan hệ gì nha” tôi quần bách vò đầu, đúng lúc Phong vừa ra ngoài “Thần, đến phiên cậu” .

Rửa mặt xong sau xuống lầu “Mọi người, chào buổi sáng” .

“Không còn là buổi sáng nữa, (*___*) hì hì... , tối hôm qua” Mộng mập mờ hướng tôi và Phong nháy mắt mấy cái, cái nhỏ Phỉ nhiều chuyện này.

“Các cậu nghĩ đến đâu rồi, một đám người tư tưởng xấu xa ” vùi đầu ăn điểm tâm, không để ý tới mọi người.

“Đúng rồi, Phỉ, sáng nay cậu nói gì a, nói chúng ta đi đâu” .

“Nga, chúng tớ thương lượng cùng đi leo núi Phú Sĩ, các cậu có đi hay không a!” .

“Làm ơn, núi Phú Sĩ có cái gì chơi a, thật nhàm chán, trên núi cái gì cũng không có, còn lạnh như vậy, tớ không đi” .

“Không có a, chơi vui mà, có thể trượt tuyết nha, cùng đi nha, Thần, làm ơn mà” Phỉ lôi kéo tay tôi lay động .

Tôi hất tay cô ấy ra, chà xát cánh tay “A, thật buồn nôn nha” .

Hạo nhìn tôi nhún nhún vai cười bất đắc dĩ: xin lỗi, tớ cũng không quản được cô ấy.

“Nói gì a, Thần, muốn ăn đập” vừa nói liền vung quả đấm hướng tới xông tới, hai chúng tôi liền ở trong đại sảnh trình diễn cuộc chiến truy đuổi “Hừ, Thần, cậu đứng lại đó cho tớ, đừng để tớ bắt được cậu ” “ai u, cô gái nhà nhận một chút, cũng không nên dọa Hạo chạy mất, không thì sẽ không ai dám lấy cậu nữa ” ” Hạo, quần hảo vợ của cậu đi” .

Cuối cùng, chịu không nổi oanh tạc của cô ấy vẫn là cùng nhau đến núi Phú Sĩ chơi, thật ra thì, nơi này rất đẹp, đứng ở đỉnh núi có thể nhìn thấy 1 nửa Nhật Bản, hơn nữa, còn có thể ngâm mình trong suối nước nóng, trượt tuyết, cả đoàn người lên núi, tách ra tự chọn trò chơi mình thích, Phong bị mấy tên con trai lôi đi tắm suối nước nóng, Phỉ và Mộng đi trượt tuyết đi, tôi một mình đi về phía xa, đột nhiên cảm giác phía sau có 1 sức mạnh đánh tới, bằng trực giác sau khi biết có người đánh lén, liền nghiêng người tránh được ám khí vừa bay qua sát bên người, vừa nhìn lại là một mảnh lá cây, người kia không để cho tôi có cơ

hội đánh trả, liên tiếp bắn lá cây về phía tôi, tôi không kịp chuẩn bị không có lực trả đòn, chỉ có thể tránh né, lo sợ sẽ ngộ thương những người xung quanh, mẹ kiếp, ngay cả 1 vật dùng để chống đỡ cũng không có, chịu chết sao, làm sao bây giờ, nghĩ tới vừa nguy hiểm tránh thoát một mảnh lá cây, nhìn người kia hình như cũng không muốn giết tôi, mà hành động dường như đang dò xét, hẳn thử dò xét tôi cái gì. Vô công sao?(anchan: ta nói tác giả a, chém chi mà chém dữ thời hiện đại mà có nội công thâm hậu đến nỗi có thể dùng lá cây làm ám khí a, chuyện đó chỉ có trong phim cổ trang thôi.)

Giả vờ như rất phí sức tránh thoát mảnh lá cây cuối cùng, hẳn lại không ra tay, tôi lập tức dùng tiếng Nhật nói “Các hạ làm như vậy, rốt cuộc có dụng ý gì ” .

“Cô sẽ biết, kế tiếp tôi không có ý định lưu tình” nhìn kỹ người trước mắt, quần màu đen, áo màu đen bó sát người, áo khoác dài màu đen, tóc dài màu đen dùng sợi dây màu đen buộc lại, cao 1m85, nhìn qua thân thể rất yếu ớt. Từ tiếng nói của hẳn có thể nghe ra hẳn còn rất trẻ. Người này hình như rất thích màu đen, nhìn từ thủ pháp phát lá cây vừa rồi của hẳn.(anchan: anh nỳ giống ta a, rất iu màu đen, 1 bộ đen toàn tập a ^^!)

“Tôi nghĩ tôi biết cậu là ai rồi” .

“Hửm?”

19. Chương 19

“Sát thủ đứng hàng thứ 7 trên thế giới Ảnh Khôi” .

“Cô rất thông minh, nhưng hôm nay cô phải chết” .

“Cậu khẳng định có thể giết tôi” .

“Từ chiều thức né tránh ám khí vừa rồi của cô, tôi không hề nghi ngờ” .

“Hừ, tôi muốn biết cậu cần mấy chiêu mới có thể giết tôi” .

“Mười chiêu, có thể giải quyết cô” .

“Nga, cậu rất tự tin, nhưng mà, tôi sẽ không khiến cậu thất vọng ” .

Mới vừa nói xong, trước mắt đột nhiên xuất hiện một bóng đen, không hổ là Ảnh Khôi, khinh công quả nhiên rất cao, ngón tay của Ảnh Khôi đã cách tôi không đến 10cm, dùng hết sức nhanh như chớp, nhanh như tia chớp đỡ một chiêu này của hẳn, mới vài giây hai người đã giao thủ 7 chiêu, không phân cao thấp, thu tay lại, 2 người dừng lại đối diện nhau, đúng lúc ấy thì, nhìn thấy phía xa xa Phong cùng nhóm người chạy tới, cách tôi chừng 10m thì dừng lại.

Thấy hẳn muốn chạy “Làm sao, sợ, tôi sẽ không để cho bọn họ nhúng tay. Chúng ta đấu tay đôi” .

“Hừ, tôi đánh giá thấp cô, cư nhiên lại che giấu thực lực, nhưng mà, cô cũng sẽ chết ở trên tay tôi” .

“Rất tốt, đã 7 chiêu, tôi sẽ dốc hết sức để chết được minh bạch” nói xong, xuất thủ, hướng mặt hẳn bắt ngờ đánh đến, nghiêng người tránh thoát sau đó xoay, thấp thắt lưng ám khí hướng tim hẳn phóng đến, không kịp thời né tránh, xẹt qua ngực, chảy ra máu tươi, hẳn dừng lại, nhìn tôi không dám tin. Làm sao có thể, ám khí của cô ấy so với tôi còn lợi hại hơn, hơn nữa thủ pháp ra chiêu cùng tôi rất giống, chẳng lẽ.

“Cậu rất thông minh nha, không sai, tôi là sư tỷ của cậu nha” tôi dí dỏm hướng anh nháy mắt mấy cái.(anchan: thay đổi cách xưng hô nhé, vì mọi người đã nhận biết nhau ^^!)

“Sư tỷ, chẳng lẽ cô chính là thiên tài sư tỷ mà thầy nói ” .

“Thầy trước mặt các người có nhắc tới tôi sao?” Mọi người ngây ngốc nhìn chúng tôi, mới vừa rồi hai người còn liều mạng người chết ta sống, bây giờ làm sao lại? .

Tôi nhìn vết thương không ngừng chảy máu của cậu ấy, xin lỗi nói “Tôi không phải cố ý” .

“Không sao” anh đầu óc có chút rối loạn, tôi nói với mọi người “Hay là, ngày hôm nay dừng tại đây, chúng ta trở về đi ” cả nhóm gật đầu, hướng dưới chân núi đi tới, dĩ nhiên Ảnh Khôi theo chúng tôi trở về, trở lại biệt thự, mọi người Nhìn chúng tôi hi vọng tôi có thể cho bọn họ một giải thích hợp lý, tôi 1 bên bồi thuốc cho Ảnh Khôi, 1 bên nói “Ảnh Khôi là sát thủ đứng hàng thứ 7 trong thế giới thập đại sát thủ, là đồng môn của tớ” .

“Chỉ đơn giản như vậy” Phong.

Tôi liếc hẳn một cái “Chỉ đơn giản như vậy, cậu còn muốn phức tạp hơn a” .

“Kia nếu là đồng môn, tại sao còn muốn giết cậu a” .

“Lúc tớ học xong, cậu ấy còn chưa vào cửa đâu? Cho nên chưa từng thấy tớ, huống chi, kia cũng là chuyện khi còn bé, ai còn có nhớ được tớ a” .

“Không phải, sư tỷ, chúng tôi những tiểu sư đệ tiểu sư muội rất sùng bái chị, mặc dù chúng tôi chưa từng gặp mặt, nhưng thầy ông ấy thường xuyên nhắc tới chị trước mặt chúng tôi, hơn nữa, mỗi lần thầy nhắc tới chị lúc nào cũng đặc biệt tự hào cả?” Khôi mắt lộ sùng bái nói.

“o (_)o. . . , phải không, thầy có khỏe không?” .

Ảnh mất liền ảm đạm 1 chút “Không, thầy đã qua đời, 3 năm trước bị ám sát rồi” .

“Cái gì, làm sao có thể, kinh công cùng ám khí của thầy không ai địch nổi, làm sao có thể bị ám sát” .

“Thật sự, tôi cũng vì điều tra chuyện này mới làm sát thủ ” .

“Ai! Tôi muốn biết cậu tại sao lại muốn giết tôi” .

“Có người thuê tôi, nếu tôi biết là chị, tôi sẽ không tiếp nhận việc này, thật xin lỗi, sư tỷ.” .

“Không sao, cậu không nhận cũng sẽ có những người khác, không sao cả, có thể nói cho tôi biết người kia là ai không?” .

“Thật xin lỗi, sư tỷ, tôi không biết, bởi vì chúng tôi đều liên lạc qua điện thoại, tôi chưa từng thấy người này” .

“Ân, được rồi được rồi, sư tỷ không trách cậu, sau này thì đi theo sư tỷ đi, cũng đã trễ, đi nghỉ ngơi đi” .

Gật đầu, đi lên lầu, mấy người khác cũng ngồi không nói chuyện “Được rồi, trễ rồi, mọi người nghỉ ngơi sớm một chút đi” Phong, mọi người gật đầu, ai nấy trở về phòng của mình.

“Thần, cậu hôm nay không sao chứ” Phong ngồi đầu giường hỏi.

“Không có chuyện gì, tớ rất khỏe a” cầm lấy đồ ngủ đi tắm, tắm sạch sẽ đi ra ngoài, ngồi ở bên giường, Phong lấy ra khăn lông khô chà lau mái tóc ướt nhẹp.

“Thần, tớ không hi vọng cậu sẽ gặt tớ” đem khăn lông cất đi.

“Không có a, tớ không có dấu diêm cậu cái gì a, cậu nghĩ quá nhiều rồi” .

“Có phải vậy không? Tớ phát hiện tớ một chút cũng không hiểu cậu” .

“Phong, cậu nghĩ quá nhiều rồi, ngủ đi” .

“Ân, hy vọng là tớ suy nghĩ nhiều rồi, bảo bối, ngủ ngon” .

“Ngủ ngon” .

Bên 1 căn phòng khác.

Khôi gồi lên đầu giường, như thế nào cũng không ngủ được. Làm sao bây giờ, tôi có nên nói chuyện này cho sư tỷ biết? Nếu như sư tỷ biết là tôi trốn đi cha mẹ của chị ấy hẳn là sẽ hận tôi đi, nếu như bị anh trai biết tôi theo phe sư tỷ, không biết anh ấy sẽ đối đãi với cha mẹ của sư tỷ như thế nào, rồi sẽ đối đãi với sư tỷ như thế nào, nếu như tôi nói với anh trai, Băng Thần chính là chị ấy vẫn muốn tìm người kia, như vậy

sư tử sẽ chết càng nhanh hơn sao! Ai! Tôi nên làm như thế nào. Phiền quá à, trong đầu đột nhiên hiện lên lời anh trai nói với tôi.

“Tiểu Khuê, anh trai để cậu làm những chuyện này cũng là vì muốn tốt cho cậu, biết không! Cậu phải nhớ kỹ, anh trai là người thân duy nhất của cậu trên thế giới này, ngàn vạn lần không được phản bội anh”. (anchan: ta thấy cái thề cha anh trai này hình như đang lợi dụng thằng nhóc thì phải)

“Anh trai là người thân duy nhất trên đời này của tôi, không thể phản bội anh, đúng, không thể phản bội anh” quyết định, nhẹ nhàng cẩn thận hướng phòng ngủ của sư tử đi tới, nắm chặt tay, ừ, có người đi vào, Phong ngủ ở bên cạnh tôi sẽ là ai a.

Híp mắt nhìn bóng đen tiến vào, ừ, tại sao là cậu ta, chẳng lẽ cậu ta còn muốn giết tôi.

20. Chương 20

Đi tới trước giường, nhìn sư tử cuộn tròn ngủ say trong ngực Phong: thật xin lỗi, sư tử, tha thứ tôi! Lấy ra ám khí, hướng người trên giường phất qua, nhưng là ám khí đột nhiên lệch khỏi quỹ đạo hướng đầu giường bay đi, một cây ngân châm thật nhỏ đâm trúng huyết tê, cả người xụi lơ trên mặt đất, mở đèn lên, tôi và Phong nhìn cậu ấy “Tôi không rõ, cậu tại sao lại còn muốn giết tôi” .

“Bởi vì đây là nhiệm vụ của tôi, tôi phải hoàn thành” .

“Thì ra là như vậy, tôi không tin, theo tôi biết cậu cũng không thiếu tiền” .

“Ha hã, chuyện này cùng tiền không liên hệ” thật xin lỗi, anh trai, em đã hoàn toàn thất bại, thật xin lỗi! .

“Vậy là vì sao, cậu không nên đưa tôi vào chỗ chết” .

“Sư tử, muốn nghe tôi kể chuyện xưa không?” .

Gật đầu, rút ra ngân châm đem cậu ta đỡ lên giường.

“Tôi có 1 anh trai lớn hơn 2 tuổi, cha mẹ là nhân viên chính phủ có chức vị rất cao, cả nhà sống chung rất hạnh phúc, nhưng không biết nguyên nhân gì đột nhiên vào đêm đó một đám người mặc đồ đen xông vào nhà tôi, giết chết cha mẹ tôi, bởi vì ngày đó tôi cùng anh trai đến nhà bạn học chơi mới thoát được một kiếp, nhưng là những người muốn nhổ cỏ tận gốc, giết hại tất cả người thân của chúng tôi, ông nội bà nội, ông ngoại bà ngoại không một ai may mắn thoát khỏi, chúng tôi không có nhà thành cô nhi, bị đưa đến cô nhi viện, nhưng ở trong cô nhi viện người luôn khi dễ chúng tôi. Lúc 5 tuổi lúc thì chúng tôi trốn khỏi cô nhi viện , từ đó tôi lưu lạc ở đầu đường, xem chút chết đói lúc may mắn được thầy tốt bụng mang về nhà, cho tôi ăn mặc, dạy tôi đọc sách viết chữ, còn dạy tôi võ công, thật ra thì khi còn bé tôi đã gặp qua sư tử, chỉ là, chị không nhớ tôi thôi! .

Sau khi, thầy bị giết hại, vì tìm ra hung thủ, tôi trở thành sát thủ, có một lần nhận được ủy thác của chủ thuê bảo tôi đi giết đại ca của 1 bang phái. Kết quả gặp được anh trai của tôi. Anh trai của tôi là con nuôi của ông ta(ông ta đây là đại ca mà nhóc định giết), nhưng ông ta đối với anh trai không tốt, đem anh trai ra làm công cụ giết người. Sau khi giết ông ta anh trai tôi trở thành bang chủ của bọn họ. Vốn tôi định không làm sát thủ nữa. Nhưng là, bọn họ lại bắt anh trai tôi uy hiếp tôi phải làm theo, thật xin lỗi, sư tử, anh trai là người thân duy nhất của tôi, tôi không thể không có anh ấy, thật xin lỗi, sư tử, thật xin lỗi “. (anchan: ta nghĩ thằng nhóc này nói xạo quá)

“Nếu như cậu không giết tôi, bọn họ sẽ xử lý cậu và anh trai ra sao” .

“Tôi không biết, có lẽ bọn họ sẽ giết chúng tôi” .

“Tôi nghĩ chắc cậu đã bị lừa” trầm tư một chút sau nói.

“Bị lừa, là sao” tất cả mọi người không hiểu nhìn tôi .

Tôi nhìn mọi người cười tự tin “Bây giờ không thể nói, nhưng mà, nếu như tớ đoán không sai..., rất nhanh người kia sẽ trôi lên mặt nước, nhưng trước đó, phải ủy khuất tiểu sư đệ rồi” vừa nói lấy ra một viên thuốc, thừa dịp cậu ta chưa chuẩn bị, nhét vào trong miệng.

“A, sư tỷ, chị cho tôi ăn cái gì” .

“(* _ *) hì hì... , không có gì hết, một chút thuốc dinh dưỡng mà thôi” mọi người nhìn vẻ mặt tôi đây cũng biết kia không phải là vật tốt gì.

Tôi đi lên, gỡ xuống mặt nạ da người trên mặt cây ấy, lộ ra khuôn mặt anh tuấn có chút tái nhợt, so sánh với khi còn bé thật đã đẹp hơn nhiều.

“Chị” hần kinh ngạc nhìn tôi .

Phong thấy tôi nhìn cậu ta chăm chú như vậy, đi lên trước dùng sức ôm lấy eo của tôi, không tiếng động cảnh cáo tôi: cậu là người đã có bạn trai, không nên tùy tiện nhìn người con trai khác. (* _ *) hì hì... , đồ con trai keo kiệt, đối với anh le lưỡi, quay đầu nhìn Khuê.

Đưa tay mơn trớn tóc che trên trán, cái trán trắng nõn bóng loáng không có bất kỳ vết thương. Đột nhiên, tôi đưa tay từ trên trán cậu ta xé ra lớp da cùng màu, lộ ra một vết sẹo màu nâu dài chừng 2cm, từ bên trái trán kéo 1 đường thẳng xuống đến đuôi lông mày.

“Làm sao chị biết trán tôi có thương tích” chuyện này ngay cả anh trai của tôi cũng không biết.

“Còn nhớ rõ cậu là bị cái gì đã thương thành như vậy không?” Tôi cười nhìn cậu ấy nói.

“Đây là khi tôi còn bé lúc luyện võ không cẩn thận bị thương ” .

“Tôi nhớ hình như là lúc cậu luyện ám khí bị người khác đánh trúng, đúng không” .

Đúng vậy a, khi còn bé thường xuyên đến trong rừng sau núi anh đào luyện ám khí, có một ngày đang luyện tập ám khí, đột nhiên cảm giác có người ở phía sau đánh lên tôi, không kịp phản ứng bị ngộ thương. Sau đó người này đã dạy tôi một chút thủ pháp ám khí, vì vậy mà nhận được khích lệ của thầy! Nhưng là không ai biết chuyện này a, tại sao sư tỷ lại biết, chẳng lẽ.

“Tôi có thể coi là thầy của cậu nha nhưng chỉ 1 chút, cái sẹo này là tôi lưu lại cho cậu ” .

“Thật sự là sư tỷ, nói như vậy, sư tỷ nhận ra tôi” .

Gật đầu, tôi một cũng không quên mất nhóm các người, lúc ấy, thầy thấy tôi phải đi, liền nhờ vả tôi âm thầm chỉ điểm các người, chỉ những những người có tư chất thông minh, cậu chính là một trong số những người kia, đã thương này cũng là vì tôi thử dò xét cậu mà ra! .

Ngẩng đầu nhìn nhìn thời gian, ân, đã nhanh như vậy sao.

“Cậu biết tại sao thầy dạy tôi võ công nhưng không quan tâm tôi có báỉ sư hay không?” .

“Tại sao?” .

“Bởi vì đây là ông ấy thiếu tôi, cậu không phải là muốn tìm kẻ thù giết ông ấy hay sao? Cô ta đang ở trước mặt cậu?” .

“Cái gì, là sư tỷ giết thầy, tại sao, tại sao chị lại giết ông ấy” giận dữ hét.

“Tại sao, nếu không phải tại ông ấy, người nhà của tôi cũng sẽ không bị chia cắt, cũng giống như các người vậy, cậu cho rằng ông ta thu dưỡng các những cô nhi như các người là vì cái gì, còn không phải là vì tổ chức huấn luyện sát thủ chuyên nghiệp của mình. Các người cũng bị ông ta lừa.” .

“Chị nói láo, thầy mới không phải loại người như chị nói ” .

“Hừ, tôi nói láo, cậu cho rằng ông ta thật chỉ là một huấn luyện viên của cái võ quán nhỏ sao? Không phải, cậu ở hắc đạo lâu như vậy cậu hẳn là biết tổ chức Âm U chứ”.

“Âm U, đây không phải là tổ chức đệ nhất sát thủ sao?”.

21. Chương 21

“Còn chưa ngốc ha, ông ta chính là một thành viên của Âm U, mượn danh nghĩa võ quán vì tổ chức huấn luyện sát thủ, năm đó nếu không phải tôi kịp thời phát hiện trốn khỏi ông ta, hôm nay tôi đã là thành viên của Âm U” . “Sao có thể như vậy, thầy hiền lành như vậy, tốt như vậy, làm sao lại là thành viên của bang phái tà ác kia ” .

“Ngây thơ, Âm U vì đạt được mục đích không chừa thủ đoạn nào, tôi có điều tra qua những người được ông ta thu dưỡng trong võ quán, bọn họ cũng gặp phải tình cảnh giống cậu, cũng là bị người ám sát, trong một đêm nhà tan cửa nát, chỉ để lại bọn họ, chẳng lẽ cậu chưa từng nghĩ tới, nếu như đối phương muốn nhổ cỏ tận gốc, tại sao không phái người đuổi giết các người. Mà lại bỏ qua cho cậu” .

“Không, không, làm sao có thể như vậy, tôi làm sao có thể nhận giặc làm cha hơn 10 năm” nước mắt theo khóe mắt chảy xuống.

“Được, được ngủ đi, chờ cậu tỉnh lại, thì mọi chuyện đã qua” ân, mí mắt tại sao lại nặng quá.

“Chị vừa mới cho tôi ăn cái gì?”.(anchan: thuốc ngủ chứ còn gì nữa)

“Không có gì, thứ ấy đối với cậu có lợi, nghỉ ngơi thật tốt đi” mọi người thấy Khuê ngủ say, khóe mắt còn vương nước mắt, thật xin lỗi, Khuê.

“Giúp tớ đem cậu ta nhốt vào phòng dưới tầng hầm đi” .

“Tại sao, Thần, cậu ấy không phải là sư đệ của cậu sao? Hơn nữa thân thể của cậu ta thật đáng thương a, có thể thả cậu ấy không” Phỉ.

“Cậu ngốc à, cậu ta bị người lợi dụng, tớ đem cậu ta giam lại, cũng là bảo vệ cậu ta” mọi người khó hiểu nhìn tôi .

“Ai nha, không nói với các cậu, sau này các cậu sẽ biết, nhanh lên” mọi người giúp tôi đem cậu ta nhốt lại dưới tầng hầm sau mọi người tự lại một chỗ thương lượng chuyện tiếp theo, ngày đó bầu trời nổi lên một vệt màu trắng bạc, hội nghị kết thúc, mọi người trở về phòng ngủ.

“U, giúp tôi tra một người, tôi muốn các tư liệu liên quan về hắn” .

Ở một căn nhà Nhật Bản cũ kỹ, bên trong phòng một người đàn ông ngồi trên đệm nhỏ chăm chú pha trà, từng chi tiết mỗi một động tác phá lệ chăm chú cùng cẩn thận, tựa như trà cụ trước mắt không đơn thuần là trà cụ, mà giống như người yêu của anh ta, thật cẩn thận che chở! Anh mặc ki-mô-nô truyền thống của Nhật Bản, toàn thân màu trắng, tìm không ra một chút màu sắc khác, trong mắt một mảnh nhu tình, khóe miệng hàm chứa mỉm cười. Nhìn kỹ có thể phát hiện anh cùng Ảnh Khôi có vài phần giống nhau, Anh chính là anh trai của Ảnh Khôi, Tùng Tĩnh Liệt.

Cũng là sát thủ đứng hàng thứ tư trong thế giới thập đại sát thủ Liệt Hỏa vô tình. Thủ lĩnh hiện tại của tổ chức XUYÊN.

Tổ chức XUYÊN lúc trước ở Nhật Bản cũng chỉ là bang phái nhỏ, nhưng mấy năm sau đều đem những bang phái lân cận thu tóm. Tổ chức XUYÊN ngày càng lớn mạnh, mặc dù không thể so sánh với bang phái lớn như “Hồn Tế ” ” Huyết Phệ”, nhưng ở Nhật Bản xem như là đứng đầu. Mặc dù có tìm cách phát triển ra bên ngoài, nhưng tổ chức Mị từ trước đến nay luôn đối nghịch với anh, đang âm thầm quấy nhiễu, vẫn không thể ra khỏi Nhật Bản.

“Bang chủ” buông xuống trà cụ trên tay, khẽ cau mày lộ ra không vui.

“Vào đi” thanh âm rất nhẹ rất ôn nhu, từ ngoài cửa vào đến một người trung niên. Khom lưng 1 góc chín mươi độ, đứng dậy.

“Chuyện gì” .

Thấp đầu nói nhỏ bên tai, “Nga, làm sao lại như vậy” cau mày, trầm tư “Tôi biết rồi, cậu đi đi, giám thị bọn họ, có động tĩnh gì cho tôi biết” .

“Hắc” xoay người ra cửa.

Thực lực của Khuê tôi rất rõ, lại bị đối phương dễ dàng chế phục. Xem ra Băng Thần kia thật không đơn giản, trò chơi càng ngày càng thú vị, thật chờ mong kế tiếp sẽ phát sinh chuyện gì.

“Thần, người cậu muốn tìm chúng tớ tìm được rồi” Mộng.

“Nga, nhanh như vậy a, ở nơi nào, để tớ nhìn một chút” đi theo Mộng đi đến 1 căn phòng bỏ hoang ở sân sau, mở cửa phòng, một cổ mùi vị ươn ướt rửa nát truyền đến “Khụ khụ cái chỗ này thật là không thể hình dung a” Mộng đưa cho tôi một cái khăn ướt để che mũi, a, mùi nồng nặc như vậy, khó chịu chết tôi, đóng cửa lại, trong phòng nháy mắt lâm vào bóng tối, chỉ có một chút ánh sáng mặt trời xuyên qua cửa sổ cùng nóc nhà rọi vào.

Sau khi thích ứng với bóng tối, nhìn thấy một người nằm trên mặt đất cùng với đám đồ đạc hỗn độn, chỉ là ngất đi thôi, đầu tóc che ở trên mặt, nhìn không rõ tướng mạo. Lấy tay nhẹ lật người anh ta, lộ ra mặt mũi, rất giống Ảnh Khô, gật đầu “Cũng không tệ lắm, trên đời lại có người giống nhau như vậy, cậu tìm được ở đâu thế ” .

“Hắc hắc cậu quan tâm làm gì, thế nào, cậu ta được chứ” .

“Àn, cũng không tệ” đi lên trước, mở miệng của cậu ta ra từ trong túi lấy ra một viên thuốc màu đen cho cậu ta ăn vào “Thần, cậu cho cậu ta ăn cái gì a” .

“Thuốc chết giả, từ lúc ăn vào cho đến 5 ngày sau cậu ta sẽ ở trong trạng thái chết giả, nhưng mà loại thuốc này hình như có chút tác dụng phụ” .

“Tác dụng phụ, là cái gì a?” .

“Tớ cũng không biết, được rồi, đi thôi, loại trò chơi này không có ý nghĩa, tớ không muốn chơi rồi, để các cậu chuẩn bị một chút, buổi tối bắt đầu hành động” .

Gật đầu, hai người ra khỏi phòng.

Liệt đi tới tổ chức XUYÊN. “Bang chủ” mọi người chào hỏi anh, khoe miệng mỉm cười đi đến hậu viện, đẩy cửa hậu viện, một đôi nam nữ trung niên ngồi trên bàn đá trong sân uống trà, vẻ mặt tươi cười, nghe thấy tiếng mở cửa, quay đầu nhìn lại, nụ cười trên mặt biến mất, thay vào đó là lạnh lùng cùng khinh bỉ! .

Nhìn thần sắc hai vợ chồng, không giận ngược lại cười nói ” hai vị thật có nhã hứng a, có thể cho tôi thưởng thức cùng hai người không” .

“Hừ!” Băng Kiệt hừ lạnh, nghiêng đầu một bên.

“Ha hã o (__)o. . . Tôi hôm nay tới có hai tin tức muốn nói với hai vị, một tin tốt và một tin xấu. Không biết hai vị muốn nghe tin nào trước?” .

“Hừ! Cậu rốt cuộc muốn làm gì, tại sao bắt vợ chồng chúng tôi ” .

“Đừng tức giận, không tốt cho thân thể của ông a! Như vậy đi, nói tin tốt cho hai người biết trước. Con gái ngoan của các người đã đến Nhật Bản cứu các người. Tin tức xấu chính là cô ta đã bắt cóc em trai của tôi, đây chính là em trai duy nhất của tôi, các người nói tôi nên làm gì bây giờ? Thật rất đau đầu? Sáng hôm nay người trong bang lại phát hiện không thấy Khuê, không thể liên lạc với cậu ấy, chắc là bị bọn họ giam lỏng rồi.”

“Làm sao bây giờ, Thần lại đến Nhật Bản rồi, nơi này nguy hiểm như vậy, nó chỉ là một cô bé, nên làm cái gì bây giờ ” Bách Tinh Huệ, cũng chính là mẹ của Thần.

“Nha đầu này, nó sao lại ngốc như vậy a” Ba Thần.

22. Chương 22

“Kiệt, làm sao bây giờ, chúng ta làm sao mới giúp được Thần” . “Các người không cần lo lắng, cô ấy hiện tại rất tốt” đột nhiên một thanh âm từ phía sau bọn họ truyền đến, hai vợ chồng quay đầu nhìn lại, một cậu bé tuấn tú đẹp trai đứng ở phía sau bọn họ. Thành viên của “Huyết Phệ ” vừa tra được trong tiểu viện phía sau tổng bộ của Xuyên hơn một tháng trước có một đôi vợ chồng dọn vào ở, nhưng hình như là bị

giám lỏng không được ra khỏi tiểu viện nửa bước. Căn cứ vào suy đoán của Thần, tôi nghĩ chắc là cha mẹ của Thần, đến tận hôm nay mới tra được rõ ràng, trùng hợp lại thấy Tùng Tĩnh Liệt đi đến sân sau, qua cuộc đối thoại của bọn họ có thể hoàn toàn khẳng định hai vợ chồng kia là ba mẹ của Thần, thấy Liệt đi rồi, Phong từ trên cây trượt xuống.

Thấy hai vợ chồng khẩn trương “Bác trai bác gái đừng khẩn trương, cháu là bạn của Thần, hãy tin cháu” .

Hai vợ chồng nhìn Phong, không biết phải làm sao, có thể tin tưởng anh không? Quên đi, thử xem sao, hai người liếc mắt nhìn nhau, gật đầu, mời Phong vào phòng, Phong kể cho hai người nghe về chuyện đã xảy ra suốt 1 tháng qua, bởi vì hôm nay đến chỉ là muốn tìm kiếm thật hư, cũng không chuẩn bị chu toàn, cho nên Phong chỉ đi 1 mình, trở lại biệt thự, Phong đem chuyện này nói với mọi người.

“Phong, cậu như vậy quá mạo hiểm rồi, sau này không thể hành động một mình ” Hạo.

“Đúng vậy a, Phong, chuyện cậu đi hôm nay không chừng sẽ bị phát hiện, sau này chúng ta hành động sẽ khó khăn” Vũ.

“Không, Phong đi nơi nào, anh ta nhất định biết, nhưng bọn họ không ngăn trở, chứng tỏ bọn họ không muốn chính diện phát sinh xung đột với chúng ta, hơn nữa, ba mẹ tớ cũng không bị bọn họ ngược đãi, xem ra bọn họ cũng không muốn đối địch với chúng ta, vậy mục đích của bọn họ rốt cuộc là gì?” Mọi người không giải thích được.

“Xem ra, chúng ta chỉ có thể buộc bọn họ đi vào khuôn khổ, thì mới có thể biết nguyên nhân” .

Một tuần lễ sau.

“Bang chủ, bang chủ, chúng tôi buổi sáng hôm nay ở cửa phát hiện thi thể của Khuê Đường chủ ” trời còn chưa phát sáng, thủ hạ liền vội vàng ở bên ngoài la to, cái gì, thi thể của Khuê, làm sao có thể, kéo cửa ra, không kịp sửa sang lại quần áo liền chạy đến cửa, đến gần, thủ hạ tách ra hai hàng sắp hàng, trên băng ca dùng vải trắng đắp lên một người, đi lên trước mở vải trắng, lộ ra khuôn mặt của Khuê, thật sự là Khuê, bọn họ lại giết Khuê, chết tiệt, tôi sẽ giết các người, nhẹ nhàng đắp lên vải trắng, khoát khoát tay, để cho thủ hạ đưa đi an táng, trên mặt lộ ra thần sắc âm tàn, nắm chặt quả đấm phát ra thanh âm “Khanh khách”. Quanh thân phát ra sát ý nồng đậm, các người nếu đã như vậy, vậy thì đừng trách tôi không khách khí.

” Không xong, bang chủ, hai vợ chồng trong tiểu viện được người cứu đi” một thủ hạ vội vã báo lại, cái gì, cư nhiên bị bọn họ cứu đi rồi, xem ra bọn họ đã phát hiện, cũng tốt, tôi sẽ giết sạch các người vì em trai của tôi báo thù.

“Bang chủ, mới vừa nhận được tin tức, quán bar của chúng ta, hộp đêm và sòng bạc, hôm nay trời chưa sáng đã bị người tập kích, huynh đệ trong bang tử thương vô số” động tác của các người thật đúng là mau a.

Chỉ chốc lát sau “Bang chủ, người của Mị và người của mấy bang phái khác đánh vào phân bộ lân cận của chúng ta, trong bang không chuẩn bị, tổn thất nặng nề” .

“Bang chủ, quý đường nghe nói Khuê Đường chủ đã chết, phó Đường chủ cùng các nguyên lão trong bang gây chuyện yêu cầu lập tức lập Đường chủ mới” .

Gặp quỷ, làm sao chuyện gì cũng dồn vào 1 chỗ hết vậy.

“Bang chủ” lại có chuyện gì, không vui nhìn thủ hạ “Mới vừa phát hiện có 1 nhóm người không rõ lai lịch hướng tổng bộ của chúng ta đánh tới” đứng bật dậy.

“Nga, bọn họ có bao nhiêu người?” .

“Có khoảng mấy trăm người” .

“Biết rồi, các người đi xuống chuẩn bị đi” hừ, mới mấy trăm người lại muốn đánh vào tổng bộ, nằm mơ. Xoay người hướng mặt thất đi tới.

“Các vị, huấn luyện các người đã nhiều năm như vậy, các người lúc này cũng nên vì bang cống hiến một chút sức, mới vừa nhận được tin tức, có người muốn đánh vào tổng bộ của chúng ta, hi vọng biểu hiện của các vị lúc đó không khiến tôi thất vọng, chuẩn bị một chút, ra cửa đón kẻ địch đi” hừ! Chỉ bằng mấy trăm người

muốn đấu với tôi, những người này đều là tử sĩ(tựa như cảm tử quân của binladen ý, ko sợ chết), tất cả đều là Ninja, mấy trăm người các người có thể làm gì sao? (anchan: ko phải trong binh thư có viết là kiêu binh tất bại hay sao? anh nì khinh địch thế nào cũng chết)

Ra khỏi mật thất, bên ngoài cuộc chiến đã nổi lên, tiếng súng, tiếng chém giết, tiếng quát tháo, tiếng rên rỉ, tiếng đao va chạm vào nhau chỗ nào cũng có, nhìn thấy rõ người đến là ai, tâm thoảng run rẩy, mấy trăm người này đều mặc hắc phục(quần áo màu đen. Để hắc phục nghe oai hơn) của Ninja, trên cánh tay mỗi người buộc 1 sợi dây màu trắng, màu tím, màu đỏ, màu lam, chờ một chút.

Xa ra còn có sáu người, bọn họ cũng giống anh nhìn người phía trước chém giết nhưng không ra tay, chẳng qua là lạnh lùng nhìn mọi thứ trước mắt, dường như những việc này không hề liên quan đến bọn họ, cảm giác được có người nhìn chăm chú, sáu người đồng thời nhìn về xa xa, người đàn ông một thân trang phục màu trắng hai tay để trong túi quần, ánh mắt chạm vào nhau, chậm rãi hướng bọn họ đi tới, ở giữa không ngừng có người muốn đến gần giết anh, nhưng lại bị người khác ngăn trở, bảo vệ anh.

Đến gần một chút có thể thấy rõ những người phía trước có ba nam ba nữ, xếp thành một hàng từ trái qua phải bên trái ba người mặc áo da màu đen, mang ủng màu đen, khắp người tỏa ra khí chất quý tộc bẩm sinh, ba người trên cánh tay cũng buộc một sợi dây màu trắng, mà người đứng bên cạnh bọn họ là một người mặc quần áo màu tím mang giày cao đến gối. Nhìn kỹ có thể phát hiện tóc của cô cũng là màu tím, trên cánh tay buộc một sợi dây màu tím, ở bên cạnh là hai cô gái dáng dấp như nữ sinh, nhưng một người toàn thân là màu đỏ của lửa, đứng trong bóng tối tỏa ra nét quyến rũ đẹp để nói không thành lời, trên cánh tay buộc một sợi dây màu đỏ. Một người là màu xanh, lộ ra vẻ đẹp trong suốt bất phàm. Thanh thuần thoát tục! Trên cánh tay buộc một sợi dây màu xanh! .

Đi tới cách sáu người 1 khoảng gần 10m đứng lại “Các người rốt cuộc đã đến, cũng tốt, tôi đỡ phải đi tìm các người” .

“Đây hết thấy hết thấy là do anh bày ra, đúng không?” Mộng.

“Hừ! Không tệ. Đây hết thấy là do tôi bày ra ” .

“Tôi muốn biết mục đích anh làm như vậy là vì cái gì?” Thần.

“Thật ra thì tôi không muốn đối địch với cô, cô hẳn là biết, nhưng mà các người đã giết em của tôi, khiến tôi không thể không làm như vậy” .

“Anh bắt ba mẹ tôi uy hiếp tôi đến Nhật Bản, rồi sau đó giám thị tôi còn nhiều lần thử dò xét tôi lại phái sát thủ đến giết tôi, anh hẳn là muốn tra rõ thân phận của tôi rồi lôi kéo tôi về phe anh, tôi nói có sai không” .

“Không tệ, cô quả nhiên rất thông minh, ý nghĩ của tôi là vậy, nhưng mà bây giờ chúng ta là địch nhân” .

“Tôi muốn biết, anh làm sao biết tôi” .

“Cô hẳn là biết Khuê, nó là sư đệ của cô? Bình thường nó rất ít nói, tôi với nó sau khi nhận lại nhau, ngoại trừ võ công nó nói nhiều nhất là về cô, điều này khiến cho tôi rất hứng thú, nó từ nhỏ sùng bái nhất chính là cô, nó lấy cô làm mục tiêu, thế nhất định phải đuổi theo cô thậm chí phải vượt qua cô, mà cô, lại giết nó” .

23. Chương 23

“Vậy anh dựa vào biện pháp gì có thể tìm được tôi” .

“Về sau, Khuê giúp tôi giết cha nuôi của tôi, nhưng thật ra là tôi thuê Khuê đi giết ông ta, làm cho tôi có thể thuận lợi lên làm bang chủ, lên làm bang chủ vốn là tôi đã buông tha cho việc tìm kiếm cô, bởi vì Khuê đã là sát thủ đứng hàng thứ 7 cùng tôi đứng hàng thứ 4, có thể nói là như hổ thêm cánh, ý nghĩ muốn để cho XUYÊN tham nhập vào thế giới đã không còn là mộng tưởng nữa, nhưng giữa lúc tôi đang cố gắng cơ sở tiến ra khỏi biên giới Nhật Bản, lại bị Mị ngăn trở, lúc tôi chuẩn bị cùng Mị sống mái với nhau 1 phen, thì tôi lại phát hiện mẹ của cô còn sống, lão Đại của tổ chức Mị rất quan tâm người đàn bà kia, đem bà ta

bảo vệ rất tốt, tôi không thể nào hạ thủ. Sau ba cô lại xuất hiện, mới biết được thì ra người đàn bà kia là bị ông ta đoạt từ trong tay người khác đi.”(ông ta ở đây là chỉ boss của Mị)

“Tôi đem tất cả tài liệu của người đàn bà kia rõ ràng rành mạch điều tra một phen, dĩ nhiên còn có một nhà ba người các người, tấm hình kia trong lúc vô tình bị Khuê phát hiện, mới biết được cô bé kia chính là cô, ha ha hết thấy đều không uống công! Để tôi tìm được cô, tôi đem cha mẹ cô từ trên tay ông ta(boss Mị) bắt đến giam lỏng, rồi báo cho cô đến Nhật Bản, không nghĩ tới năng lực của cô thật đúng là không nhỏ, thậm chí ngay cả” Hồn Tế “Cùng” Huyết Phệ ” Cô cũng có thể mời được. Như vậy tôi càng thêm không thể bỏ qua cô” . (anchan: Ta ko hũ 1 chỗ là tác giả viết cha mẹ chị ở chỗ của chị, dc hồn tế bảo vệ rồi bị Ảnh Khôi bắt đi, bây giờ lại viết là Liệt ca bắt dc họ ở chỗ boss Mị. Thật là lu bu mà)

“Nếu như vậy, tại sao còn muốn Khuê tới giết tôi” .

“Bởi vì tôi biết Khuê căn bản là không giết được cô, cho nên tôi mới để Khuê đem hết toàn lực giết cô, tôi đang âm thầm quan sát võ công của cô cao thâm như thế nào, cô quả thật rất mạnh, còn mạnh hơn Khuê, nhưng tôi không phải là Khuê, cho nên cô sẽ chết” .

“Nga, như vậy a, anh quá khinh địch rồi, không hoàn toàn hiểu rõ đối phương liền dễ dàng đưa ra quyết định, anh nhất định sẽ thất bại” .

“Hừ, phải không?” Vừa nói hướng Thần bất ngờ đánh tới, nhưng bị Phong cản lại, hai người lúc bắt đầu còn có thể đánh ngang tay, đột nhiên, thoáng một cái hư chiêu hướng cổ Phong đánh tới, lộ ra sơ hở của bản thân, Phong nghiêng người phản đòn hướng sơ hở của anh đánh tới, anh nhanh chóng lui về phía sau, Phong đuổi theo, đột nhiên đứng nghiêm bất động, đưa tay kéo tay Phong về phía sau, một cước đạp vào ngực Phong “Cẩn thận, đó là bẫy ” nhưng đã chậm, Phong bị đạp trúng một cước, bay ra xa khoảng 5m rồi dừng lại, tia máu từ khóe miệng chảy ra, khó khăn bò dậy đứng yên, che ngực lau máu nơi khóe miệng, không đợi Phong chuẩn bị nhanh chóng ra chiêu về phía anh, đột nhiên một cây ngân châm xuất hiện ở phía sau, nghe được phía sau có thứ đánh tới, lộn ngược ra sau tránh thoát, quỳ một chân trên đất, đứng dậy phủ bụi bặm trên người, Vũ cùng Hạo đỡ Phong trở lại bên cạnh chúng tôi.

Một tay chỉ vào Phong “Câu ta là người mạnh nhất trong các người!” Thả tay xuống “Ám khí của cậu rất inh, nhưng không thể gây thương tổn tôi được” .

“Phải không, anh đối với bản thân rất tự tin? Cho dù như thế nào đi nữa thì bài danh cũng ở sau tôi!” Trừ phi cùng Mộng, những người khác đều không hiểu nhìn tôi . (anchan: à ừm thì chị là sát thủ đứng hàng thứ 3 mà anh thì đứng hàng thứ 4, vừa vịn hơn anh 1 bậc)

“Lời này có ý gì” tại sao tôi có một chút bất an, cô ấy lại đang chơi trò gì.

“Ha hả anh sẽ biết ” nói xong hai người chúng tôi nhanh chóng giao thủ, tốc độ xuất thủ của anh rất nhanh, hơn nữa lại ngoan(ngoan độc), mỗi một lần cũng đều rất khó tránh thoát, thấy vậy mọi người kinh hãi không dứt. Hai người người tới ta đi, giao thủ gần trăm chiêu còn chưa phân ra thắng bại! Cũng không nhìn ra ai yếu ai mạnh! Liên tục tung ra hư chiêu rối loạn ý nghĩ của anh, tung hư chiêu hướng anh quét tới, đồng thời phóng ra ám khí, lộn ngược ra sau khó khăn tránh thoát, đứng nghiêm “Cô gỡ thủ đoạn ” .

Tôi nhún nhún vai chơi xấu “Không có a, có ai nhìn thấy không” .

“Cô” bị tôi chọc giận đến không nói ra lời, nghiêng người để thủ hạ đưa tới vũ khí của mình “Hừ! Cô có chút bản lĩnh, nhưng mà kế tiếp tôi sẽ không lưu tình” đưa tay cầm lấy võ sĩ đao của mình, nhìn qua là biết anh rất quý cây đao này, đao dài 70 cm, chiều rộng cùng với võ sĩ đao bình thường giống nhau, chuôi đao dùng các sợi dây màu trắng hồng đan xen nhau kết thành, sống đao đỏ rực như máu, lưỡi đao phiếm hàn khí, đao như mạng —— Liệt Ngục.

“Hừ! Rốt cục cũng đem vũ khí của mình ra rồi, tôi đây cũng không khách khí” vừa nói từ sau người lấy ra một cái roi, đầu roi dùng sợi tơ màu tím quấn quanh lấy, từng sợi tơ rủ xuống theo gió bay lượn, trên roi màu bạc nhiễm 1 chút màu đỏ, nhìn kỹ có thể phát hiện đây không phải là một cây roi bình thường, mà là do hàng vạn hàng nghìn chỉ bạc quấn cùng một chỗ! Vừa rời rạc lại chắc chắn, roi dài 2m. Thân roi rất nhẹ, thuận tay nhẹ nhàng vung “Ba ” một tiếng vang nhỏ, mặt đất xuất hiện một vết roi. Nhìn roi, trong lòng cảm thán, vũ khí tốt a! (anchan: hê ta khoái con gái dùng roi a ^^!)

“Biết tên của nó không?”

“Si Mị, hoặc là Thực Nhân Tiên” lời ra khỏi miệng, không chỉ có Liệt kinh ngạc, mấy người khác cũng khiếp sợ nhìn tôi cùng cái roi trên tay tôi.

“Cái gì, là Thực Nhân Tiên cô là sát thủ đứng hàng thứ ba trên thế giới, Thực Nhân Mị!”(anchan:cái tên thực nhân mị này dịch ra có nghĩa là yêu quái ăn thịt người a, cái tên cũng quái dị lắm)

Gật đầu, vung roi phóng đến anh, cây roi âm hiểm hướng anh đánh tới, làm anh khó mà tránh né. Chỉ chốc lát sau bạch y của anh liền biến thành Hồng Y rách rưới, trên thân là vết roi. Đột nhiên roi nhắm thẳng vào ngực anh đánh, gờ tay lên dùng đao ngăn trở cùng roi quấn chung một chỗ, trong lúc nhất thời thu roi không được, anh nắm đao vung về phía sau, suýt nữa ngay cả người cầm roi cũng bị anh quăng đi, dưới tình thế cấp bách chém xuống chốt mở của roi, trong nháy mắt roi hóa thành hàng vạn hàng nghìn sợi chỉ bạc tản ra thoát khỏi đao của anh. Thừa dịp anh không chú ý tay nhẹ nhàng vung roi trong nháy mắt trở lại nguyên dạng hướng anh đánh tới “Ba ” hung hăng quất vào ngực anh, bộ ngực ngay lập tức huyết nhục mơ hồ. Vung roi quấn lấy đao của anh dùng sức lôi kéo, đao rời tay bị tôi cầm, không để cho anh có cơ hội phản ứng, liền phóng roi vài cái, chặt vật lẩn một vòng sang bên cạnh, nhưng đầu roi đánh trúng cánh tay, chảy ra 1 vệt máu. (anchan: cây roi này còn xịn hơn cây Hồng tiên của Vũ tỷ ta nữa a, chứng tỏ tác giả còn chém hơn cả ta)

Liên tục phóng vài roi, cũng bị anh tránh thoát, đem roi hóa thành hàng vạn hàng nghìn chỉ bạc quấn lấy anh, phía sau là một cái cây nhỏ cao 2m nhanh chóng chạy đến đó, chỉ bạc bao vây trên thân cây, chém xuống chốt mở, trở lại cây roi ban đầu, thân cây bị cuốn lấy đến nát bầy. Mọi người nhìn thấy thân cây đứt đoạn, không khỏi ứa mồ hôi lạnh, trời ạ, thật đáng sợ, nếu bị quấn trên thân, người kia lập tức sẽ bị phanh thây! Không để ý đến sự kinh ngạc của mọi người! Liên tiếp phát ra công kích về phía anh, roi tung lên rồi rơi xuống, bụi đất tung bay, phóng ra roi cuối cùng, phi thân đá vào anh “Bình ” ” khụ” .

Nhìn anh giãy dụa còn muốn đứng lên, dùng đao kề sát cổ họng của anh “Như thế nào, tư vị không dễ chịu chứ” .

“Phốc!” Lăn nữa phun ra một ngụm máu, buông tha cho ý nghĩ muốn đứng lên, dứt khoát nằm trên mặt đất “Ha ha ha ha ha tôi khụ khụ tôi lại có thể nhìn nhầm, vẫn cho rằng năng lực của tôi lợi hại hơn so với sát thủ thứ 3 thế giới không ai biết kia, nhưng không ngờ tôi ngay cả năng lực trả đòn cũng không có “. (anchan: đã bảo anh kiêu binh tất bại mà)

“Vậy anh bây giờ còn muốn giết tôi không?” Ngắc đầu nhìn tôi không chút xây xát đứng trước mặt anh, khổ sở cười cười, máu theo khóe miệng chảy ra “Muốn, bởi vì cô đã giết em trai tôi, nhưng mà, tôi nghĩ đời này tôi không có năng lực và cơ hội kia “.

“Mộng, dẫn người ra đi” gật đầu, đi ra ngoài, một lát mang theo một người vào đây.

“Anh, anh làm sao vậy, anh” Khuê đi vào liếc mắt liền thấy Liệt nằm trên mặt đất người đầy máu tươi, vội vàng xông lên trước, đem anh ôm vào trong ngực.

Lấy ra thuốc cầm máu trên người cho anh uống.

” Đỡ anh ta vào phòng trước đi” .

24. Chương 24

“Vậy anh dựa vào biện pháp gì có thể tìm được tôi” .

“Về sau, Khuê giúp tôi giết cha nuôi của tôi, nhưng thật ra là tôi thuê Khuê đi giết ông ta, làm cho tôi có thể thuận lợi lên làm bang chủ, lên làm bang chủ vốn là tôi đã buông tha cho việc tìm kiếm cô, bởi vì Khuê đã là sát thủ đứng hàng thứ 7 cùng tôi đứng hàng thứ 4, có thể nói là như hổ thêm cánh, ý nghĩ muốn để cho XUYÊN tham nhập vào thế giới đã không còn là mộng tưởng nữa, nhưng giữa lúc tôi đang cố gắng tiến ra khỏi biên giới Nhật Bản, lại bị Mị ngăn trở, lúc tôi chuẩn bị cùng Mị sống mái với nhau 1 phen, thì tôi lại phát hiện mẹ của cô còn sống, lão Đại của tổ chức Mị rất quan tâm người đàn bà kia, đem bà ta

bảo vệ rất tốt, tôi không thể nào hạ thủ. Sau ba cô lại xuất hiện, mới biết được thì ra người đàn bà kia là bị ông ta đoạt từ trong tay người khác đi.”(ông ta ở đây là chỉ boss của Mị)

“Tôi đem tất cả tài liệu của người đàn bà kia rõ ràng rành mạch điều tra một phen, dĩ nhiên còn có một nhà ba người các người, tấm hình kia trong lúc vô tình bị Khuê phát hiện, mới biết được cô bé kia chính là cô, ha ha hết thấy đều không uống công! Để tôi tìm được cô, tôi đem cha mẹ cô từ trên tay ông ta(boss Mị) bắt đến giam lỏng, rồi báo cho cô đến Nhật Bản, không nghĩ tới năng lực của cô thật đúng là không nhỏ, thậm chí ngay cả” Hồn Tế “Cùng” Huyết Phệ ” Cô cũng có thể mời được. Như vậy tôi càng thêm không thể bỏ qua cô” . (anchan: Ta ko hũ 1 chỗ là tác giả viết cha mẹ chị ở chỗ của chị, dc hồn tế bảo vệ rồi bị Ảnh Khôi bắt đi, bây giờ lại viết là Liệt ca bắt dc họ ở chỗ boss Mị. Thật là lu bu mà)

“Nếu như vậy, tại sao còn muốn Khuê tới giết tôi” .

“Bởi vì tôi biết Khuê căn bản là không giết được cô, cho nên tôi mới để Khuê đem hết toàn lực giết cô, tôi đang âm thầm quan sát võ công của cô cao thâm như thế nào, cô quả thật rất mạnh, còn mạnh hơn Khuê, nhưng tôi không phải là Khuê, cho nên cô sẽ chết” .

“Nga, như vậy a, anh quá khinh địch rồi, không hoàn toàn hiểu rõ đối phương liền dễ dàng đưa ra quyết định, anh nhất định sẽ thất bại” .

“Hừ, phải không?” Vừa nói hướng Thần bất ngờ đánh tới, nhưng bị Phong cản lại, hai người lúc bắt đầu còn có thể đánh ngang tay, đột nhiên, thoáng một cái hư chiêu hướng cổ Phong đánh tới, lộ ra sơ hở của bản thân, Phong nghiêng người phản đòn hướng sơ hở của anh đánh tới, anh nhanh chóng lui về phía sau, Phong đuổi theo, đột nhiên đứng nghiêm bất động, đưa tay kéo tay Phong về phía sau, một cước đạp vào ngực Phong “Cẩn thận, đó là bẫy ” nhưng đã chậm, Phong bị đạp trúng một cước, bay ra xa khoảng 5m rồi dừng lại, tia máu từ khóe miệng chảy ra, khó khăn bò dậy đứng yên, che ngực lau máu nơi khóe miệng, không đợi Phong chuẩn bị nhanh chóng ra chiêu về phía anh, đột nhiên một cây ngân châm xuất hiện ở phía sau, nghe được phía sau có thứ đánh tới, lộn ngược ra sau tránh thoát, quỳ một chân trên đất, đứng dậy phủ bụi bặm trên người, Vũ cùng Hạo đỡ Phong trở lại bên cạnh chúng tôi.

Một tay chỉ vào Phong “Cậu ta là người mạnh nhất trong các người!” Thả tay xuống “Ám khí của cậu rất inh, nhưng không thể gây thương tổn tôi được” .

“Phải không, anh đối với bản thân rất tự tin? Cho dù như thế nào đi nữa thì bài danh cũng ở sau tôi!” Trừ phi cùng Mộng, những người khác đều không hiểu nhìn tôi . (anchan: à ừm thì chị là sát thủ đứng hàng thứ 3 mà anh thì đứng hàng thứ 4, vừa vạ hơn anh 1 bậc)

“Lời này có ý gì” tại sao tôi có một chút bất an, cô ấy lại đang chơi trò gì.

“Ha hả anh sẽ biết ” nói xong hai người chúng tôi nhanh chóng giao thủ, tốc độ xuất thủ của anh rất nhanh, hơn nữa lại ngoan(ngoan độc), mỗi một lần cũng đều rất khó tránh thoát, thấy vậy mọi người kinh hãi không dứt. Hai người người tới ta đi, giao thủ gần trăm chiêu còn chưa phân ra thắng bại! Cũng không nhìn ra ai yếu ai mạnh! Liên tục tung ra hư chiêu rối loạn ý nghĩ của anh, tung hư chiêu hướng anh quét tới, đồng thời phóng ra ám khí, lộn ngược ra sau khó khăn tránh thoát, đứng nghiêm “Cô gỡ thủ đoạn ” .

Tôi nhún nhún vai chơi xấu “Không có a, có ai nhìn thấy không” .

“Cô” bị tôi chọc giận đến không nói ra lời, nghiêng người để thủ hạ đưa tới vũ khí của mình “Hừ! Cô có chút bản lĩnh, nhưng mà kế tiếp tôi sẽ không lưu tình” đưa tay cầm lấy võ sĩ đao của mình, nhìn qua là biết anh rất quý cây đao này, đao dài 70 cm, chiều rộng cùng với võ sĩ đao bình thường giống nhau, chuôi đao dùng các sợi dây màu trắng hồng đan xen nhau kết thành, sống đao đỏ rực như máu, lưỡi đao phiếm hàn khí, đao như mạng —— Liệt Ngục.

“Hừ! Rốt cục cũng đem vũ khí của mình ra rồi, tôi đây cũng không khách khí” vừa nói từ sau người lấy ra một cái roi, đầu roi dùng sợi tơ màu tím quấn quanh lấy, từng sợi tơ rủ xuống theo gió bay lượn, trên roi màu bạc nhiễm 1 chút màu đỏ, nhìn kỹ có thể phát hiện đây không phải là một cây roi bình thường, mà là do hàng vạn hàng nghìn chỉ bạc quấn cùng một chỗ! Vừa rời rạc lại chắc chắn, roi dài 2m. Thân roi rất nhẹ, thuận tay nhẹ nhàng vung “Ba ” một tiếng vang nhỏ, mặt đất xuất hiện một vết roi. Nhìn roi, trong lòng cảm thán, vũ khí tốt a! (anchan: hê ta khoái con gái dùng roi a ^^!)

“Biết tên của nó không?”

“Si Mị, hoặc là Thực Nhân Tiên” lời ra khỏi miệng, không chỉ có Liệt kinh ngạc, mấy người khác cũng khiếp sợ nhìn tôi cùng cái roi trên tay tôi.

“Cái gì, là Thực Nhân Tiên cô là sát thủ đứng hàng thứ ba trên thế giới, Thực Nhân Mị!”(anchan:cái tên thực nhân mị này dịch ra có nghĩa là yêu quái ăn thịt người a, cái tên cũng quái dị gớm)

Gật đầu, vung roi phóng đến anh, cây roi âm hiểm hướng anh đánh tới, làm anh khó mà tránh né. Chỉ chốc lát sau bạch y của anh liền biến thành Hồng Y rách rưới, trên thân là vết roi. Đột nhiên roi nhắm thẳng vào ngực anh đánh, gờ tay lên dùng đao ngăn trở cùng roi quấn chung một chỗ, trong lúc nhất thời thu roi không được, anh nắm đao vung về phía sau, suýt nữa ngay cả người cầm roi cũng bị anh quăng đi, dưới tình thế cấp bách chém xuống chốt mở của roi, trong nháy mắt roi hóa thành hàng vạn hàng nghìn sợi chỉ bạc tản ra thoát khỏi đao của anh. Thừa dịp anh không chú ý tay nhẹ nhàng vung roi trong nháy mắt trở lại nguyên dạng hướng anh đánh tới “Ba ” hung hăng quất vào ngực anh, bộ ngực ngay lập tức huyết nhục mơ hồ. Vung roi quấn lấy đao của anh dùng sức lôi kéo, đao rời tay bị tôi cầm, không để cho anh có cơ hội phản ứng, liền phóng roi vài cái, chặt vật lẩn một vòng sang bên cạnh, nhưng đầu roi đánh trúng cánh tay, chảy ra 1 vệt máu. (anchan: cây roi này còn xịn hơn cây Hồng tiên của Vũ tỷ ta nữa a, chứng tỏ tác giả còn chém hơn cả ta)

Liên tục phóng vài roi, cũng bị anh tránh thoát, đem roi hóa thành hàng vạn hàng nghìn chỉ bạc quấn lấy anh, phía sau là một cái cây nhỏ cao 2m nhanh chóng chạy đến đó, chỉ bạc bao vây trên thân cây, đè xuống chốt mở, trở lại cây roi ban đầu, thân cây bị cuốn lấy đến nát báy. Mọi người nhìn thấy thân cây đứt đoạn, không khỏi ứa mồ hôi lạnh, trời ạ, thật đáng sợ, nếu bị quấn trên thân, người kia lập tức sẽ bị phanh thây! Không để ý đến sự kinh ngạc của mọi người! Liên tiếp phát ra công kích về phía anh, roi tung lên rồi rơi xuống, bụi đất tung bay, phóng ra roi cuối cùng, phi thân đá vào anh “Bình ” ” khụ” .

Nhìn anh giãy dụa còn muốn đứng lên, dùng đao kề sát cổ họng của anh “Như thế nào, tư vị không dễ chịu chứ” .

“Phốc!” Lăn nữa phun ra một ngụm máu, buông tha cho ý nghĩ muốn đứng lên, dứt khoát nằm trên mặt đất “Ha ha ha ha ha tôi khụ khụ tôi lại có thể nhìn nhầm, vẫn cho rằng năng lực của tôi lợi hại hơn so với sát thủ thứ 3 thế giới không ai biết kia, nhưng không ngờ tôi ngay cả năng lực trả đòn cũng không có “. (anchan: đã bảo anh kiêu binh tất bại mà)

“Vậy anh bây giờ còn muốn giết tôi không?” Ngắc đầu nhìn tôi không chút xây xát đứng trước mặt anh, khổ sở cười cười, máu theo khóe miệng chảy ra “Muốn, bởi vì cô đã giết em trai tôi, nhưng mà, tôi nghĩ đời này tôi không có năng lực và cơ hội kia “.

“Mộng, dẫn người ra đi” gật đầu, đi ra ngoài, một lát mang theo một người vào đây.

“Anh, anh làm sao vậy, anh” Khuê đi vào liếc mắt liền thấy Liệt nằm trên mặt đất người đầy máu tươi, vội vàng xông lên trước, đem anh ôm vào trong ngực.

Lấy ra thuốc cầm máu trên người cho anh uống.

” Đỡ anh ta vào phòng trước đi” .

25. Chương 25

Khuê vội vàng ôm lấy anh trai đặt lên giường, để cậu ta xử lý vết thương trên người “Anh tôi tại sao lại như vậy, người nào đã thương anh ấy “

“Thật xin lỗi, tôi là bất đắc dĩ “ nhìn Liệt nằm bất tỉnh trên giường xin lỗi Khuê.

“Sư tỷ, là chị? Không thể nào, anh tôi là Liệt Hỏa vô tình, chị làm sao có thể đã thương anh ấy” nhìn xem vết thương trên người anh “Là bị roi đã thương!” Đột nhiên nhớ tới trong thế giới thập đại sát thủ cũng chỉ có sát thủ đứng hàng thứ ba Thực Nhân Mị mới dùng roi làm vũ khí.

“Chị là Thực Nhân Mị! Khó trách” cười khỏ, xem ra cả cuộc đời cậu cũng không có khả năng vượt qua sự tỷ.

Quay đầu lại tiếp tục xử lý vết thương giúp Liệt “Di! Trên người anh trai lúc nào thì có hình xăm này, làm sao tôi lại không biết” tôi vừa nhìn, sau vai trái của anh ta có 1 vết xăm hình ngọn lửa to bằng nắm tay, “Cái hình xăm này hình như đã thấy ở nơi nào đó?” Cau mày cẩn thận nhớ lại “Làm sao lại nghĩ không ra “

“Đúng vậy, hình như đã gặp qua ở đâu rồi, rất quen thuộc” Phong

“A, đó không phải là cái kia sao?” Phỉ

“Cái gì” tất cả mọi người quay đầu lại kinh ngạc nhìn Phỉ.

“Đúng là cái kia, là hình xăm đặc thù của Âm U” Phỉ

“A, tớ nhớ ra rồi, đúng là Âm U” Hạo

“Àn, nhưng mà màu sắc hình xăm và kích thước có chút không giống “ Vũ

“Chính là Âm U, hình xăm ngọn lửa là cách để chứng minh thân phận trong bang phái, hơn nữa, hơn nữa thủ pháp xăm chỉ có 1, không ai có thể giả mạo “

“Hình xăm có ba loại màu sắc: Màu xanh, màu đỏ và màu đen, mỗi loại màu sắc phân ra lớn nhỏ: nhỏ nhất chỉ bằng ngón tay cái, rồi sau đó là nắm tay, tiếp theo chính là lòng bàn tay, nhìn xem hình xăm từ trên người anh ta là màu đỏ to bằng nắm tay. Địa vị củ anh ta trong Âm U quả thực là không nhỏ! Nhỏ nhất cũng là Đường chủ!”

“Nếu như anh ta là người của Âm U, vậy những lời anh ta nói lúc trước đều là giả dối rồi” Phong

“Không chắc, mọi việc chỉ có thể chờ anh ta tỉnh lại rồi mới biết được!” Có lẽ chúng tôi đã sai lầm! Xem ra anh ta không đơn giản như chúng tôi tưởng, chuyện này hình như càng ngày càng phức tạp rồi. (anchan: đúng là càng ngày càng phức tạp, chỉ tội khổ cho ta thui còn hơn 20 chap nữa TT0TT)

“Đợi 1 chút, tôi nghĩ các người khẳng định là lầm” Khuê nghe mọi người nói “Anh tôi làm sao có thể là người của Âm U “.

“Âm U là kẻ địch của chúng tôi, làm sao có thể như vậy “.

“Tôi nghĩ anh cậu nhất định là có nỗi khổ tâm! Cậu ở lại chiếu cố anh ta đi! Chúng tôi đi về trước “.

“Còn có, XUYÊN đã biến mất trên thế giới, hiện tại các người xác nhập vào tổ chức “Huyết Phệ” “ Phong. Nhóm người trở về biệt thự.

“Thần nhi, con có sao không, có bị thương không, mau đến để mẹ xem một chút” một người phụ nữ nhìn thấy cả nhóm trở về, liền từ trên ghế salon chạy tới kéo tay tôi. Nhìn xem trên người tôi có thương tích hay không, tôi hất tay bà ta ra, cũng không quay đầu lại đi lên lầu, phía sau truyền đến tiếng nức nở của bà cùng tiếng an ủi của mọi người.

“Di à, di đừng khóc, Thần là như vậy, có thể còn chưa quen di hãy cho cậu ấy thời gian” Mộng.

“Di, đừng khóc, chúng cháu đi khuyên nhủ cậu ấy, không sao đâu” Phỉ.

“Đúng vậy. Di, người trước đi nghỉ ngơi một chút, chúng cháu đi khuyên nhủ cậu ấy, không có việc gì đâu” Vũ.

“Tớ lên lầu xem cậu ấy” Phong.

Mọi người gạt đầu, ngồi vây quanh ở bên người phụ nữ.

Lên lầu tôi nằm lý trên giường, vùi đầu thật sâu vào trong chăn đệm, không ngăn được nước mắt chảy ra. Nghe được tiếng cửa mở, không cần nhìn cũng biết là ai, hô hấp dần vững vàng nhưng mà không thể ngừng khóc, Phong đi tới đầu giường bên kia nâng mặt tôi lên, nhìn khuôn mặt tôi đầy nước mắt, đau lòng nói “Đừng khóc, tim tớ rất đau ” đứng dậy ôm lấy anh, lớn tiếng khóc “Oa phong tớ, tớ thật khó chịu” anh

không nói lời nào ôm tôi vỗ vai tôi “Phong tớ, tớ không có biện pháp tha thứ cho bà ta thật không có biện pháp “.

“Được rồi được rồi, đừng khóc, nhìn xem mắt của cậu đã thành cái gì rồi, tớ đi lấy nước đá chườm cho cậu “ thấy tôi dần dần cũng ngừng khóc, đứng dậy đi xuống lầu.

Mọi người thấy Phong xuống lầu một mình, đi tới phòng bếp dùng khăn lông bọc lấy 1 ít đá vừa chuẩn bị đi lên lầu “Con bé vẫn không chịu tha thứ cho dì sao “.

Quay đầu lại nhìn người phụ nữ nước mắt chưa khô “Dì à, bác phải cho cậu ấy thời gian, đừng ép buộc cậu ấy” giữa hai người rất cuộc đã xảy ra chuyện gì, Thần, tớ thật không thể hiểu rõ cậu, cậu còn có bao nhiêu bí mật mà tớ chưa biết hết!

Cầm nước đá trở lại trong phòng, mới phát hiện nha đầu kia đang quỳ tựa lên đầu giường ngủ thiếp đi, để khăn lông xuống đem cô ôm lên giường đắp chăn, nhìn nước mắt của cô, vỗ về mái tóc dài của cô “Cậu nhất định đã cố gắng chống đỡ rất nhiều việc ngoài sức chịu đựng của mình! Yên tâm, sau này còn có tớ” lấy ra khăn lông nhẹ nhàng đắp ở trên mặt! Một lát đi xuống lầu.

Mọi người rất cục cựa cũng ổn định lại cảm xúc của bác Huệ đưa bà trở về phòng nghỉ ngơi, cả nhóm ngồi trên sa lon trong phòng khách, ba cậu con trai nhìn 2 cô gái ngồi đối diện với mình “Nói thật đi” Vũ.(anchan: cái này giống đang hỏi cung tội phạm a)

“Hả! Nói, nói cái gì “ Mộng giả ngu nói.

“Còn muốn chúng tớ nói rõ sao?” Phong.

“Ách, cái này... Cái này... Cái kia...” Mộng.

“Đẹp cái này cái kia đi, nói mau” Hạo có chút bực mình.

Mộng cùng Phỉ liếc mắt nhìn nhau: Có nên nói hay không! Làm sao bây giờ?

“Các cậu vậy là không định nói cho bọn tớ biết sao” Hạo.

“Tớ cảm thấy chuyện này hỏi Thần là tốt nhất” Nhìn hai người không nói.

“Cậu còn ngại cậu ấy bây giờ còn chưa đủ phiền chắc?” Mộng tức giận nói.

“Vậy các cậu nói nhanh đi” Hạo và Vũ.

“Ai nha! Tớ cũng không biết nên nói như thế nào nữa, các cậu đừng ép chúng tớ có được hay không” Phỉ sắp khóc rồi, Hạo nhìn thấy liền không nỡ, ngồi bên cạnh cô “Được rồi được rồi, không hỏi nữa, đừng khóc a” Hạo và Phong nhìn như vậy cũng biết hỏi cũng chẳng được gì, dứt khoát trở về phòng của mình, phòng khách lớn như thế chỉ còn lại Mộng và Vũ ngồi đấy!

26. Chương 26

“Thật không định giải thích chút nào sao?” Vũ nhìn như bình tĩnh, tại sao không thể nói cho anh biết, chẳng lẽ anh không đáng giá được tín nhiệm sao?

“Thật xin lỗi, tớ không có gì để giải thích, chuyện thì như các cậu thấy đấy” Mộng ôm gối, cuộn rúc vào trên ghế sa lon.

“Không phải nói chỉ có Thần mới là người của xã hội đen ư, tại sao các cậu cũng là thành viên trong xã hội đen, hơn nữa còn là Hương chủ danh tiếng lấy lòng của “Hồn tể” ” cô gái này chẳng lẽ không biết xã hội đen rất nguy hiểm sao? Hơn nữa chức vị còn cao như vậy! Rất nguy hiểm.

Nếu để cho bọn họ biết chúng tôi căn bản không phải là Hương chủ mà là bang chủ, bọn họ chắc là điên mất, có lẽ nghiêm trọng hơn là bảo chúng tôi giải tán “Hồn tể”, không. Cái này không thể nào.

Nhìn Mộng trầm mặc, Vũ cảm thấy rất thất vọng “Hay là không muốn nói cho tớ biết? Chúng ta ngay cả tín nhiệm tối thiểu cũng không có “.

“Cậu lòi này có ý gì” Mộng ngẩng đầu khiếp sợ nhìn Vũ, là muốn chia tay với tôi sao? Chỉ bởi vì tôi không muốn nói cho anh biết những việc này, cố gắng chịu đựng không để cho nước mắt chảy ra.

“Không có ý gì. Chúng ta nên tự suy nghĩ lại!” Xoay người chuẩn bị đi.

“Đứng lại” Mộng đứng dậy kéo ống tay áo của anh “Nói rõ ràng đi “.

Gạt tay Mộng ra, cũng không quay đầu lại nói ” chúng ta tạm thời xa nhau đi! Tôi không có biện pháp ở chung với người không tín nhiệm mình, suy nghĩ thật kỹ đi” rời đi. (anchan: ta nói, cái thằng khốn kiếp này mới che giấu chút xíu mà mi mún chia tay gò, mà chuyện này có phải là chuyện to tát gì cho cam, ko nghĩ Mộng sẽ bần sao. A, bức xúc quá)

Mộng xui lơ trên mặt đất, nằm ở trên ghế sa lon khóc thầm! Tôi sai lầm rồi sao? Mộng không biết Vũ cũng khóc! Thật xin lỗi, Mộng! Nếu như cậu đối với tớ thẳng thắn hoặc là tín nhiệm hơn một chút, chúng ta sẽ sống rất tốt, tìm đâu quá! (anchan: nguy biến nguy biến nguy biến nguy biến.....)

Sau khi khóc, Mộng cầm chìa khóa xe chạy ra ngoài, Vũ nhìn chiếc xe như bảo tố lao ra khỏi biệt thự: thật cứ như vậy chấm dứt? Thật tàn nhẫn!

Ra khỏi khu biệt thự, Mộng dọc theo công lộ chạy như bay không mục đích, thả hết ga trên đường, đột nhiên một chiếc xe rẽ ngoặt từ bên núi lao ra, Mộng không kịp thắng xe, cả hai đụng vào nhau, bởi vì xung lượng quá lớn, xe của Mộng đâm vào con lươn, nửa thân xe bị treo bập bênh bên ngoài quốc lộ, Mộng bởi vì có cài dây an toàn, bị thương không lớn, chẳng qua là đầu bị đập vào kính chắn gió, có chút choáng! Lắc lắc đầu, cởi dây an toàn ra, cẩn thận di chuyển thân thể tận lực không để xe phát ra chấn động, đang định di chuyển về phía sau, lại nghe bên ngoài nói.

“Anh, anh nói cô nàng kia hiện tại như thế nào rồi! Có thể chết hay không “.

“Chắc là không sao!” Không xác định nói.

“Nếu như không tại sao trong xe không có động tĩnh gì! Người bình thường đã sớm hét lên “.

“Người kia chẳng qua là bảo chúng ta cảnh cáo thôi, cũng không cho chúng ta giết cô ta, làm sao bây giờ?”

“TMD(chửi bậy nhé)! Tôi làm sao biết, dứt khoát làm cho xong, đem cái xe này đẩy xuống là xong hết mọi chuyện “.

Nói xong cũng cảm giác phần sau xe đụng đũa, nguy rồi! Mộng vội vàng thừa dịp xe hoàn toàn rơi xuống dốc tung người nhảy xuống xe. Người đụng cô đã sớm lái xe rời đi! Xe từ dốc đứng một đường lăn xuống dưới, bị va chạm dữ dội. Bởi vì nhảy ra khỏi xe trên sườn dốc, cũng không biết xe đã lăn đến đâu, Mộng lăn từ trên dốc đứng xuống! Đầu đụng vào tảng đá nhô ra trên sườn dốc, đã đến chỗ bằng phẳng, thân hình không lăn nữa, ngất đi.

Một mồi đuổi thất lừng, ần! Không biết ngủ quên lúc nào, nhưng mà thật thoải mái a! Bây giờ là mấy giờ! Kéo ra rèm cửa sổ bên ngoài một mảnh đen nhánh, trời đã tối rồi, đã ngủ cả ngày. Thật đói a! Đứng dậy đi xuống lầu! Mọi người đang ăn cơm tối, bọn họ cũng ngẩng đầu nhìn tôi.

“Thần, tỉnh rồi, mau tới dùng cơm đi” Phỉ, gạt đầu với Phỉ, ngồi bên cạnh Phong, quần gia lấy thêm bát đũa cho tôi.

“Ừa! Mộng đâu rồi, sao không thấy cậu ấy “.

“Không biết nữa! Từ chiều hôm nay đã không thấy cậu ấy, không biết chạy đi đâu” Phỉ.

Tôi ngẩng đầu nhìn Vũ, anh ăn cơm mà không biết mùi vị là gì, hai người nhất định có việc “Các cậu làm sao vậy “.

Mọi người dừng lại nhìn Vũ, Vũ ngẩng đầu nhìn chúng tôi “Sao lại nhìn tớ, tớ làm sao biết “ (anchan: còn nói tiếng nữa ta vả mồm mi đến rớt răng bi h, Mộng của ta ko bít sống chết ra sao a)

“Mộng hồi chiều không phải ở cùng cậu sao?” Hạo.

“Các cậu lại cãi nhau” Phỉ thử thăm dò hỏi.

“Không có, tớ ăn no, các cậu từ từ ăn” nói xong cũng xoay người trở lên lầu, nhìn bóng lưng của Vũ như có điều suy nghĩ.

“Thần nhi, ba định hai ngày nữa cùng mẹ con trở về nước ” lấy lại tinh thần nhìn bọn họ.

“Được!” Thần nhi nói.

” Thần nhi, con không cùng ba mẹ trở về sao? ” Mẹ.

“Không được, tôi còn có việc” tất cả mọi người không lên tiếng nói chuyện nữa vì đầu tiếp tục ăn cơm.

Vũ trở lại phòng lấy điện thoại di động ra nhìn số điện thoại của Mộng, muốn gọi cho cô, nhưng không thể ấn nút gọi nói chuyện cùng cô, nhìn trong chốc lát. Ném điện thoại lên giường, nhìn cảnh đêm ngoài cửa sổ. Không biết tại sao từ khi Mộng ra ngoài trong lòng cứ lo sợ, trẻ như vậy vẫn chưa về có phải là đã xảy ra chuyện gì! Cầm lấy điện thoại di động, quyết định gọi cho Mộng “Xin lỗi, số máy quý khách vừa gọi hiện không liên lạc được” tắt điện thoại, sao lại tắt điện thoại, gọi lần nữa, vẫn là thông báo của tổng đài! Sẽ không xảy ra chuyện gì chứ!

Mở cửa chạy xuống lầu, trừ ba mẹ Thần đã trở về phòng nghỉ ngơi, những người khác đều ngồi ở trong phòng khách nói chuyện phiếm xem TV, mọi người nghe thấy thanh âm trên lầu ngẩng đầu nhìn Vũ vội vàng hấp tấp, đứng lên.

“Vũ có chuyện gì, sao lại hốt hoảng như vậy” Hạo. (anchan: sắp mất bạn gái chứ sao anh)

“Mộng có liên lạc với các cậu không?”

“Mộng? Không có, cậu ấy làm sao” Hạo.

“Có phải các cậu cãi nhau hay không” tôi nghiêm túc nhìn Vũ.

Vũ ngồi đối diện trên ghế sa lon, gật đầu.

“Là bởi vì chuyện của tớ sao?” Anh ngẩng đầu nhìn tôi, lần nữa gật đầu.

“Các cậu mấy cái tên này, có chuyện gì thì trực tiếp đi hỏi tôi được rồi, tôi cũng không phải là không nói cho các cậu biết, tại sao phải như vậy “.

27. Chương 27

“Phải không? Rất đẹp a! Có thể dẫn tôi xuống xem một chút không?” Mộng chú ý thấy anh ta đau thương nói sang chuyện khác, gật đầu dẫn xuống lầu

“Oa! Nơi này lại còn có xích đu!” Mộng đi tới rừng hoa anh đào, gió nhẹ thổi qua, một trận mưa anh đào rơi xuống, Mộng đứng dưới cơn mưa hoa đưa hai tay ra hứng lấy, mặc cho cánh hoa bám vào trên người. Gió buồm bình thổi bay tóc của Mộng, tóc đỏ bay múa cùng hoa anh đào!

Thật là đẹp!

Một lát sau mọi thứ trở lại bình thường “Sao vậy, mặt tôi dính bẩn sao?” Mộng thấy anh nhìn chằm chằm cô.

“A! Khụ không có, không có gì đâu?” Lúng túng cười cười.

“Ồ ngoài gió lớn, trở về phòng đi “.

“Chơi một chút nữa! Làm ơn!” Mộng chấp tay trước ngực khẩn cầu.

“Ai! Được rồi, đúng rồi cô tên là gì a “.

“Tôi tên là Trình Mộng, mong được chỉ giáo nhiều hơn “ vươn tay

“Thượng Đảo Đằng Mộc, chỉ giáo nhiều “ cầm lấy.

Hai người nhìn nhau cười buông tay ra, chạy tới bên xích đu “Tôi chơi được không?” Gật đầu “Tôi tới đẩy cô” Trong rừng anh đào tràn ngập tiếng nói cười, nhưng mà, sau đó Mộng lại sốt suốt một ngày một đêm.

“Xem đi! Ngày hôm qua bảo trở về phòng sớm một chút, cô lại không nghe, hiện tại xong rồi! 49° lặn! Thiệt là, không nghe lời người lớn, hừ! Đáng đời “Đằng Mộc một bên giáo huấn Mộng một bên cầm khăn giúp cô lau mồ hôi.

“Đằng mộc, anh rất dài dòng! Dù sao tôi cũng là bệnh nhân có được hay không, cho tôi nghỉ ngơi một chút đi, ằm ỉ muốn chết” Mộng thanh âm khàn khàn nói

“Dạ dạ dạ, Đại tiểu thư! Uống thuốc xong hẩn ngủ” Mộng giẫy dựa muốn tự mình đứng dậy, bắt đắ dĩ trên người một chút lực cũng không có, chỉ có thể tùy Đằng Mộc đỡ Mộng dậy tựa vào trên lòng ngực, một tay cầm thuốc một tay cầm nước từ từ đút cho cô uống! Lau đi nước dính ở khóe miệng, nằm lại trên giường

“Cô nghỉ ngơi đi! Tôi ở cách vách, có việc thì gọi tôi” dọn dẹp mọi thứ xong quay đầu nói với Mộng.

Gật đầu “Biết rồi, cảm ơn anh Đằng Mộc” nhắm mắt lại ngủ thiếp đi! Nhìn Mộng gương mặt đỏ rực ngủ say, trong lòng một trận rung động, vội vàng lao ra khỏi phòng! Hô! Tôi làm sao vậy, khi nhìn cô ấy trong lòng có một loại cảm giác kỳ quái, chẳng lẽ tôi đã thích cô, không thể nào! Ngẩng đầu nhìn ra rừng anh đào bên ngoài. Mẹ, người cũng không thể cùng con vui đùa như vậy nữa rồi!

“Như thế nào, có tin tức của Mộng không?” Phi

Lắc đầu, Vũ suy sụp ngã ngồi trên ghế sa lon. Đã một tuần rồi, làm sao cũng không có tin tức của Mộng, Mộng! Cậu rất cuộc đang ở đâu!

“Vũ, không nên gấp gáp, Mộng sẽ không có chuyện gì, tin tưởng chúng tớ nhất định sẽ tìm được cậu ấy” Phong vỗ vai Vũ.

“Băng Thần, nếu Mộng xảy ra chuyện gì, tôi sẽ không bỏ qua cho cô” Vũ đứng lên rút gào gầm lên với tôi. (anchan: mý đũa này đang cãi lộn nên thay đổi xưng hô nha)

“Thượng Quan Vũ, cậu nổi điên cái gì! Chuyện này liên quan gì đến Thần” Phi.

“Im lặng, câm miệng hết!” Mọi người thấy tôi đột nhiên lên tiếng .

“Thượng Quan vũ, tôi thừa nhận Mộng mất tích tôi cũng có một phần trách nhiệm, nhưng còn cậu? Nếu không phải vì cậu Mộng sẽ mất tích sao? Những lời này hẳn là tôi nói mới đúng, nếu Mộng xảy ra chuyện gì, tôi sẽ tiêu diệt cậu, không tin thử xem” nói xong, đi ra biệt thự, Phong đi theo ra ngoài kéo tôi lại.

“Thần, cậu đừng trách Vũ, cậu ấy là bởi vì nóng lòng mới nói như vậy “ Nhào vào trong ngực Phong.

“Ô ô... Phong, tớ biết trong lòng cậu ta gấp gáp, nhưng trong lòng tớ cũng gấp a! Mộng bây giờ đang ở đâu” Phong vỗ vai tôi, an ủi “Mộng sẽ không có chuyện gì, yên tâm đi! Chúng ta lại đi tìm xem “ gật đầu, lau khô nước mắt, cùng Phong rời khỏi cửa!

“Mộng! Ăn nhiều một chút, xem cô mấy ngày qua cũng gầy đi không ít” Đằng Mộc không ngừng gấp thức ăn bỏ vào chén Mộng, hận không thể bắt Mộng ăn hết cả bàn thức ăn, nhìn đống đồ ăn trong chén càng chất càng cao, vội vàng ngăn cản Đằng Mộc “Đằng Mộc, đủ rồi đủ rồi, anh đang nuôi heo a, nhiều như vậy tôi làm sao ăn hết được “

“Hừ, còn nói sao? Cô xem cô đi! Gầy thành bộ dáng gì rồi, tôi bây giờ cũng không dám dẫn cô đến rừng anh đào đâu “

“Hả! Vì sao “

“Tôi sợ cô bị gió thổi bay mất “

“Hừ! Cái gì chứ. Làm sao có thể! Nga, đúng rồi, Đằng Mộc, tôi ở đây cũng đã một tuần lễ rồi, cần phải trở về “

“Hả! Nhanh như vậy đã phải về rồi” kỳ quái, tại sao trong lòng không nở? Chẳng lẽ? Không, không thể nào.

“Đúng vậy a, nhưng mà tôi vẫn còn ở lại Nhật một thời gian nữa, anh có thể tới tìm tôi chơi, tôi còn có mấy người bạn rất thân nga, giới thiệu cho anh biết a “

“Ân, được” hai người nói đủ thứ chuyện trên trời dưới đất!

Nhìn biệt thự quen thuộc trước mắt, nhưng vẫn không đưa tay nhấn chuông cửa. Hô! Không biết cậu ấy thế nào, tôi có nên tức giận không! Đằng mộc nhìn Mộng không biết đang suy nghĩ gì, đưa tay dè xuống chuông cửa “Linh ” chuông cửa vang lên, có phải là Mộng trở về không? Vũ lập tức chạy ra khỏi cửa, mở cửa, thật sự là Mộng

Ân, tại sao là Vũ, hai người nhìn nhau, thật lâu nói không nên lời!

Thật sự là Mộng sao? Tôi không có nằm mơ chứ! Cô ấy đã đi đâu mấy ngày nay, cô thật gầy có chút tái nhợt lại tiêu tụy.

Trời ạ, Đây là Vũ hoàng tử ôn nhu sao! Mái tóc vốn là màu đỏ rực bây giờ lại biến thành màu đỏ ảm đạm rồi bù như rơm rạ, ánh mắt hiện đầy tia máu vành mắt đen thui, mặt gầy tiêu tụy, sắc mặt tái nhợt. Vũ đột nhiên tiến lên ôm Mộng thật chặt, giống như muốn đem Mộng nhập vào thân thể của mình, thật lâu không buông ra! Giật mình Mộng ôm Vũ, cái ôm quen thuộc, mùi vị quen thuộc! Đây không phải là đang nằm mơ! Nước mắt theo khóe mắt chảy ra, mọi người thấy Vũ chạy vội đi mở cửa nhưng hồi lâu không thấy trở vào, đi ra nhìn thấy hai người đang ôm nhau.

“Mộng! Thật sự là Mộng” Phỉ thét một tiếng chói tai phá hư hình ảnh tốt đẹp, hai người từ từ buông ra, nhìn về phía mọi người. (anchan: aizz cái nhỏ Phỉ này đúng là sát phong cảnh mờ)

28. Chương 28

Ôm từng người

“Mộng, mấy ngày qua cậu ở đâu, chúng tớ tìm cậu tìm thật cực khổ nha” Phỉ

“Đúng vậy, còn có người hung ác nói rằng nếu cậu mà xảy ra chuyện gì sẽ không bỏ qua cho tớ đâu” tôi liếc Vũ một cái, mới chú ý tới ngoài cửa còn có một người “Ân! Mộng, kia là ai, không giới thiệu một chút sao?” Kỳ quái, cảm giác người này nhìn rất quen mắt, thật giống như đã gặp nhau ở nơi nào! Lại nhất thời không nghĩ ra.

“Nga, thật xin lỗi, khi nãy quá cao hứng quên mất giới thiệu” Mộng kéo Đằng Mộc đến gần mọi người hơn “Anh ta là ân nhân cứu mạng của tớ, Thượng Đảo Đằng Mộc “

“Đằng Mộc, bọn họ là bạn của tôi” sau đó giới thiệu từng người!

Mọi người ngồi ở phòng khách, nghe Mộng kể những chuyện đã xảy ra

“Nếu nói như vậy..., Mộng hẳn là bị người ám toán hoặc là cảnh cáo “

“Đúng như vậy, không sai, tớ nghe bọn họ nói như thế “ Mộng

“Nhưng là, bọn họ không phải vẫn luôn muốn đối phó với Thần sao? Sao lại tìm đến Mộng” Hạo

“Bọn họ làm như vậy đơn giản chính là muốn đánh bại từng người chúng ta, chờ tớ bị cô lập hoàn toàn sẽ ra tay” thật ác độc độc

“Nhưng mà, sẽ là ai chứ?” Vũ

Khó chịu nhìn Vũ rồi một cái “Hừ! Nhưng mà cái biện pháp này thật rất hữu dụng “

“Thần, thật xin lỗi!” Vũ đi tới trước mặt tôi thành khẩn xin lỗi.

Phất tay một cái “Quên đi, tớ lại không để ở trong lòng. Người này hẳn là bọn họ, nhưng mà là tại sao vậy chứ?” Nhỏ giọng thầm nói.

“Bọn họ? Là ai” mọi người đồng thanh hỏi tôi.

“A! Tớ có nói gì sao? Hình như là không có a! o (_)o. . . Ha hả a được rồi a, nghỉ ngơi trước đi nha” không đợi mọi người phản đối, xoay người lên lầu. Rốt cục nhớ ra cái tên Thượng Đảo Đằng Mộc kia là ai rồi, nếu như không sai! Chính là anh ta! Vậy dễ xử lý rồi!

“Thần, cậu hôm nay rất kỳ quái” Phong cùng tôi trở lại phòng ngủ, đứng phía sau tôi.

“A, có sao? Tổ cảm thấy rất bình thường a” xoay người ôm lấy eo Phong, mùi huân y thảo(hương lavender) nhàn nhạt phát ra từ trên quần áo! Thật là thơm!

“Phong, cậu dùng nước hoa hả, là mùi Lavender, thơm quá nha”

Vỗ về mái tóc của tôi “Nào có, đây là mùi thơm cơ thể đó” (anchan: tác giả chém quá xá, mùi cơ thể nào mà có mùi lavender)

“Phải không?”

“Cậu nha! Quên đi, chậm, ngủ đi” ai! Thần, tớ biết cậu đang nói lảng sang chuyện khác, nếu như cậu không muốn nói tớ cũng không miễn cưỡng

Thật xin lỗi Phong, không phải là tớ không muốn nói cho cậu biết, mà là tớ cũng không nắm chắc có thể đánh thắng trận chiến này hay không! Chuyện này quan hệ đến sinh tử của bang phái, tớ không thể quyết định qua loa. Cho tớ thời gian suy nghĩ thật kỹ. Hai người đều có tâm tư riêng nằm ở trên giường! (anchan: cái này gọi là đồng sàng dị mộng a ^^!)

Tại một phòng khác.

Đằng Mộc nằm trên giường nhưng như thế nào cũng không ngủ được, cô gái tóc tím tên là Thần kia hình như đối với tôi rất dễ phòng, tại sao? Tôi hẳn là không biết cô ta! Cần thận nhớ lại những tin tức có liên quan đến cô gái tóc tím, nhưng một chút cũng không nhớ nổi! Mặc kệ, nhưng Băng Thần kia thoát nhìn thật không đơn giản, hơn nữa, còn không dễ chọc vào? Không biết tối nay cô ấy sẽ cho tôi kinh hỉ gì? Nghĩ tới khóe miệng lộ ra nụ cười mong đợi, má lúm đồng tiền trên mặt càng sâu! Trợn tròn mắt nhìn cửa phòng!

“Cậu đang nhìn cái gì?” Ân, thanh âm làm sao lại từ phía sau truyền đến. Quay đầu nhìn thấy một cô gái đứng bên cửa sổ! Người này chính là Thần!

Thần từ sân thượng cách vách leo qua bên này, từ cửa sổ nhẹ nhàng tiến vào, nhưng thấy Đằng Mộc đang nhìn chằm chằm vào cửa, chẳng lẽ anh ta cho là tôi sẽ đi vào từ cửa, tính cảnh giác sao kém như vậy a!

Đằng Mộc vội vả bật người dậy “Cô làm sao lại vào bằng cửa sổ, tôi một chút cảm giác cũng không biết” quả nhiên Băng Thần này không đơn giản, thậm chí ngay cả tôi cũng không phát hiện, nếu cô ta là kẻ địch vậy thì..., tôi đã sớm chết rồi “Vào lúc nào “

“Vào được chừng 1 phút, không biết anh đang suy nghĩ gì, mà chăm chú thế” đi đến trên ghế sa lon ngồi xuống, nhìn Đằng Mộc.

“Uy ~ đã trễ thế này cô là một cô gái lại ở trong phòng nam sinh còn ra thể thống gì!”

“Stop! Anh đừng giả bộ nữa! Tôi còn không biết anh” người này da mặt dày thật, nói dối mặt cũng không biến sắc.

“Cái gì a, cô rất hiểu rõ tôi sao? Hơn nữa, hơn nữa đêm cô tại sao lại chạy đến phòng này, có ý đồ gì” nói xong còn giả bộ làm như tôi sẽ làm gì anh ta còn lấy chăn quần người thật chắc! Tôi trợn mắt một cái thật chịu không được, thật mắc ói.

“Phi! Anh có cho tôi cũng không thêm” tức chết tôi

“Nga, tặng cô cũng không muốn, vậy cô đến tìm tôi làm gì” buông chăn ra, ngồi xếp bằng ở bên giường nhìn tôi.

“Mắc ói, anh đến gần Mộng và chúng tôi rốt cuộc là có mục đích gì”

“Hả! Chỉ giáo cho” bộ dáng hồ đồ

“Hừ, còn giả vờ, anh! gia tộc Thượng Đảo là bang phái có thế lực lớn nhất ở Nhật Bản, không, phải là thế giới ! Hơn nữa còn là người điều khiển phía sau của tổ chức thối Ám U! Thượng Đảo Thiếu chủ, tôi nói không sai chứ!”

“Cô làm sao cô biết rõ ràng như thế, cô đến tốt cùng là ai” Đằng Mộc sắc mặt tái nhợt nói, mọi người chỉ biết Thượng Đảo là tập đoàn xí nghiệp nổi danh quốc tế, nhưng không biết tổ chức Âm U cũng là do gia tộc Thượng Đảo một tay phát triển! Chỉ là... Lắc đầu, cười khổ!

“Tôi nghĩ tôi có thể giúp anh” hiện tại Âm U đã không còn như ngày xưa nữa.

“Cô? Giúp tôi, cô còn biết cái gì?” Kinh khủng nhìn thiếu nữ trước mắt, cô rốt cuộc là ai, tại sao lại biết nhiều đến vậy.

“Tôi là ai không quan trọng! Quan trọng là ... Tôi có thể giúp anh, chỉ là anh có đồng ý hay không?” Cười nhìn Đằng Mộc, anh sẽ đồng ý.

“Tôi không miễn cưỡng anh, cho anh thời gian suy nghĩ, ba ngày đủ chứ” nói xong nhảy ra cửa sổ quay về gian phòng cách vách.

29. Chương 29

“Cậu đi đâu vậy “ Phong nửa nằm nửa ngồi ở đầu giường nhìn Thần nhảy qua cửa sổ đi vào, cô sang phòng Đằng Mộc làm gì, còn đi lâu đến như vậy, trong lòng thật rất khó chịu

“A! Không có gì, một chút chuyện nhỏ” trở lại trên giường nằm ổ trong ngực Phong. Nhắm mắt lại. Cảm thụ được Phong vỗ về đầu tóc, tại sao cái gì cũng không nói cho tớ biết chứ, tớ rất kém cỏi sao? Tớ có thể vì cậu chia sẻ a! Nhóc con, tớ sẽ bị cậu tức chết, càng nghĩ càng tức giận cúi đầu hung hăng hôn lên môi cô, thô lỗ cạy mở răng của cô, đầu lưỡi không chút ôn nhu hấp thụ lấy ngọt ngào trong môi.

“Ngô” Thần không nghĩ tới Phong lại đột nhiên hôn cô, hơn nữa động tác thật thô lỗ, tuyệt không ôn nhu, càng giống như là đang phát tiết, dùng sức đẩy Phong đang áp trên người, nhưng khí lực của anh thật lớn, giấy dựa, Phong cầm hai tay của cô giữ chặt trên đỉnh đầu... “Phong, cậu làm tớ đau, buông ra, ngô “

Anh rốt cuộc là làm sao, dùng sức cắn đầu lưỡi của anh, bị đau buốt tới ra, trong miệng còn có mùi máu tươi nhàn nhạt. Chà lau đôi môi nhuộm màu “Cậu rốt cuộc là muốn làm gì” quát anh, anh nhìn tôi, lau tía máu chảy ra từ khóe miệng, trong mắt tràn đầy bi thương cùng đau đớn, còn có những biểu cảm khác mà tôi nhìn không hiểu?

Nhìn Phong nhuộm màu “Thật xin lỗi, Phong “. ” Rầm” lời còn chưa nói hết Phong liền đóng sầm cửa đi ra ngoài. Nhìn cửa đóng chặt, trong lòng đột nhiên có chút hoảng loạn, tôi đã làm sai rồi sao? Tôi chỉ là không muốn các người lo lắng cho tôi mà thôi, như vậy cũng sai lắm sao! Một đêm mất ngủ! Ánh mặt trời chiếu vào bên trong nhà, thật chói mắt, dụi mắt trời đã sáng! Đứng dậy xuống lầu! Tất cả mọi người đang ăn điểm tâm “Chào buổi sáng! Thần “

“Kỳ quái, Phong đâu rồi, sao còn chưa xuống tới?” Vũ

“Đúng vậy a, Thần, Phong không phải là ở cùng cậu sao? Di! Mắt cậu làm sao hồng như vậy a, tối hôm qua đã làm gì a” Phi nhìn tôi mập mờ nói.

“Không có gì, chuyện bên này cũng đã không sao rồi, các cậu định khi nào thì trở về Trung Quốc “ Bọn họ rời đi tôi mới có thể yên tâm một chút! Thật xin lỗi, tớ thật sự không muốn các cậu theo tớ mạo hiểm nữa!

“Trở về nước a, còn chưa nghĩ qua!” Phi

“Có phải các cậu quên mình vẫn còn là học sinh! Cũng sắp đến kỳ thi giữa học kỳ rồi!”

“Hả! Đúng ha, hôm nay là Thứ tư, vậy chủ nhật chúng ta về” Mộng, chủ nhật sao? Không được, như vậy quá lâu.

“Tớ thấy, các cậu ngày mai trở về đi!” Mọi người kinh ngạc nhìn tôi

“Tại sao “

“Ân? Bởi vì, bởi vì các cậu đi lâu như vậy, người nhà nhất định sẽ lo lắng, hơn nữa còn phải ôn tập chuẩn bị cho kỳ thi giữa học kỳ, còn có a, bọn họ tìm cha mẹ tớ phiền toái, không dám đảm bảo sẽ không sử dụng

phương pháp này với người nhà các cậu, các cậu vẫn là nhanh trở về đi! Đúng không!” Mọi người trầm mặc, hô! Hi vọng bọn họ sẽ nghe lời tôi.

“Ân! Được rồi! Đi lâu như vậy tớ quả thực có chút nhớ nhà “ Phỉ, mọi người gạt đầu, không có dị nghị gì, tiếp tục ăn cơm. Việc tiếp theo sẽ dễ làm hơn nhiều.

Sau khi ăn cơm xong liền đi đến tổng bộ của “Hồn tể”! Liệt bị tôi bí mật giam lỏng dưới mật thất!

Đi đến căn phòng âm u trơn ướt, đi tới một căn phong đóng kín dừng lại, từ trước cửa sổ nhỏ nhìn vào bên trong, Liệt ngồi xếp bằng trên giường đá, nhắm mắt lại nghỉ ngơi! Sai người mở cửa ra, đi vào, bên trong tạm được, ít nhất không có rơm rạ và chuột! Một bàn một ghế một giường!

Đóng cửa lại, ngồi trên ghế nhìn Liệt, trên người vẫn là một thân áo trắng, chỉ là không còn tiên điểm như ngày xưa! Liệt mở mắt nhìn tôi.

“Cô tại sao lại nhốt tôi ở chỗ này?” Giọng nói không nóng không lạnh

“Rất đơn giản, nói cho tôi biết toàn bộ mọi chuyện, tôi sẽ thả anh”

“Cô muốn biết cái gì?”

“Toàn bộ chuyện liên quan đến anh và Âm U, đều nói cho tôi biết” không nói, nhìn nhau, qua một lúc lâu

“Ai! Được, tôi cho cô biết, nhưng mà cô phải đáp ứng bảo vệ em trai tôi thật tốt “

“Có ý gì “

“Hừ! Cô cho rằng cô thả tôi, bọn họ sẽ bỏ qua cho tôi sao? Dù sao cũng chết, cô có ân với em trai tôi, cho nên tôi lựa chọn nói cho cô biết!”

“Thật ra thì anh cũng có thể không chết, tôi có thể bảo vệ hai người, tôi có năng lực như thế “

“Tôi đã sớm không muốn sống trên đời. Chẳng qua là không nỡ để em trai của tôi phải cô độc một mình, hiện tại nó có các người, sẽ không cô độc rồi “

“Thật ra thì chuyện ngày hôm đó tôi cũng không nói láo, là thật sự! Lúc đầu tôi quả thật muốn lôi kéo cô phục vụ cho cá nhân tôi, mà không phải là vì Âm U, tôi cho là việc tôi làm một giọt nước cũng không lọt ra ngoài, nhưng vẫn bị tổ chức phát hiện, bọn họ cho rằng tôi triệu tập nghĩa sĩ tài ba là muốn tạo phản, vốn là muốn diệt tôi, nhưng sau khi nghe tôi giải thích, bọn họ cho tôi cơ hội phục vụ tổ chức một lần nữa, nhưng mà, điều kiện tiên quyết là tôi phải giết các người, bởi vì bang chủ đã sớm biết thân phận của các người, giữ lại các người là uy hiếp lớn nhất đối với Âm U! Cho nên tôi mới... “

“Nói như vậy, anh bắt đầu là vì XUYÊN, sau lại là vì Âm U “

“Không sai, sau khi tôi trở thành sát thủ, ngầm điều tra rõ án diệt môn năm xưa, người đứng phía sau chính là bang chủ của Âm U, cho nên, tôi trăm phương ngàn kế trở thành thành viên của Âm U, trải qua nhiều năm cố gắng trở thành Đường chủ! Nhưng bang chủ Âm U làm việc quá mức cẩn thận trong bang không ai gặp qua bộ mặt thật của hắn, chỉ có vài vị nguyên lão đã từng gặp qua! Cho nên tôi một mực ẩn núp trong bang tìm kiếm cơ hội báo thù, một bên âm thầm phát triển thế lực của mình. Nhưng mà, kết quả lại là như vậy, thật là thế sự khó lường(chuyện đời khó đoán)“ cười khổ lắc đầu

“Anh nói đều là sự thật?”

“Tôi đã không cần thiết phải lừa gạt cô nữa rồi, được rồi, phải nói tôi cũng nói, phải biết cô cũng đều biết rồi, không có việc gì nữa chứ “

“Không có, về phần anh nha, còn muốn ủy khuất anh một thời gian ngắn sống ở chỗ của tôi, vì tốt cho anh, cũng vì em trai ngoan của anh! Những thứ khác tôi không muốn nói thêm cái gì, còn có, nếu như tôi cần sự trợ giúp của anh, anh có đồng ý giúp tôi không?” Đi sắp đến cửa quay đầu lại nhìn Liệt

Liệt nhìn tôi một lát, gạt đầu “Vâng cảm ơn nhiều, có thời gian tôi lại đến thăm anh” phát tay về phía sau một cái, ra khỏi phòng! Xem ra ra phải nhanh lên rồi!

Đi ra địa lao, đi tới tiền sảnh “Báo cho các Đường chủ đến phòng họp “

Bên trong phòng họp, mọi người ngồi nghiêm chỉnh, người nào cũng không nói chuyện, không khí bị đè nén tới cực điểm

“Tôi nghĩ các người trong khoảng thời gian này cũng phát hiện có một chút dị thường chứ” ngồi ở chủ vị nhìn người phía dưới, đầu tiên đánh vỡ bầu không khí nặng nề.

“Xác thật, tình hình mấy ngày qua các bang phái nhỏ phụ thuộc vào chúng ta đang rục rịch, mà kỳ quái nhất chính là Âm U từ trước đến nay luôn đối nghịch với chúng ta đột nhiên trong lúc đó không có phản ứng, cũng không đến địa bàn của chúng ta gây chuyện hay muốn sống mái với nhau!” Phong Đường Phách

“U, anh mấy ngày tới gia tăng người giám thị Âm U, không được bỏ sót bất kỳ hành động nào của bọn họ, rõ chưa?”

“Ân, đã biết, còn có bang chủ, nội bộ Âm U hình như đang phát sinh vấn đề, cơ sở tình báo mà tôi gửi vào Âm U cho biết, gần đây trong Âm U hình như không yên ổn, có mấy vị nguyên lão không giải thích được đột nhiên mất tích hoặc là bị giết hại! Mà hiện tại những người thân tín trong bang cũng không phải là của bang chủ, ngược lại đa số là người của phó bang chủ, Đại bang chủ chưa ai gặp qua, cũng không biết là còn sống hay đã chết.” Ảnh Đường U

“Ân? Tốt lắm tôi biết rồi, Âm U trước không vội, chúng ta hiện tại trước tiên giải quyết mấy bang phái nhỏ không an phận, tránh cho đến lúc đó làm hư đại sự của tôi” Hừ! Nếu phụ thuộc vào tôi thì đừng có dị tâm, nếu không giết hết! ” Các người, là Đường chủ cũng là tâm phúc của tôi, người mà tôi tín nhiệm nhất. Hi vọng các người không nên làm tôi thất vọng” Nếu như các người cũng muốn giống Âm U, bất kể là ai tôi cũng sẽ không bỏ qua!

Mọi người trong lòng rung mình, đây là cảnh cáo sao! Bang chủ sẽ không hoài nghi chúng tôi phản bội cô ấy chứ, người nào lại ngu như vậy a! Nói đến tàn nhẫn và máu lạnh, tôi nghĩ ngay cả Âm u so ra còn kém bang chủ đi! Ngay cả đám đàn ông như chúng tôi nhìn thấy còn phát lạnh!

Nhìn mọi người, tôi biết bọn họ đang suy nghĩ gì “Được rồi, tôi chỉ nói vậy thôi, các người cũng đừng suy nghĩ nhiều, bàn bạc chuyện kế tiếp đi “

Làm xong mọi chuyện cần thiết, trời cũng đã tối, ai! Ra khỏi Hồn Tế đi về biệt thự, ra khỏi phạm vi của Hồn Tế chạy được một đoạn đường, đột nhiên phía trước có mấy chiếc xe xếp thành hàng đứng chặn cả con đường, ngọn đèn mãnh liệt chiếu sáng buộc tôi phải dừng xe lại nhìn mấy chiếc xe phía trước, rồi sau đó mười mấy người đàn ông cao to theo thứ tự từ trên xe bước xuống xếp thành một hàng, đây là đặc biệt chờ tôi sao? Lái xe hạ cửa kính xuống, ánh sáng mạnh hơn, dường như không thấy rõ những thứ trước mắt, che kín mắt một lúc lâu mới thích ứng, nhìn mười mấy người phía trước tất cả đều là Ninja, chẳng lẽ Ninja ở Nhật Bản không đáng tiền như vậy sao? Ninja cũng có thể tùy tiện ra ngoài giết người!

30. Chương 30

“Các người đang đợi tôi sao?” Cố ý giả ngu hỏi bọn họ, người đàn ông ở giữa cái gì cũng không nói vung tay lên, những Ninja khác nhanh chóng vây quanh tôi, lấy ra roi chuẩn bị nghênh chiến.

“Các người cũng quá xem trọng tôi rồi, lại dùng nhiều Ninja như vậy tới đối phó với một nữ sinh như tôi, thật là kinh ngạc a” cố ý kích thích bọn họ, quả nhiên

“Tiến công “

Tất cả Ninja chia làm hai nhóm lớn nhỏ vây lấy tôi, nhóm người bên ngoài ngoài bất động, nhóm người bên trong chạy băng băng nhanh chóng vây bắt tôi, càng chạy càng nhanh, dần dần không rõ thân hình của bọn họ, vòng tròn càng ngày càng nhỏ, cảm giác được có cái gì đến gần thân thể của tôi, bị vây bản năng công kích vào người đó, thế nhưng chặn lại được một đao, một đao khác nhanh hơn tấn công vào tôi, trên người trong chớp mắt liền có thật nhiều vết máu, thật may là bọn họ cũng rất kiêng kỵ roi của tôi, không dám tiếp xúc quá gần cho nên vết thương không phải là rất sâu chẳng qua là rách da mà thôi, không để cho tôi có bất kỳ cơ hội thở dốc. Công kích một lần sau khi vòng tròn mở rộng ra lại thu nhỏ lại, lại tới, xem ra chỉ có liều mạng! Đè xuống cái chốt của roi nhanh chóng phân tán biến thành ngàn sợi chỉ bạc, hừ! Đừng trách tôi, cố gắng né tránh, đại khái thăm dò rồi công kích phương thức của bọn họ.

Chỉ cần công kích nhắm ngay một người, nhãn thuật của bọn họ liền bị phá, nhưng là tốc độ di chuyển của bọn họ quá nhanh muốn công kích được hơn nữa làm trọng thương một người là hoàn toàn không thể nào, cho dù công kích được tôi cũng đã xong đời.

Cố gắng nhìn đúng một người đang tấn công tôi, dùng bộ phận chỉ bạc cuốn lấy hắn, bỏ về phía hắn ngăn chặn “A “ Từ một tiếng kêu thảm thiết nhãn thuật của hắn rốt cục cũng bị phá, không chờ bọn họ tổ hợp lại lần nữa, liền tiếp tăng tốc độ, đã đến lúc tôi phản kích rồi, bím tóc nhanh chóng phân ra chém, không để ý tới trên máu trên người đang chảy ra như nước, vết thương đau nhói đầu choáng váng, chỉ là cố sức tấn công, không phải là bọn họ chết chính là tôi mất, rốt cục vòng người thứ nhất cũng đã thành tàn phế, vòng người thứ hai vây quanh, bọn họ thay đổi sách lược đổi thành phương thức chiến đấu xa luân chiến(đánh luân phiên) muốn chèn chết tôi, mấy người thay phiên công kích tôi, hừ! Ngu ngốc, không biết tôi am hiểu nhất chính là xa luân chiến sao? Tôi cho các người chỉ có tới chứ không có lui, đứng ở chính giữa, dùng chỉ bạc đem toàn thân vây quanh, mọi người thấy tôi như vậy không dám khinh thường, có hai Ninja một trước một sau tấn công về phía tôi, trong phạm vi chỉ bạc của tôi, nhanh như chớp chém ra chỉ bạc, quần lấy đối phương bắt lấy, thân thể trong nháy mắt bị cắt thành từng khối từng khối huyết nhục(máu và thịt), mọi người thấy như vậy, cũng không dám tiến công vào tôi nữa, trời ạ, cô gái này còn là người hay sao? Phân thân người mà cũng không chớp mắt một cái ! Nhìn người không ngừng giãy dụa trên mặt đất.

Trên căn bản toàn bộ đều đã tàn phế, sau này cũng không thể khôi phục lại. Ngắc đầu nhìn người đàn ông đầu lĩnh, khóe miệng lộ ra nụ cười Thị Huyết(khát máu), hắn nhìn thấy thật là khủng khiếp, thân trên khắp nơi đều là máu, y phục cũng rách mướp, sắc mặt trắng bệch nhưng lại – lộ ra nụ cười rất quỷ dị. (anchan: may mắn ta có thói quen edit vào buổi sáng nếu ko tối nay khó ngủ dc, thấy miêu tả mà ta sợ ma TT0TT)

Không được, không thể ở tiếp tục như vậy được, xem ra chỉ có thể trở về bàn bạc kỹ hơn thôi, hung ác nhìn Thần một cái, phát tay một cái rút lui, mọi người đỡ những người nằm trên đất dậy nhìn tôi một cái cẩn thận rút lui, thật giống như là tôi đột nhiên đánh lén bọn họ, đứng tại chỗ nhìn bọn họ đi xa, thân thể cũng nhin không được nữa quỳ một chân trên đất nghỉ ngơi một chút. Nhìn tay chân bị cắt đứt nằm trên mặt đất miễn cưỡng chống đỡ thân thể đi tới trước xe nằm vào trên ghế nghỉ ngơi, một lát lấy ra quần áo ở ghế sau thay đi, làm sát thủ mang theo quần áo tùy thân là chuyện rất bình thường. “Tê” Thanh âm hút vào không khí, đau quá, một đao trên lưng thật sâu, đau quá, miễn cưỡng mặc quần áo vào, lái xe trở lại biệt thự, đã muộn, tất cả mọi người đã ngủ, may mắn, nhỏ giọng lấy ra cái chìa khóa mở cửa, trong nhà một mảnh tối đen, nhẹ tay nhẹ chân đang chuẩn bị lên lầu

“Cậu đi đâu vậy “ là Phong, anh tại sao còn chưa ngủ, là chờ tôi sao?

“Ấn! Trong bang có chút việc, cho nên” nhưng còn chưa nói xong đã bị ngăn lại.

“Quên đi, không muốn nói tới không miễn cưỡng cậu” nói xong cũng không thèm nhìn tôi một cái xoay người lên lầu, “Rầm” đóng cửa phòng thật mạnh. Mất máu quá nhiều, đầu thật choáng váng mệt mỏi quá, thật muốn nghỉ ngơi a, thế sao tìm lại càng đau nhức hơn?

Tìm được hòm thuốc miễn cưỡng vịn cầu thang đi lên, cởi xuống áo khoác lúc không cẩn thận lại động vết thương, thật vất vả mới cầm được máu nay vết thương lại nứt ra, máu từ trên quần áo chảy xuống sàn nhà và trên giường, vô lực nằm trên giường, không còn sức để xử lý vết thương, nhức đầu muốn chết.

“Cốc, cốc “

“Thần! Là tớ, có thể vào không?” Không đợi tôi phản ứng, đã tự mình đi vào, đứng ở cửa nhìn nằm tôi trên giường, máu từ chân chảy tới trên sàn nhà.

“Thần, cậu làm sao lại bị như vậy?” Che miệng thét chói tai thanh âm cực lớn, sợ rằng cả lầu cũng nghe được hết, trời ạ, tớ sẽ bị cậu hại chết, vội vàng ra hiệu bảo đừng có lên tiếng, ý bảo Phải đừng kêu to, để cô ấy đóng cửa lại!

Đi tới bên giường của tôi “Phải, tớ sẽ bị cậu tức chết, mau, giúp tớ lấy chăn che kín máu trên mặt đất, còn có lấy bộ chăn đệm mới từ trong tủ quần áo ra” Phải vội vàng làm theo

Cẩn thận kéo ra cái chăn dưới người tôi phủ lên máu trên mặt đất, từ trong tủ treo quần áo lấy ra chăn đệm mới đắp lên người tôi, sau đó mở cửa sổ ra, đem cái hòm thuốc giấu vào trong tủ treo quần áo, vừa

làm xong mọi việc đã có người tới gõ cửa

“Thần, làm sao vậy, mở cửa a” Mộng ở bên ngoài lo lắng đập cửa, Phỉ nhìn tôi một cái, trấn tĩnh đi mở cửa

“Phỉ, cậu vừa mới la cái gì, Thần sao rồi, cậu tại sao lại ở chỗ này, Thần đâu?” Đùng đoàng hỏi một đồng vấn đề, mọi người lục tục cùng chạy qua nhìn thấy bộ dáng Mộng lo lắng, cũng muốn hỏi Thần bị cái gì, muốn nhìn xem Thần có bị cái gì không!

“A! Không có gì không có gì, tớ không thấy đường nên gọi vậy, Thần không phải là đang ở trong phòng đấy sao? Đùa với các cậu một chút thôi! Ha ha” nghiêng người để mọi người có thể nhìn thấy Thần, miễn cưỡng cười ứng phó nói ” không có chuyện gì nữa, trở về ngủ đi “

“Có thật không, Thần, cậu thật không có chuyện?” Mộng muốn đi vào, nhưng bị Phỉ ngăn cản

“Được rồi, trở về ngủ đi! Không có chuyện gì đâu” Phỉ đẩy đám đông đi ra đóng cửa lại, trở lại bên giường lúc đó tôi đã ngủ, mở cái chăn đã bị máu nhuộm đỏ một mảng lớn, vội vàng lấy ra hòm thuốc dùng kéo cắt thận cắt bỏ quần áo trên người tôi, nhìn trên người Thần các vết thương lớn nhỏ khác nhau, tim chợt co rút lại, đặc biệt là vết thương sau lưng là vết thương do dao chém vừa dài lại sâu kéo dài một đường từ bả vai xuống, sau khi cầm máu sơ qua, lại rửa sạch vết thương kia, trời cũng nhanh sáng, vội vàng đem cái chăn nhuộm máu và băng gạc dính máu dọn dẹp sạch sẽ, sau đó chính là sàn nhà, may mắn là sàn nhà bằng gỗ dọn dẹp tương đối dễ, dùng nước lau đi vết máu khô, lại cẩn thận chùi sạch máu, Phỉ rất chăm chú lau, sợ còn sót lại một chút vết máu sẽ làm cho những người khác hoài nghi sẽ không tốt! Vừa chùi Phỉ vừa khóc. Ô ô Thần, tớ thật vô dụng, cái gì cũng không giúp được cậu, cậu bị thương nặng như vậy, nhưng tớ cái gì cũng không thể giúp được cho cậu, ô ô tớ thật vô dụng!

Nghe được có người đang khóc, mở mắt, nhìn Phỉ đang ngồi chồm hổm trên mặt đất tay cầm khăn lau “Phỉ, sao lại khóc?”

Phỉ ngẩng đầu nhìn tôi “Thần, cậu tỉnh rồi, có nơi nào không thoải mái không, vết thương bớt chưa? Còn đau không?” Nhìn Phỉ đang hoảng loạn, lắc đầu “Tớ rất khỏe, không sao rồi” nhìn Phỉ trong mắt hiện đầy tia máu hốc mắt sưng đỏ “Tối hôm qua cậu cả đêm không ngủ sao? Đều ở đây với tớ” gạt đầu “Àn, tớ sợ cậu có chuyện nên không rời khỏi” đưa tay sờ sờ mặt cô ấy, cười nói “Cậu thấy đấy, tớ không phải là đã rất tốt sao? Không có chuyện gì rồi, cậu mau đi nghỉ ngơi đi! Hạo nhìn thấy cậu như vậy nhất định sẽ đau lòng lắm?” Phỉ nhìn tôi một lát, gạt đầu “Àn, tớ đi xuống trước lấy đồ ăn cho cậu sau đó sẽ trở về nghỉ ngơi” chuẩn bị đứng dậy “Không cần, tớ một lát sẽ tự mình xuống lầu. Cậu mau đi nghỉ ngơi đi “

“Nhưng mà “ Phỉ còn muốn nói điều gì

“Không sao rồi, mau đi nghỉ ngơi” không đợi cô nói xong liền ngăn lại, Phỉ biết tính tình của tôi, nói một là một, rất cương quyết, gạt đầu trở về phòng nghỉ ngơi! Nằm ở trên giường cũng không ngủ được nữa, toàn thân tê dại, thật khó chịu! Chống giường ngồi dậy, sau lưng truyền đến một trận đau nhói, chết tiệt, đừng để tôi tìm ra được các người, nếu không tôi sẽ cho các người sống không bằng chết! Hừ! Tức giận nghĩ tới, xuống giường! Thay quần áo! Chuẩn bị xuống lầu ăn điểm tâm, thân thể một chút sức cũng không có! Chống thân thể mở cửa, bên ngoài im ắng, mọi người vẫn chưa rời giường, hô! May mắn!

Đi xuống lầu chỉ có mấy người giúp việc ở phòng bếp bận rộn làm bữa ăn sáng “Thần tiểu thư đã dậy rồi!” Gạt đầu. Mở tủ lạnh trong phòng bếp lấy ra một hộp sữa tươi đi ra vườn hoa. Mở cửa đi tới phía sau vườn hoa, có mấy người giúp việc đang cắt tỉa vườn hoa! Chầm chậm đi đến cái xích đu trong vườn hoa, mặc dù đã là mùa thu, nhưng nơi này có rất nhiều hoa đã nở! Buổi sáng không khí ẩm ướt vô cùng trong lành, ngồi trên xích đu nhắm mắt hít lấy không khí trong lành, ngửi mùi hoa nghe tiếng chim hót, thật hạnh phúc a! Khóe miệng mỉm cười, nếu có thể như vậy mãi thì thật là tốt!

Xa xa trong phòng Phong, bởi vì ngủ không được cho nên thức dậy rất sớm, cửa sổ trong gian phòng trùng hợp nhìn ra vườn hoa, đứng ở bên cửa sổ nhìn ra ngoài vườn hoa, ánh mặt trời chiếu rọi lên cánh hoa còn vương vài giọt sương phản chiếu ra tia sáng, hết như viên trân châu sáng ngời đẹp đẽ, đột nhiên nhìn thấy một người ngồi trên xích đu trong vườn hoa, là Thần! Cô lặng lẽ ngồi ở đó nhắm mắt lại bộ dáng dường như rất hưởng thụ khóe môi nhếch lên mỉm cười! Thoạt nhìn thật hạnh phúc và yên tĩnh! Ánh mặt trời chiếu lên người cô tạo nên một vòng sáng rực rỡ lại xinh đẹp, thoạt nhìn thật là đẹp!

“Thần, sao cậu lại đến đây” Sau khi ngủ một giấc Phỉ chạy đến phòng tìm Thần, nhưng không thấy cô, phòng khách lầu dưới cũng không thấy, vừa hỏi mới biết được, cô liền chạy đến trong vườn hoa! Vội vàng chạy tới. Nghe được thanh âm, mở mắt ra nhìn khuôn mặt lo lắng của Phỉ, cười đưa tay kéo cô cùng nhau ngồi trên xích đu từ từ đung đưa, tựa đầu vào trên vai Phỉ, Phỉ đưa tay sờ trán của tôi, thật lạnh! Kéo xuống tay cô nắm lấy, tay của Phỉ thật là ấm, nắm tay thật chắc, người nào cũng không nói chuyện, nhắm mắt lại hưởng thụ loại thanh tịnh khó có được này.

Không biết qua bao lâu, chung quanh dần dần náo nhiệt lên. Trong biệt thự truyền ra thanh âm của mọi người.

“Các cậu có nhìn thấy Phỉ không? Sao mà trẻ thế này còn chưa thấy cậu ấy” trong biệt thự loáng thoáng truyền đến tiếng nói của họ.

“Hơ! Bà xã của mình mà không tìm thấy cũng không biết thất lạc ở nơi nào thật là mất mặt a” mọi người ồn ào nói.

“Bọn họ ở trong vườn hoa” Phong trên lầu từ từ đi xuống, nói với Hạo, nhìn hai chị em bọn họ ở cùng một chỗ, trong lòng lại rất không thoải mái! (anchan: ăn giấm với cả con gái pó tay)

“Nha” đáp lời đi ra vườn hoa, nhìn thấy Thần và Phỉ dựa sát vào nhau, ngồi ở trên xích đu trong vườn hoa ngủ, thật là, Thần tại sao lại đoạt bà xã của anh cùng ngủ! Bước nhanh đi đến chỗ bọn họ, mọi người cũng lục tục đi tới vườn hoa

Nghe được tiếng bước chân, mở mắt ra vừa nhìn liền thấy Hạo không vui đang nhìn tôi, hã! Có ý gì a, tôi đắc tội với cậu ta sao? Lại dùng ánh mắt này nhìn tôi “Ê! Hạo! Cậu làm gì dùng ánh mắt này nhìn tớ” Phỉ cũng mở mắt ra khó hiểu nhìn Hạo “Hạo, làm sao vậy” Hạo nhìn Phỉ một tay kéo lấy cô đến bên cạnh, tôi phản ứng không kịp nữa xem chút nữa té xuống đất, nga, trời ạ, động đến vết thương rồi, đau quá! , Phỉ vội vàng đẩy Hạo ra đỡ tôi dậy “Thần, cậu không sao chứ! Có chỗ nào không thoải mái không! Có muốn trở về phòng nghỉ ngơi không” mọi người vừa nhìn cũng sợ hết hồn, không phải đâu! Anh cũng không có đụng vào Thần a, làm sao Thần thoát nhìn lại thống khổ như vậy! Hạo đứng đó không biết làm sao “Thần, cậu không sao chứ! Tớ không phải cố ý” ngồi xuống chống lưng, chắc là vết thương không có bị nứt ra đâu, khoát khoát tay “Không sao! Hôm qua tớ không cẩn thận bị trật thất lưng, không phải tại cậu “

“Nga, vậy thì tốt” Hạo hiểu rõ gật đầu, mà Phỉ thì lo lắng nhìn tôi , tôi nháy mắt với cậu ấy mấy cái!

“Thật đói nga, chúng ta đi vào ăn điểm tâm đi” tôi không đợi mọi người trực tiếp đi trở về, Phỉ đuổi theo muốn đỡ tôi, bị tôi cự tuyệt! Qua loa ăn xong bữa sáng liền tự mình trở về phòng nghỉ ngơi!

“Phỉ, bắt đầu từ tối hôm qua cậu có cái gì đó rất khác nha” ăn xong bữa sáng mọi người ngồi ở phòng khách xem TV nói chuyện phiếm, Mộng nhìn Phỉ không yên lòng.

“A nào có” Phỉ cúi đầu nói, cô sợ vừa ngẩng đầu sẽ bị Mộng nhìn thấu.

“Phỉ, ngẩng đầu nhìn tớ, nói cho tớ biết có phải đã xảy ra chuyện gì hay không” Mộng hiểu rõ Phỉ, nhất định là có chuyện, ánh mắt của cậu ấy sẽ không nói dối, cho nên cậu ấy mới không dám ngẩng đầu nhìn tôi mà nói. Lắc đầu, không thể nói, nếu không Thần sẽ giận.

Mộng bắt buộc Phỉ nhìn mình, lại phát hiện Phỉ đã sớm lệ rơi đầy mặt, vội vàng giúp cô lau khô nước mắt “Thật xin lỗi, thật xin lỗi Phỉ, cậu đừng khóc, tớ không hỏi là được, a! Đừng khóc” Hạo ngồi ở bên cạnh ôm lấy thất lưng của Phỉ, cô tựa đầu tựa vào trong ngực Hạo “Ngoan, đừng khóc, trái tim tớ cũng tan nát rồi, chúng tớ không hỏi là được” Phỉ lắc đầu, quên đi, hay là nói đi, nói không chừng có thể giúp đỡ Thần? Quyết định “Tớ, tớ nói cho các cậu biết là được, nhưng mà “ Phỉ sầu lo nhìn Phong “Nhưng mà cái gì?” Phong

“Nhưng mà, Phong sau khi nghe xong cậu nhất định phải bình tĩnh, nếu không đánh chết tớ cũng không nói” nhìn Phỉ, muốn anh bình tĩnh, chẳng lẽ là Thần đã xảy ra chuyện sao? Trong lòng càng thêm gấp gáp, gật đầu, nhìn Phong “Được, tớ nói cho các cậu biết, là Thần, cậu ấy “

“Cậu ấy làm sao vậy, cậu muốn làm tớ suốt ruột đến chết hã” Mộng phát điên nhìn Phỉ

“Thần cậu ấy bị thương” nước mắt lại chảy ra! Cái gì, mọi người kinh ngạc nhìn Phỉ, lau khô nước mắt

“Tôi hôm qua tớ đi tìm Thần, mở cửa lại phát hiện Thần cả người đều là máu nằm ở trên giường, lúc ấy tớ quá sợ hãi cho nên hét lên một tiếng, Thần sợ các cậu biết rồi sẽ lo lắng, không cho tớ nói ra, tối ngày hôm qua tớ đều ở trong phòng giúp cậu ấy xử lý vết thương, nhưng mà cũng may vết thương tuy nhiều nhưng cũng không phải là rất nghiêm trọng, nghiêm trọng nhất chính là vết đao ở sau lưng, vết đao vừa sâu lại dài, vốn là tớ muốn đi bệnh viện may lại, nhưng Thần không muốn, cho dù tớ có chữa bệnh giỏi đến cỡ nào cũng không thể chữa lành vết thương được. Chỉ có thể để chờ nó từ từ kết vảy. Chỉ cần trong khoảng thời gian này không bị nứt ra sẽ không chuyện gì “

Phong ầm nhẩn lửa giận, nắm quả đấm phát ra tiếng khanh khách, chết tiệt, anh nên sớm nghĩ ra, tối ngày hôm qua sau khi cô trở về trên người có mùi máu tươi, anh lại không để ý! Buổi sáng khi nhìn thấy cô vẻ mặt thống khổ vì làm động vết thương anh nên nghĩ đến! Cứ cho là sắc mặt cô tái nhợt là bởi vì không quen giường nên nghỉ ngơi không tốt thể nhưng đó là bởi vì do mất máu quá nhiều, anh thật là sợ ý a! Mọi người trầm mặc nhìn Phong thống khổ, ai! Chuyện tình cảm như vậy bọn họ cũng không thể giúp được anh, hết thấy đều dựa vào chính bản thân anh thôi.

Mộng đứng dậy đi về phía phòng bếp căn dặn người giúp việc nấu một chút cháo, để Phong bùng lên cho Thần, vào gian phòng, mọi người thấy Thần sắc mặt tái nhợt, cảm giác được khác thường, mở mắt ra nhìn thấy cả nhóm bọn họ đều ở trong phòng nhìn tôi. Giây phút muốn ngồi dậy, Phong đi nhanh đến cẩn thận đỡ tôi dậy, tận lực không đụng vào trên lưng tôi, từ động tác của anh cùng vẻ mặt của mọi người tôi cũng biết Phi khẳng định đã nói với bọn họ, tôi cười nhìn mọi người “Sao lại dùng ánh mắt này nhìn tớ, tớ không phải là rất tốt đấy sao?”

“Còn nói sao, bản thân bị thương cũng không nói cho bọn tớ biết, cậu còn coi bọn tớ là bạn sao?” Mộng vừa nói nước mắt liền rơi.

“Tớ không phải là sợ các cậu lo lắng hay sao? Hơn nữa tớ không phải là rất tốt đấy sao? Đừng khóc nữa, tớ thật không sao “

“Thần, cậu có biết loại người có tính cách quật cường như cậu rất đáng giận hay không! Tất cả mọi người là bạn, có cái gì không thể nói chứ?” Hạo

“Đúng vậy a, bạn là vậy sao, muốn làm cái gì cũng tự mình gánh chịu, còn nghĩ chúng ta là bạn sao” Vũ

“Cậu có biết cậu làm như vậy sẽ khiến người khác tổn thương không? Tớ cảm giác như cậu không cần cả nhóm, cậu bảo vệ chúng tớ, chúng tớ cũng muốn bảo vệ cậu a” Phi

Tôi quay đầu nhìn Phong “Cậu cũng nghĩ như vậy sao? Trách tớ cái gì cũng không nói cho cậu biết phải không? Cậu giận tớ cũng là bởi vì cái nguyên nhân này sao?”

Phong nhìn tôi, gật đầu. Vuốt ve khuôn mặt tái nhợt của tôi “Đúng! Tớ giận cậu vì cái gì cậu cũng không muốn nói cho tớ biết, giận cậu chuyện gì cũng chống đỡ một mình, giận cậu vì cậu không tin nhiệm vụ, càng tức giận cái tính khí quật cường của cậu” cúi đầu suy nghĩ, một lát ngẩng mặt lên nhìn mọi người nhìn Phong.

“Tớ biết rồi, sau này sẽ không thế nữa, có chuyện gì tớ sẽ thương lượng với các cậu, sẽ không tự mình hành động” trên mặt cả nhóm rốt cục cũng lộ ra mỉm cười, nhìn tôi và Phong, sau đó đi xuống lầu.

“Phòng bếp nấu chút cháo, ăn một chút đi! Tớ dứt cậu” Phong ôn nhu nhìn tôi, đem thìa cháo đưa tới bên miệng tôi, há miệng ăn, thơm quá a!

31. Chương 31

Nếu như thời gian có thể vẫn dừng lại vào giờ khắc này thì thật là tốt! (*__*) hi hi... , tuy có một chút tham lam.

Rất nhanh hôm nay đã là ngày thứ ba, bởi vì bị thương, nên tất cả mọi người không để cho tôi đi loạn hay làm bất cứ chuyện gì, nhưng là, tôi từ U biết được rằng Đằng Mộc có phái thân tín đến Hồn Tế nhờ giúp đỡ, nhưng phần lớn đều là bị từ chối, tôi nghĩ anh ta hiện tại hẳn là không nhận được chắc sẽ sớm tới tìm tôi đi! Suy nghĩ một chút gọi mọi người lên.

“Chuyện gì a, Thần, có phải là vết thương lại đau nữa không” Phong ngồi bên cạnh lo lắng nhìn tôi, sau khi mọi người đến đông đủ.

“Tớ muốn nói với các cậu một chuyện” tôi rất nghiêm túc nhìn mọi người “Tớ bây giờ lấy thân phận Đại bang chủ của Hồn Tế cùng các cậu thương lượng, đây là chuyện quan hệ đến sinh tử tồn vong của hai đại bang phái Hồn Tế và Huyết Phệ, mấy người các cậu nhất định phải nghĩ lại! Có muốn giúp hay không tớ không miễn cưỡng”

Mọi người ngồi liếc nhau một cái, suy tư trong chốc lát gật đầu “Chuyện gì, nói nghe một chút” Phong lên tiếng đầu tiên.

“Các cậu đều biết Thượng Đảo đẳng Mộc chứ” mọi người gật đầu, không phải là ân nhân cứu mạng của Mộng sao? Hỏi cái này làm gì?

“Vậy các cậu có biết anh ta là ai không?” Ai, chẳng lẽ Đẳng Mộc kia không phải là người bình thường sao? Mọi người nghi hoặc nhìn tôi

“Anh ta không phải là thiếu gia của tập đoàn Thượng Đảo sao? Chẳng lẽ anh ta còn có thân phận khác?” Hạo. Không thể nào! Bọn họ đã điều tra qua Đẳng Mộc, bối cảnh không có quan hệ gì với xã hội đen! Chỉ là thiếu gia của một xí nghiệp bình thường mà thôi! Mọi người không giải thích được.

“Không sai, thân phận của anh ta không chỉ đơn giản là thiếu gia của tập đoàn Thượng Đảo, ngay cả tập đoàn Thượng Đảo cũng không đơn giản như chúng ta nghĩ, Ám U! Người ở phía sau điều khiển tổ chức xã hội đen bậc nhất chính là gia tộc Thượng Đảo!”

“Cái gì, làm sao có thể?” Mọi người khiếp sợ nhìn tôi. “Tại sao, chúng tớ trước kia chưa từng phát giác ra? Trời ạ, cái lão cáo già kia cũng ẩn núp quá giỏi đi” Tâm cơ rất sâu đi!

“Àn, tớ cũng vậy trong lúc vô tình biết được, nhưng mà, hiện tại Ám u hình như đang phát sinh nội chiến, cụ thể tớ cũng không phải biết rõ, tớ sợ đây là cái bẫy do bọn họ bày ra, muốn một lưới bắt hết hai đại bang phái chúng ta, hiện tại cũng chỉ có chúng ta mới có năng lực đối kháng với bọn họ, cho nên tớ mới thương lượng cùng các cậu, nên làm cái gì bây giờ “

Mọi người không nói lời nào, tự mình suy nghĩ, tôi cũng vậy không nói thêm gì nữa, chỉ là nhìn bọn họ, qua một lúc lâu, Phong ngẩng đầu nhìn tôi.

“Chuyện này quan hệ đến sinh tử của hai đại bang phái chúng ta, không thể qua loa, để chúng tớ thử nghĩ xem.” Tôi cười cười

“Có thể, nhưng mà phải nhanh, tớ sợ không có thời gian, chuyện này đối với chúng ta mà nói là một cơ hội, tớ muốn thử xem!” Bất luận là như thế nào cơ hội đến thật không dễ, nhiều năm như vậy rất cực cũng lộ ra sơ hở tôi có thể dễ dàng bỏ qua sao? Đương nhiên là không thể rồi, giang sơn đã đến lượt tôi ngồi!

“Thời gian không còn nhiều? Là có ý gì?” Vũ nhướn mày hỏi tôi, chẳng lẽ là Thần? ? ? Nhìn cậu ta tôi biết cậu ta đang suy nghĩ gì, cắt đứt suy nghĩ lung tung của cậu ta.

“Cái gì, tớ rất tốt, đừng có trù ẻo tớ! Tớ nói thời gian không còn nhiều là bởi vì Ám U rất khôn khéo nhất định cũng sẽ nghĩ ra nội chiến trong bang đối với mình rất nguy hiểm, tớ nghĩ bọn họ nhất định sẽ nhanh chóng giải quyết vấn đề nội loạn, như vậy chúng ta sẽ không có cơ hội. Thừa dịp hiện tại những bang phái khác còn chưa biết, chúng ta xuống tay trước!”

“Không, làm như vậy quá nguy hiểm, đối với chúng ta cũng rất bất lợi” Vũ nói, mọi người suy nghĩ cũng gật đầu.

“Vậy cậu có phương pháp xử lý tốt hơn sao sao?” Phỉ

“Dĩ nhiên, nếu những bang phái khác còn chưa biết, nếu để chúng ta đến chẳng bằng để cho bọn họ biết” không hiểu nhìn của cậu ta. (anchan: đám này ngốc quá, ý nhóc Hạo là chơi hưởng cú chót chứ còn giề nữa, cho người ta đánh bể đầu chảy máu mình ngồi hưởng lợi sau cùng)

“Ý của cậu là nói, trai hạc đánh nhau, ngư ông đắc lợi” Phong

“Nga! Tớ hiểu rồi, được, cứ làm như thế! Vậy thương lượng chuyện kế tiếp “

” Hành động lần này do năm người bọn tớ trách nhiệm, cậu thì ở lại nhà dưỡng thương thật tốt cho tớ, nơi nào cũng không cho đi” thấy bộ dáng tôi rục rịch, Phong ngăn cản nói

“Cái gì chứ! Nào có ai như vậy a, tớ “ tôi oán giận nói, Phong tàn bạo nhìn chăm chăm tôi làm hại tôi không dám nói nữa “Được rồi, được rồi, không đi thì không đi! Nhưng mà tớ còn có một việc muốn nói với các cậu” tạm thời quên đi cảm xúc bất mãn. Mọi người nhìn tôi.

“Đằng Mộc là người nối nghiệp của Thượng Đảo cũng là bang chủ tương lai của Âm U, nhưng mà anh ta bây giờ còn chưa có năng lực và thế lực để giải quyết nội chiến trong bang, cho nên cần trợ giúp của chúng ta, chuyện này đối với chúng ta mà nói cũng là có lợi, phải không “

“Ân! Chúng ta không phải là muốn loại trừ anh ta ra sao? Tại sao còn phải giúp anh ta” Phỉ nghi ngờ hỏi

“Ha hã, chúng ta nếu như giúp anh ta đoạt lại Âm U rồi thuận thế khống chế anh ta, vậy Âm U còn không phải là dễ như trở bàn tay! Nghe lệnh của chúng ta “ (anchan: ta nói đùa nào mà suy nghĩ ngây thơ thế ko sợ Đằng Mộc qua cầu rút ván sao)

“Nhưng mà, không có đơn giản như vậy đâu! Cho dù Đằng Mộc đồng ý, thì cha của anh ta Thượng Đảo Hùng cũng sẽ không đồng ý!” Hạo

“Cậu cho rằng tớ còn có thể để cho Thượng Đảo Hùng sống cho đến lúc đó sao? Trong bang nếu có người soán vị, Vậy người kia nhất định phải có thế lực và thực lực, mà Thượng Đảo Hùng thành lập Âm U lâu như vậy cũng sẽ có tâm phúc của mình, cho nên trong hai thế lực lớn kia, nếu như Thượng Đảo Hùng hay là người lãnh đạo đã chết, vậy bọn họ mới có thể chân chính liều mạng sống mái với nhau một phen, hiện tại mấu chốt chính là chúng ta vẫn không thể xác định người kia là ai, cho nên, chúng ta chỉ có giết Thượng Đảo Hùng khiến cho bọn họ toàn bộ phương vị đều sống mái với nhau, chúng ta đang âm thầm đổ thêm dầu, để cho trận lửa này càng cháy càng lớn! Hắc đạo đã lâu không có náo nhiệt như vậy, chúng ta sẽ để cho trận lửa này làm lễ rửa tội một lần nữa cho toàn bộ xã hội đen!”

“Trước khi trời tối, Đằng Mộc hẳn là sẽ tới, các cậu trước đừng động để anh ta tự mình giải quyết. Những chuyện khác thì giao cho các cậu! Được rồi, phải nói tớ cũng nói rồi, tớ mệt mỏi, cần nghỉ ngơi” mọi người đứng dậy đi ra khỏi phòng của tôi, tôi nằm ở trên giường, nếu như chúng tôi thật thay thế Âm U, vậy vị trí lão Đại của hai đại bang phái ai sẽ đến ngồi?

“Nghĩ gì thế?” Phong ngồi bên giường nhìn tôi.

“Nghĩ nếu như chúng ta thắng, vị trí đảm đương chức vị lão đại trong xã hội đen sẽ là của ai” bất giác nói ra, vội vàng che miệng, ân? Như thế nào lại lỡ miệng. Trời ạ, trong óc cô gái này rốt cuộc là chứa cái gì? Đến lúc nào rồi, còn nghĩ những thứ này. Nhẹ gõ đầu một chút “Nghĩ bậy bạ cái gì, mau ngủ “

“A! Vậy cậu nói vị trí này người nào ngồi thì tốt hơn a” tôi không chết tâm tiếp tục truy vấn

“Đến lúc đó rồi nói sau! Nghỉ ngơi” hừ! Bảo đừng nói thì cô phải im miệng sao! Rất giỏi a! Quay lưng không để ý tới anh.

Nhìn động tác trẻ con của cô, cười lắc đầu thật là một chút thiệt thòi cũng không chịu, cố chấp như vậy! Sau này nếu để cho cô ngồi lên ghế lão đại của hắc đạo, vậy những bang phái khác nhất định là tiêu tùng rồi, vì thái bình sau này của hắc đạo, anh xem ra là phải ủy khuất một chút trước thuần phục cô! Nói bản thân phải chịu ủy khuất nếu để cho Thần biết anh nghĩ như vậy, không biết cô có thể phát điên hay không!

Thần đoán không sai, trời còn chưa tối Đằng Mộc đã đến gõ cửa biệt thự.

“Thần đâu? Cô ấy ở nơi nào?” Đằng Mộc vừa vào cửa liền vội vã tìm Thần, khuôn mặt lo lắng

“Đằng Mộc, anh vội vã tìm thần như vậy có chuyện gì không?” Vũ biết rõ còn cố hỏi

“Ân? Cái này, cái này, có thể nói cho tôi biết Thần ở đâu không?” Không thể đem chuyện này làm lớn ra, nếu không cha sẽ càng nguy hiểm!

“Nga, chắc Thần nghỉ ngơi ở trên lầu?” Phỉ

“Ân, tôi đi tìm cô ấy” cũng không đợi mọi người đồng ý liền chạy nhanh lên lầu, mọi người thấy Đằng Mộc chạy lên lầu, thật xin lỗi, Đằng Mộc!

Cũng không gõ cửa liền trực tiếp đi vào “Thần, giúp tôi” đóng cửa lại lo lắng nói với Thần “Tôi cần trợ giúp của cô, mặc dù tôi không biết cô là ai, tại sao lại biết chuyện gia tộc của tôi, chuyện này cũng không quan trọng, tôi cần trợ giúp của cô!”

Nằm dựa vào đầu giường, nhìn khuôn mặt lo lắng tiêu tụy của Đằng Mộc “Giúp anh? Có thể, nhưng mà tôi có điều kiện “

“Điều kiện, cô nói, chỉ cần tôi có thể làm được” chỉ cần có thể giữ được xí nghiệp của gia tộc cho dù buông tha cho Âm U cũng không sao cả.

“Trước không vội, anh nói trước đi muốn tôi giúp anh cái gì?”

“Được! Tôi nói cho cô biết mọi việc, gia tộc Thượng Đảo là do một tay ông nội dựng nên, trải qua mấy đời người cố gắng mới có thành tựu như ngày hôm nay, vốn là gia tộc Thượng Đảo chúng tôi chẳng qua chỉ là người làm ăn mà thôi, không có bất cứ quan hệ gì với hắc đạo, nhưng khi đến thế hệ của cha tôi. Ông cảm thấy địa vị ở bạch đạo còn chưa đủ, bắt đầu giao thiệp với hắc đạo, buôn lậu thuốc phiện làm súng ống đạn được bắt cóc đe dọa cái gì cũng làm, để cho Âm U thành tổ chức bậc nhất. Hiện nay mọi người trong gia tộc đều ở trong Âm U! Nhưng mà người cầm quyền lớn nhất chính là ông ấy, tiếp theo chính là chú của tôi, Âm U là do ông ta cùng ba tôi lập nên, nội chiến lần này của Âm U là do chú tôi khởi xướng, ông ta cảm thấy địa vị trong hắc đạo còn chưa đủ cao, muốn lật đổ cha tôi tự mình làm thủ lĩnh của giới giang hồ “

“Nga, thì ra là chuyện này là do chú của anh dựng nên “

“Không sai, ông ta gây ra nội chiến là muốn nhân cơ hội này giết cha tôi lên làm bang chủ, những nguyên lão khác ở trong bang có quan hệ thân thiết với cha tôi không chết thì bị mất tích, mẹ của tôi cũng bị ông ta giết hại! Hiện tại trong bang chỉ còn vài người thân tín đang cố kéo dài thời gian với ông ta, nhưng mà, cũng kiên trì không được bao lâu! Tập đoàn Thượng Đảo cũng từ từ bị ông ta khống chế. Tôi đã không còn biện pháp rồi, mấy ngày qua tôi cũng phái người liên hệ với mấy bang phái lớn, bọn họ tỏ vẻ không muốn nhúng tay vào! Hiện tại chỉ có cô “

“Được, tôi giúp anh, nhưng mà, tôi chỉ có thể bảo đảm an toàn tánh mạng của anh, về phần cha anh tôi cũng không dám bảo đảm “

“Không, tôi không sao cả, chỉ xin cô có thể giữ được mạng của cha tôi còn có tập đoàn Thượng Đảo là được rồi “

“Anh muốn tôi bảo vệ tánh mạng của cha anh an toàn, chuyện này rất khó!” Hừ! Muốn tôi bảo vệ cái lão cáo già kia, làm sao có thể! Ông ta phải chết!

“Cô làm không được?” Tôi thật ngu ngốc a, lại đem hi vọng đặt ở trên người một một cô bé, chẳng lẽ thật sự không có biện pháp sao?

“Không phải là làm không được, mà là đã muộn rồi!” Nếu như không có chuyện gì bất ngờ xảy ra, bọn họ là đã bắt đầu hành động.

“Lời này của cô có ý gì?” Chẳng lẽ ông ấy đã xảy ra chuyện gì sao? Không thể nào a! Tôi lúc đi còn gặp qua ông ấy, tuyệt đối không thể nào.

Với năng lực hai đại bang phái của chúng tôi, cố ý đi tìm một người còn không đơn giản sao, hơn nữa, Thượng Đảo Hùng kia tranh giành với chúng tôi cũng không phải là chuyện ngày một ngày hai! Hiện tại sợ rằng ông ta đã đi tìm Diêm Vương mà báo cáo rồi!

“Có ý gì, ý tứ chính là anh đã tới chậm, nếu như ngày hôm qua anh đến tìm tôi mà nói... ông ta bây giờ có lẽ vẫn còn sống, nhưng mà hiện tại thì! Cho dù có Đại La thần tiên đến cũng không cứu được ông ta “

“Làm sao có thể, tôi sẽ không tin cô, cô gạt người! Nếu như cô không muốn giúp tôi, tôi sẽ không miễn cưỡng cô!” Nói xong ra khỏi phòng, nhếch miệng cười, anh sẽ còn trở lại, chờ xem!

“Uy, Phong, như thế nào rồi, giải quyết xong chưa?” Gọi điện thoại cho Phong hỏi rõ tình huống.

“Àn, mọi việc thuận lợi, chẳng qua là trong lúc ám sát Thượng Đảo Hùng gặp chút phiền toái, nhưng mà đã giải quyết” hô! Vậy thì tốt.

“Dem tin tức truyền ra ngoài chưa “

“Ân, có một chút còn lại tùy thuộc vào các tiểu bang đang rục rịch” cái này lại có trò hay để xem!

“Ân, Phong, để ý Đảng Mộc, lúc cần thiết phái người âm thầm bảo vệ anh ta đi” thật xin lỗi, đây là cuộc chiến tranh đoạt của bang phái, tôi cũng không có biện pháp.

“Thần, thật ra thì tớ cảm thấy chúng ta không cần lãng phí tinh lực trên người anh ta, không phải sao? Anh ta đối với chúng ta mà nói không có tác dụng quá lớn” thật không hiểu nổi Thần nghĩ gì, tại sao bảo vệ anh ta! (anchan: còn gì nữa Thần nó mún tha cho Đảng Mộc 1 con đường sống đó mà.)

“Nói như vậy quả thực không sai, nhưng anh ta là vô tội, hơn nữa, nói như thế nào thì anh ta cũng là ân nhân cứu mạng của Mộng không phải sao, coi như là trả ơn cứu mạng của anh ta đi!”

“Ân, được rồi! Tớ sẽ phái người bảo vệ anh ta, nghỉ ngơi đi! Gác máy “ ” đô đô “

Không đợi tôi đáp lại liền cúp điện thoại, nhìn điện thoại im lặng, làm mặt quỷ với nó! Hừ! Không để ý nữa ngủ!

32. Chương 32: Sự Yên Tĩnh Trước CƠn Bão Táp

Chết tiệt, làm sao lại không thấy, rốt cuộc đã đi nơi nào, chẳng lẽ đúng như lời Thần nói, ông ấy đã xảy ra chuyện sao? Không, sẽ không! Đảng Mộc đi tới vùng ngoại ô của một thôn trang, nơi này chỉ là thôn trang nhỏ rất bình thường mà thôi, sẽ không ai hoài nghi Thượng Đảo Hùng lại trốn ở chỗ này, làm sao lại có thể không thấy! Lấy điện thoại di động ra lần nữa gọi điện thoại cho ông “Xin lỗi, số máy quý khách vừa gọi hiện không liên lạc được” có lẽ đã tắt máy, mọi thứ trong phòng đều ổn, không có bất kỳ dấu vết đánh nhau và vết máu, quần áo và đồ dùng hằng ngày đem theo cũng còn ở đây! Chẳng lẽ ông ấy tự mình rời khỏi thôn, sẽ không, ông ấy sẽ không ra ngoài vào lúc này, chẳng lẽ là do Âm U xảy ra chuyện gì? Hay là? Trời ạ, không dám lại nghĩ tiếp! Vội vàng chạy đến Âm U!

Lo lắng lái xe trên đường lớn “Tích tích” đường hôm nay sao lại bị kẹt xe thế này! Lo lắng bóp kèn! Nhanh lên một chút a nhanh lên! Tại sao trong lòng có cảm giác rất lo sợ. Chết tiệt! Làm sao còn chưa hết kẹt xe! Qua vài phút sau, xe phía trước mới lục tục chạy đi rồi cuộc đường cũng thông, nhanh chóng chạy trên đường lớn, trong lúc vô tình nhìn vào kính xe, vừa thấy mấy chiếc xe phía sau chạy theo tôi, bọn họ là ai, có phải là người chú phái tới giết tôi không? Xem ra Âm U không thể đi rồi, chỉ có thể đến chỗ của Thần. Rẽ vào một con đường khác, xe phía sau chậm hơn một lúc, không nghĩ tới lại đột nhiên thay đổi lộ tuyến, nhưng mà rất nhanh cũng đuổi theo tới. Trên đường cái này cơ bản là không có bao nhiêu xe, tăng tốc lên tốc độ lớn nhất! Xe phía sau thấy xe càng chạy càng nhanh, biết đã bị phát hiện, cũng không che giấu nữa, trực tiếp đuổi theo xe của Đảng Mộc, mấy chiếc xe ở trên đường lớn điên cuồng chạy, mắt thấy bị đuổi theo sát nút rồi, đột nhiên nhìn bên kính chiếu hậu thấy trên xe phía sau có người cầm súng chĩa về phía Đảng Mộc, cảm giác không ổn, liền cúi đầu “Pằng” tiếng súng lướt đỉnh đầu bay xuyên thủng qua kính chắn gió! Hô! Nguy hiểm thật, xem chút nữa là tiêu đời. Xe nghiêng một cái liền khôi phục chạy tiếp, người phía sau thấy bên trong không sau, dứt khoát dùng đầu xe đụng vào đuôi xe, “Rầm” xe run lên, bị đụng phải, nhưng không phải là rất nghiêm trọng.

Hai chiếc xe ở trên đường lớn mắc kẹt chồng chéo vào nhau! “Rầm” lại va chạm, đáng chết, nếu còn tiếp tục bị đụng như vậy thì nguy mất, làm sao bây giờ? Đảng Mộc ở trong xe gấp đến độ đầu đầy mồ hôi, khóe mắt liếc qua, phía sau lại có người vươn đầu ra khỏi cửa sổ xe, cầm lấy súng! Không hay, hần nhắm trúng là bình xăng của xe, chạy xe quẹo trái quẹo phải cố gắng không để bị nhắm trúng “Pằng pằng” liên tục hai súng đều bắn hụt!

“Pằng” lại một tiếng súng vang, nhưng mà không phải là bắn vào xe Đảng Mộc, mà là bắn vào chiếc xe đuổi theo phía sau, có người giúp tôi! “Bùm” một tiếng nổ mạnh vang lên. Chiếc xe phía sau bị bắn vào bình xăng nổ tung! Cơ hội tốt, cũng không để ý đến người ở phía sau đang giúp mình là ai, vội vàng tăng tốc độ chạy đến biệt thự của Thần! “Két ” thắng gấp dừng lại trước cửa biệt thự, chuông cửa vang lên, người giúp việc chạy tới mở cửa, vọt vào trong biệt thự mọi người thấy bộ dạng chật vật của Đảng Mộc sợ ngây người, cũng không thềm nhìn mọi người, trực tiếp chạy lên lầu tìm Thần.

“Cô đã làm gì ông ta? Nói cho tôi biết” vọt tới bên giường nắm cánh tay Thần, tức giận gầm thét. Mọi người vội vàng đi lên ngăn cản

“Thần, sao rồi, không sao chứ!” Phỉ lo lắng nhìn thoáng qua vết thương trên lưng tôi, may mắn không có bị nứt ra, nếu không thì phiền toái! Lắc đầu, nhìn Đằng Mộc “Anh đang nói cái gì tôi nghe không hiểu” hừ! Biết cũng sẽ không nói cho anh biết ! Hừ! Cánh tay đau chết đi được!

“Nghe không hiểu, cô lại không biết tôi đang nói cái gì? Đừng giả ngu nữa!”

“Anh thật kỳ quái! Anh rốt cuộc muốn nói gì? Không nói, thì mời đi ra ngoài!” Hừ! Tôi nổi giận rồi.

“Nói gì, cha tôi đã không thấy, chẳng lẽ không liên quan đến cô sao?”

“Buồn cười, không tìm thấy cha anh thì liên quan gì đến tôi?”

“Nếu không liên quan đến cô... Vậy tại sao lúc chiều cô lại nói như vậy!”

“Muốn biết, được, tôi cho anh biết, bởi vì từ ngày đó tôi đã phái người âm thầm theo dõi các người, cho nên, cha anh gặp chuyện không may tôi sẽ biết, nhưng mà anh sẽ không cho là tôi đã sát hại ông ta chứ!”

“Chẳng lẽ không đúng sao?” Chẳng lẽ tôi sai lầm rồi sao?

“Hừ! Tôi và các người không thù không oán, tôi tại sao lại muốn giết ông ta, anh cho rằng tôi trừ theo dõi anh ra, sẽ bỏ qua cho chú anh? Ông ta không ngu ngốc, cho nên từ anh tìm ra cha của anh, giết ông ấy rồi, tôi nghĩ ông ta hẳn là cũng muốn giải quyết anh đi, nhưng mà, anh ở chỗ này của tôi, tránh thoát một kiếp!” Tha thứ cho tôi đi! Tôi bắt buộc phải làm vậy !

“Cái gì, cha tôi thật đã chết rồi. Chết tiệt! Thượng Đảo Thứ Lang, tôi sẽ giết ông” vẻ mặt nhăn nhó, xương cốt “Khanh khách” rung động! Thật là đáng sợ a!

“Nếu như anh đồng ý, tôi sẽ giúp anh “ bình phục tâm tình, nhìn Thần, nếu ngay cả Thượng đảo Thứ Lang cũng không dám động đến nơi này, xem ra lai lịch của bọn họ không nhỏ tôi đây tại sao lại không mượn lực lượng của bọn họ giết ông ta! Suy tư một lát, gật đầu!

“Cảm ơn! Tôi cần phải làm cái gì” nếu đã hạ quyết tâm thì phải dứt khoát triệt để một chút!

“Việc anh cần phải làm bây giờ chính là nhất định phải giữ được cái mạng nhỏ của mình, hôm nay ngẫu nhiên ở trên đường lớn cứu anh một mạng, lần sau tôi cũng không dám bảo đảm anh còn có thể may mắn như vậy nữa không!” Một màn trên đường lớn tôi đã nhìn thấy! mạng của anh ta thật đúng là lớn a! Như vậy mà cũng không chết!

“Hôm nay ở trên đường lớn người cứu tôi là cô?”

“vậy anh nghĩ là ai?” Người khác giết anh còn không còn kịp nữa, ai điên mà đi cứu anh, ngu ngốc

“Cảm ơn! Tôi sẽ báo đáp cô “ tôi không thích thiếu người cái gì, huống chi đây là ân tình

“Hừ! Ai cần, tôi là trả ân cứu mạng giúp Mộng, nếu không ai lại rảnh đi giúp anh” o (_)o. . . Miệng nữ nhân ác độc “Được rồi, anh trước tạm thời ở chỗ này, có việc gì tôi sẽ thông báo cho anh!”

Nhìn tất cả mọi người ra khỏi phòng, Phong ngồi ở đầu giường, véo nhẹ chóp mũi tôi “Cậu a! Nói láo cũng không đỡ mặt “ quệt mồm “Hừ! Không biết người là do ai giết, còn không biết xấu hổ?” Hôn nhẹ lên môi tôi một cái, sờ sờ đầu tôi “Được rồi, cậu giỏi nhất! Nghỉ ngơi một chút đi!” Sau đó xoay người ra khỏi cửa! Ai! Tôi có phải đã trở thành một cô gái xấu xa! Ai nha! Dù sao người trong hắc đạo cũng chẳng có ai tốt! Quần khác người khác nghĩ như thế nào làm gì? Ngủ

Mới ngủ được một chút thì nghe thấy tiếng cửa mở, nghiêng đầu Mộng đi vào

“Mộng, có việc gì! Tới đây a” đẩy ra một góc chăn, ý bảo cô đến trên giường. Mộng đi tới đầu giường, nằm bên cạnh tôi, nghiêng đầu nhìn tôi không nói lời nào

“Làm sao vậy, trên mặt tớ mọc hoa hay là cỏ sao, sao nhìn tớ như vậy !” Vẫn là không nói lời nào, cứ như vậy nhìn tôi.

“Ai u uy! Tổ biết mình rất đẹp rất có mị lực, nhưng là cậu cũng đừng nhìn tổ chăm chăm như vậy! Người ta thẹn thùng nha” nửa câu sau còn lên cao giọng, trời ạ! Da gà da vịt cũng rơi đầy đất rồi, thật buồn nôn nga! “Xì, ha ha Thần, cậu làm ơn đi” người này lúc nào thì lại trở nên thích đùa giỡn như vậy chứ! Thiệt là! “Cái gì chứ! Chẳng lẽ người ta không xinh đẹp không có mị lực sao? Hay là nói cậu thay đổi không yêu tổ nữa” o (_)o. . . Ha hã, đùa thật vui, tiếp tục

“Ha ha làm ơn đi! Đừng để tổ có cảm giác là BL* có được hay không, bốn tiểu thư không có hứng thú với con gái!” Thật vất vả mới ngừng cười.

“Phải không? Tại sao tổ trước kia không có phát hiện a! Cậu trước kia vẫn là không có quen bạn trai, tổ còn tưởng rằng cậu đối với nam sinh không có hứng thú chứ?”

“Nói tổ, cậu chẳng phải cũng như vậy “

“Tổ, tổ không giống cậu, tổ vẫn không có bạn trai là bởi vì tổ sợ cậu một mình cô độc tịch mịch, cho nên mới tốt bụng không quen bạn trai!” Hừ! Đấu với tôi, không chọc cậu tức đến hộc máu! Tôi sẽ không phải là Băng Thần nữa

“Cậu cậu cậu cậu cậu hừ!” Quay đầu đi không để ý tới cô, thiệt là, tức chết tôi đi, nha đầu này từ lúc nào lại trở nên nhanh nhồm nhanh miệng như vậy, trước kia chỉ là động thủ không động khẩu!

Ha ha ha ha chết cười tôi, nhìn Mộng làm bộ tức giận, kéo kéo ống tay áo, bị cô ấy giật ra, phe phẩy cánh tay của cô “Được rồi, Mộng, tổ sai rồi được chưa? Đừng nóng giận nữa, ngoan a, không khóc không khóc a” thật là thua cậu luôn.

“Tổ khóc khi nào, cậu thật là”

“Hê, cậu không có khóc a! Tổ lại tưởng cậu khóc chứ? Xem ra công lực của tổ vẫn chưa đủ” cái gì, nha đầu này, nhìn Mộng lại muốn giận, vội vàng chặn lại nói

“Được rồi được rồi, không giỡn nữa, nói đi! Tìm tổ có việc gì a “

“Thần! Cảm ơn cậu” Mộng nhìn tôi rất chăm chú

“Cảm ơn tổ, tại sao, tổ có làm cái gì đâu” biết rõ còn cố hỏi

“Cảm ơn cậu cứu Đằng Mộc, thật ra thì tổ biết chúng ta hoàn toàn có thể không cần để ý đến anh ta! Cậu là vì tổ mới cứu anh ta, không phải sao?” Nếu như không phải vì tôi còn nợ ân tình của anh ta, có lẽ chuyện sẽ đơn giản hơn rất nhiều, hơn nữa cũng không cần phải do dự như bây giờ, Thần còn phải nói dối nhiều như vậy. Thần ghét nhất chính là người khác lừa gạt cô và việc cô phải nói dối! Mà cô ấy vì cô nên mới làm như vậy! Trong lòng thật khó chịu!

“Cậu ngốc a! Những thứ này là việc tổ phải làm, không nên nghĩ nhiều như vậy, cũng đừng áy náy. Bạn bè chính là như vậy, không phải sao? Đây cũng là các cậu dạy tổ nha” nháy mắt mấy cái nhìn Mộng!

“Ân! Tổ biết rồi, cậu nghỉ ngơi đi! Chuyện về sau thì giao cho bọn tổ đi!” Nói xong xuống giường ra khỏi phòng!

Ai! Lại phải ở một mình rồi, thật nhàm chán! Có điện thoại

“Sao tây sao tây “

“Bang chủ, tôi là Cách. Huyết Phệ người ta nói muốn cùng chúng ta liên thủ, Nhị bang chủ cùng Tam bang chủ đã đồng ý, nhưng là cá nhân tôi muốn hỏi ý ngài!” Thật là muốn cùng bọn họ liên thủ sao? Vậy sau này làm sao bây giờ!

“Ân, đúng a! Chuyện này là tôi đề nghị, với năng lực hiện giờ của chúng ta cho dù Âm U bọn họ có nội chiến cũng không thể nắm chắc có thể tiêu diệt một lần hết được, nếu như liên hiệp với Huyết Phệ! Tỷ lệ thành công là 80%, tôi đại khái sẽ không đem sự tổn vong Hồn Tế để làm tiền đánh cược, cho nên liên hiệp với bọn họ là biện pháp tốt nhất!”

“Nhưng là, nếu như tiêu diệt Âm U thành công, vậy sau này thì sao? Trừ Âm U ra thì chúng ta cùng Huyết Phệ là hai đại bang phái rồi, bọn họ có đồng ý chia đều với chúng ta không?”

“Ai nói muốn chia đều với bọn họ chứ “

“Ý của bang chủ là ?”

“Trước giữ bí mật, anh chỉ cần nghe theo lệnh của Nhị bang chủ cùng Tam bang chủ hết sức phối hợp bọn họ là được, những thứ khác chờ mọi việc qua rồi hãy nói “

“Dạ, thuộc hạ biết rồi” cúp điện thoại! Hắc hắc dù sao hiện tại nhàn chán, không bằng thử nghĩ xem dùng biện pháp gì để cho bọn họ buông tha cho vị trí kia?

Thời gian trôi qua thật là nhanh, chỉ chớp mắt một cái một tuần lễ đã trôi qua! Trong hắc đạo lại xuất hiện sự yên tĩnh ngán ngùi!

Vốn tưởng rằng đem tin tức Âm U xảy ra nội chiến truyền ra ngoài, sẽ nổi lên sóng to gió lớn, nhưng là, không như dự tính của chúng tôi, hắc đạo ngược lại trở nên rất an tĩnh, tất cả cũng nín thở ngưng thần chờ đợi thứ gì đó? Chúng bang thật giống như chim sợ cành cong!

“Ai! Không biết tại sao? Lúc đầu các bang phái còn có chút động tĩnh, nhưng bây giờ một chút động tĩnh cũng không có, xảy ra chuyện gì a” Phi. (anchan: còn sao nữa mý đứa biết chơi ngư ông đắc lợi, mý người kia thì ko biết chắc)

“Có phải hay còn thiếu cái gì không? Cảm giác không khí bây giờ thật quỷ dị” Mộng

“Đúng a! Quá bình tĩnh, trong lòng một chút cũng không thoải mái, còn không yên tĩnh, thì lại giống như trong lòng luôn đeo một tảng đá! Khó chịu” Hạo

“Nên làm chúng ta cũng đã làm. Nhưng là tại sao không có một chút động tĩnh chứ? Rốt cuộc là có chỗ nào không đúng chứ?” Vũ

“Ân, lần trước, bang chủ Âm U chết lại không có làm cho bọn họ ra mặt sống mái với nhau, thật là kỳ quái” Phong

“Răng rắc, răng rắc” tất cả mọi người nhiệt liệt thảo luận, chỉ có Thần ngồi ôm gối ở trên sa lon ăn đồ ăn vặt, Phi đoạt lấy đồ ăn vặt trong tay cô

“Thần, cậu cũng nói chuyện a, đến lúc nào rồi, còn ăn” nói xong tự mình cũng cầm một mảnh dứt vào trong miệng, lại bị đoạt lấy

“Nói tớ? Cậu không phải cũng ăn sao?” Lại tiếp tục

“Được rồi, các cậu, nghiêm túc một chút có được hay không a! Chúng ta đang thảo luận đại sự đấy” rốt cục Phong nổi giận, túm lấy đồ ăn vặt trên tay tôi bỏ lên trên bàn! Phẫn nộ nhìn thoáng qua cái bàn! Hừ! Không ăn thì không ăn! Cũng không nói chuyện, mọi người nhìn tôi, tôi nhìn đồ ăn vặt, rốt cục, Phong vẫn là thỏa hiệp đem đồ ăn vặt đưa cho tôi

“Được rồi, nói đi “ ” răng rắc răng rắc” ăn xong, đem rác bỏ vào thùng rác, vỗ vỗ tay, chùi miệng! Nhìn sắc mặt mọi người từ từ biến hóa! Ha ha ha đùa kiểu này vui ghê

“Nói mau” Phong nghiêng răng nghiêng lợi thấp giọng cảnh cáo, được rồi, không đùa các cậu nữa! Thiệt là

“Nói gì a?” Mọi người té xỉu

“Lúc nào rồi, mà cậu còn đùa giỡn, giả ngốc hử” Hạo! Là người không có kiên nhẫn nhất! Hừ

“Được rồi, muốn tớ nói sao, cũng không phải là không thể được, nhưng mà, các cậu phải đáp ứng tớ một yêu cầu “

“Yêu cầu gì, nói nghe một chút” Phong

“Hừ, không nói, đáp ứng tớ trước, nếu không tớ không nói, đánh chết cũng không nói” Tớ sẽ đem các cậu ăn gấu gao, xem các cậu làm gì được tớ, đặc ý nhìn bọn họ “Ba người các cậu có thể thương lượng một chút, tớ không vội “

“Cậu cũng không nói là chuyện gì, chúng tớ làm sao thương lượng a” Vũ

“Này tớ mặc kệ, tóm lại tớ muốn ba người các cậu đáp ứng tớ một yêu cầu, dĩ nhiên các cậu yên tâm tớ sẽ không đem các cậu bán đi đâu” âm hiểm

Ba người thương lượng xong, gật đầu “Được rồi, chỉ cần không làm trái với nguyên tắc của chúng tớ, chúng tớ đáp ứng cậu, bây giờ có thể nói chưa?” Phong

“Chuyện thật ra thì rất đơn giản, các cậu nói trên đời này trừ Âm U ra thì ai lớn nhất “

“Đương nhiên là hai bang phái của chúng ta “ Hạo

“Không sai, nhưng là trong khoảng thời gian này hai bang phái chúng ta vì không muốn bọn họ cảnh giác nên không dùng đến thế lực của mình, cũng là đại biểu hai đại bang phái chúng ta trầm mặc, cho nên những bang phái khác không biết chúng ta nghĩ gì cũng không dám tùy tiện hành động, nói như vậy, được chưa?”

“Nga, ý của cậu là nói, nếu như hai bang phái chúng ta có hành động như vậy... Hắc đạo sẽ hoàn toàn động, phải không?” Mộng

“Chưa chắc, những người khác muốn chỉ là một người đi đầu mở đường, là chúng ta cũng có thể không phải là chúng ta! Còn có chính là ngòi nổ! Không có ngòi nổ vậy như thế nào cũng không thể hoàn toàn bốc cháy!”

“Cậu có chủ ý gì tốt hay không” Phong nhìn tôi như có điều suy nghĩ

“Trên tay chúng ta còn có một con bài tẩy chưa đánh ra, bây giờ là lúc nên dùng nó “

“Cậu là nói Đằng Mộc” Mộng. Gật đầu, đúng, chính là anh ta, hiện tại cũng chỉ có anh ta mới có tư cách trở thành ngòi nổ thôi!

33. Chương 33: Kẻ Thắng Lợi Cuối Cùng

“Nói thật, tớ không muốn làm như vậy, nếu như đem Đằng Mộc đẩy ra ngoài, anh ta sẽ rất nguy hiểm! Nhưng nếu không đẩy ra, cuộc chiến này như thế nào cũng không thể đánh!” Thật là làm khó a, rõ ràng đã đáp ứng Đằng Mộc sẽ bảo vệ anh ta, rõ ràng hứa hẹn với Mộng sẽ cứu mạng anh, bây giờ ngược lại muốn đem anh ta đưa vào miệng cọp, phải mà có biện pháp vẹn cả đôi đường thì thật tốt! Ai! Khuôn mặt lo lắng buồn rầu ngồi ở một chỗ. Mộng đến ngồi bên cạnh, kéo tay tôi “Thần, tớ không biết cậu nghĩ gì, nhưng là cậu đã tận tâm có đúng hay không. Chớ tự trách!” Nhìn Mộng, trong lòng ề ề ! Quyết định, ai! Mặc cho số phận đi!

“Được rồi, chúng ta thương lượng chi tiết một chút, bắt đầu hành động chứ!” Phong lên tiếng đầu tiên, mọi người vừa thảo luận, mà tôi ra khỏi phòng họp. Đến gõ cửa phòng Đằng Mộc

Nhìn thấy người vào cửa là tôi, có chút kinh ngạc, rất nhanh khôi phục “Có chuyện gì sao?”

“Không có chuyện gì tôi sao lại tới đây! Tôi cảm thấy bây giờ là lúc anh bắt đầu hành động “

“Muốn tôi làm gì” kể từ khi Thượng Đảo Hùng chết, Đằng Mộc càng ngày càng trầm mặc, trên mặt không có nụ cười, trừ thời gian ăn cơm ra thì chỉ ở trong phòng không nói chuyện với ai! Cảm giác cả người bị đè nén. Nhìn thấy Đằng Mộc lúc trước hoạt bát và sáng sủa, từ từ trở nên âm trầm, thật xin lỗi! Cũng là tôi hại anh

“Rất đơn giản, tôi nghĩ anh hẳn là vẫn còn giữ liên lạc với thủ hạ của anh chứ! Tôi muốn biết anh còn có bao nhiêu người tín nhiệm!”

“Hiện ở trong bang có một phần ba người còn đi theo tôi” ít người như vậy, nhưng mà không sao, có còn hơn không!

“Nói cụ thể một chút đi! Nếu không tôi cũng không có biện pháp an bài chuyện phía sau “

“Được, cha tôi bí mật huấn luyện một nhóm tử sĩ, nhân số chỉ hơn một vạn, sức chiến đấu như thế nào tôi cũng không quá rõ ràng, chẳng qua là nhóm người này chỉ nghe lệnh của Đại bang chủ, ngay cả Thượng Đảo Thứ Lang cũng không sai sử bọn họ được! Tiếp theo còn có vài người đi theo cha tôi và tôi! Nghề nghiệp sát thủ đại khái 300 người, Ninja chừng 1000 người, còn có một số người đang ẩn núp trong bang!”

“Còn gì nữa không?” Nhân số có phải hay không rất nhiều! Nhưng mà, như vậy hẳn là đủ rồi!

“Được rồi! Tôi đã biết, hiện tại anh hãy âm thầm triệu tập nhân thủ! Sau khi làm xong, cho tôi biết! Chú ý đừng để thân phận bại lộ, cẩn thận một chút” ra khỏi phòng

Cuộc chơi bây giờ chính thức bắt đầu? Chờ xem!

Vén vén chỉ hai ngày, Đằng Mộc đã làm xong hết thấy, chờ của động tác tiếp theo của tôi! “Hết thấy đã sắp xếp xong xuôi, lúc nào hành động” chờ giờ khắc này đã lâu! Mau bắt đầu đi!

“Đừng nóng vội! Tôi muốn biết, anh muốn giữ lại cái gì, xí nghiệp hay là bang phái” chỉ có thể hết sức giúp anh ta giữ lại một chút vật ngoại thân thôi

“Xí nghiệp! Tôi muốn phá hủy Âm U, để nó hoàn toàn biến mất khỏi thế giới này “ nếu không phải vì thứ chết tiệt... Âm U kia, tôi cũng sẽ không cửa nát nhà tan, mặc dù là do một tay cha tôi lập nên, nhưng tôi muốn nó phá hủy cùng ông ấy!

“Được rồi! Tôi đã biết! Mấy ngày qua bọn họ làm việc cũng rất cẩn thận, tìm không được cơ hội động thủ, chỉ có “ nhìn Đằng Mộc một cái

“Chỉ có cái gì, nói thẳng đi!”

“Chỉ có cho anh đi làm mồi dụ bọn họ ra, tôi mới có cơ hội ra tay” ai!

“Được, muốn tôi làm như thế nào” cũng chỉ có như thế! Dẫn anh đến phòng họp, nhóm người đã đợi ở đó, nhìn chúng tôi đi vào cũng không nói gì?

“Được rồi, các vị, mọi chuyện tôi đã nói với Đằng Mộc xong, anh đã đồng ý rồi!” Đầu tiên đánh vỡ trầm mặc

“Nói cặn kẽ kế hoạch một chút đi!” Hạo

“Căn cứ theo quan sát nội bộ Âm U mấy ngày qua của chúng ta, Thượng Đảo Thứ Lang từng nhiều lần bị ám sát, nhưng không thành công, cho nên trong bang hiện tại đề phòng rất nghiêm, chúng ta không có biện pháp cứng rắn tấn công vào!” Vũ

“Ân, hiện tại ở lại Âm U phần lớn chính là người của ông ta! Chỉ có một số nhỏ người ông ta còn còn chưa tổng ra ngoài, cho nên cũng không có biện pháp thống nhất Âm U, hơn nữa, ông ta đang âm thầm thăm dò tin tức của Đằng Mộc, còn nói, người nào có thể giết chết Đằng Mộc lập tức thăng chức làm phó bang chủ?” Vũ

“Hiện tại ông ta căn bản cũng đang tìm kiếm Đằng Mộc, hơn nữa! Ông ta ngưng việc làm ăn trên hắc đạo, triệu tập nhân thủ khắp cả nước đến bên cạnh, cơ hội hạ thủ của chúng ta càng khó!” Hạo

“Có, tớ có biện pháp rồi, ông ta bây giờ không phải là đang triệu tập nhân thủ sao? Như vậy... “ Mọi người châu đầu ghé tai vào nghe! ok!

Thống nhất, hành động!

Sau khi khai báo hoàn mọi chuyện cần thiết xong, Thời gian phía sau có chút rảnh rỗi! Hoả hình đã phóng, chỉ chờ bùng nổ là xong

Mấy ngày qua xem TV, các tin tức lục tục báo cáo vài việc quốc gia xx khu xx phát sinh sự kiện nhiều người tử vong! Mà trong đó người nào cũng là, danh nhân, xí nghiệp gia, lão đại hắc đạo, thậm chí là thị dân(người thành phố) bình thường, làm lòng người hoảng sợ! Thậm chí lão đại hắc đạo các quốc gia khác trong một đêm toàn bộ bị giết! Tra không ra hung thủ là ai ! Người trong hắc đạo càng ngày càng bất an, mọi người giống như chim sợ cành cong! Các nơi trong cả nước cũng lần lượt phát sinh sự kiện chém giết trên diện rộng, tử thương vô số! Tiếp theo không chỉ có Nhật Bản, những quốc gia khác cũng lần lượt phát sinh sự kiện chém giết trên diện rộng, trong nhất thời cả hắc đạo sôi trào! Khắp nơi đều tràn đầy giết chóc máu chảy thành sông. Trong thời gian gần đây chính phủ cũng bắt đầu hành động tập kích!

Vài ngày sau! Xuất hiện những tin tức đầu tiên! Hôm nay vào lúc hừng sáng phó tổng tài của Tập đoàn Thượng Đảo đứng hàng thứ ba quốc tế đột nhiên chết trong nhà, toàn thân có nhiều vết đạn, mất máu

mà chết, cảnh sát hiện đang điều tra truy tìm dấu vân tay của tội phạm! Cổ phiếu của tập đoàn Thượng Đảo đang rớt giá không phanh! Không ít người chơi cổ phiếu đã tán gia bại sản!

Ha ha anh ta đã giết ông ta rồi, nhưng mà, công ty của anh ta hình như đang gặp phải nguy cơ!

“A! tớ nói, chuyện bên này đã làm xong hết rồi, chỉ còn vài việc nhỏ, chúng ta không phải là cũng nên trở về đi” dựa vào trên ghế dựa nhìn mọi người

“Đúng a! Chuyện này đã trì hoãn hơn một tháng, thi giữa kỳ cũng bỏ lỡ, cũng sắp đến cuối kỳ rồi” Mộng

“Được rồi! Còn dư lại thì giao cho bọn họ xử lý đi, chúng ta ngày kia trở về nước” Phong

“Ấy da! Rốt cục được về rồi tớ nhớ ba mẹ muốn chết” Phỉ cao hứng nhảy loi choi

Ba, mẹ. Tôi nên đối mặt với bọn họ như thế nào đây? Thấy tôi sa sút, Phong đến ngồi cạnh tôi, ôm tôi vào lòng “Thật sự định cả đời cũng không tha thứ bọn họ sao?” Không nói lời nào, lắc đầu, tôi không biết! Có lẽ không! Đã quen trong cuộc sống không có cha mẹ, cuộc sống sau này nên như thế nào thích ứng chứ?

34. Chương 34: Trở Về Nước

Khi trở về, cả nhóm đi bằng máy bay dân dụng, từ lúc lên máy bay thì tôi làm tổ trong lòng Phong ngủ thẳng tuốt, cả nhóm ngồi ở khoang hạng nhất, người trong khoang cũng không nhiều! Rất thanh tịnh! Những người khác thì vây lại chơi Đấu Địa Chủ (Landlords-Bài Tú Lơ Khơ), chơi đến quên cả trời đất! Mà tôi với Phong cũng không nói một câu! Buồn ngủ!

Mấy giờ sau, máy bay hạ cánh! Nhóm chúng tôi xách hành lý rời khỏi phi trường, dọc theo đường đi gây nên một trận xôn xao! Không có biện pháp, ai bảo chúng tôi ai cũng là tuần nam mỹ nữ chứ? Muốn giao thông không tắc nghẽn là không được mà! (anchan: mý đứa này mắc bệnh YY a)

Ra khỏi đại sảnh, xe của gia tộc đã đợi ở bên ngoài, chúng tôi lên xe riêng của mình về nhà, thật ra thì rất không muốn về nhà, không muốn nhìn thấy bọn họ. Nhưng mà, không muốn cũng phải trở về a

Đi vào biệt thự, người hầu liên vội vàng khom người nghênh đón. Đi vào nhà, thay dép

“Thần nhi, con đã về rồi” Mẹ thấy tôi trở lại vội vàng bước lên phía trước định đón lấy hành lý trong tay tôi, tránh khỏi cánh tay bên cạnh lạnh lùng nói “Tôi tự mình cầm” cũng không quay đầu lại đi lên lầu! Không được, vẫn là không được! Thật không có biện pháp ở chung một chỗ với bà ấy, mặc dù biết chuyện năm đó bà không có sai, nhưng vẫn không có biện pháp tha thứ cho bà! Ngay cả bản thân cũng không hiểu được?

“Phong! Tớ muốn chuyển ra ngoài ở “ ở trong phòng gọi điện thoại cho Phong

“Tại sao?” Chẳng lẽ Thần không muốn gặp dì Huệ sao?

“Không có gì, muốn thử sống một mình” thật ra thì nhiều năm như vậy, bản thân không phải là vẫn sống một mình đó sao!

“Àn! Được rồi! Tớ sẽ tìm nhà trọ thích hợp mua cho cậu “

“Àn! Ngày mai gặp! Ngủ ngon!” Cúp điện thoại nằm ở trên giường, trong đầu trống rỗng!

“Cốc cốc ” ” tiểu thư, lão gia phu nhân mời tiểu thư xuống lầu dùng cơm” Thanh âm của người hầu vang lên ngoài cửa

“Tôi còn chưa quen với việc chênh lệch múi giờ, muốn nghỉ ngơi! Không ăn đâu” Thật ra thì nào có mệt vì lệch múi giờ! Hàng năm đi qua đi lại khắp nơi trên thế giới, lệch múi giờ với tôi căn bản là không ảnh hưởng gì

Lúc tôi vừa chợp mắt được một chút, nghe được tiếng gõ cửa “Thần nhi, đã ngủ chưa?” Là thanh âm của bà ấy “Mẹ có thể vào không” đang định đưa tay vặn chốt cửa, cửa lại bật mở ra từ bên trong, tôi nhướng cặp mắt mông lung còn đang ngái ngủ tựa vào cạnh cửa “Có chuyện gì sao?” A! Sao lại ngủ thiếp đi

“Àn, con đang nghỉ ngơi a!” Nhìn tôi tràn đầy xin lỗi, gật đầu “Có chuyện gì không? Không có chuyện gì tôi cần nghỉ ngơi “ không có ý định cho bà vào cửa, trong giọng nói tràn đầy không kiên nhẫn

“Thần nhi, con còn không định tha thứ ẹ sao? Phải không?” Hốc mắt hồng lên

“Không có tha thứ hay không, tôi không sao cả, chỉ cần người đối xử tốt với ông ấy là được rồi” đúng vậy a, không sao cả, dù sao nhiều năm như vậy cũng đã thành thói quen

“Nhưng là, mẹ muốn con chấp nhận mẹ “

“Tôi nói tôi không sao cả, được rồi. Tôi mệt mỏi, cần nghỉ ngơi “ cũng không đợi bà nói cho hết lời liền đóng sầm cửa lại, từ cửa mơ hồ có thể nghe thấy tiếng khóc của bà! Tôi có phải là quá lạnh máu hay không! Dựa lưng vào cửa cười khổ, ngồi trở lại trên giường, nhìn trăng sáng ngoài cửa sổ! Một đêm mất ngủ.

“Thần, đã hết mệt chưa! Hôm nay muốn đến trường học không?” Sáng sớm mọi người tập hợp đến nhà tôi, ngáp nhìn mọi người, gật đầu “Đi, tại sao lại không đi “

“Cậu ngày hôm qua không có nghỉ ngơi tốt a, thoát nhìn sao lại mệt mỏi như vậy” Phong, nhìn anh một cái! Khoát khoát tay! Mẹ đem sữa tươi đưa cho tôi, nhìn bà một cái, hốc mắt sưng to, xem ra tối hôm qua bà khóc khá lâu, nhìn sữa tươi bốc hơi nước “Thật xin lỗi, tôi không uống sữa nóng “

“Khí trời lạnh, uống chút sữa nóng tốt cho thân thể “ vẫn kiên trì đưa cho tôi, Phong thấy tôi không chịu cầm vội vàng nhận lấy sữa tươi trên tay bà, đẩy tới trước mặt tôi “Uống nhanh đi! Nếu không sẽ nguội” trong ánh mắt mang theo trách cứ!

“Nhưng là, tớ thật không uống sữa nóng “ Bản thân anh cũng không phải không biết, tại sao còn có bắt buộc tôi a! Thiệt là

“Bây giờ bắt đầu uống” nhượng mày nhìn tôi. Thật quá đáng, tại sao lại bắt buộc tôi làm chuyện mà tôi không muốn! Cảm giác thật ủy khuất. Chúng tôi cứ giằng co như vậy

“Quên đi, nếu con không muốn uống thì thôi!” Bà định lấy lại sữa trên tay Phong, lại bị Phong ngăn trở “Dì à, cậu ấy quá tùy hứng. Dì không thể cứ cứng chịu cậu ấy như vậy “

Khó tin nghiêng đầu nhìn Phong.

“Tùy hứng, cậu nói tớ tùy hứng” chưa từng có người nào nói tôi tùy hứng, anh lại cảm thấy tôi tùy hứng!

“Chẳng lẽ cậu cảm thấy mình như vậy còn chưa đủ bốc đồng sao?” Anh lại vì bà ấy mắng tôi! Được! Tôi tùy hứng, cầm lấy sữa nóng trên bàn “Thần...” không đợi Phỉ ngăn cản kìm nén bực bội một ngụm uống hết, thật không thoải mái, muốn ói! Nhượng mày nhìn anh “Như vậy có được chưa...” Lời còn chưa nói hết liền che miệng vội vàng chạy đến toilet ói! Thật khó chịu, Mộng vội vàng chạy đến vỗ lưng tôi giúp tôi thuận khí !

“Phong, các cậu thật trách lầm Thần rồi, cậu ấy thật sự không thể uống sữa nóng. Vừa uống sữa nóng vào dạ dày sẽ đau ! Cho nên” Phỉ nhìn Phong nói. Cái gì, thì ra là như vậy, tại sao không nói sớm, Phong vội vàng chạy đến toilet, nhìn tôi ói đến không thể đứng dậy nổi, từ từ giúp tôi thuận khí, vung tay đẩy tay anh ra “Không cần cậu lo” lấy nước súc miệng, ra khỏi toilet! Lấy tay che dạ dày! Từng đợt đau nhói truyền đến, Phỉ và Mộng vội vàng đem đũa tôi ngồi xuống sa lon, lấy thuốc ra cho tôi uống!

Mẹ vội vàng đưa khăn lông cho tôi lau mồ hôi, né tránh tay của bà, tự mình cầm lấy khăn lông lau mặt!

“Thần nhi, thật xin lỗi, mẹ không biết con không thể uống sữa nóng, con sao rồi, có đỡ hơn không, có muốn đi bác sĩ không” nhìn vẻ mặt lo lắng của bà

“Không có chuyện gì” cầm lấy cặp sách ôm bụng đi ra khỏi phòng, những người khác cũng vội vàng theo kịp, Phong từ phía sau kéo tay tôi lại “Thật xin lỗi, Thần tớ không biết” gỡ tay anh ra

“Đừng để ý đến tôi” lại còn nói tôi tùy hứng, cứng chịu tôi, bản thân tôi cũng muốn người khác tới cứng chịu, nhưng là từ nhỏ đến lớn có ai nguyện ý tới cứng chịu tôi! Nghĩ tới nước mắt thì chảy ra! (anchan: Thần đang giận nên xưng tôi nhé)

“Thật xin lỗi, Thần, tha thứ tớ lần này đi!” Phong đuổi theo ôm lấy tôi, thoáng cái như bị kim châm, không buông! Cứ như vậy ôm tôi! Cho đến tôi bình tĩnh trở lại mới thôi! Nhìn anh một cái, hừ! Xem anh còn nói tôi nữa không!

Cả nhóm dừng xe trong sân trường. Đi đến phòng học

“Nhìn xem nhìn xem, các hoàng tử đã trở lại “ (anchan: edit tới khúc này ta nổi da gà, sến đến thế là cùng)

“Các hoàng tử đã về rồi, thật tốt quá “

“Nhìn, các công chúa bọn họ cũng đã về rồi “

“Oa! Thật xinh đẹp a! Mau nhìn, bọn họ đã về rồi “

Làm ơn! Không phải chỉ là không gặp hai tháng thôi sao? Không đến mức này chứ? Thật chịu không được!
Một đám mê gái ngu ngốc

35. Chương 35: Sân Trường Nhạc Đệm

Lúc đến trường học thì tiết học đầu cũng đã kết thúc! Đúng lúc trong giờ nghỉ giải lao, mới vừa để cặp sách xuống bàn học xong! Thì điện thoại của Phong vang lên, lấy điện thoại di động ra nhìn sắc mặt liền biến hóa, nói với mọi người một tiếng rồi ra khỏi phòng học! Kỳ quái, anh làm sao vậy!

“Hừ! Còn biết trở lại đi học a!” Ân! Làm sao chưa như vậy a! Chu Mẫn! Xem ra giáo dục với với cô ta còn chưa đủ khắc sâu a! Nhưng mà cảm giác hình như cô ta thay đổi, có chỗ không đúng? Không biết, cảm giác! Mặc kệ nó? Bất kể là ai, chọc tới tôi thì tất cả đều phải chết!

“Chu Mẫn, hai tháng không gặp gan lớn rồi Hừm!” Phỉ âm trầm nhìn Chu Mẫn! Hừ! Cái quái gì, còn dám hô hào với bọn cô!

“Gan lớn nào bằng mấy người” ôm ngực trong mắt tràn đầy khinh miệt cùng khinh thường còn tồn tại những thứ khác mà chúng tôi nhìn không hiểu!

“Hừ! Khuyên cô một câu, nói chuyện chú ý một chút, nếu không” Mộng

“Cô muốn làm gì?” Không sợ hãi chút nào, rất không sợ chết a!

“Cô “ Phỉ còn muốn nói gì, bị tôi chặn lại.

“Tôi không muốn làm gì hết, cô tốt nhất là đừng động vào chúng tôi!” Thật là khủng khiếp! Nhưng mà, tôi sẽ không sợ đây! Bởi vì chị Nguyệt sắp trở lại, đến lúc đó người phải khóc là các người! Hừ! Hiện tại trước không so đo với các người, chờ xem đi! Xoay người tiêu sái ra khỏi phòng học! (anchan: ề hề cái nhố tên Nguyệt này ta nghĩ chắc có dính líu tới Phong đây)

Không hề nữa để ý tới mọi người, nằm úp sấp xuống bàn ngủ “Linh” chuông vào học vang lên, nhưng Phong còn chưa trở về!

Thấy giáo thấy chúng tôi trở lại không nói gì? Chẳng qua là lúc trưa tan học bảo chúng tôi đến phòng giáo viên vì chúng tôi không thi học kỳ, cho nên phải thi lại!

Stop! Còn tưởng là cái gì? Thi lại thì thi lại! Tuyệt không quan tâm, vẫn là đi ngủ

Thời gian trôi qua rất nhanh, vào hôm thứ bảy chúng tôi đã thi lại giữa học kỳ. Hôm nay có kết quả! Thầy giáo trong lớp công khai điểm thi của chúng tôi, không ngoài dự tính, sáu người chúng tôi đều được điểm tối đa các môn! Điều này khiến ột số người bất mãn

“Làm sao có thể, Tam hoàng tử còn giải thích được! Bọn họ vốn là rất ưu tú! Nhưng là ba người kia làm sao có thể “ thấy ba người bọn họ(là Phong, Hạo, Vũ) hôm nay không đến trường, những người này không nhận được nói ra tiếng lòng của mình

“Nói đúng đây, nói không chừng là dùng sắc đẹp câu dẫn thầy giáo chấm điểm cố ý gian lận, hừ! Thật không biết xấu hổ ” (anchan: chém chết tụi bay hết bi h >.<>

“Đúng đây, ỷ vào bản thân lớn lên xinh đẹp đến đâu cũng câu dẫn đàn ông! Kỹ nữ! Hồ ly tinh “

“Rầm” Phỉ vỗ một cái lên trên bàn, chỉ vào nữ sinh kia “TMD, cô mắng ai kỹ nữ, có ngon lặp lại lần nữa” khuôn mặt nhỏ nhắn tức đến đỏ bừng

“Làm sao, chẳng lẽ tôi nói sai sao?” Còn không biết sợ chết, lại còn dám cãi lại!

“Xem tôi có xé rách miệng cô không” Phỉ vừa nói liền chuẩn bị xông lên đánh cô ta, bị Mộng ngăn cản

“Bạn học, nói chuyện không nên chanh chua như vậy, vốn dĩ là không ai muốn, miệng còn thúi như vậy, cần thận không ai thèm lấy a “

“Cô hừ! Tôi có lấy được chồng hay không cần các người quan tâm cái P(cái mông á), cũng là có người miệng không thúi, nhưng không biết đã ngủ với biết bao nhiêu người “

“Bốp “

“A “

Lời còn chưa nói hết đã bị tôi ột ột cái tát té úp sấp trên mặt đất, mặt lập tức sưng lên

Bum mặt run rẩy chìa tay vào người tôi “Cô cô lại dám đánh tôi, cô có biết tôi là ai hay không, cô dám đánh tôi” mẹ kiếp, tay còn rất đau (anchan: mi là cái thá gì mà ko dám đánh)

“Tiện nhân, đừng nữa để cho tôi ở gặp lại cô, nếu không, cô nhất định phải chết “

“Cô cô chờ đó cho tôi, tôi sẽ không bỏ qua cho cô” hừ! Cho dù tam hoàng tử là chỗ dựa của cô, tôi cũng sẽ không bỏ qua cho các người, chờ xem! Xoay người chạy ra phòng học. Bỏ qua cho tôi, những lời này đáng lẽ là do tôi nói mới đúng! Phòng học rất cực cũng khôi phục lại bình thường! Thầy giáo tiếp tục dạy học! Chúng tôi vẫn ngủ! Nhưng là vừa ngủ được một chút, Phỉ cầm cặp sách ra khỏi lớp, Mộng nhìn tôi một cái, gật đầu, cô cũng đi, thầy giáo và bạn học hết nhìn hai người vừa chạy ra lại nhìn tôi.

“Thầy, không cần phải để ý đến bọn họ, tiếp tục giảng đi” nha đầu này xem ra là tức không ít a! Cũng tốt, đi ra ngoài hóng mát một chút để tâm tình thoải mái hơn, bản thân tôi thì không sao hết! Dù sao thì lát nữa tôi cũng sẽ về! Lấy điện thoại di động ra gọi cho A Lượng gửi đi tin tức, để anh ta điều tra tư liệu của nữ sinh kia cho tôi! Hừ! Chỉnh không chết cô thì tôi thật không xứng làm lão đại! Chỉ chốc lát sau, tin tức được gửi đến. Lấy Laptop ra, nhanh chóng gõ trên bàn phím! Trên màn ảnh xuất hiện tài liệu chi tiết liên quan đến nữ sinh kia!

Hừ! Kỹ nữ, nhìn xem ai mới là kỹ nữ thật sự!

Lấy điện thoại di động gọi cho A Lượng phát lệnh! Ok! Chờ xem kịch vui đi! Mấy ngày qua không biết làm sao, cảm thấy Phong có cái gì đó không đúng! Hình như đang có chuyện giấu diếm tôi, hỏi anh cũng không nói! Có khi đi học được một nửa lại đột nhiên chạy ra ngoài sau đó cả ngày cũng không thấy! Có khi dứt khoát đưa tôi đến trường học sau đó rời đi, rốt cuộc anh đang bận cái gì! Hỏi Hạo và Vũ bọn họ cũng không biết!

Vô lực gục ở trên bàn, Phong mới vừa đưa tôi đến trường học liền rời đi! Thiệt là!

“Thần, làm sao vậy!” Mộng cùng Phỉ quay đầu nói chuyện phiếm với tôi

“Ai! Nhàm chán chết rồi!”

“Vậy hôm nay chúng ta đi chơi đi!” Phỉ đề nghị

“Không được, không có tí sức lực nào, còn không bằng ở trong phòng học ngủ?”

“Nga, vậy coi như xong!” bọn họ quay đầu đi!

Đến tiết thứ 3 bốn người bọn họ rốt cuộc cũng không chịu nổi, liền trốn học đi chơi, chỉ để lại một mình tôi! Ai! Thật đúng là nhàm chán

Buổi trưa sau khi một mình ăn cơm xong, trở lại phòng học đang chuẩn bị nghỉ ngơi, đột nhiên nhìn thấy trên bàn có một tờ giấy

Băng Thần:

Có ngon thì đến sân thượng gặp tôi, không đến thì đứng hồi hận nga!

Ngô Hạ

Là nữ sinh kia, còn không có bị bọn tôi chĩnh cho chết a! Mạng lớn! Vốn là không muốn đi, nhưng là nghĩ dù sao cũng không có chuyện gì làm. Không bằng đến xem cô ta giở trò gì!

Đi tới sân thượng gió thật to, hít mát nhìn Ngô Hạ tựa vào bên ban công sân thượng! Đến gần nhìn cô ta “Hẹn tôi tới muốn làm gì “

“Hừ! Băng Thần, tôi xem thường cô, chúc mừng cô. Thắng” ánh mắt trống rỗng nhìn về phía trước, trong một đêm cửa nát nhà tan còn thiếu nợ chồng chất. Cha mẹ bởi vì không chịu nổi đả kích mà đều tự sát, để lại một mình cô sống tạm bợ trên đời!

“Cô kêu tôi lên là vì muốn nói với tôi những thứ này!” Người này thật nhàm chán nha, thật là! Đang định xoay người rời đi, nhưng nhìn thấy cô ta lấy một xấp hình từ trong túi áo ra, thấy rõ ràng người trong tấm ảnh, là Phong! Còn có một cô bé xinh đẹp xa lạ! Giật lấy hình trong tay cô ta, nhìn từng tấm, toàn bộ đều là hình của Phong và cô bé kia. (anchan: gọi có chuyện gọi)

Bọn họ cùng nhau đi mua đồ tay trong tay đi dạo phố, Phong nhìn cô bé cười rất ôn nhu, cô bé giúp Phong lau mồ hôi, Phong thân mật vuốt ve tóc cô bé, còn có cảnh hai người ôm nhau, lúc hai người chia tay thì cô bé kia nhón chân hôn lên má Phong, mỗi một tấm đều là gương mặt Phong và cô bé mỉm cười hạnh phúc, túm lấy cổ áo cô ta, giống như nổi điên gầm lên “Nói cho tôi biết, đây không phải là thật, đây không phải là thật “

“Hừ! Băng Thần, cô mặc dù thắng tôi, nhưng cô vẫn không chiếm được Phong, anh ta chẳng qua là vui đùa với cô thôi” nói xong hất ra tay tôi ra.

“Cô gạt người” một quyền vung vào cô ta. Ngã nhào, bò dậy, ôm lấy tôi dùng sức muốn đẩy tôi xuống lầu, thân thể hơi nghiêng hai tay ngăn lại, kết quả bởi vì tự cô ta dùng sức quá mạnh mà bị vọt tay lao ra ngoài. Mắt thấy sắp té xuống lầu, vội vàng lấy ra roi cuốn vào cổ tay cô ta! Nửa người của tôi đã chơi vơi ngoài ban công, có thể té xuống bất cứ lúc nào! Cô ta dùng sức muốn tránh thoát roi của tôi, nhưng là vô dụng

“Băng Thần, buông, để tôi chết đi! Tôi không muốn sống, “

“TMD, chó lộn xộn, nếu không tôi cũng sẽ té xuống” nói chưa dứt lời, cô ta càng giãy dụa mạnh hơn

Bạn học đi ngang qua nhìn thấy một màn này trên ban công vội vàng chạy qua! Giúp đỡ kéo tôi lên, tiếp theo kéo roi của tôi, nhưng vừa mới kéo cô ta lên được một chút, cô ta lại gỡ roi tôi ra, rớt xuống phía dưới, cảm giác được roi đột nhiên nhẹ bẫng, vội vàng phát đi ... Nhìn thấy, cô ta cũng đã rơi xuống huyết nhục mơ hồ, thê thảm không nỡ nhìn! Ở dưới không ít nữ sinh sợ đến ngất đi! Xe cấp cứu rất nhanh chạy tới! Nhưng là cô ta đã sớm tắt thở! Bạn học cũng rời đi, tôi ngồi một mình trên sân thượng, run rẩy nhìn tấm hình rơi lả tả, xem kỹ từng tấm!

36. Chương 36: Thanh Mai Trúc Mã Chuyển Đến

Nước mắt từng giọt từng giọt rơi vào trên hình, tại sao lại phản bội tôi! Tại sao?

Liếc nhìn dưới lầu, thi thể đã bị khiêng đi rồi, chỉ để lại một mảng máu lớn, ánh mặt trời chiếu đến, phá lệ chói mắt! Có phải là giống như lời cô ta nói anh chỉ vui đùa với tôi? Cầm lấy hình phủ bụi trên người đứng dậy xuống lầu, vừa lúc đụng phải hai cảnh sát

“Cô là Băng Thần sao?” Nhìn của bọn họ gạt đầu

“Chúng tôi là cảnh sát thành phố, mời về cục phối hợp với chúng tôi điều tra”

“Các người hoài nghi tôi sao?”

“Không có, chẳng qua là điều tra theo lệ, xin phối hợp”

“Được, chờ tới đến phòng học lấy cặp sách” vừa mới đến gần phòng học, nghe thấy thanh âm của mọi người

“Nhìn xem, giết người lại còn không biết xấu hổ trở lại đây?”

“Đúng vậy a, không nhìn ra cô ta ác đến như vậy, lại giết Ngô Hạ, thật là ác độc a “

Lạnh lùng nhìn bọn họ, mọi người nhìn thấy ánh mắt của tôi lập tức im lặng, cầm lấy cặp sách ra khỏi phòng học, đi theo đám bọn họ đến cục cảnh sát làm bản tường trình sự việc, trở về nhà trọ, tôi đã dọn ra ngoài, là Phong mua! Hai người cùng nhau bố trí tổ ấm! Chỉ có 100m2, không lớn lắm, nhưng ở một mình vừa đủ. Có khi các bạn cũng sẽ tới chỗ của tôi họp gặp!

Nhìn tổ ấm vắng lặng, đi chân trần dẫm lên thảm mềm mại, thật là ấm áp! Nhưng trong lòng thật lạnh! Vui người vào ghế salon trong đầu trống rỗng, cái gì cũng không thêm nghĩ nữa! Dần dần ngủ thiếp đi!

Phong chỉ tay vào mặt tôi cười, cười rất lớn tiếng rất vui vẻ, nụ cười này giống như là đang cười nhạo. Thống khổ bị lấy lỗ tai. Cầm miệng cầm miệng đừng cười nữa! Đừng! Ngay lúc tôi chuẩn bị xông lên phía trước, cô bé kia lại xuất hiện! Ôm cổ Phong dâng lên nụ hôn của mình! Đừng, đừng mà! Tiến lên định ngăn cản bọn họ nhưng lại không thể chạm vào! Tay cầm lấy vai Phong, lại xuyên qua! Thống khổ nhìn hai tay của mình, tại sao lại có thể như vậy! Cô bé kia quay đầu nhìn tôi dặc ý cười to, cô có thể biến mất rồi, anh ấy chẳng qua là vui đùa với cô thôi, ngu ngốc! Anh ấy là của tôi! Của tôi! Của tôi!

Không, sẽ không! Anh ấy không phải là của cô, người anh ấy yêu là tôi, là tôi, nhưng cô bé đã kéo Phong rời đi, tôi đuổi không kịp, không, không, toàn bộ thế giới lại trở về bóng tối! Thanh âm gì! Mở mắt ra! Nhìn bầu trời bao la tờ mờ sáng là, bản thân lại ngủ trên ghế sa lon hết một đêm! Nhìn điện thoại di động rung, người nào sớm như vậy đã gọi điện thoại cho tôi! Cầm lấy điện thoại di động là Phong, anh muốn làm gì?

“Alo “

“Thần, là tớ, sáng hôm nay tớ không đưa cậu đi học được, tớ có chút chuyện!” Trong loa mơ hồ truyền đến tiếng nói nhỏ nhỏ của nữ sinh!

“Ân” cúp điện thoại, anh cả đêm ở cùng một chỗ với cô bé kia sao? Lúc này hình như còn nghe thấy giọng nói của cô bé, chẳng lẽ, không dám nghĩ thêm nữa. (anchan: cái tình hình này ta nghĩ là có ngược quá, oh no ta ko mún đâu)

Đi vào tắm phòng xả mái tóc rối bù ra, để nước ấm hấm ướt thân thể! Lau khô nước trên người, thay quần áo ra khỏi nhà! Một mình đi trên đường phố vắng vẻ. Bất tri bất giác mùa đông lại đến, cứ nghĩ mùa đông này sẽ không lạnh giá, kết quả chỉ là ảo giác của mình! Mùa đông vẫn rất lạnh, càng lạnh hơn trước!

“Giết người còn dám đi học, cũng không sợ gặp báo ứng a” báo ứng, có phải là do tôi giết quá nhiều người, nên thật đã gặp báo ứng rồi! Thấy tôi không để ý tới, cô ta còn tự cho là mình đã nói trúng.

“Hừ! Bây giờ không còn ai sợ nữa rồi, tội phạm giết người! Thì làm sao xứng đôi với thần tượng của chúng ta, không biết tự lượng sức mình” tôi không xứng với anh, ha ha buồn cười! Tôi không xứng với anh, tôi lại không xứng với anh! Lúc này mấy người bọn họ vừa đi đến, Chu Mẫn cũng không nói thêm gì nữa sự bị họa lây (anchan: ta thật là mún xé miệng con chu mẫn này mà ,ko thì khâu lại cho nó im cũng dc >.<>

“Thần, chuyện ngày hôm qua chúng tớ đã biết rồi, cậu không sao chứ” Mộng, ai, cũng là chúng tôi không tốt, lại bỏ Thần lại một mình mà đi ra ngoài, kết quả phát sinh chuyện như vậy

Lắc đầu, lên tinh thần “Không có chuyện gì, tớ rất tốt?” Thật khỏe? Có trời mới biết!

“Thần, người kia thật sự không phải do cậu giết?” Phỉ nhỏ giọng hỏi tôi, tôi nhìn Phỉ cười “Ngay cả các cậu cũng là nghĩ như vậy “

“Không, không phải vậy! Chẳng qua là “ Phỉ luống cuống “Được rồi, tớ biết, chỉ là chọc cậu thôi” thật không phải là trêu chọc cậu, tôi nói rất nghiêm túc!

“Hắc! Mọi người biết không? Hôm nay có một học sinh mới chuyển đến trường chúng ta nha” mật thám trong lớp kích động chạy vào truyền bá tin tức với các bạn học

“Phải không? Nam sinh hay là nữ sinh a “

“Nhìn biểu hiện hưng phấn kia cũng biết là nữ sinh rồi “

“Hắc hắc vẫn là người anh em hiểu rõ tớ, đây chính là đại mỹ nữ nga!”

“Biết chuyển đến lớp nào không” lắc đầu, tỏ vẻ không biết

“Stop! Hỏi thăm tin tức cũng không hỏi rõ thêm một chút “

Lúc vào học, chủ nhiệm lớp dẫn vào một vị mỹ nữ, là cô ta! Là cô bé ở cùng với Phong! Cô ta thoát nhìn rất đẹp rất nhu nhược, là loại nữ sinh mà nam sinh vừa thấy đã nghĩ muốn bảo vệ! Khó trách! Cảm giác được tầm mắt của tôi cũng nhìn tôi ! Tôi cúi đầu gục lên trên bàn ngủ!

“Xin chào mọi người! Tôi tên là Lam Hàn Nguyệt, mới từ Anh quốc chuyển trường đến, sau này mong mọi người chỉ giáo nhiều hơn!” Thanh âm ngọt ngào Lam Hàn Nguyệt sao? Tôi sẽ nhớ kỹ!

Cô ta vốn là muốn ngồi cạnh tôi “Thật xin lỗi, bạn học, nơi này có người” lạnh lùng nhìn cô ta một cái, thần nhiên nói

Đứng dậy “A! Thật xin lỗi! Tôi ngồi bên kia là được “

“Nguyệt, cái chỗ ngồi kia là của Phong hoàng tử, cậu có thể ngồi “ Chu Mẫn đột nhiên nhìn chòng chọc vào tôi

“Ân! Vị trí của anh Phong sao?” Cô ta không gọi Phong là hoàng tử! Bọn họ có quan hệ gì a! Trong lớp thảo luận kịch liệt

“A! Tôi và anh Phong từ nhỏ cùng nhau lớn lên!”

“Nga, thì ra là thanh mai trúc mã a! Thật hâm mộ cậu nga, Nguyệt “

“Đúng vậy a, Nguyệt, vị trí kia hẳn là cậu tới ngồi mới đúng a! Người phải đi hẳn là hồ ly tinh kia “

“Hừ! dựa vào cái gì mà cô ta lại ngồi cạnh Phong hoàng tử a, người xấu xí như thế, căn bản là không xứng “

“Bà tám, cô nói đủ chưa, cẩn thận tôi xé xác cô ra ” Phỉ rớt cục ngồi không yên đứng lên

“Hừ! Quả nhiên hạng người gì thì chơi với bạn bè ấy, cùng một đức hạnh a “

“Uy! Cô nói đủ chưa, cô ấy bà xã của tôi” Hạo

Mọi người thoáng cái cầm miệng, chẳng qua là nhìn tôi cười nhạo, đang lúc ấy thì Phong tiến vào, nhìn Nguyệt đứng ở chỗ bàn học của anh và nhìn tôi một cái! Đi tới trước mặt cô ta nói nhỏ “Sao lại tự mình chạy tới trường học vậy, cũng không nói trước với anh một tiếng!”

“Em nghĩ muốn cho anh một kinh hỉ!” Kéo tay Phong làm nũng!

“Em a! Vẫn thích tùy hứng như vậy”

“Đủ rồi hai người các người” Tôi đột nhiên nổi giận dọa bọn họ giật mình ! Phong lo lắng nhìn tôi “Sao vậy, Thần” là trách anh buổi sáng không đi đón cô sao? Phát hỏa lớn như vậy

“Cô không phải là muốn ngồi ở đây sao? Tôi nhường” vừa nói liền cầm cặp sách rời đi, Phong bắt được tay của tôi ngăn lại động tác của tôi “Tại sao, Thần! Cậu giận cái gì a “

“Tớ không có nổi giận, cậu muốn để cô ta ngồi bên cạnh cậu tớ không có ý kiến, nhưng cậu làm ơn đừng có ở trước mặt tớ tình chàng ý thiếp ! ok!” Nga, thì ra là nha đầu này ghen a! o (_)o. . .

“Thần, cậu hiểu lầm, hãy nghe tớ nói! Cô ấy là bạn chơi chung với tớ khi còn nhỏ, 4 người chúng tớ là bạn từ nhỏ cùng nhau lớn lên! Không có cái gì khác!” Phải không? Nhưng đây là suy nghĩ của một mình anh! Cô ta lại không nghĩ như vậy!

“Nga, vậy thì tốt!” xách cặp sách lên vẫn định rời đi, đột ngột đoạt lấy cặp sách của tôi “Được rồi! Vậy cậu không được rời đi! Biết điều một chút ngồi bên cạnh tớ” xoay người đi về phía Nguyệt, sắp xếp cô ngồi vào một bàn trống! Hừ! Bá đạo! Nhưng mà trong lòng lại rất cao hứng! Khi vào học vẫn cảm giác có một ánh mắt nóng bỏng dán vào người! Thật không thoải mái!

Nghiêng đầu, nhìn thấy Phong đang nhìn tôi chằm chằm! Nhép miệng nhỏ giọng nói “Nhìn cái gì! Trên mặt tớ dính dơ sao?”

Lắc đầu, cũng nhép miệng trả lời “Không phải, chẳng qua là phát hiện bà xã của tớ càng ngày càng đẹp” ba hoa

“Thật nhàm chán, chúng ta đi chơi được không?” Gật đầu! “Được, hết tiết này bảo bọn họ cùng đi “

Vừa tan học, tôi gọi 4 người bọn họ cùng nhau cúp tiết đi chơi! Mọi người đồng ý, đang chuẩn bị chạy

“Anh Phong, mọi người định đi đâu a” Nguyệt chạy tới khoác tay Phong, nhìn tay cô ta tôi không thoải mái, dứt khoát quay đầu sang chỗ khác!

“Bọn anh định ra ngoài chơi, có muốn đi cùng không?”

“Được được”

Mọi người nhìn tôi “Nhìn cái gì! Liên quan gì đến tớ” hừ! Tức chết tôi! Dẫn đầu đi ra phòng học, Phong đẩy tay Nguyệt ra chạy tới ôm vai tôi đi phía trước ! Nhưng Nguyệt ở phía sau tức giận không ít, o (_)o. . . Ha ha! Vui đến chết mất! Nhìn bộ dạng Vũ và Hạo! Thật giống như cũng không thích Nguyệt cho lắm! Tại sao?

Đi tới, Nguyệt vừa chạy tới kéo tay Phong! Thật không biết xấu hổ! Hừ! Phong đẩy cô ta ra “Được rồi đi đi!”

“Dừng! Anh Phong, em muốn khoác tay anh” tôi dừng bước

“Ê! Cô có biết tôi là bạn gái của cậu ấy hay không” trước mặt tôi mà còn như vậy! Thiệt là

“Anh Phong, có thật không?” Không dám tin nhìn Phong

“Nga, quên nói với em, Thần là bà xã của anh nga! Sau này phải gọi chị dâu! Biết không?” Thì ra là thật sự! Thật ra thì nhìn bọn họ như vậy cũng biết, chỉ là mình vẫn không muốn thừa nhận thôi! Nhưng mà, chẳng sao cả? Tôi sẽ không cho cô toại nguyện đâu, tựa như mấy nữ sinh lúc trước bên cạnh anh Phong! Dừng không được bao lâu anh Phong sẽ lại là của tôi!

37. Chương 37: Lên Núi, Âm Mưu Bắt Đầu!

Chúng tôi chạy ra vùng ngoại thành chơi hết cả buổi trưa! Buổi tối đến bar tịch mịch hát karaoke! Lúc 9 giờ Phong đưa Nguyệt trở về! Trong lúc đó Vũ và Hạo nói cho tôi biết rất nhiều chuyện về Nguyệt, Nguyệt kia thật đúng là không đơn giản? Thoạt nhìn rất đơn thuần, tâm cơ lại thâm sâu như vậy! Nhưng mà, tôi sẽ sợ sao? Lúc 10 giờ Phong trở lại! Sáu người chơi đến 11 thì về nhà! Phong đưa tôi về nhà trọ thì cũng trở về! Từ bọn họ tôi biết được Nguyệt không chỉ là bạn cùng bọn họ lớn lên, khi còn bé cô ấy còn cứu Phong một mạng, đối với Phong có ân cứu mạng, cho nên Phong mới đối với cô ta tốt như vậy! Thì ra là như vậy!

Cầm lấy chìa khóa vừa mới chuẩn bị mở cửa, cảm giác được phía sau có người đánh lén, lách người sang một bên, đưa chân đá một cái!

“A” người nọ không nghĩ tới tôi sẽ phát hiện hắn, cho nên xoay người né đòn!

Lấy ra ngân châm bắn về phía huyệt đạo của hắn! Một cước dẫm lên trên người hắn “Nói, người nào phái anh đến “

“Cô ” làm sao thân thể lại không thể nhúc nhích được, nữ sinh này không đơn giản! Dưới chân vừa dùng lực “Nói “

“Tôi không biết, tôi chỉ là nhận chỉ thị của cấp trên đến dạy dỗ cô một chút mà thôi, những thứ khác tôi cái gì cũng không biết “

“Cấp trên của anh là ai” Cấp trên, là Nguyệt sao? Động tác cũng rất nhanh đi! Đáng tiếc! Gặp phải tôi

“Cấp trên của tôi là Đường chủ của Hải Quỳnh bang”

“Cút” rút ra ngân châm, một cước đạp xuống thang lầu! Hải Quỳnh bang sao? Một bang phái nhỏ nhỏ lại dám đến chọc tôi! Mở cửa! Đi vào!

Tại một quầy rượu! Một người vội vội vàng vàng chạy đến chỗ một cái ghế lô

“Tiểu Hắc tử, nhanh như vậy đã trở lại, chuyện làm xong chưa” uống một ngụm bia trần định một chút

“Phi! Tốt cái P a! Ông đây thiếu chút nữa liền không về được” mẹ kiếp, cô nàng kia rất lợi hại, hiện ở trên người còn chưa có hoàn toàn khôi phục cảm giác!

“Yo! Xảy ra chuyện gì, xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn sao?” Tiểu Hắc tử là người có năng lực đánh đấm mạnh nhất trong đám huynh đệ a! Đối phó với người bình thường không có một chút vấn đề

“Mẹ kiếp! Cái con nhỏ kia quá lợi hại, làm cho trên người ông đây bây giờ vẫn còn tê “

“Hả! Vậy chúng ta không phải là nên nói cho lão đại biết a!” Ngồi đó nghĩ xem, gật đầu, phải nói cho lão Đại mới được, chuyện này bọn họ làm không được, nghĩ xong dẫn theo vài người đi vào trong bang

“Hừ! Phế vật! Một đứa con gái cũng làm không xong, giữ lại các người còn ích lợi gì” ai! Vậy như thế nào ăn nói với cấp trên!

“Bang chủ, không phải là như vậy, cái con nhỏ kia thật lợi hại, chúng tôi ngay cả cơ hội đánh trả cũng không có a” trán đổ mồ hôi lạnh, cả người run rẩy! Chết chắc! Chết chắc!

“Quên đi, các người đi xuống đi” ai! Thiệt là! Hê! Chúng ta không cần phải chết, đám người liền lăn một vòng chạy ra khỏi phòng!

Đi vào phía sau một gian phòng hắc ám

“Tiểu thư, thật xin lỗi!”

“Làm sao, lại thất bại “ xem ra Băng Thần này không đơn giản a, người bình thường thì đã sớm bị giải quyết! Xem ra tôi phải nghĩ biện pháp khác rồi!

“Vâng, là thuộc hạ làm chuyện bất lực, xin tiểu thư trách phạt “

“Quên đi, chuyện này không thể hoàn toàn trách các người, là tôi coi thường đối thủ, anh đi xuống đi!” Lui ra khỏi phòng vượt cái trần đầm mồ hôi! Hô! Kinh khủng

Ngủ một giấc thật ngon đến hừng sáng! Duỗi cái lưng mỗi nhừ, kéo ra rèm cửa sổ! Lại thấy Phong đứng dưới lầu chờ, thấy tôi, phát tay với tôi một cái! Tôi lấy điện thoại di động gọi tin báo anh đi lên, mở cửa lập tức thấy Phong từ trong thang máy đi ra ngoài! Đầu mũi cũng đông lạnh đến hồng hồng! Để cho anh vào nhà! Rót chén nước nóng cho anh ấm áp một chút “Ngốc, tới bao lâu rồi, không biết đi lên a “

“Tở sợ quấy rầy bà xã đại nhân nghỉ ngơi a “

“Cậu ngốc hả! Bị cảm làm sao bây giờ a, thiệt là” tôi vội vàng đi rửa mặt thay quần áo, theo Phong đi ăn điểm tâm! Trên đường đi điện thoại của Phong vang lên

“Alo “

“Nga, Nguyệt a, có chuyện gì không “

“Anh đang ở chung với chị dâu em, có gì không?”

“Àn, được” lại là Nguyệt sớm như vậy đã gọi điện thoại tới sao!

“Bà xã, Nguyệt nói tới tìm tớ cùng đi học, cậu không ngại chứ “

“Hừ! Cậu đã đồng ý rồi, tớ còn có thể nói gì a” chán! Thật là chán!

“Mất hứng sao?”

“Cậu nói đi? Chẳng lẽ tớ phải cao hứng sao?”

“Thật xin lỗi nha, sau này sẽ không, tớ bảo đảm” nhìn cái bộ dạng kia, thiệt là! Gật đầu! Chờ trong chốc lát, xe của Nguyệt dừng lại bên cạnh chúng tôi, ba người chúng tôi cùng đi ăn điểm tâm, Nguyệt bày ra bộ dáng vô cùng thân thiện! Hối hận ân cần với tôi, làm trò trước mặt Phong tôi cũng không thể nào phát giận, cho nên rất giả dối đáp lại! Chịu tội a!

Ba người đi tới lớp, tất cả mọi người rất kỳ quái, nhưng mà cũng chỉ là lén lút bàn tán!

Không biết Nguyệt nghĩ thế nào, cảm giác rất lấy lòng ba chị em chúng tôi! Mặc dù chúng tôi không phải là rất thích cô ta, nhưng người ta không phải là đối với bọn họ rất tốt sao? Cho nên cũng miễn cưỡng tiếp nhận cô ta, 4 người thường xuyên tụ tập chung một chỗ nói chuyện phiếm! Sau lại từ từ trở thành bạn tốt! Cũng đến cuối kỳ thi rồi, trường học vì để cho các bạn học có thể phát huy tốt hơn trong kỳ thi, quyết định cho chúng tôi thả lỏng một chút, tổ chức leo núi!

Mục đích của chúng tôi chính là núi Điệp Luyện cao nhất thành phố, độ cao khoảng chừng 5000 so với mặt nước biển!

Sáng sớm các bạn học liền tập hợp trong phòng học, tất cả mọi người tụ họp chung một chỗ thảo luận, 7 người chúng tôi ngồi cùng một chỗ chơi đùa, thầy giáo rất nhanh đi vào, tuyên bố lên đường, lên xe của trường thẳng tiến đến núi Điệp Luyện! Ngồi trên xe lung la lung lay, lại dựa vào trong ngực Phong ngủ thiếp đi!

Hừ! Ghê tởm! Băng Thần, hôm nay sẽ là ngày chết của cô!

Trong lòng không khỏi có chút hỗn loạn, có dự cảm xấu! Nhìn khắp bốn phía, là tôi suy nghĩ nhiều sao?

“Làm sao vậy, Thần, không thoải mái sao?” Lắc đầu, lại tiếp tục ngủ

Hơn một tiếng sau, xe rốt cục tới núi Điệp Luyện, dừng ở chân núi, mọi người lục tục xuống xe

“Thần, đừng ngủ, chúng ta đến rồi?” Phong lay tôi tỉnh, dụi mắt, ngáp một cái, vặn eo bẻ cổ theo mọi người xuống xe! Hô! Đột nhiên đi ra ngoài cảm giác lạnh quá nga! Rùng mình một cái! “Lạnh không?” Phong đưa tay nắm tay tôi xoa xoa “Tay cậu làm sao lại lạnh như vậy a! Đỡ hơn chút nào không?” Nhìn anh, (*__*) hì hì... Thật hạnh phúc a!

“Được rồi, các bạn học! Chúng ta bắt đầu lên núi đi! Hiện tại chúng ta chia thành vài tổ nhỏ tranh tài xem ai tới đỉnh núi trước có được hay không a “

“Ồ! Được!” Đại khái chia tổ,

“Lên đường” dĩ nhiên 7 người chúng tôi một tổ, chọn một con đường khác trên núi lên đường! Núi tương đối dốc! Vừa rồi không đi theo đường lộ trên núi, cho nên đành phải vừa đi vừa mở đường nên tương đối chậm! Nếu như chỉ có 6 người chúng tôi còn khá hơn một chút, mấu chốt là còn phải chiếu cố Nguyệt yếu đuối, cho nên đi càng chậm! Đi cũng đã hơn 1 giờ mới bò đến được độ cao 800 thước

“Tôi thật sự là đi không nổi, nghỉ ngơi một chút đi!” Nguyệt dựa vào trên một thân cây, chúng tôi nhìn cô ta, Phong gật đầu “Được rồi! Nghỉ ngơi một chút đi “

Tôi tìm thấy một khối đá tương đối bằng phẳng, phủ lá rưng trên đó “Nguyệt, tới đây ngồi đi ” ” được, cảm ơn chị Thần “ tôi đứng bên cạnh Phong trong lúc vô tình nhìn thấy một thân ảnh hiện lên, ồ! Phía sau có người theo dõi, mục tiêu là tôi sao? “A, cứu mạng” đang suy nghĩ lại nghe thấy Nguyệt kêu cứu, vừa nhìn, chẳng biết tại sao Nguyệt ngồi trên tảng đá trơn! Tảng đá và cô ta cùng nhau lăn xuống phía dưới, không kịp nghĩ nhiều lấy roi ra cuốn lấy cổ tay Nguyệt, bản thân cũng lăn xuống theo! Dưới tình thế cấp bách, một tay bắt được cái cây bên cạnh, dừng lại! Những người khác lập tức kéo chúng tôi lên! Thật vất vả kéo được chúng tôi lên, tôi cũng mất khá nhiều sức, hai tay thật đau! Mọi người ngồi dưới đất thở hổn hển!

Hô! Bởi vì tính đặc thù của roi, cổ tay của Nguyệt hằn lên vết máu, mà cánh tay của tôi cũng bởi vì bị vỏ cây ma sát mà chảy máu! Phong kéo tay của tôi nhượng mảy cần thận xúc thuốc cho tôi “Vù vù có đau hay không a” cười lắc đầu “Không sao đâu, một chút vết thương nhỏ không coi vào đâu nữa” bên kia Phỉ cũng xúc thuốc cho Nguyệt, băng bó đơn giản, mọi người tiếp theo đi về phía trước! Mà nguyệt bởi vì mới vừa rồi kinh sợ cùng với thể lực chống đỡ hết nổi, chỉ có thể để Phong công đi lên! Nhưng mà như vậy thì tốc độ so với trước nhanh hơn không ít, chẳng qua là mệt cho Phong!

Thỉnh thoảng nhìn về phía sau, vẫn cảm giác được tung tích của người phía sau!

Không được, phải đi nhanh chút mới được, đoạn đường này địa thế quá hiểm nếu như bọn họ động thủ vào lúc này chúng tôi sẽ xong đời! Vội vàng thúc giục bọn họ đi nhanh một chút! Mọi người mặc dù cảm thấy kỳ quái, nhưng không hỏi nhiều, chỉ muốn nhanh được nghỉ ngơi! Sau dứt khoát chạy! Sáu người một người

theo sát một người! Người phía sau biết mình bị phát hiện cũng không giấu diếm nữa, dứt khoát đuổi theo chúng tôi! “Thần, chúng ta bị theo dõi rồi” Phỉ đến bây giờ mới phát hiện phía sau

“Cậu thật ngốc! Nếu chúng ta không phát hiện vậy chạy làm cái gì” Hạo gõ nhẹ đầu Phỉ

“Nga, tớ còn tưởng rằng các cậu là muốn thi đấu chứ?” Mọi người ngất!

Rốt cục lên đến nơi có địa thế bằng phẳng hơn một chút, bởi vì Nguyệt nên Vũ bảo chúng tôi đi trước, Hạo và Vũ ở lại giải quyết người phía sau! Phong vốn là cũng muốn ở lại, nhưng là chúng tôi có đến 4 nữ sinh, hướng chi! Mấy người này Hạo Vũ dư sức giải quyết! Chúng tôi cũng không nói gì nữa tiếp tục đi về phía trên, mặc dù là mùa đông nhưng là Phong công Nguyệt đi vẫn là mệt chết đi, đầu đầy mồ hôi! Nguyệt lấy khăn giấy ra lau mồ hôi cho Phong! Bộ dáng rất hạnh phúc, mặc dù tôi biết Phong chỉ xem cô ta như em gái, nhưng trong lòng vẫn có chút không thoải mái! Nổi giận đùng đùng đi ở phía trước! Phong công Nguyệt đuổi theo tôi “Thần, đi chậm chút! Mệt mỗi quá nha” đau lòng nhìn anh gạt đầu “Quên đi, chúng ta nghỉ ngơi một chút đi! Thuận tiện chờ hai người bọn họ” Phong để Nguyệt xuống! Chúng tôi đều tự tìm chỗ nghỉ ngơi! Ngồi dưới đất, nhìn dưới chân núi! Chúng tôi đã lên đến giữa sườn núi rồi! Phạm vi nhìn so với trước trông trải hơn rất nhiều! Dưới chân núi mưa phùn lất phất, loáng thoáng nhìn không rõ lắm, Phong ngồi bên cạnh tôi ôm chầm tôi “Có phải là có loại cảm giác rời xa phạm trần không, trên đời chỉ mình ta tỉnh “

“Cái gì chứ! Thế nhân trầm mê lại chỉ có mình cậu tỉnh, không cảm thấy cô đơn a “

“Đúng ha, vậy cậu cùng tớ tỉnh là được rồi! Hắc hắc như vậy ta sẽ không cô đơn nữa” sến chết mất! Vừa nghỉ ngơi trong chốc lát, Hạo và Vũ liền đuổi theo tới, Hạo còn vừa đi vừa oán trách “Thật đúng là, 30 mấy người toàn để cho Vũ một mình dọn sạch, tớ ngay cả cơ hội ra tay cũng không có “

“Ha ha rõ ràng là cậu tài nghệ không bằng ai còn không biết xấu hổ oán trách Vũ a” Mộng nghe xong cười to

“Hừ! Mới không phải? Tớ chỉ là không muốn động thủ mà thôi!” Hạo không cam lòng yếu thế phản bác trở về!

“Phải không? Vậy mới vừa rồi là ai oán trách hả” mọi người cười to!

Hừ! Bểng Thần, coi như cô mạng lớn! Chỉ là dọc theo đường đi có những người khác bảo vệ không có cơ hội ra tay, chỉ có thể chờ đến đỉnh núi ở tìm cơ hội!

“Nguyệt, nhanh lên một chút a. Đi chậm như vậy” Mộng

“Nga, tới ngay” vội vàng đuổi theo mọi người

Rốt cục trải qua mấy giờ phấn đấu cũng lên đến đỉnh núi! Chúng tôi là tổ cuối cùng lên đến đỉnh núi! Lớp trưởng điểm số lại từng người sau đó phân chia công việc cho các tổ! Các tổ dựng lều, nấu lửa! Bận rộn suốt, mà công việc của tổ chúng tôi ba nam sinh bọn họ đã làm hết, cho nên 4 người chúng tôi ở chung một chỗ nói chuyện phiếm!

“Nguyệt” là Chu Mẫn

“Ân, Mẫn a, có chuyện gì sao?”

“Nga, tớ thấy cậu không có việc gì làm, nên tới đây tìm cậu cùng tớ đi nhặt củi, đi không?” Nguyệt nhìn chúng tôi một chút, thấy chúng tôi không phản đối, gạt đầu “Được, đi thôi” hai người khoác tay cười đùa đi xa! Rất nhanh ba người bọn họ trở lại đem đồ trên tay cất kỹ đi tới bên cạnh chúng tôi

“Hử! Nguyệt đâu?” Phong

“Nga, cô ấy cùng Chu Mẫn đi rồi, nói lập tức sẽ trở lại” Phỉ

“Nga!” Cả nhóm ngồi cùng một chỗ nói chuyện phiếm giết thời gian! Buổi trưa cơm đã nấu xong!

“Ngất! Này người nào làm thức ăn a! Thật khó ăn a”

“Phỉ! Trong thức ăn còn có cát “

“Oa! Hạt gạo còn chưa chín, làm sao ăn a” mới ăn một miếng tất cả các bạn học đều oán trách lại không dám động đến thức ăn nữa! Nhưng là nhóm người mang theo đồ cũng không phải là rất nhiều, cho nên không thể làm gì khác hơn là nấu lại, nhưng mà chúng tôi cũng không dám lại để cho đám người lúc trước làm, cái bọn thiếu gia tiểu thư này ai lại biết nấu cơm chứ! Không thể làm gì khác hơn là ba người chúng tôi nhận nhiệm vụ này!

Nửa tiếng sau truyền đến từng trận mùi cơm chín cùng mùi đồ ăn! Ngửi được mọi người nước miếng chảy ròng

“Oa! Thần, lúc nào mới có thể ăn cơm a! Thơm quá a! Tôi đã không đợi được rồi “

“Đúng a! Nước miếng tôi chảy ra cả rồi” các bạn học vây quanh bên cạnh thúc giục

“Ai nha! Đừng cãi nhau! Mau giúp một tay!” Phỉ

“Dem mọi thứ cất lại đi! Ăn cơm được rồi” những người khác liền tranh thủ dọn đồ qua một bên, lục tục bưng thức ăn đi qua!

“Wao! Tuyệt! Ăn thật ngon “

“Đúng vậy a, so với đầu bếp trong nhà hàng còn ngon hơn “

“Ê! Đừng đoạt của tớ, chừa cho tớ một chút a” nhìn tướng ăn của bọn họ, mọi người im lặng! Sau khi ăn cơm xong còn chưa thấy hai người kia trở lại, chúng tôi có chút lo lắng!

“Bọn họ làm sao còn chưa trở lại a! Sẽ không xảy ra chuyện gì chứ” Phỉ

“Như vậy, chúng ta nói với thầy giáo, chia nhau ra tìm bọn họ” gật đầu!

38. Chương 38: Gặp Nạn!

Bạn học trong lớp vài người thành một tổ phân chia cùng đi tìm bọn họ! Tôi cầm theo túi chườm nóng và một ít thức ăn! Đeo túi cùng Phong dọc theo bên đường vừa đi vừa gọi, nhưng truyền đến vẫn là tiếng vọng của hai người chung tôi! Đi một lúc phía trước có hai lối rẽ, đứng ở giữa hai con đường

“Chúng ta chia ra tìm đi! Tôi đi lên cậu đi xuống, 1 giờ sau gặp lại ở chỗ tập hợp”

“Tại sao phải gặp lại ở chỗ tập hợp a, gặp lại ở chỗ này không được sao “

“Ngốc, trong núi ẩm ướt như vậy, ai lại muốn ngơ ngác đứng chờ ở chỗ này a! Trở về nơi cắm trại có lửa ấm áp hơn một chút a “

“Vậy cậu cẩn thận một chút! Bên tớ nếu không có tớ sẽ đi tìm cậu!”

“Biết rồi, thật là càng ngày càng dài dòng, giống như ông cụ non” nói xong cũng chạy đi, để lại Phong ở phía sau oa oa kêu to, hoàng tử lãnh khốc một chút lãnh khốc cũng không có! Là công lao của tôi sao! (*__*) hì hì...

Đi dọc theo đường núi gập ghềnh! Không phát hiện một bóng người “Nguyệt, Chu Mẫn! Các người ở đâu” trong núi quanh quẩn thanh âm của tôi! Thiệt là! Phiền toái muốn chết, không có chuyện gì chạy xa như vậy làm gì! Trong tay quơ nhặt được nhánh cây, trong lòng oán trách, đang lúc ấy thì đột nhiên một cái tay vỗ vào vai tôi! Cho là người xấu đánh lén, trở tay một cái ném qua vai! “A! Là em a, Thần” vừa nhìn lại là Nguyệt! Vội vàng đỡ cô ta dậy, nhìn xem có té bị thương không! “Không sao chứ! Xin lỗi, chị không biết là em “

“Không sao” nhìn mặt tái nhợt cùng lạnh đến cả tay cũng ửng hồng, vội vàng từ trong bọc lấy ra túi chườm nóng cùng một ít thức ăn cho cô ta “Ấm không! Trong núi lạnh! Em chưa ăn cơm ăn chút gì đi bụng sẽ ấm lên một chút” đưa tay nhận lấy, túi chườm nóng còn rất nóng, chẳng lẽ cô ta là đặc biệt chuẩn bị sao? Nhưng mà, tuy vậy, tôi cũng sẽ không bỏ qua cho cô! Thấy Nguyệt dần dần tốt hơn một chút, nhìn chung quanh “A! Chu Mẫn đâu? Không phải là đi cùng em sao?”

“A! Đúng rồi, Chu Mẫn rớt xuống một khe suối trong rồi, em vốn là trở về gọi người đến giúp, nhưng là em lại lạc đường, làm sao bây giờ?” Nguyệt gấp đến độ sắp khóc.

“Như vậy a, em còn nhớ rõ vị trí không? Dẫn chị đi đi “

“Ân! Còn nhớ rõ một chút “

“Vậy đi thôi” hai người lại tiếp tục đi về phía trước! Phía trước càng ngày càng khó đi! Thật giống như căn bản không có ai đi qua.

“Em xác định là con đường này sao? Làm sao càng chạy ngày càng khó đi a” nhìn Nguyệt, trong lòng bắt đầu có một chút cảnh giác! Không phải là cô ta lại đang suy nghĩ chuyện gì chứ! Nguyệt nhìn ra sắc mặt tôi nghiêm trọng! Cô ta không phải bắt đầu hoài nghi tôi chứ! Không được, mục tiêu ở phía trước rồi, không thể bỏ dở nửa chừng được!

“Em cũng không nhớ rõ nữa, dường như đã đi qua lại dường như chưa đi qua “ thống khổ lấy tay đập cái đầu “Thật là phiền muộn chết, em làm sao lại vô dụng như vậy! Ngay cả đường cũng không nhớ được” nhìn bộ dáng của cô cũng không dám khẳng định có là giả hay không, ai! Quên đi, cẩn thận một chút là được, ngăn lại hành động của cô ta “Được rồi được rồi! Xem như chị chưa nói gì, đi tìm đi! Thật sự tìm không được chúng ta chỉ có thể trở về cầu cứu” nói xong tiếp tục đi về phía trước! Đi mười mấy phút đồng hồ sau, Nguyệt lôi kéo tôi

“A! Thần! Hình như là bên này” khắp nơi đều là đại thụ. Cũng không biết rõ phương hướng của nơi này! Nhìn chung quanh, đột nhiên ở trên bụi cây gai nhìn thấy một mảnh vải! Đường rất dốc rất trơn tôi kéo Nguyệt cẩn thận đi đến bụi gai! Đến gần mới phát hiện bụi gai lại là một khe suối! Phía dưới mưa phùn lất phất cũng thấy không rõ rốt cuộc là nông sâu bao nhiêu! Cẩn thận cầm lấy mảnh vải trên bụi gai, màu sắc cùng với màu áo hôm nay Chu Mẫn mặc giống nhau, tôi lấy cho Nguyệt “Là của Chu Mẫn sao?” Nguyệt nhận lấy “Là của cậu ấy, không sai! Làm sao bây giờ” Nguyệt lo lắng nhìn tôi , nhún nhún vai

“Chị cũng không biết! Thứ nhất, rãnh núi này sâu hay nông chị không biết! Thứ hai, chỉ bằng hai người chúng ta căn bản không thể cứu cô ấy lên! Thứ ba, chị không xác định Chu Mẫn có đáng giá để chị cứu hay không!”

“Thần! Sao chị lại nói như vậy? Chu Mẫn là bạn học của chúng ta! Chị làm sao có thể thấy chết mà không cứu chứ?” Hừ! bạn học, cô ta có xem tôi là bạn học sao? Hơn nữa, cô ta và tôi có quan hệ gì, tôi tại sao phải cứu cô ta. Nhìn ra tôi là quyết định không muốn cứu người

“Được! Chị không cứu, em cứu” nói xong cũng chuẩn bị tự mình nhảy xuống khe suối! Kéo cô ta lại, quên đi. Đến thì đến “Chờ chút! Chị xem trước một chút “

Ném một cục đá xuống dưới, lắng lắng nghe tiếng đá rơi! Nghe thanh âm phía dưới hẳn là thực cứng, Chu Mẫn té xuống như vậy sẽ không ngã chết chứ! Nhưng mà cũng may là không phải quá sâu! Đại khái khoảng chừng hơn 10 thước! Đi tới bên cạnh, thò đầu ra muốn nhìn xem có chỗ đặt chân đi xuống hay không, nhưng không ngờ Nguyệt lại đột nhiên ngoài người về phía trước đẩy nhẹ vào lưng tôi, trọng tâm của tôi không vững cảm giác thân thể ngã về phía trước! “A “ chết rồi, khẳng định sẽ ngã chết mất!

“Thần “ nghe thấy Nguyệt ở phía trên gọi tên tôi!

Đột nhiên nhìn thấy trên sườn dốc có một nhánh cây chìa ra! Rút roi quần lên! Dừng lại hạ xuống! Treo ngược ở giữa không trung, nhìn xuống phía dưới! Loáng thoáng có thể thấy bùn đất! Hẳn là sắp đến mặt đất đi “Chi chi két” nhánh cây khô mục bởi vì chịu không được trọng lượng của tôi bị gãy! “A ai u!” Rơi xuống đất, may là đã ngừng lại trên nửa đường rơi mới không bị rơi nát bấy! Ai u! Trên người đau quá! Ngẩng đầu nhìn vách núi dựng đứng trơn tuột! Muốn từ nơi này leo lên đó chắc chỉ là chuyện trong mơ! Chỉ có chờ người khác tới cứu! Đứng lên, mất cá chân đau nhói! Sẽ không bị gãy chứ! Đừng đùa!

Ngồi xuống cõng vớ ra! Nhìn mất cá chân sưng lên! Kiểm tra qua loa một chút, hình như bị trật xương rồi! Làm sao bây giờ! Chẳng lẽ phải tự mình bó xương a! Không đau chết tôi mới là lạ! Nhưng cứ thử xem, khẽ cắn răng! Tay từ từ hoạt động mất cá chân! “Răng rắc “

“A” đau, đến chảy nước mắt! Cẩn thận mang vớ vào, nhìn bốn phía, không phải nói Chu Mẫn cũng ở dưới đây sao? Làm sao không thấy ai a! Chẳng lẽ Nguyệt đang gạt tôi! Nhớ lại lúc vừa rồi, càng nghĩ càng thấy

không đúng!

Nhìn Thần té xuống! Nguyệt trên môi treo lên nụ cười đắc ý! Hừ! Bằng Thần! Lúc này tôi xem còn có ai tới giúp cô! Từ nay về sau Phong sẽ do tôi chiếu cố! Cô đi chết đi! “Ra đi” nói xong Chu Mẫn từ góc chết bên kia đi tới bên cạnh Nguyệt.

“Nguyệt!” Thật tốt quá, Thần rốt cục biến mất. Trong lòng thoải mái hơn nhiều, thế giới bây giờ mới tốt đẹp làm sao a!

“Đừng cao hứng quá sớm! Có lẽ Bằng Thần còn chưa chết đâu?” Hừ! Đợi đi!

“Cái gì? Không chết!” Cao như vậy té xuống cho dù không chết cũng sẽ không có người đến cứu cô ta, còn không phải là kết quả như vậy “Cậu nghĩ quá nhiều rồi “

“Vẫn là xuống núi nhanh một chút! Trời sắp tối rồi, đi thôi!” Nhìn phía dưới một chút, cẩn thận đi về

“Đúng rồi, một mình cậu xuống núi trước, tớ chờ một người rồi trở về” Nguyệt đi tới đi phía sau Chu Mẫn nói, suy nghĩ một chút, gật đầu, hướng bên kia đường xuống núi đi tới!

Ngẩng đầu nhìn bầu trời! Trời sắp tối rồi! Mẹ kiếp ! Con nhỏ Nguyệt lại ám toán tôi, đáng chết! Thế mà lại nghe lời cô ta! Xem khi trở về làm sao chỉnh cô! Trong lòng tức giận nghĩ! Vết thương ở chân bởi vì không có rịt thuốc nên sưng to lên! Động cũng không thể động! Nhảy qua nơi tránh gió! Lạnh quá a! Co rút lại thành một khối!

Phong đi xuống vừa đi vừa gọi tên Nguyệt! Nhưng là như cũ không thấy thân ảnh của bọn họ! Nhìn bầu trời bao la đang dần chuyển tối! Lấy điện thoại di động ra tín hiệu trong núi quá kém! Căn bản là không gọi điện thoại được! Đi ra ngoài cũng đã hơn 2 giờ rồi, Thần hẳn là đã trở về rồi! Nói không chừng Nguyệt cũng đã trở về tập hợp! Nghĩ tới xoay người lại đi đến nơi tập hợp trên đỉnh núi! Vừa tới chỗ tập hợp đã nhìn thấy cả đám vây quanh một người

“Anh Phong, anh đã trở lại” Nguyệt thấy Phong vội vàng chạy lên! Nhìn xung quanh! Kỳ quái! Nguyệt đã trở lại, vậy Thần đâu?

“Nguyệt, em có thấy Thần không? Làm sao không thấy cậu ấy a” thảm, nên trả lời thế nào đây? Phong lại hỏi những người khác, tất cả mọi người lắc đầu tỏ vẻ không nhìn thấy! Trong lòng vô có hoảng loạn! Không phải là Thần xảy ra chuyện gì chứ! Cô ấy hẳn là đã trở lại a! Trời sắp tối! Không được, tôi phải đi tìm cô ấy! Đang chuẩn bị đi tìm.

“Chờ một chút, Anh Phong! Anh đi đâu vậy!” Nguyệt nhìn Phong vội vã rời đi! Kéo tay anh!

“Thần vẫn chưa về, anh muốn đi tìm cậu ấy, trời sắp tối rồi các người xuống núi trước đi, tìm được người chúng tôi sẽ xuống núi “

“Đừng, em cũng muốn đi” không thể để cho bọn họ tìm được Thần, nếu không mọi việc tôi làm hết thảy sẽ uổng phí, hơn nữa nếu như Thần không chết, đem mọi chuyện nói ra! Tôi đây liền xong đời!

“Em đừng đi, em đi theo bọn anh chỉ liên lụy mọi người mà thôi “ Phong không nhận được đẩy tay Nguyệt ra! Xoay người tránh đi

“Nhưng là “ quên đi , nói ra đi! Tìm được Thần sau này tôi còn có cơ hội ra tay! “Nhưng là em biết chị Thần ở đâu” đừng bước, quay đầu lại nhìn Nguyệt

“Em nói gì? Em biết Thần ở đâu vậy tại sao không nói sớm!” Sắc mặt âm trầm đáng sợ!

“Thật xin lỗi em sợ, thật xin lỗi! Cũng là lỗi của em!” Phong nói giận xông qua túm lấy vai Nguyệt

“Nói mau, cậu ấy làm sao, ở đâu “

“Chu Mẫn rơi xuống khe suối trong, em vốn là trở lại tìm người giúp, nhưng lại lạc đường, sau chị Thần tìm được em. Vừa đến khe suối cứu Chu Mẫn, nhưng là bản thân lại không cẩn thận rơi xuống, thật xin lỗi, anh Phong “

“Ở chỗ nào, em còn nhớ rõ vị trí không?” Lắc đầu, “Em là ở trên đường gặp phải bạn học đi tìm em nên mới đi theo trở về !”

Quên đi, không trông cậy vào cô nữa “Em trước trở về cùng bọn họ, mấy người chúng ta lại tiếp tục tìm xem” nói xong ra hiệu ọi người trở về! Những bạn học khác mặc dù lo lắng nhưng cũng không nói gì, cả nhóm thu thập đồ xong cùng nhau đi xuống núi! Hừ! Bằng Thần, coi như mạng cô lớn! Hi vọng bọn họ không tìm thấy cô ta! Ngẩng đầu nhìn sắc trời càng ngày càng mờ! Đi theo mọi người cùng nhau xuống núi!

Oa! Lạnh quá! Trời từ từ trở tối bốn phía dần tối đen! Thật đói và lạnh! Chết tiệt! Thân thể cũng nhanh cứng ngắc lại! Cầm lấy ba lô lục lọi một chút xem bên trong còn có đồ gì có thể dùng! Nước! Thức ăn! Ấm khí! Đạn mù! Sương phòng thân! Còn có súng! Chờ một chút đây là cái gì, trong tay vuốt một thứ giống như cây gậy dài chừng 10cm! Ân! A! Nhớ rồi, đây là đạn tín hiệu! Được cứu rồi! Tay chân luống cuống vội vàng mở bao! Đốt! “Sư” hướng lên bầu trời bắn ra một đồ án! Loại đạn tín hiệu này là chuyên dụng trong bang! Cho nên tương đối đặc thù! Tín hiệu vừa phát ra! Không chỉ có Phong và mấy người bọn họ thấy được, những người khác trên chân núi cũng nhìn thấy!

“Là Thần, đây là đạn tín hiệu chuyên dụng trong bang!” Phỉ vui mừng nói

“Nhìn vị trí hẳn là ở bên kia! Nhanh lên một chút” Phong, bọn họ vội vàng chạy đến nơi phát ra tín hiệu! Vào lúc này, một người khác cũng chạy đến phương hướng của tôi! Mặc dù lạnh đến mất đi trực giác, nhưng chung quanh hết thấy vẫn không thể gạt được tôi! Cảm giác bên trái có người chạy đến chỗ tôi, mặc dù không nhìn thấy người khác, nhưng vẫn cảm giác người này thân thủ rất cao, không hề dưới tôi, thậm chí vượt qua tôi, là địch hay là bạn!

Đi tới bên cạnh! Tín hiệu là từ nơi này phát ra! Đi xem một chút sao! Nhún người nhảy lên! Phát ra một chút ánh sáng, thấy cách đó không xa có một người ngồi co ro! Nhìn thân hình hình như là cô ấy? Nhìn bóng người đột nhiên xuất hiện! Không biết là địch hay bạn! Cầm ấm khí trong tay, chuẩn bị sẵn sàng! Cảnh giác nhìn anh ta! Chống vách núi từ từ đứng lên! Nhìn anh ta “Anh là ai “

Nghe thanh âm hình như là vậy! Từng bước từng bước đi tới! “Đứng lại! Là địch hay bạn” tiếp tục đi về phía trước, được! Đừng trách tôi không khách khí, phóng ấm khí! Người nọ dễ dàng tránh được! Cao thủ! Lại đến! Vẫn như thế! Cầm roi trên tay! “Ba ” ” bành bạch ” liên tục phát vài roi! Cũng bị anh ta tránh thoát, dừng công kích, nhìn anh ta! Người nọ dừng né nhìn tôi phủi bùn đất trên người

“Tiểu Thần, em lại ngênh đón anh như vậy a “ A! Nghe thấy thanh âm rất quen thuộc! Đại sư huynh.

“Đại sư huynh, anh là đại sư huynh” nhảy lò cò đến trước mặt đại sư huynh! Thật sự là anh ấy ư! Thật là cao hứng! Đột nhiên nhào tới trong ngực anh “A! Thật sự là anh, thật là vui mừng nha”

“Đại sư huynh nhìn thấy anh em thật là thật cao hứng a “

“Được rồi, lớn như vậy rồi còn làm nũng, làm sao em lại bị vây ở chỗ này “ nắm cánh tay lạnh như băng của tôi! Vội vàng đem áo khoác của mình cởi ra khoác lên người tôi! Thật là ấm áp a!

“Em không cần thận té từ trên xuống, trặc chân không trở về được! Cho nên bị vây ở chỗ này nữa “

“Thiệt là, từ lúc nào lại trở nên lơ mơ như vậy! Trên núi lạnh, chúng ta đi thôi!”

“Đợi một chút! Sư huynh! Bạn em có thể đang chạy đến đây! Đợi bọn họ đi” lỡ bọn họ tới không thấy tôi, sẽ lo lắng !

“Nghe! Bên kia hình như có tiếng đánh nhau” Vũ lắng lắng nghe thanh âm “Nhanh lên một chút” tốc độ mọi người nhanh hơn!

“Hình như là ở bên này, tìm xem sao!” Phong

“Thần! Cậu ở đâu “ là tiếng của Phong a!

“Phong! Tổ ở đây, nơi này a” hình như ở phía trước “Đi thôi! Ở phía trước” dần dần thấy phía xa xa có mấy người chạy đến chỗ tôi!

“Phong, nơi này a, o (_)o. . . Ha hã” Phong chạy đến trước mặt tôi nhìn xem tôi có bị gì “Không sao chứ! Nguyệt nói cậu không cần thận té từ trên kia xuống, lo lắng chết tở ” ” Cô ta nói với cậu như vậy sao? Nói tở không cần thận té xuống ” xem ra cô ta cũng không nói thật a

“Đúng a! Chẳng lẽ không đúng sao?” Phỉ nghi hoặc nhìn tôi hỏi

“Được rồi, lạnh quá a, chúng ta trở về đi thôi!”

39. Chương 39: Hiểu Lâm!

“Anh ta là ai vậy” mọi người mới phát hiện sư huynh cách đó không xa

“A, quên giới thiệu, đây là đại sư huynh của tớ! Anh ấy là cao thủ siêu cấp lợi hại nha”

Mọi người vừa đi vừa nói! Bởi vì vết thương ở chân, nên tùy sư huynh công xuống núi, vốn là Phong không muốn! Nhưng là! Sư huynh nói đi chậm như vậy không biết đi đến khi nào mới xuống đến núi! Anh đi nhanh! Công tôi hay không cũng vẫn nhanh! Không lay chuyển được! Không thể làm gì khác hơn là để cho anh công xuống núi! Sự thật chứng minh quả thật là như thế! Sư huynh công tôi đi rất nhanh, thậm chí những người khác đều đuổi không kịp! Lúc chúng tôi đến chân núi! Những người khác mới đến dưới sườn núi một chút!

“Tiểu Thần, em có biết em hiện tại rất nguy hiểm!” Dừng lại ở chân núi! Sư huynh buông tôi xuống, nghiêm túc nhìn tôi, nguy hiểm! Nghi hoặc nhìn anh

“Thân là một sát thủ kiên kỵ nhất chính là động tình, chẳng lẽ em đã quên sao?” Đúng a! Tôi là sát thủ, không thể động tình!

“Nhưng là! Sư huynh, anh biết không? Tình là thứ mà em không thể thao túng, em không có biện pháp” tôi hiện tại đã lún thật sâu! Muốn dứt ra cũng không được rồi

“Tiểu Thần, anh biết! Lần này anh tới Trung Quốc có hai mục đích, một là hoàn thành nhiệm vụ thầy giao cho, hai là dẫn em trở về Anh quốc “

“Dẫn em trở về Anh quốc, có chuyện gì không?” Kỳ quái! Chẳng lẽ thầy xảy ra chuyện gì, hay là?

“Không có, đây là lệnh của thầy có thể là lão nhân gia nhớ em!” Sư huynh nhìn phong cảnh phía xa xa, không nói thêm gì nữa!

Sư huynh là con lai Trung- Anh, cũng là đệ nhất sát thủ của thế giới! Anh tên là William Kiệt Khắc! Là đồng môn của tôi! Đồng thời cũng là tổng tài tập đoàn JK công ty đa quốc gia! Một đầu tóc dài màu vàng kim xoa trên vai biểu hiện ra vẻ kiêu ngạo bất tuân của anh! Anh có ánh mắt đặc biệt thâm thúy của người Anh quốc! Nhìn như đa tình kì thực là vô tình! Mũi ôi mỏng! Khóe miệng vĩnh viễn treo nụ cười tà mị! Làm cho người ta có cảm giác nguy hiểm nhưng vẫn bất giác đến gần! Anh tuần mỹ không kém Phong chút nào!

“Vậy nhiệm vụ lần này của sư huynh là?” Chuyển tầm mắt nhìn tôi, khóe miệng vẫn là tà tà mỉm cười

“Em đã quên ư? Không nên hỏi thì đừng hỏi, Tiểu Thần, em thật thay đổi quá nhiều” phải không? Tôi thật đã thay đổi sao?

“Vậy chuyện này là tốt hay xấu?” Lắm bầm

“Em cảm thấy thế nào?”

“Sư huynh, anh có yêu ai chưa? Muốn dùng cả tánh mạng bảo vệ người đó? Nếu như một ngày không thấy sẽ vắn vương! Nếu như không có tin tức sẽ phát điên! Chỉ cần được ở bên người đó sẽ rất vui vẻ rất hạnh phúc!” Có sao? Hẳn là vậy sao! Không biết cô ấy ở Anh quốc hiện tại đang làm gì? Có nhớ tới tôi không? Nhìn bộ dạng sư huynh, tôi nghĩ sư huynh cũng đang bị lún sâu vào! Mọi người thở hắt hắt đi tới bên cạnh chúng tôi! Thở hào hắt! Hò! Người này thật lợi hại, công người lại còn có thể bỏ rơi lại chúng tôi! Lai lịch không nhỏ a!

Gọi xe trở lại nhà trọ thì trời cũng đã khuya, bởi vì vết thương ở chân! Tối nay Phong sẽ ở lại căn hộ, còn có sư huynh! Sau khi uống thuốc nằm ở trên giường lập tức ngủ thiếp đi, một giấc đến hừng sáng! Rồi giường! Chân đã hết sưng! Vặn eo bẻ cổ ra khỏi phòng, quên mất trong nhà còn có những người khác, mặc đồ ngủ liền đi ra ngoài

“Chào buổi sáng! Tiểu Thần “

“Chào buổi sáng, Thần” ân! Ý thức mãnh liệt được trong nhà còn có những người khác! Vội vàng quay trở về phòng ăn mặc chỉnh tề mới lại xuất hiện!

“Oa! Thơm quá a” vừa ra khỏi cửa đã ngửi thấy mùi thơm trứng tươi! Đi tới trước bàn cũng không để ý đến người khác ăn như hổ đói! Oa! Ăn thật ngon a! Thơm quá a!

“Chậm chút, lại không ai đoạt của cậu” Phong cầm lấy khăn giấy giúp tôi lau sữa dính trên khóe miệng! Cảm giác như vậy thật hạnh phúc nga! Thật ngất ngây a.

“Khụ khụ “ sư huynh ngồi ở phía đối diện làm bộ ho khan một tiếng, kéo lại suy nghĩ của tôi! Xấu hổ le lưỡi với anh! Hắc hắc

Sau khi ăn sáng xong! Hai ngày này trường học cho nghỉ! Cũng không cần đi học, thời gian liền rảnh rồi hẳn lên! Mọi người chạy đến nhà tôi liên hoan! Sư huynh có việc phải làm buổi tối mới trở về! Không biết người nào báo cho Nguyệt, cô ta cũng tới! Nhìn thấy cô ta trong lòng liền mất hứng, hừ! Con nhóc! Tôi quá coi thường cô ha! Cứ chờ xem!

“Chị Thần, chị không sao chứ! Ngày hôm qua làm em sợ muốn chết” Nguyệt vừa vào cửa liền chạy tới kéo tôi nói!

“Không có chuyện gì, mạng lớn, chưa chết được” nhìn bộ dạng đối trá của cô ta, lạnh lùng nói! Nhưng Phong nhìn thì mất hứng

“Thần, không nên như vậy! Nguyệt ngày hôm qua cũng rất lo lắng cho cậu?” Đúng a! Lo lắng tôi không chết được! làm hỏng chuyện của cô ta! Hừ! Liếc Phong một cái, xoay người đi vào phòng! Trút giận vào gối! Tức chết tôi tức chết tôi! Hại tôi thành như vậy còn nói chuyện giúp cô ta! Hừ! Tôi sớm muộn cũng sẽ làm cho cô ta hiện ra nguyên hình!

Ở nhà nghỉ ngơi hai ngày lại bắt đầu đi học! vào tuần lễ thứ 3 sẽ phải thi cuối kỳ! Thi cuối kỳ lớp mười một không phải là rất quan trọng, cho nên học tập cũng không phải là rất khẩn trương! Trải qua hôm kia tôi hoàn toàn không nói chuyện với Nguyệt nữa! Chịu trách nhiệm Nguyệt nhiều lần tới nói xin lỗi với tôi, tôi cũng không để ý tới! Phong cũng vì vậy oán giận tôi hẹp hòi! Trời ạ, tôi thật là có khổ mà nói không ra lời a! Chuyện ngày đó chỉ là suy đoán của mình tôi không có chứng cứ! Bọn họ chắc chắn sẽ không tin tưởng tôi! Ai!

Ngày hôm nay Phong và bọn họ có việc nên không đến trường học! Chỉ có một mình tôi cà lơ phất phơ trong sân trường! Đi tới rừng cây phía sau dãy phòng học đột nhiên nghe thấy một tiếng tiếng thét chói tai

“Các người muốn làm gì” cảm giác rất quen! Từ từ đến gần nơi phát ra thanh âm, nhìn thấy mấy nữ sinh vây quanh Nguyệt! Bộ dáng thật giống như đang muốn đánh cô ta! Hừ! Đáng đời, báo ứng a! Cũng không định qua cứu cô ta! Trốn ở một bên nhìn trò hay!

Cách nhau khá xa, nghe không rõ bọn họ đang nói cái gì? Chỉ biết là lúc đầu nữ sinh nói gì đó với Nguyệt? Nguyệt phản kháng! Sau đó nữ sinh kia tát một cái vào trên mặt Nguyệt, Nguyệt giơ tay lên muốn phản kháng! Những người khác thấy! Đẩy ngã Nguyệt xuống đất bắt đầu quyền đấm cước đá! Truyền đến tiếng kêu thảm thiết cùng tiếng kêu cứu của Nguyệt! Thanh âm càng ngày càng yếu ớt ! Sẽ không bị đánh chết chứ! Đang muốn tiến lên! Đi tới một nửa đột nhiên có người tới trước tôi một bước

“Dừng tay, các người đang làm gì đó” nhìn thấy Phong khuôn mặt tức giận từ một nơi khác chạy tới! Mấy nữ sinh kia bị làm cho sợ đến xụi lơ trên mặt đất, động cũng không dám động! Phong chạy tới ôm lấy Nguyệt đang hấp hối! Ngẩng đầu nhìn mấy nữ sinh kia! Mới vừa không biết là người nào nhả tin cho tôi, nói Nguyệt gặp nguy hiểm ở trường học, hồi hã trở về nhìn thấy hình ảnh khi này, quá ghê tởm!

“Phong Phong hoàng tử! Chúng tôi không dám, tha cho chúng tôi đi! Chúng tôi là bị người sai sử a” nhìn về mặt Phong nổi giận! Nữ sinh kia quỳ trên mặt đất liều mạng cầu xin tha thứ!

“Bị người nào sai sử” Phong âm tàn quát, những người đó nhìn nhau, không nói lời nào “Nói” tiếng rống giận càng lớn. Nữ sinh bị làm cho sợ đến khê run rẩy nhìn về phía tôi! Nhìn là có ý gì! Không phải là! ! ! Mồ to mắt nhìn bọn họ “Các người có ý gì, chẳng lẽ nói là tôi sao?” Mẹ kiếp ! Hãm hại tôi a! Phong ngẩng đầu nhìn tôi, trong mắt tràn ngập thất vọng cùng thương tâm, thất vọng! Anh ta tin tưởng lời của bọn họ. (anchan: Ai nha, cái tình tiết máu chó này lại xảy ra trên người Thần a)

“Cậu cho rằng là tớ” Phong không nói lời nào! Ôm Nguyệt đi đến phòng y tế, sững sờ ở nơi đó một lúc lâu mới phục hồi tinh thần, đuổi theo, Phong đã đưa Nguyệt tới phòng y tế! Đang chuẩn bị đẩy cửa đi vào

“Nguyệt, nói cho anh biết đây là xảy ra chuyện gì! Anh không tin là Thần làm “ Phong nhìn Nguyệt đã băng bó kỹ vết thương

“Em cũng không tin, nhưng là những người đó chính miệng nói với em a “

“Bọn họ nói để em hiểu rõ! Không nên đoạt đàn ông của Thần, còn nói đây chỉ là cho em cảnh cáo nhỏ, nếu như sau này em còn quấy rối anh sẽ giết em, anh Phong, em sợ! Chuyện lần trước thật sự là ngoài ý muốn, không nghĩ tới chị Thần cho là em cố ý đẩy chị ấy xuống vẫn đối với em canh cánh trong lòng! Bây giờ còn tìm người tới đánh em! Em rất sợ a ” vừa nói nhào vào lòng Phong khóc lên! (anchan: Sợ cái đầu mi á, ta căm ghét nhất là tiểu tam mà nhất là tiểu tam âm hiểm như con này a ><>

Mẹ kiếp ! Quả thực là giỏi vu tội! Tức chết tôi, đá văng cửa ra nhìn Phong và Nguyệt ôm nhau, chỉ vào Nguyệt

“Mẹ nó, cô đang nói cái gì, tôi căn bản là không quen bọn họ, tôi cũng không tìm người đánh cô, về phần tôi rơi xuống khe suối chuyện này đến cùng có phải là cô cố ý hay không thì trong lòng cô rõ “

“Đủ rồi, Thần” Phong đứng lên nhìn tôi “Tớ quá thất vọng về cậu rồi, không nghĩ tới cậu cư nhiên lại bụng dạ tiểu nhân, lòng dạ hẹp hòi “ (anchan: What xì what cái thằng này nó đang nói gì thế, ta chém mi chết bi h)

“Cậu không tin tớ tin tưởng cô ta, tại sao?” Không dám tin nhìn Phong, nước mắt chạy ra! Thà rằng tin tưởng cô ta cũng không muốn tin tưởng tôi! Tại sao? Tại sao!

“Tôi khinh thường cô, tôi sẽ không để cho cô đạt được mục đích ! Hãy đợi đấy!” Xoay người chạy ra khỏi phòng y tế! Trở về nhà trọ, sư huynh đang ở đấy “Sư huynh” rầu rĩ chào hỏi anh xong liền chuẩn bị trở về phòng

“Làm sao vậy, sao lại khóc “ đặt tôi ngồi xuống bên cạnh, nhìn hai mắt ửng hồng vì khóc của tôi “Xảy ra chuyện gì sao?” Vừa nói tôi khóc càng dữ hơn, gục vào trong lòng anh

“Oa sư huynh, em thật buồn bực, cậu ấy lại tin tưởng Nguyệt cũng không tin tưởng em, em thật oan uổng a, “

“Ngoan! Khóc đi! Khóc ra là tốt rồi” tôi lập tức ngừng khóc, lau khô nước mắt, tôi tại sao lại phải khóc, không cho khóc! Đừng khóc!

“Hừ! Không khóc” đi vào toilet rửa mặt, sạch sẽ đi ra “Sư huynh, em đói bụng, em muốn ăn cơm “

“Được! Muốn ăn cái gì” thiệt là, trở nên như vậy, một lát khóc một lát cười, thật đúng là đứa nhỏ chưa trưởng thành!

“Ân! Chúng ta đi ăn cơm Tây đi! Em biết một tiệm cơm Tây làm bò bít tết đặc biệt ngon!” Gật đầu! Hai người khoác tay ra cửa! Dọc theo đường đi vốn cảm giác phía sau hình như có ánh mắt đang theo dõi tôi, nhưng là mỗi lần quay đầu lại cũng không thấy người, là ảo giác sao? Tựa vào bên tai sư huynh nhỏ giọng nói “Sư huynh, em cảm giác được phía sau có người đi theo em “

“Răng rắc” rất tốt, vừa thấy được

“Ân! Anh biết “

“Vậy làm sao bây giờ a “

“Mặc kệ” cái gì a, đến lúc nào rồi nữa còn nói giỡn! Hừ!

Hai người đi vào một nhà hàng rất xa hoa, đi theo bồi bàn tới một vị trí ngồi gần cửa sổ! Từ nơi này nhìn ra bên ngoài có thể thấy được cảnh đêm của thành phố! Thật xinh đẹp a! Hai người tán gẫu, món ăn thượng hạng lập tức được mang lên! Nhưng là nhìn mỹ vị trước mắt lại không có chút khẩu vị! Chỉ ăn một chút liền ăn không vô nữa! Chúi miệng! Uống rượu đồ

“Làm sao, ăn không vô?” Sư huynh nhìn tôi cũng cầm lấy rượu đổ từ từ nhắm nháp! Lắc đầu! Không có khẩu vị, không ăn nữa!

“Muốn đi chưa “

“Không cần” để bồi bàn dọn dẹp bộ đồ ăn thay nước trái cây từ từ uống! Chưa từng chú ý tới cảnh đêm của thành phố này bao giờ? Thì ra cảnh đêm nơi này xinh đẹp như vậy a!

“Sư huynh, đẹp không?” Hai người nhìn cảnh đêm ngoài cửa sổ! Gật đầu, không nói thêm gì nữa!

Phong nhìn đôi nam nữ ngồi gần cửa sổ phía xa xa, bọn họ nhìn cảnh đêm ngoài cửa sổ, bộ dáng thật yên bình! Lúc Thần cùng ở cùng với tôi trên mặt chưa bao giờ xuất hiện vẻ mặt như thế, là tôi không cho được hay căn bản là không thuộc về tôi! Xoay người rời đi!

Hai tiếng sau, sư huynh đề nghị đi về vì trời đã khuya, hai người trước sau ra khỏi phòng ăn! Tôi vẫn khoác tay sư huynh trên đường trở về! Nhìn cái bóng kéo dài của hai người chúng tôi dưới đèn đường! Thật hoài niệm a! Tôi và Phong cũng từng đi dưới đèn đường như vậy! Bóng hai người kéo thật dài! Khi đó tôi hẳn là hạnh phúc vui vẻ a!

“Đang suy nghĩ gì” kéo suy nghĩ của tôi trở về, lắc đầu “Thời gian trôi qua thật là nhanh, phải không, sư huynh” Nhanh sao? Tôi cảm thấy thật là chậm! Một tuần lễ này dài hết như một năm vậy! Là bởi vì tâm tình bất đồng sao!

Hai người im lặng! Trở lại nhà trọ, trở về phòng mình nghỉ ngơi! Nhìn trăng sáng mưa phùn lất phất ngoài cửa sổ, Phong! Tổ nhớ cậu lắm! Nhắm mắt lại!

Mở mắt ra, trời đã sáng choang, rửa mặt xong ra cửa sư huynh đã rời đi, trên bàn đặt thức ăn sáng còn có tờ giấy

Tiểu Thần:

Hôm nay anh có việc tối không về, trên bàn có thức ăn sáng, còn có nếu nhớ cậu ta thì làm hòa đi! Giải thích rõ ràng với cậu ta.

William.

Giải thích anh sẽ nghe sao? Anh sẽ tin tưởng tôi sao? Tôi không dám khẳng định! Ăn xong bữa sáng thu thập xong đeo cặp đến trường học! Anh đã tới!

“Thần, sao bây giờ mới đến” Phỉ nhìn thấy tôi

“Nga, dậy trễ” nhìn Phong vốn là muốn giải thích. Nhưng là muốn nói lại nói không nên lời, ngồi vào vị trí! Lấy sách ra đặt lên bàn! Nhìn về phía ngoài cửa sổ

Phong nhìn Thần bộ dạng muốn nói lại thôi! Định giải thích a! Chỉ cần cô giải thích anh sẽ tin tưởng, nhưng là đợi hồi lâu cũng không thấy cô nói gì! Đây coi như là cam chịu sao? Chuyện này thật sự là Thần làm sao! Quay đầu nhìn cô, lại phát hiện trên thủy tinh Thần viết cái gì đó, một lần lại một lần! Nhìn hồi lâu mới nhìn ra: Thật xin lỗi! Tin tưởng tớ, thật không phải là tớ. Cô là đang giải thích với tôi sao? Chuyện này là tôi hiểu lầm cô, không phải là cô làm. (anchan: Ta ước chế đoạn này đây, nếu ko phải là mình làm cần chi phải xin lỗi, trong ty nếu ko có sự tin tưởng sẽ rất khó lâu dài.)

“Thật không phải là cậu sao?” Đột nhiên vang lên thanh âm dọa Thần kêu to một tiếng, nghĩ tới tờ giấy sư huynh để lại lúc sáng, còn đang đấu tranh xem có nên giải thích hay không! Thế nhưng bất tri bất giác đã đem lời trong tim viết ra, nhìn Phong, kiên định gật đầu “Không phải là tớ “

“Tớ tin tưởng cậu” Phong đưa tay sờ mặt tôi! Trên mặt lộ ra nụ cười vui vẻ! Vừa bước vào cửa Nguyệt liền nhìn thấy một màn khi này! Tức chết tôi, lại thất bại! Trong lúc lơ đãng nhìn thấy Nguyệt ngoài cửa! Trên mặt của cô còn còn bầm tím, vết thương trên cánh tay cũng dán đầy băng keo cá nhân! Bộ dạng thoạt nhìn rất chật vật! Theo ánh mắt của tôi Phong cũng nhìn thấy Nguyệt

~Đi tới chỗ ngồi “Nguyệt! Cậu làm sao lại thành cái dạng như vậy! Ai làm!” Các bạn học nhìn thấy Nguyệt rồi rít tiến lên hỏi thăm

Nguyệt nhìn tôi, hừ! Còn muốn nói là tôi sao?

“Nguyệt, chuyện này thật không phải là Thần làm, anh nghĩ là em hiểu lầm cậu ấy” Phong kéo tôi đi đến trước mặt Nguyệt thay tôi giải thích, cái gì, bọn họ lại làm hòa rồi, chết tiệt, tôi đây lại thất bại rồi? Ghê lắm!

“Cái gì, anh Phong, anh không tin em” Nguyệt đứng lên kích động kêu to

“Tại sao phải tin tưởng cô, chỉ bằng lời nói của một bên sao?” Tôi ôn hoà giấu cợt nói

“Cô “

“Tôi như thế nào! Chẳng lẽ không đúng sao?” Cắt đứt lời cô ta! Nguyệt tức giận đẩy cửa rời đi! Hừ! Xem chuyện này tôi phải điều tra một phen mới được! Chuyện lần trước mấu chốt là ở Chu Mẫn, trước hạ thủ với cô ta! Kéo Phỉ và Mộng sang một bên! Nhỏ giọng thương lượng với bọn họ! Sau đó 3 người chia nhau ra hành động!

40. Chương 40: Nguy Cơ Của Băng Thị

Nguyệt ngồi trong thư phòng, cầm một phần tài liệu trong tay! Hừ! Băng Thần, lại là thiên kim của tập đoàn Băng thị! Hơn nữa còn có liên quan đến hắc đạo! Chẳng qua lũ ngu ngốc kia không tra ra là giao hảo với người nào trong hắc đạo! Có điều tôi nghĩ thể lực cũng không hẳn là lớn lắm! Băng thị! Tôi muốn phá hủy nó! Đây đều là họa do con gái ông gây ra! Đến lúc đó xem cô còn có thể lớn lối như thế nữa không! Một người không có gì lấy cái gì tranh với tôi! Xứng sao?

“Uy! Nghe nói Băng thị bây giờ cùng Thượng Tỉnh Tịch của Nhật Bản hợp tác khai phá một hạng mục mới phải không?”

“Ân! Không sai! Con hỏi cái này làm gì” trong điện thoại truyền ra thanh âm của một người đàn ông!

“Con muốn phá hủy Băng thị, giúp con không? Cha “

“Tại sao?”

“Không muốn giúp con sao?”

“Hãy chờ tin tức của ta!” Người đàn ông suy nghĩ vẫn là thỏa hiệp, ài! Đây là ông nợ cô, thì giúp cô đi!

Cúp điện thoại! Nhìn tài liệu trong tay! Phảng phất đã thấy được bộ dạng Băng Thần cửa nát nhà tan rồi! Ha ha

Cầm trong tay một cây bút ghi âm, vội vã chạy về hướng Phong vừa rời đi đây là lời khai của Chu Mẫn, hết thấy đều do Nguyệt âm thầm thiết kế hãm hại tôi! Chỉ cần Phong nghe thấy anh sẽ tin tưởng. Thấy rõ bộ mặt thật của Nguyệt! Tăng nhanh cước bộ! Đi ngang qua một quán cà phê, ân! Tôi nhớ là nhìn thấy Phong đi vào! Có nên vào hay không? Tự hỏi, dù sao cũng là đến tìm anh vậy đi vào thôi! Đi vào phòng cà phê! Nhìn xung quanh

“Tiểu thư, cần giúp đỡ sao?” Một nhân viên phục vụ thấy tôi hết nhìn đông lại nhìn tây, cho là tôi cần cái gì đó! Lắc đầu

“Không cần, tôi tìm người” ân, hình như là ở bên kia, chuẩn bị đi qua chào hỏi, nhìn thấy có một nam sinh đứng đối diện với Nguyệt! Phong cùng nam sinh kia hình như đang cãi vã cái gì đó, thanh âm tương đối lớn, khách khứa chung quanh nhìn bọn họ chằm chằm! Từ từ đến gần!

“Cậu rốt cuộc muốn gì?” Nam sinh kia tựa hồ muốn điên rồi

“Làm gì, những lời này hẳn là tôi nói mới đúng chứ!” Phong không nhanh không chậm nói còn ưu nhã uống một hớp cà phê

“Cậu là gì của cô ấy, tại sao lại can thiệp vào chuyện của chúng tôi “

“Tôi là bạn trai của cô ấy, cậu có ý kiến gì không?” Cái gì, bạn trai! Tôi và nam sinh kia bị dọa, bạn trai ư, vậy tôi đây là cái gì?

“Đi thôi” Phong kéo tay Nguyệt đứng dậy chuẩn bị đi ra ngoài! Quay đầu lại nhìn thấy tôi! Sững sốt! Là như vậy, thì ra là hết thấy mọi việc tôi làm đều buồn cười như vậy! Vọng tưởng chỉ cần tôi giải thích rõ hết mọi chuyện! Chỉ cần tôi vạch trần mặt nạ của Nguyệt Phong sẽ tin tôi! Tôi sai lầm rồi sao! Nhìn bọn họ nắm tay nhau! Xoay người chạy đi

Thần! Cô ấy tại sao lại ở chỗ này, cô đã nghe được cái gì? Nhìn thấy gì? Cúi đầu bàn tay đang nắm lấy Nguyệt, vội vàng hát ra! Muốn đuổi theo giải thích, Nguyệt bắt được

“Anh Phong “

“Thật xin lỗi, Nguyệt! Thần có thể đã hiểu lầm, anh muốn giải thích rõ ràng với cô ấy” vừa nói liền đi ra ngoài! Nhưng là ngoài cửa đã không thấy bóng dáng của Thần! Cô ấy đi đâu chứ? Nguyệt đuổi theo tới bắt lấy Phong “Anh Phong, Thần kia đối với anh quan trọng đến vậy sao?”

Quay đầu nhìn Nguyệt, kiên định gật đầu “Đúng, cô ấy là toàn bộ tánh mạng của anh” Nguyệt tê liệt ngã xuống đất, toàn bộ tánh mạng sao?

“Tại sao, tại sao? Em nơi nào so ra kém cô ta, em yêu anh, thậm chí còn yêu anh hơn cô ta, tại sao anh không thêm nhìn em một cái “

“Nhưng anh không yêu em” nói xong tránh ra tiếp tục tìm kiếm Thần

Đứng ở góc tường nghe trộm được bọn họ nói chuyện! Tôi biết Phong sẽ đuổi theo tôi! Người anh yêu là tôi! Điện thoại di động vang lên! Là Phong!

“Alo “

“Thần, cậu ở đâu, cậu nghe tớ giải thích, tớ và Nguyệt không phải như cậu thấy, cậu phải tin tớ” Phong ở đầu kia điện thoại lo lắng giải thích với tôi

“Tớ biết! Tớ tin cậu! Từ lúc cậu rời khỏi phòng cà phê” cúp điện thoại! Nguyệt đã đi rồi, tôi từ phía sau tường đi ra, đứng tại chỗ lẳng lặng chờ Phong!

Đột nhiên có một người ôm lấy tôi từ phía sau, ngửi thấy mùi thơm mê người và độ ấm quen thuộc trên người anh! Thật vui vẻ, lẳng lặng ôm lấy!

Trở về trường học sau cũng không thấy Nguyệt! Nghe nói là chuyển trường trở về Anh quốc rồi! Nhưng tôi không tin cô ta lại buông tha nhanh như vậy! Đây là tuần lễ cuối cùng của học kỳ này! Tối nay là giáng sinh a! Trường học có vũ hội hóa trang! Truyền thuyết nói chỉ cần vào tối nay cùng người mình yêu nhảy điệu nhảy đầu tiên hai người sẽ vĩnh viễn ở cùng với nhau! Thật giả tưởng! Nhưng mà có rất nhiều người nguyện ý tin tưởng! Âm nhạc vang lên! Nam sinh nữ sinh tìm kiếm một nửa khác của mình! Nhưng mà bị tìm nhiều nhất vẫn là sáu người chúng tôi! Giờ phút này sáu người chúng tôi đang ở trên sân thượng ngắm trăng! Tiếng nhạc vang lên

“Công chúa thân mến! Có thể nhảy với tớ điệu nhảy đầu tiên này không?” Hạo đột nhiên đứng dậy nói với Phỉ, gật đầu! Hai người theo âm nhạc cùng nhảy múa trên sân thượng! Đi theo là chúng tôi! Giờ phút này thế giới chỉ có sáu người chúng tôi! Nhảy múa theo điệu nhạc! Không có những thứ khác! Thật vui vẻ! Thật hạnh phúc! Một chút lạnh như băng rơi vào trên tay! Ngẩng đầu nhìn bầu trời

“Tuyệt, tuyết rơi” dừng lại! Nhìn bông tuyết dưới bầu trời! Thật xinh đẹp! Thật là đẹp!

Lễ Giáng Sinh nghỉ ở nhà thật là nhàm chán a! Sư huynh nói chờ tôi thi xong liền mang mang tôi đến Anh quốc! Tôi còn chưa kịp nói cho bọn họ biết! Nhưng mà vào lễ mừng năm mới hẳn là sẽ trở về!

Buổi trưa ăn cơm xong tôi nắm tay Phong tản bộ trong trường học! Từ từ đi tới! Tuyết đã ngừng rơi trên mặt đất dày lên tầng tuyết!

“Phong, sau khi thi xong tớ phải cùng sư huynh đến Anh quốc một chuyến”

“Đi Anh quốc làm gì “

“Không biết, sư phụ bảo tớ trở về, chưa nói là chuyện gì “

“Nga, muốn đi bao lâu “

“Tớ cũng không biết, đoán chừng rất nhanh sẽ trở về “ thật không muốn xa mọi người a! Nhưng là lệnh của sư phụ không thể làm trái!

Đột nhiên nhận thấy điện thoại di động rung lên! Lấy điện thoại ra nhìn là số của Băng thị gọi đến? Kỳ quái! Ông ấy không phải là đã trở về sao? Còn tìm tôi làm gì!

“Alo! Ai đó “

“Tiểu thư, là tôi, thư ký Cao a” điện thoại di động truyền đến giọng nói của thư ký Cao, xảy ra chuyện gì?

“Có chuyện gì sao?”

“Tiểu thư, việc lớn không tốt rồi, cô có thể về công ty một chuyến không?” Nghe thanh âm hình như rất gấp! Xảy ra chuyện gì sao?

“Xảy ra chuyện gì sao?”

“Trong điện thoại không tiện nói, tóm lại cô có thể sắp xếp thời gian đến đây một chuyến không?”

“Được rồi! Có thời gian tôi sẽ đến” cúp điện thoại! Rốt cuộc làm sao vậy! Không giải thích được !

“Làm sao vậy, điện thoại của ai?” Phong nhìn tôi

“Nga, công ty ba tớ, hình như có chuyện! Mặc kệ nó?”

“Như vậy không tốt đâu! Hay là đi xem một chút đi! Lỡ đâu thật có chuyện gì không chừng a!” Phong khuyên nhủ, nói không chừng còn có thể để ột nhà bọn họ tốt hơn!

“Không cần, sắp thi rồi, không muốn phân tâm” trên thực tế là không biết làm sao đối mặt với bọn họ! Không muốn nhìn thấy bọn họ! Biết tôi đang trốn tránh! Phong cũng không nói thêm gì nữa, hai người yên lặng đi đến phòng học! Mấy ngày qua căn bản chỉ là tự học! Cũng rất ít khi thấy thầy giáo lên lớp! Gục ở trên bàn cầm lấy cuốn tiểu thuyết đọc! Buồn ngủ! Đột nhiên nghe thấy tiếng thảo luận của mấy bạn học phía trước

“Ai! Tớ cảm thấy khủng hoảng tài chính lại sắp đến “

“Tại sao “

“Cậu có phải là chưa bao giờ xem TV hay tin tức a!”

“Các cậu còn không biết a! Xí nghiệp lớn nhất nước ta tập đoàn Băng thị sắp phá sản đóng cửa rồi “

“Stop! Nói đùa gì vậy a! Làm sao có thể, nếu là nó bị phá sản vậy chuyện làm ăn nhà tớ còn tốt được sao?”

“Hắc! Người anh em! Cậu còn không tin, cậu xem đây là cái gì? Đây là báo tử mới vừa mới mua đây “

“Cái gì. Làm sao có thể! Thật sự là tập đoàn Băng thị a! Trời sắp sao” thanh âm đột nhiên lớn lên. Băng thị mà bọn họ nói không phải là nhà tôi sao! Làm sao có thể! Nói đùa gì vậy! Đi tới trước mặt bọn họ đoạt lấy tờ báo, một tiêu đề bắt mắt chiếm hơn phân nửa tờ báo: Xí nghiệp lớn nhất nước tập đoàn Băng thị gặp phải nguy cơ phá sản! Phía dưới là hình cha mẹ tôi! Tại sao lại có thể như vậy! Phong đi tới trước mặt tôi! Cũng nhìn thấy!

“Phong! Xảy ra chuyện gì! Tại sao lại như vậy chứ?” Vẫn không tin đây là sự thật !

“A! Kỳ quái! Thần! Mấy tháng trước Thượng Tĩnh Tịch không phải là cùng Băng thị hoàn thành một hạng mục hợp tác khai phá sao? Làm sao bây giờ lại đột nhiên xuất hiện chuyện như vậy” Mộng nhìn tờ báo hỏi! Đúng vậy! Tại sao có thể như vậy!

“A! Thần, cậu là thiên kim của tập đoàn Băng thị sao” đột nhiên một nữ sinh thét chói tai cắt đứt suy nghĩ của tôi! Cái gì? Phát sinh chuyện gì nữa! Tôi mờ mịt không biết làm sao! Nhìn nữ sinh đột nhiên thét lên! Đây là cái vẻ mặt gì a! Tại sao miệng há lớn như vậy! Một chút hình tượng thực nữ cũng không có! Ý thức được mình thất thố, cười cười như xin lỗi chúng tôi sau đó ngồi xuống, nhưng mà một tiếng thét của cô ta, trong lớp hết như bị quăng mìn nổ tung lên!

“Oa! Thần lại là thiên kim của Băng thị a! Thật là không nghĩ tới nha”

“Đúng a! Tớ còn tưởng rằng cậu ấy chỉ là dân thường đấy? Không nghĩ tới lại thiên kim của Băng thị a “

Ngồi trên bàn nghe mọi người nghị luận, rốt cuộc đây là chuyện gì a! Ầm ỉ muốn chết! Võ mạnh xuống bàn một cái

“Đều câm miệng! Ầm ỉ muốn chết “ ngồi xuống! Mọi người trong lớp nhìn tôi lập tức câm miệng! Sau đó thức thối cúi đầu đọc sách! Không nói thêm gì nữa! Hô! Đau tay a! Phong buồn cười nhìn tôi ra sức phất tay! Liếc anh một cái! Đến lúc này còn cười được? Làm sao bây giờ a!

“Vẫn là nhanh chân đi xem!” Vẫn là Mộng mở miệng trước, đúng vậy! Hồ đồ!

“Ân! Được! Xin phép giúp tớ a! Tớ đi trước “

“Này! Chờ chút, lấy xe tớ đi đi!” Phong đưa chìa khóa xe cho tôi! Sau đó xoay người chạy ra khỏi phòng học! Lái xe một đường chạy như bay đến tập đoàn Băng thị! Vội vàng chạy vào cao ốc! Đi thang máy đến phòng khai thác tầng 52! Cảm giác không khí thật áp lực! Có lẽ là do tâm lý của tôi! Phòng khai thác chỉ có trưởng phòng là đã gặp qua tôi! Những người khác đều không nhận ra tôi! Đang đi đến phòng làm việc của quản lý “Ê! Chờ một chút, cô đang làm gì a” Phía sau truyền tới một giọng nói khá là khó chịu, thiệt là, ai vậy a! Sao lại đi loạn trong công ty! Bảo vệ dưới lầu làm ăn kiêu gì a! Thanh âm tương đối lớn làm cho những người khác chú ý! Tất cả mọi người nhìn tôi!

Xoay người nhìn người nói chuyện! Anh ta đi tới trước mặt tôi đánh giá tôi “Cô có biết đây là nơi nào không! Đây là cô có thể tùy tiện đi loạn sao?” Nghĩ tôi là trợ lý mới được tuyển vào công ty, lớn tiếng trách móc tôi!

“Anh là ai?”

“Tôi là trợ lý của quản lý phòng khai thác “ đây chỉ là danh hiệu mà thôi! Trên thực tế anh cũng chưa từng nhìn thấy quản lý! Một mực giúp đỡ trưởng phòng mà thôi! Ai! Trợ lý của quản lý phòng khai thác, trợ lý của tôi! Người như thế! ! ! Nhìn anh ta! Chỉ bằng thái độ vừa rồi của anh ta! Xứng sao!

“Anh có thể đóng gói rời đi rồi” nói xong tiếp tục đi về phía trước!

“Oa! Cái tiểu nữ sinh này thật là dũng cảm a!”

“Đúng a! Cô ấy là người duy nhất có dũng khí dám nói chuyện với trợ lý Trương như vậy” xem ra phòng khai thác mọi người rất sợ anh ta a! Nghe mọi người nhỏ giọng nghị luận mất hết sĩ diện

“Ê! Cô đứng lại đó cho tôi! Cô cho rằng cô là ai! Thứ gì a! Dám nói với tôi như vậy còn bảo tôi rời đi! Tôi thấy người nên đi là cô, cô ở ngành nào” người này còn dám tới chất vấn tôi, thú vị! Thấy tôi không nói lời nào, cho là bị anh ta dọa sợ! “Nhìn cái gì, hỏi cô đó? Ở ngành nào”

“Phòng khai thác” phòng khai thác! Phòng khai thác có người khi nào, làm sao anh không biết!

“Muốn lừa ai! Phòng khai thác có người mới tôi lại không biết, mau thành thật khai báo” người này sao phiền như vậy a! Trưởng phòng nghe thấy tiếng cãi vã! Đi ra ngoài nhìn thấy tôi, vội vàng chạy tới

“Tiểu Trương, cậu đang làm gì đó?” Rõng người kia, quay đầu cung kính nhìn tôi “Quản lý Băng, thật sự xin lỗi, tôi không biết cô sẽ đến, thiệt là, để cô nhìn thấy ầm ỉ như vậy ” hừ! Tiểu Trương không dám tin nhìn tôi, làm sao có thể, tiểu nữ sinh này lại là quản lý! Không chỉ là tiểu Trương, những đồng nghiệp khác cũng sợ ngại người. Nhìn bọn họ

“Xin chào các vị! Tôi là quản lý phòng khai thác. Tôi họ Băng” Băng! Cô ấy là thiên kim của chủ tịch cũng là nhân vật thần bí tiếp được dự án của Thượng Tĩnh Tịch nga! Còn nhỏ tuổi như vậy thật là lợi hại nga! Nhìn tiểu Trương “Ngày mai anh có thể không cần tới” nói xong đi vào phòng làm việc của mình! Mới vừa đặt túi xuống, thư ký Cao đã đến

“Tiểu thư, cô đã đến! Tôi sốt ruột muốn chết “

“Làm sao vậy, tin tức ngoài kia có thật không?”

“Đúng vậy “

“Thế này là sao, lúc đi tôi không phải là rất tốt đấy sao?”

“Vốn là tốt! Nhưng là không biết xảy ra chuyện gì! Kho số liệu của chúng ta bị lộ ra ngoài! Chi tiết bên trong bị đổi! Dẫn đến công trình bị đình trệ!”

“Văn kiện: Giấy tờ tiết lộ?”

“Đúng vậy, hiện tại chủ tịch đang mở cuộc họp ở tầng 54!”

“Đem tài liệu chuẩn bị đưa cho tôi một phần! Tôi trước đi lên xem một chút” trực tiếp đi trên thang lầu đến tầng 54, đẩy cửa phòng họp ra, tất cả nhân vật cốt cán đều ở bên trong

“Con tới rồi” Cha nhìn tôi, gật đầu, mấy ngày không gặp tang thương hơn rất nhiều!

“Mọi người, hội nghị tạm dừng!” Nói với những người bên dưới, nhìn ông “Con có việc tìm người” gật đầu, giải tán! Đi theo tôi cùng nhau trở lại phòng làm việc của chủ tịch ngồi trên ghế sa lon nhìn ông “Người định làm sao “

“Hiện tại sửa lại công trình đã không còn kịp rồi, hơn nữa bên Nhật Bản cũng không chấp nhận!”

“Còn gì nữa không?”

“Ta hiện tại đã hết biện pháp rồi “

“Người đã liên lạc với Nhật Bản chưa?”

“Liên lạc rồi, nhưng là người ta căn bản là không chấp nhận! Ý của bọn họ là vô luận như thế nào muốn trong thời gian quy định phải hoàn thành kế hoạch! Chúng ta đã gửi bản thiết kế mới sang cho bọn họ, nhưng là bọn họ không đồng ý “

“Nguyên nhân “

“Bọn họ nói thiết kế mới không tốt, bản cũ làm không xong thì chúng ta phải đền bù! Phương diện này lãng phí thời gian và tiền bạc đối với chúng ta mà nói là gánh nặng quá lớn, ta chịu không nổi!”

“Dễ thôi! Vậy thì vẫn dùng phương án cũ! Chỉ cần cải biến một chút là xong, về phần bên Nhật Bản con sẽ xử lý! Dự án này là con tiếp nhận, con sẽ làm xong”

“Nhưng là! Bọn họ sẽ đồng ý sao?”

“Nhất định sẽ đồng ý, người yên tâm đi! Nhưng mà, con muốn biết tại sao tài liệu bị tiết lộ ra ngoài!”

“Ai! Chuyện này chúng ta cũng đang điều tra, hiện tại còn chưa có tiến triển gì, ta nghĩ bây giờ không phải là lúc truy cứu do ai làm! Mà trước tiên phải bù đắp khuyết điểm của hạng mục “

“Chuyện này giao cho con đi! Về phần người kia! Con có thể cho người biết có một người có phương pháp điều tra rất tốt” Ở trong phòng làm việc cùng ông thương lượng những chuyện khác!

“Đúng rồi, nhân viên lần này của công trình mới do chính con lựa chọn! Tiểu tổ trước đây tạm thời rút lui hết! Còn có 10 vạn, trước tiên bổ sung chỗ trống bên tài vụ đi!” Lấy ra một cái thẻ đặt trên bàn rồi khỏi phòng làm việc! Tài liệu thư ký Cao đã đặt trên bàn làm việc của tôi, cầm lấy một quyển nhìn! Thuận tiện gọi điện thoại cho Tiểu Tuyền!

41. Chương 41: Phản Kích Thăng Lợi!

Thương lượng chuyện công trình với Tiểu Tuyền! Sau đó lại đem bản thiết kế cũ đã cải biến gửi sang cho anh ta! Làm xong những chuyện cần thiết thì trời cũng đã tối, lấy điện thoại di động ra Phong gọi rất nhiều cuộc cho tôi! Gọi lại

“Thần! Tan việc chưa?”

“Ừ, sắp, cậu đang ở đâu “

“Ở trong quán cà phê với đối diện Bằng thị, đến không?”

“Được, chờ tớ” vội vàng thu dọn đồ đạc! Vốn là đã đi ra cửa, mới nhớ tới để quên bản thiết kế mới sửa, nhanh trở lại! Cầm lấy thiết kế cất vào bao, nhân viên bên ngoài cũng đã tan việc! Một mảnh tối đen như mực! Đi ngang qua cửa phòng làm việc của chủ tịch, thấy bên trong còn sáng, ông ta vẫn chưa đi sao? Gởi tin nhắn bảo phong mua một ly cà phê Lam Sơn! Tôi nhớ ông ấy thích nhất là uống Lam Sơn! Lần trước Phong đã tới, cho nên nhớ đường! Rất nhanh thang máy vang lên! Mang theo một cái túi! Đi tới bên cạnh tôi! Còn mua rất nhiều đồ! Đưa tay gõ cửa không đợi ông đồng ý đã đẩy cửa vào, ông còn đang làm việc! Thấy chúng tôi có chút kinh ngạc

“Con còn chưa trở về a” gật đầu, Phong đem cái túi trên tay đặt lên bàn, ông để văn kiện xuống đi tới ngồi đối diện với chúng tôi

“Bác trai, cháu mua chút thức ăn, ăn một chút đi nha!” Phong lấy đồ trong túi ra đặt lên bàn! Tôi lấy cà phê đưa cho ông, đưa tay nhận lấy! Phong cũng đưa cho tôi một ly cà phê! Uống một ngụm, oa! Thật nóng! Cả người cũng trở nên ấm áp! thấy ông ấy nhìn tôi chằm chằm

“Làm sao vậy, ba! Uống một ngụm đi rất ấm áp nga! Thật thoải mái a” ba, Thần gọi ông là ba rồi, đã nhiều năm cô cũng không gọi ông như thế nữa! Run run cầm lấy cái ly, uống một hớp, thật là thơm a! Phong nhìn tôi! Ha hả ~ này có phải là đại biểu Thần rốt cục cũng tha thứ cho bọn họ, chịu tiếp nhận bọn họ lần nữa! Thật tốt! Bất tri bất giác cũng đã mười một giờ rồi! Ba người thu thập đồ xong về nhà! Vốn là cha bảo tôi tối nay về nhà! Tôi cự tuyệt, Phong đưa tôi trở về nhà trọ, nhìn Phong định ra khỏi cửa

“Phong, đã trễ thế này cũng đừng về nữa! Ở đây đi! Dù sao trong nhà cũng rộng “

“Nga! Được” nhìn một chút, sư huynh lại không trở về! Mấy ngày qua cũng không biết đang bận cái gì! Luôn không thấy bóng dáng! Rửa sơ mặt một chút liền chui vào trong chăn ấm áp! Thật là ấm áp a! Mau ngủ thôi! Phong rón ra rón rén đi vào phòng tôi! Chui vào chăn trong chăn của tôi

“Bà xã, tớ ôm cậu ngủ nha!” (*__*) hì hì...

“Ấn! Cũng biết cậu sẽ qua, a! Thật là” (*__*) hì hì... Thật là ấm áp! Ngủ một giấc đến hừng sáng! Thật là thoải mái a!

“Mặt trời đã lên cao! Còn không mau rời giường, con heo lười “ Phong kéo rèm cửa sổ ra, để ánh sáng rơi vào! Thật chói mắt a! Mở mắt ra nhìn Phong bên giường!

“Chào buổi sáng!” Vặn eo bẻ cổ rời giường

“Không còn sớm nữa, cũng đã 9 giờ rồi!” Phong hôn trán tôi “Nhanh đi rửa mặt, ra ngoài ăn sáng a!” Vừa nói liền ra khỏi phòng! Cuộc sống như vậy mặc dù đơn giản nhưng rất hạnh phúc, tôi có thể như vậy bao lâu?

Ăn sáng xong, Phong đưa tôi đến dưới công ty rồi mới trở về! Vốn là tôi bảo anh ấy cùng lên! Nhưng là anh nói như vậy người khác thấy được ảnh hưởng không tốt! Nên không đi lên! Ha hả đàn ông tốt a!

Mới đến phòng làm việc thư ký Cao liền đến truyền lời của chủ tịch bảo, tới phòng làm việc của ông “Ba, người tìm con a “

“Ấn! Thần, con nói biện pháp kia rất hữu dụng, ta thật tra được một nhân vật khả nghi “

“Nga, phải không? Để con xem một chút” Ông đưa cho tôi một phần tài liệu! Mở ra, nhìn kỹ! Ấn! Thật có chút vấn đề

“Vậy tiếp theo có tra được chưa?” Để tài liệu xuống, nhìn ông, gật đầu

“Có, nhưng là “ muốn nói lại thôi

“Tại sao, ba, nói đi” làm gì ấp a ấp úng ! Làm tôi nôn nóng muốn chết

“Con có biết tập đoàn Lam Sư không!”

“Lam Sư, biết a! Xí nghiệp lớn quốc tế! Hai người này có quan hệ gì sao?” Lấy ra một chồng hình cho tôi

“Người trong hình là người đại diện của phân bộ Lam Sư ở Trung Quốc! Chúng ta thấy người này và ông ta tiếp xúc nhiều nhất! Cho nên ta hoài nghi chuyện này là Lam Sư giả trò ở phía sau! Nhưng là, chúng ta

cùng Lam Sư chưa từng tiếp xúc cũng không có ân oán gì! Bọn họ tại sao phải làm như vậy” Lam Sư, Lam Sư lẳng lặng tự hỏi cái tên này! ~ Lam Sư Lam Hàn Nguyệt, Nguyệt ~ không phải là Nguyệt sao!

“Ba, người có biết tin tức của tổng tài Lam Sư không?”

“Biết một chút! Tổng tài Lam Sư rất ít xuất hiện, không thích tham gia hoạt động của xã hội thượng lưu! Thái độ làm người khác cảm thấy thần bí! Không thích ồn ào khoe khoang! Có một đứa con gái! Cụ thể cũng không rõ ràng lắm! Con hỏi cái này làm gì” khó hiểu nhìn tôi

“Ba! Con cảm thấy chuyện này dường như không phải là nhằm vào buôn bán, mà là nhằm vào cá nhân con!”

“Ân! Con nghĩ đến cái gì sao?”

“Con chỉ là đoán còn chưa có chứng cứ! Chuyện này để đó về nhà con nói cho người biết! Con đi làm việc trước ” nói xong liền trở về phòng làm việc của mình! Có nên nói cho Phong và bọn họ biết! Nói có lẽ Phong sẽ không tin! Phiền muốn chết ~! Làm sao bây giờ a! ! ! ! ! ! Sắp điên rồi!

Làm việc cả ngày cũng không yên lòng! Cũng may không phạm phải sai lầm lớn! Rốt cục cũng đến tối! Tôi cùng cha về nhà! Bảo Phong không cần tới đón tôi! Vừa tới nhà! Mẹ cho là chỉ có mình cha về đi ra định hôn đón ông về không ngờ tôi lại về cùng! Lộ ra vẻ rất kinh ngạc

“Thần, con đã về rồi” quá tốt rồi, bà cho là con gái sẽ lẩn tránh không gặp bà cả đời! Rốt cục trở lại!

“Con và ba còn có chuyện! Một lát nói sau!” Vừa nói đi vào thư phòng! Vẫn là không quen a! Như thế nào mới có thể đối mặt với bà ấy chứ? Cha an ủi mẹ! Đi theo phía sau tôi cùng lên lầu, đi vào thư phòng tôi nói mọi chuyện cho ông biết! Ông lấy thuốc hút ra! Đưa tay chụp lấy dụi vào gạt tàn “Hút thuốc không tốt cho cơ thể, hút ít một chút” xoay người ra bên ngoài nhìn mẹ ngồi trong phòng khách “Mẹ, rót cho con hai chén trà!” Nói xong đi vào thư phòng! Tôi rốt cục đã kêu ra tiếng rồi, hình như cũng không phải là rất khó a! Mẹ mẹ mẹ! (*__*) hì hì... Trong thư phòng ông cũng nghe được, đứa nhỏ này rốt cục cũng gọi bà là mẹ! Người một nhà rốt cục đã đoàn tụ rồi có phải hay không! Thật tốt !

Thần mới vừa gọi bà là mẹ, thật tốt quá thật tốt quá! Nước mắt chảy ra! Đây là nước mắt hạnh phúc! Đi nhanh đến phòng bếp pha trà! Một lát bưng trà vào thư phòng! Bưng một chén cho tôi, khẽ nhấp một cái! Oa! Thơm quá a! Mùi vị thật quen thuộc! Thật hoài niệm! Thật lâu thật lâu đến tôi cũng đã quên mất! Tối nay liền ở lại nhà! Sáng thứ hai cùng ba đến công ty!

“Thần! Con sắp thi rồi phải không “ ở trên xe ông đột nhiên hỏi tôi!

“Ân, đúng a! Ngày kia là thi rồi!” Buông tờ báo trong tay suy nghĩ trả lời ông!

“Nga! Vậy hai ngày này con ở nhà ôn tập đi! Không cần đến công ty, chuyện ở đó một mình ta có thể làm được “

“Không cần! Người đối với con còn lo lắng sao? Ôn hay không cũng giống nhau” Đọc báo! Yo! Điện thoại vang lên!

“Alo! Sư huynh “

“Tiểu Thần, em tối hôm qua đi đâu, sao không về nhà a!”

“Nga, ngày hôm qua em ngủ ở nhà, không có trở về nhà trọ! Sao vậy”

“Nga, không có chuyện gì! Chính là sáng sớm không nhìn thấy em, đúng rồi, sắp thi chưa!”

“Sắp a! Sao mà cả đám các người bây giờ đều quan tâm đến chuyện học của em vậy, kỳ quái “

“Không có, đột nhiên nghĩ đến nên hỏi một chút! Đúng rồi, công ty cha em không có chuyện gì chứ! Cần anh giúp đỡ không?” Đúng rồi, tôi làm sao lại quên mất sư huynh là tổng tài tập đoàn JK a! Giải quyết một Lam Sư nho nhỏ hẳn là dư sức a!

“Muốn! Sư huynh, chờ em tối trở về nói với anh “

“Được rồi!” Cúp điện thoại! (*__*) hì hì... Nói như vậy sẽ không sợ bại lộ thân phận của mình nữa!

“Có chuyện gì! Mà vui vẻ như vậy “

“Ba, tin tức tốt! Một lát đến công ty con nói với người” trước hết để tôi suy nghĩ chút! Đến công ty! Cha khẩn cấp hỏi rõ tình huống! Tôi nói cho ông biết mọi chuyện! Nhưng che giấu thân phận của sư huynh chính là tổng tài tập đoàn JK! Chỉ nói tổng tài tập đoàn JK và sư huynh là bạn tốt! Cho nên nhờ sư huynh giúp tôi liên lạc với bên kia! Từ vẻ mặt tôi có thể thấy được ông đối với lời nói của tôi không hoàn toàn tin tưởng! Nhưng mà cũng không hỏi tới! Không muốn nói cũng không miễn cưỡng!

Buổi tối trở lại nhà trọ! Tôi gặp sư huynh nói mọi chuyện với anh! Suy tư một chút liền đồng ý giúp đỡ cha tôi! Hô! Tầng đá lớn trong lòng rốt cuộc cũng rơi xuống rồi! Hừ! Lam Hàn Nguyệt! Lần này tôi không chơi chết cô! Tôi liền không xứng với làm đại ca xã hội đen!

“Tiểu tuyên! Là tôi!”

“Bà chủ, có việc gì sao?” A! Một muốn chết, trẻ như thế còn gọi điện thoại cho anh phá giấc mộng đẹp của anh! Thiệt là! Nhưng mà lời này chỉ có thể nói trong lòng! Dù sao chén cơm của anh còn đang nằm trong tay cô?

“Ân! Công ty gần đây có hạng mục hay là công trình... Dự án lớn không?”

“Vốn là không có, nhưng là bởi vì dự án của tập đoàn Bằng thị đến trễ! Cho nên hiện tại bộ phận công trình vừa mở rộng một hạng mục mới! Mặc dù hạng mục của Bằng thị không lớn! Nhưng không coi là nhỏ! Ngài xem có thể chứ?”

“Ừm! Anh rất bất mãn với tôi” là trách tôi không nên giao dự án này cho Bằng thị sao! Stop! Ai rảnh mà quan tâm!

“A! Không có! Không có! Ngài nghĩ nhiều rồi” hô! Bà chủ này thật đúng là lợi hại a! Thật giống như có thể nhìn thấu tôi! Kinh khủng!

“Ân! Bà chủ ngài hỏi cái này để làm gì?”

“Dự tính một chút nếu như dự án này thất bại, chúng ta tổn thất bao nhiêu. Còn phương phải bồi thường bao nhiêu!”

“Được rồi! Ngày mai sẽ đem toàn bộ tư liệu gửi sang cho ngài” ngắt máy! Lam Sư! Tôi cho các người biến thành chuột chạy qua đường! Ha ha

Nguyệt nhìn báo cáo trước mắt! Tại sao có thể như vậy! Công trình của bọn họ không phải là đã hỏng hết sao? Làm sao bọn họ còn có thể khởi tử hồi sinh! Thượng Tinh Tịch lại đáp ứng thỉnh cầu của bọn họ! Làm như vậy công ty của họ không phải là sẽ có tổn thất sao? Ông chủ của Thượng Tinh Tịch rốt cuộc là nghĩ như thế nào! Ngu ngốc sao? Đáng ghét nhất là vào lúc tình huống như thế này tập đoàn JK lại còn chủ động yêu cầu cùng bọn họ hợp tác! Đầu óc của bọn họ cũng bị úng nước sao? Nhưng mà không sao! Bởi vì Bằng thị không cách nào hoàn thành trong thời gian dự tính! Cho nên các hạng mục lớn mở rộng năm nay! Giữa đám người cạnh tranh! Mình là có thực lực nhất nhất! Còn sợ đoạt không được công trình sao?

Hôm nay là ngày đầu tiên trong kỳ thi cuối kỳ, cùng Phong và mọi người đi tới trường học! Điều tự tìm đến chỗ ngồi! Ai sắp chỗ ngồi vậy a! Quả thực là quá tiện nghi cho chúng tôi! Vị trí của tôi đếm ngược hàng thứ hai, Phong ở sau bên trái tôi, Vũ ở trước tôi, Phi ở sau bên phải, Mộng ở phía sau! Hạo ở trước Mộng! Tôi bị vây vào giữa! Thầy giáo chẳng lẽ không biết thành tích của chúng tôi rất tốt sao! Làm như vậy có hơi quá hay không! Mặc kệ nó! Phát bài thi! 4 phút sau lật đề! Nhìn sơ một chút! Giải đề!

20 phút sau! Giơ tay lên, thầy giáo đi tới trước mặt tôi, hạ giọng “Bạn học, có chuyện gì “

“Thầy, em muốn nộp bài thi” hạ mắt, nhìn bài thi của tôi! Viết một đồng, cũng không biết là đúng bao nhiêu? Mặc kệ nó? Thích nộp thì nộp! Gật đầu, đem bài thi của tôi lên bàn giáo viên, đặt bài thi ở phía trên đi ra phòng học! Khoảng 5 phút sau! Phong đi ra! 3 phút nữa! Mộng và Phi cũng ra ngoài, sau Hạo và Vũ cũng ra nốt! Cả nhóm đi ra sân trường! “A! Thi xong các cậu có dự tính gì không ” tôi đột nhiên hỏi

“Tớ và Hạo sớm thương lượng xong, sau khi thi xong chúng tớ đến Pháp chơi! Đến Paris lãng mạn a!” bày ra vẻ mặt mơ mộng

“Làm ơn đi! Phi cũng không phải là chưa từng đi qua, sao lại bày ra vẻ mặt như vậy a” Mộng

“Ha hả năm nay không giống a! Người bên cạnh không giống a! Tâm tình không giống nên nhìn mọi vật cũng không giống” Phong

“Đúng rồi, vậy các cậu đi đâu?” Tôi nhìn Mộng và Vũ

“Chúng tớ chuẩn bị đi Hawai chơi “

“Oa! Không tệ nga! Nhưng mà cần phải xem chừng Vũ nhà cậu thật kỹ! Hawai Bikini cũng không ít nga! Cần thận bị hoa mắt a “

“Hừ! Cậu ấy dám! Vậy các cậu đi đâu?”

“Tớ và sư huynh đi Anh quốc làm ít chuyện!”

“Vậy phong thì sao? Không đi cùng hả?” Phi

“Không được, tớ năm nay muốn tới Italy thăm bà nội và mẹ “

“Yo! Sao chưa từng nghe cậu nói qua, vậy các cậu cũng không trở về ăn mừng năm mới sao?”

“Không “ không phải chứ! Vậy năm nay không phải là chỉ có một mình tôi ở nhà mừng năm mới a! Rất nhàm chán a!

Thi xong khoảng mấy ngày! Mọi người thi đến choáng váng! Nhưng mà cuối cùng cũng thi xong! Công ty của ba cũng đã bình yên vượt qua nguy cơ! Vốn là cho là kỳ hạn công trình của Băng thị đến trễ! Không nghĩ tới chẳng những không đến trễ ngược lại còn sớm hơn. Hết thấy tiến triển thuận lợi, tiếp theo lại còn ký hợp đồng với tập đoàn JK! Hợp tác với nhau! Từ đó tiền lời khá cao! Hiện tại nguy hiểm ngược lại là tập đoàn Lam Sư, bởi vì Băng thị hoàn thành xong việc đúng kỳ hạn! Cho nên hạng mục tiếp theo liền hủy bỏ! Mà Lam Sư thì sao? Để đạt được cơ hội hợp tác này đã cố gắng đầu tư rất nhiều! Cuối cùng lại là công dã tràng! Cái gì cũng không gặp may! Ngược lại những việc làm trước kia cũng chẳng được hồi báo gì! Không chỉ có bao nhiêu đó! Lam Sư còn đem tất cả tài vụ của công ty tất cả đều mang đi hoạt động vào tư sản và bất động sản! Hiện tại Lam Sư cũng chỉ còn lại là cái xác rỗng! Tin tức này bị tiết lộ ra ngoài! Tất cả các thương cổ đông lập tức rút lui! Đuối theo đòi nợ! Mấy ngày sau là tin tức về việc Lam Sư phá sản đóng cửa! Nhìn tin tức trong lòng thật là khoái trá!

Phong từng sử dụng quan hệ giúp đỡ Lam Sư! Nhưng không có hiệu quả gì! Mà tổng tài của Lam Sư cũng không định xoay chuyển! Hiện tại nợ nần liên tục ! Tôi biết Phong từng cho Lam tổng 5 ngàn vạn! Nhưng là số tiền này không đủ với khoản nợ của ông ta! Sau khi Lam Sư gặp chuyện không may Nguyệt liền đoạn tuyệt quan hệ với ông ta ra nước! Nhìn bộ dạng Lam tổng tài nghèo túng trong lòng thật cũng không vui! Đây chỉ là ân oán cá nhân của tôi với Nguyệt, hiện tại lại đổ lên đầu người thân! Haizz! Tôi tìm ông ta giúp ông ta trả sạch tất cả nợ nần! Còn bảo Tiểu Tuyền sắp xếp một chức vụ cho ông ta ở Thượng Tỉnh Tịch! Hi vọng làm như vậy có thể đền bù áy náy trong lòng tôi đối với ông ta! Đột nhiên từ một ông chủ lớn biến thành viên chức nhỏ hai bàn tay trắng đi làm thuê cho người khác! Trong lòng khẳng định là rất khó chịu! Haizz! Nhưng là! Tôi chỉ có thể làm đến như vậy thôi!

42. Chương 42: Sư Huynh Phiền Phức!

“Ba, công ty hiện tại rất ổn định, hoàn toàn có thể mở rộng thêm, người chẳng lẽ không nghĩ tới sao?” Ngồi trên bàn ăn sáng nhìn về phía cha đang xem báo “Không! Nếu như mấy năm trước có thành tựu như vậy ta sẽ xem xét, nhưng là hiện tại đã không cần thiết nữa, chuyện làm ăn ta chỉ mong làm tốt là được! Không cầu gì hơn! Ta hiện tại chỉ muốn sống an ổn “ phải không? Chỉ mong làm tốt! Không muốn đi hơn nữa sao?

“Nhưng con thì khác! Con còn trẻ, việc cần phải làm còn rất nhiều” ha hả gừng đúng là càng già càng cay a! Cái gì cũng không thể gạt được ông!

“Đúng rồi, ba mẹ, ngày mai con đến Anh một chuyến! Khi nào trở lại cũng không biết! Nhưng mà lễ mừng năm mới con sẽ trở về!”

“Đi Anh làm gì? Công ty của con xảy ra chuyện gì sao?” Aizz! Tôi ở Anh có công ty ông cũng biết! Vậy thân phận của tôi

“A! Không phải! Là thầy ông ấy bảo con đến gặp ông! Có lẽ là nhớ con đi! Ha ha “

“Nga! Được rồi! Tự mình chú ý một chút” gật đầu! Lau miệng!

“Con biết rồi, đi về thu dọn đồ đạc trước, buổi tối con lại tới đây” phất tay một cái! Cầm lấy túi xách ra cửa! Hô! Lạnh quá! Vội vàng chạy vào nhà xe lái xe trở về nhà trọ!

“Sư huynh! Có ở đây không? Em về rồi” cởi áo khoác xuống quăng lên ghế sa lon! A! Vẫn là trong nhà ẩm áp a!

“Tiểu Thần, đã về rồi” sư huynh từ trong nhà quăng cái vali ra!

“Yo! Sư huynh sớm như vậy liền đóng gói rồi! Không phải nói ngày mai mới đi sao?”

“Không được, chúng ta đi ngay lập tức! Là ý của thầy, đồ của em anh đã chuẩn bị giúp em rồi! Đi thôi!” Không đợi tôi phản ứng kéo tôi ra khỏi phòng

“Chờ một chút, quần áo của em” quay trở lại đi lấy quần áo và túi xách “Sư huynh, sao lại vội vã như vậy a! Xảy ra chuyện gì sao “

“Không có, em đừng suy nghĩ nhiều! Công ty ở Anh quốc của anh có chút việc, cho nên nhanh trở về” thiết là! Mới đi ra ngoài có nửa tháng cô ta lại gây phiền toái cho anh!

Ra cửa gọi taxi đến phi trường! Ở trên xe gọi điện nói ọi người biết! Chuyện quá đột ngột! Vốn là nghĩ hôm nay sẽ cùng cả nhóm tụ hội, ngày mai mạnh ai nấy lên đường, cuối cùng tụ hội cũng không kịp tham gia!

Ngồi trên phi cơ! Vốn cảm thấy sư huynh có tâm sự! Nhưng là hỏi anh ấy cũng không nói! Thật là nóng muốn chết! Nhưng mà nhìn về mặt của anh xem ra không phải là công ty xảy ra chuyện đi! Về mặt bối rối như vậy! Có vấn đề! (*__*) hì hì...

Cuối cùng cũng đến Anh quốc! Khẩn cấp kéo sư huynh rời đi!

“Em không mệt a” sư huynh nhìn tôi nói

“Mệt? Không mệt a! Em nhớ thầy muốn chết! Chúng ta đi nhanh lên một chút!” Kéo tay sư huynh làm nũng

“Được rồi được rồi! Biết rồi! Đi thôi!” Xe đã đợi ở ngoài phi trường! Hướng trang viên của thầy đi tới! Thầy là Bá tước William ở tại thành phố Edinburgh của Anh! Edinburgh có lịch sử lâu đời, phong cảnh xinh đẹp thành phố văn minh, ở gần hồ nước, địa hình đa dạng, có danh xưng là ” Athen Phương Bắc “. Lâu đài Edinburgh là biểu tượng của thành phố, “Có tiếng là thành phố đẹp nhất Âu Châu ” .

Xe dừng lại dưới biệt thự của thầy! Tiếng chuông cửa vang lên! Người bên trong xuống xem thấy sư huynh và tôi liền mở cửa ra. Tôi khoác tay sư huynh! Ưu nhã đi vào trong biệt thự! Thấy thấy chúng tôi đi vào! “Thầy” buông sư huynh ra, chạy đến trước mặt ôm lấy người làm nũng ” Con nhớ người muốn chết “

“Ha ha đã lớn như vậy rồi, còn làm nũng a!” Thầy nhìn tôi hớn hở cười nói! Trong giọng nói tràn đầy sủng nịch! “Nhớ thầy mà lâu như vậy cũng không đến thăm “

“Nào có a! Người ta không phải là vội vàng đến đó sao! Người nhìn xem con không phải là tới rồi sao?”

“Con nha! Nói không lại con” (*__*) hì hì... Ngồi xuống ghế với sư phụ mới nhìn đến cô gái xinh đẹp trẻ tuổi ngồi đối diện! Là người Anh quốc! Cô ấy nhìn tôi trong ánh mắt có loại đề phòng! Thân thiện gật đầu với cô ta, nhìn về phía thầy ” Thầy, cô ấy là ai vậy a “

“Nga! Quên giới thiệu, đây là cháu gái của Bá tước Bayrou, Lysa Bayrou! Tới thăm thầy!” Nga! Phải không? Thế nào lại có cảm giác sư huynh hình như có ác cảm với cô ta!

Lysa nhìn thấy Thần khoác tay William đi vào! Trong lòng khê kinh hãi! Nhưng mà rất nhanh trấn định lại! Cần thận đánh giá cô bé Trung Quốc kia! Thật xinh đẹp! Một loại xinh đẹp khiến người kinh ngạc! Trên thân phát ra khí chất cao quý cô so ra cũng không bằng! Còn có một chút khí phách làm cho người ta không dám xâm phạm! Nhưng mà thân là cháu gái của Bá tước Bayrou cô sẽ không thua cô ta! William là của cô! Chỉ có cô mới xứng với anh!

“Thần nhi! Một mỗi sao! Có muốn đi nghỉ không” thầy nhìn tôi

“A! Nga! Được, một lát gọi con nha” cảm giác có chút mệt, đi lên lầu! “Vẫn là gian phòng lúc trước chứ?” Sư huynh gật đầu

“Anh dẫn em đi nha!” Xách theo hành lý của tôi! Cùng tôi lên lầu!

“Sư huynh, xem ra mỹ nữ kia gây cho anh không ít phiền toái ha” đi vào gian phòng tôi khẩn cấp hỏi

“Thần! Có thể giúp anh một việc không?” Sư huynh nhìn tôi ! Rất phiền não !

“Nói a” chuyện gì a! Thật hiếu kỳ !

“Trong khoảng thời gian này có thể giả làm bạn gái của anh không? Lysa kia đặc biệt đáng ghét” Nếu không phải bởi vì Lysa cô ấy cũng sẽ không hiểu lầm anh! Anh cũng không cần đến Trung Quốc rời khỏi cô lâu như vậy! Chết tiệt! Thật đáng hận

“Cũng có thể, có điều? Anh phải nói cho em biết mọi chuyện của anh” biết anh nhất định là có chuyện giấu tôi không muốn cho tôi biết!

“Được rồi! Nhưng mà, em phải giữ bí mật cho anh! Không thể để cho thầy biết” suy nghĩ một chút

“Được rồi! Em đồng ý với anh, nói đi!” Sư huynh đem đầu đuôi câu chuyện nói cho tôi biết

Thì ra sư huynh thích thư ký của mình, nhưng là không biết tiểu thư ký có thích anh hay không, Lysa kia quen biết với sư huynh ở tiệc rượu, đối với anh vừa gặp đã yêu, quán quít theo đuổi sư huynh làm anh ấy thật muốn đánh người! Nhưng là ngại quan hệ của thầy không tốt, cho nên không thể làm gì khác hơn là trốn đến Trung Quốc! Nhưng là mới hơn nửa tháng thầy liền lệnh cho sư huynh trở về cộng thêm sư huynh nhớ Tiểu thư ký không thể làm gì khác hơn là trở về! Bây giờ Lysa lại tới nữa, không thể làm gì khác hơn là để tôi giả thành bạn gái của anh để cô ta cắt đứt ý niệm trong đầu!

Ngủ sớm! Thật thoải mái nga! Nhìn đồng hồ báo thức! A! Cũng 6h hơn rồi! Nghe thấy tiếng gõ cửa

“Tiểu Thần! Đã dậy” là sư huynh, xuống giường mở cửa!

“Sớm a! Sư huynh “

“Còn sớm a! Trời cũng đã tối rồi! Thầy bảo anh lên gọi em xuống ăn cơm!” Gật đầu, quay trở lại “Biết rồi! Lập tức xuống ngay”

“Đúng rồi Thần! Lysa tới, anh và em cùng nhau đi xuống!” A! Người phụ nữ kia! Thật đúng là hết chỗ nói rồi, gật đầu, cầm lấy quần áo vào toilet tắm rửa! Nhẹ nhàng thoải mái đi ra ngoài! Sư huynh ngồi trên giường đọc tạp chí! “Đi thôi” hai người tay nắm tay xuống lầu! Lysa thấy bộ dạng hai người chúng tôi thân mật như vậy! Trong mắt nổi lên lửa giận! Nếu không phải là người có tu dưỡng đã sớm phát hỏa! Nhìn cô ta như vậy! Cảm Giác thật sự rất buồn cười a!

“Thầy, sớm a” cười cười ngồi vào bên trái thầy! Ngồi đối diện với Lysa, gật đầu với cô ta “Lysa, sớm a” dùng tiếng Anh chào hỏi

“Hừ! Đến lúc nào rồi còn sớm! Người Trung Quốc thật là một chút tu dưỡng và quan niệm thời gian cũng không có! Không có lễ phép” giọng nói chanh chua, đây là bộ mặt thật của phụ nữ sao!

“Lysa, chú ý ngôn ngữ của mình! Tôi cũng là một nửa người Trung Quốc “ đang muốn ra oai, sư phụ lạnh lùng mở miệng! Lysa này càng ngày càng can rở. Thật là đáng ghét! Tôi thấy được trong mắt thầy chột lóe lên tia chán ghét! Ha hả thú vị! Xem ra thầy cũng không phải là rất thích Lysa a! Vậy thì tốt!

“Thật xin lỗi! chú William! Cháu không phải cố ý” Lysa vội vàng đứng dậy xin lỗi thầy! Khóe mắt còn tức giận trợn mắt nhìn tôi một cái!

“Thầy! Ăn cơm tối xong chúng con ra ngoài đi dạo một chút nha! Cảnh đêm ở Anh rất là xinh đẹp “ thật trẻ con!

Gật đầu, “Được rồi! Các con đi đi! Thầy muốn nghỉ ngơi sớm một chút!”

“Nga! Được!” Cười nhìn sư huynh một cái! Ăn xong! Tôi cùng sư huynh đi dạo phố Lysa sống chết cũng đi theo! Tôi cố ý bày ra bộ dáng thân mật với sư huynh! Làm cô ta giận đến giậm chân ở phía sau! Trong lòng chúng tôi âm thầm vui vẻ! Đi một hồi đột nhiên sư huynh dừng bước không đi nữa! Sư huynh nhìn về phía trước! Tôi theo ánh mắt của anh thấy đứng trước chúng tôi là một cô gái rất xinh đẹp! Khí chất trên người cô rất đặc biệt! Cao quý ưu nhã! Mái tóc dài rủ xuống áo khoác màu đen! Ánh mắt vừa to lại sáng! Bộ dạng thoát nhìn rất đơn thuần! Cô ấy cũng nhìn thấy chúng tôi! Ngây ngốc nhìn chúng tôi! Trong mắt hiện lên một tia tổn thương! Xoay người chạy đi! Sư huynh vốn định tiến lên đuổi theo! Bị tôi kéo lại! Tôi dùng tiếng Trung nhỏ giọng nói thầm

“Sư huynh! Cô ấy chắc là thư ký của anh! Rất đẹp a!” Sư huynh có chút suy nghĩ gật đầu! (*__*) hì hì... Đàn ông đã vương vào luyến ái a!

“Không có chuyện gì đâu! Ngày mai anh giải thích rõ với cô ấy là được rồi! Hiện tại trước giải quyết cho xong cái phiền toái này đi!”

“Các người đang nói cái gì” Lysa thấy chúng tôi kẻ đầu sát tai lại nói thứ tiếng mà cô ta nghe không hiểu! Sốt ruột thò đầu vào hỏi! Chúng tôi không để ý tới, tiếp tục đi dạo! Hoàn toàn xem nhẹ sự tồn tại của Lysa! Ha ha! ! ! ! ! ! Tức chết cô ta đi!

Ngày thứ hai tôi theo sư huynh đến công ty của anh! Thấy thư ký đáng yêu của anh! Quả nhiên cô ấy hiểu lắm quan hệ của chúng tôi! Nhìn thấy tôi đến còn cố ý tránh tôi, thật vất vả mới bắt được cô ấy ở phòng trà.

“Này! Sao cô lại trốn tôi vậy! Tôi rất đáng sợ sao?” Cô ấy nhìn tôi

“Không có không có a, cô suy nghĩ nhiều rồi “ Cô ấy mất tự nhiên nói

“Phải không? Hy vọng là như vậy? Tổng tài của các người rất thích cô nha” cái gì, tổng tài yêu thích cô làm sao có thể! Cô ấy là đến dò xét cô sao!

“Tôi và tổng tài chỉ là quan hệ cấp trên và cấp dưới, không có những thứ khác! Cô đừng hiểu lầm “ Hiểu lầm làm sao sẽ

“Không có a! Người hiểu lầm là cô đi “ Là cô hiểu lầm, có ý gì! Thật kỳ quái

“Ý của tôi chính là cô hiểu lầm quan hệ giữa tôi và tổng tài của cô! Anh ấy là sư huynh của tôi! Người ảnh thích là cô”

“Làm sao có thể! Anh ấy mới không thích tôi đâu!” Nếu như là thích cô tại sao lại trốn đến Trung Quốc a! Còn qua lại với cháu gái của Bá tước Bayrou!

“Tôi nghĩ là cô hiểu lầm rồi, anh ấy đến Trung Quốc là bởi vì bị Lysa quấy rối! Nên mới đến Trung Quốc tị nạn ! Trở về là bởi vì cô! Nghe nói lúc anh ấy đi Lysa thường xuyên đến kiếm chuyện với cô, cho nên liền vội vàng gấp gấp trở về, còn bảo tôi giả làm bạn gái của anh, kết quả là bị cô hiểu lầm “ Là như vậy sao? Cô thật hiểu lầm anh sao? Người anh thích là cô!

Gật đầu khẳng định! “yên tâm đi! tổng tài của cô không thương người khác đâu!” Nhìn cô đỏ mặt, thật đáng yêu a! Ha ha ha.

43. Chương 43: Giải Cứu Tiểu Thư Ký

Sau khi giải thích rõ ở phòng trà, hai người đi ra ngoài! Lại không chú ý tới phía sau cửa có một người ẩn núp! Người này chính là Lysa! Thì ra cô bé Trung Quốc kia là giả. Thư ký này mới là thật a! Hừ! Cô bé Trung Quốc cô không động vào được, nhưng thư ký kia không quyền không thế, cô còn không làm gì được cô ta ư! Nghĩ tới khỏe miệng lộ ra nụ cười gian xảo ra khỏi phòng trà!

“Sư huynh, em đã giải thích rõ với cô ấy rồi, yên tâm đi!” Tôi ngồi trong phòng làm việc của anh cùng anh tán gẫu, gật đầu, lộ ra mỉm cười,

“Cô ấy nói như thế nào a” khẩn cấp muốn biết!

“Cô ấy nói sẽ tha thứ cho anh! Sư huynh, anh phải cố gắng lên a!” Ha hả việc này dễ xử lý hơn nhiều! Gật đầu, còn lại tôi tự mình ứng phó là được! Nhưng mà, tôi còn tốt bụng đề nghị

“Em cảm thấy hai người đã sớm thích nhau, vẫn là nhanh nói rõ cho thầy biết mọi chuyện, tránh cho đêm dài lắm mộng!” Gật đầu! Tổ về sẽ xem xét ! Nhìn bộ dạng sư huynh không quả quyết như vậy! Thật sự rất không quen, anh ấy đã không nói, vậy tôi đây giúp vậy!

Thật vất vả ở trong công ty sư huynh hết một ngày! Sư huynh ở lại công ty cả ngày, tối nay mới trở về nên không đợi anh cùng về, muốn nhanh trở về nói với sư phụ biết. Nhưng là, chết tiệt trên đường lại kẹt xe! Cho tới bây giờ chưa từng ra ngoài vào giờ cao điểm tôi đây rốt cục cũng biết được nỗi khổ khi kẹt xe! Không biết phải đợi đến khi nào! Thiệt là! Nghiêng đầu nhìn về phía ngoài cửa xe! Yo! Đột nhiên nhìn thấy một cô gái đi trên đường bị một chiếc xe dừng trên đường kéo mạnh lên xe! Quẹo vào một con đường khác không bị kẹt xe! Thiệt là, trị an của Anh a! Thật tệ!

Không đúng, chờ một chút, cô gái khi nãy nhìn rất quen! Hình như đã gặp qua ở đâu đó! Nhớ đến chuyện khi nãy! Ngất! Không phải là tiểu thư ký của sư huynh sao? Chết tiệt! Cô ấy bị bắt cóc! Gấp gáp bảo tài xế quay đầu xe! Nhưng là bị ngăn ở chính giữa động cũng không động được, làm sao quay đầu a! Dứt khoát xuống xe! May mắn có một người chạy xe moto đi ngang qua! Vội vàng kéo người đang ngồi trên xe xuống leo lên xe chạy đuổi theo cái xe phía trước! Người lái xe điều khiển khá tốt, nắm bắt thời cơ, tạm dừng mọi khả năng có thể! Cũng may kích thước của xe máy nhỏ hơn so với xe hơi! Rất dễ dàng lợi dụng khe hở! Chỉ chốc lát đã đuổi kịp theo phía sau lẳng lặng đi theo! Đại khái 20 phút sau! Xe từ từ thông suốt! Xe hơi cũng chạy nhanh hơn! Quẹo trái quẹo phải chen vào giữa các xe! Dần dần chạy nhanh ra khỏi nội thành, càng đi càng hẻo lánh! Tôi cũng đi theo phía sau, tận lực không để bọn họ phát hiện! Rốt cục! Xe dừng lại ở cuối đường núi, phía dưới vách núi chính là biển rộng sóng cuộn trào mãnh liệt! Đám người kéo tiểu thư ký bị trói chặt xuống xe! Gỡ bịt mắt xuống! Dần dần thích ứng ánh sáng, nhìn đám người

“Các người muốn làm gì” đổ mồ hôi! ©_®! Đem cô ta trói đến đây còn có thể là chuyện tốt sao? Nhất định là kéo đến nuôi cá mập a! Còn hỏi! ! ! ! Tôi núp ở phía sau tảng đá cách bọn họ không xa nhìn thấy hết thấy

“Làm gì? Nhất định là chuyện tốt nha” Tên cầm đầu thân hình to lớn âm dương quái khí nói! Tay còn không thành thật chạy loạn trên người tiểu thư ký! Cô nàng này thật xinh đẹp, chẳng qua là cứ như vậy chết đi thật là đáng tiếc, không bằng trước hết để ấy anh vui đùa một chút, trải nghiệm!

Tiểu thư ký tránh né cái tay heo của hắn không ngừng la mắng “A! Anh làm gì! Buông ra, đồ lưu manh” nhìn cô ấy như vậy, đám người cười đến càng khoái trá! Đổi lại là! Tiểu thư ký sắp khóc rồi! Nhìn cô ấy như vậy! Cũng không nên xem tiếp nữa! Nhặt lên cục đá trên mặt đất! Phi về phía tay heo của hắn!

“A! Ai đánh tao” phẩy tay kêu to, mẹ kiếp, đứa nào phá hư chuyện tốt của ông! Không muốn sống nữa! Nhìn chung quanh, không có ai a! Gấp quýt!

“A, đứa nào a” thêm một người quát lên! Che đầu! Liên tiếp gào thét! Tiểu thư ký nhìn bọn họ như vậy cũng không giải thích được! Những người này làm sao vậy, đang yên đang lành tự nhiên kêu la cái gì a!

“Đứa nào! Mau ra đây cho tao” biết có người núp trong bóng tối đánh lên! Đám người khấn trương nhìn chung quanh! “Hừ ” ” a” một cục đá đánh trúng đầu người nói chuyện! Che đầu bị đau kêu!

” Đại ca, hình như là ở phía bên kia a!” Một người thấy rõ cục đá từ nơi nào bay ra ngoài ! Chỉ vào nơi tôi ẩn núp kêu lên! Bị phát hiện rồi! !

“Đứa nào, đi ra ngoài” hướng về phía tôi kêu to! Lấy súng bên hông ra chĩa về hướng của tôi, kháo(= Fuck), động một chút là dùng súng a! Hay ho gì!

“Đi ra nhanh lên, nếu không tao không khách khí” cầm lấy súng từ từ đi đến chỗ tôi! Những người khác cũng đi theo từ từ vây quanh chỗ của tôi! Có súng thì hay lắm a! Đồ cặn bã. Cầm lấy cục đá liên tiếp phóng qua! Một trận tiếng kêu thảm thiết vang lên! Đồ ngu! Hừ! Muốn đấu với bốn tiểu thư! Mọi người sợ không dám tiếp xúc quá gần, chúng tôi cứ giằng co như vậy! Trời dần chuyển tối! Ở bờ biển vừa lạnh vừa tối! Lạnh quá a! Xoa xoa tay cánh tay sưng ầm! Nếu còn tiếp tục như vậy sẽ thành cục nước đá a, liều mạng thôi! Lấy ra ngân châm! Thừa dịp bọn họ chưa chuẩn bị phi qua! “Pằng” tiếng súng! Có thể bọn họ đã bị tôi chọc giận rồi! Từng bước tới gần cũng không sợ trên tay tôi là ám khí và đá! Giống như nổi điên

vây quanh tôi! Hết cách rồi, chỉ có thể đón đánh, đi ra! Nhìn đám người vây quanh tôi! Tên đàn ông cầm đầu cầm súng thấy chỉ có một tiểu nữ sinh là tôi, quên mất vừa mới bị đánh không xem tôi vào mắt!

Ngã ngón nhìn tôi ! Vung tay lên! Một người đàn ông nhỏ gầy lao về phía tôi! Nghiêng người, lưu loát đá! Một cước đá văng ra xa 3m! Gục trên mặt đất không dậy nổi! Mọi người thấy, ở cũng không dám xem nhẹ tôi, lên đồng loạt! lao vào tôi! Rất tốt, tránh thoát một vòng! Đá chân! Hạ thất lưng! Lộn ngược ra sau! Quét ngang! Hmm! Chỉ chốc lát sau đám người đều ngã xuống đất không dậy nổi, còn sót lại người đàn ông cầm súng! Hai người giằng co! Cầm súng chĩa vào người tôi!

“Muốn giết tôi sao?” Tà mị cười với hắn! Nhìn thấy trong lòng hắn sợ hãi! Thật quỷ dị!

“Cô là ai! Chúng ta không thù không oán, tại sao tìm bọn tôi gây phiền phức!” Có phải là tìm nhầm đối tượng hay không, anh xác thực là không quen cô

“Anh có biết người các anh bắt là ai không?” Không phải là cô gái kia sao!

“Cô ấy là chị dâu của tôi, anh nói chúng ta không có thù oán sao?” A! Tại sao lại có thể như vậy! Từ phía sau lưng rút ra roi cầm trong tay! Lãnh khốc nhìn hắn

“Tôi cho anh hai con đường, một, thả chị dâu của tôi ra, tôi tha cho anh. Hai, tôi giết anh, trực tiếp cứu chị dâu tôi đi! Anh chọn đi!” Không được! Không thể bỏ qua cho cô ta! Kết quả không hoàn thành nhiệm vụ hắn cũng sẽ giống như chết, nhưng là nếu như không buông tha cô ta hắn hiện tại sẽ chết, làm sao bây giờ!

“Anh đang sợ cái gì?” Nhìn ra hắn bắn khoả! “Có lẽ tôi sẽ giúp anh” không dám tin nhìn tôi, giúp hắn, cô ta sẽ tốt bụng giúp hắn, tại sao?

“Nếu như anh không phải là tự nguyện, tôi sẽ bỏ qua cho anh sẽ giúp anh” ai! Đột nhiên cảm thấy có lương tâm, sát thủ cũng sẽ có một mặt thiện lương như thế sao! Sát thủ nực cười, mình còn xứng sao?

Trầm trọng gật đầu “Được rồi! Tôi thả cô ta” đặt súng xuống gờ tay lên đứng yên, tôi đi tới bên cạnh hắn mở túi cho tiểu thư ký!

“Cẩn thận “ đột nhiên nghe thấy tiếng quát tháo hoảng sợ của tiểu thư ký! “Pằng” còn chưa kịp phản ứng đã cảm giác thấy một trận đau nhức từ phía sau lưng! Tôi biết mình bị ám toán, rút súng xoay người lại một phát không để cho hắn có cơ hội nổ súng lần thứ hai bắn trúng giữa trán hắn! Dần dần ngã vào người tiểu thư ký, cô ấy hoảng hốt nhìn tôi! Thấy tôi lung lay “Thần, đừng nhắm mắt a, cô tỉnh a!” Lấy điện thoại di động ra vội vàng gọi điện cho xe cấp cứu nhìn máu tươi trên người tôi cùng trên mặt đất! Khóc thành tiếng! Thật xin lỗi, Thần, cũng là cô không tốt! Là cô hại cô ấy! Hu hu! Tôi miễn cưỡng mở mắt nhìn cô ấy “Đừng khóc, tôi không sao, chỉ là muốn ngủ một giấc! Sẽ không sao “

“Đừng đừng, Thần, cô đừng ngủ, nơi này lạnh, đừng ngủ! Cô cố gắng lên, đừng ngủ” không ngừng nói với tôi! Cố gắng làm cho tôi thanh tỉnh! Nhưng là mí mắt thật nặng! Mệt mỏi quá! Nhìn điện thoại di động, bối rối cầm lấy gọi điện thoại cho sư huynh, điện thoại vang lên một lúc lâu mới có người bắt máy

“William, William anh mau tới a “

“Sao vậy, đã xảy ra chuyện gì, em đừng khóc, từ từ nói a” William nghe nghe thấy tiếng Hinh(tên chị thư ký) khóc an ủi! Thần từ sớm đã trở về, nhưng là khi anh trở lại thấy nói cô ấy còn chưa về, anh gọi điện thoại cũng không bắt máy! Làm anh lo lắng muốn chết

“William, Thần, Thần đã xảy ra chuyện, anh mau tới a” cái gì! Thần đã xảy ra chuyện

“Bọn em hiện đang ở xx, anh mau tới, Thần sắp không được rồi” nói đùa gì vậy! Lúc đi không phải là còn rất tốt đấy sao? Cúp điện thoại! Vội vàng chạy tới nơi xảy ra chuyện không may! Lúc chạy tới vừa lúc nhìn thấy xe cấp cứu mang bọn họ đi, một đường chạy xe theo đến bệnh viện! Nhìn bác sĩ ba chân bốn cẳng theo băng ca chạy vào bệnh viện, vội vàng đuổi theo! Nhìn Thần nằm trên băng ca màu trắng mặt mày trắng bệch máu chảy không ngừng! Được đưa vào phòng giải phẫu bị chặn lại ngoài cửa phòng! Hinh Ngồi cuộn thành một đoàn trên ghế khóc! Đầu tựa vào trong khuỷu tay khóc! Cũng là lỗi của cô! Cô thật đáng chết! Thật vô dụng! William đi lên ôm lấy Hinh đang không ngừng tự trách mình.

“Không có chuyện gì! Thần sẽ không có chuyện gì! Đừng tự trách mình “

“Hu hu hu cũng là lỗi của em! Nếu không phải vì cứu em, Thần cũng sẽ không bị thương “

“Chờ một chút, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì” Hình đem chuyện buổi tối kể đầu đuôi cho William nghe! Nhất định là Lysa đang âm thầm giở trò! Anh quyết không tha cho cô ta! Siết chặt quả đấm âm thầm thề trong lòng! Thầy nhận được tin cho cũng chạy tới! Đám người chờ đợi ở trước cửa phòng giải phẫu chờ cuộc phẫu thuật kết thúc! 1 giờ 2 giờ 3 giờ đã trôi qua, vẫn không có một chút dấu hiệu kết thúc! Trong khoảng thời gian đó bác sĩ có ra ngoài vài lần! Nhưng là không có nói rõ tình huống bên trong rốt cuộc thế nào, làm mọi người sốt ruột muốn chết! 5 giờ sau, phòng giải phẫu lần nữa mở ra! Một lát sau các bác sĩ bên trong cũng lục tục đi ra ngoài! Ông William đi lên trước

“Thần thế nào “

” Bá tước William, giải phẫu đã kết thúc, nhưng “

“Nhưng cái gì, nói mau” Bá tước nổi giận

“Đạn mặc dù đã lấy ra, nhưng thương tổn mạch máu ở phổi! Tương đối khó khăn! Chỉ cần trong một tuần này phổi không bị nhiễm trùng thì đã không sao” gật đầu

“Chúng tôi có thể vào thăm không?”

“Bây giờ còn không thể, sợ bị lây nhiễm vi khuẩn, chúng tôi đã đem bệnh nhân cách ly đưa vào phòng vô khuẩn theo dõi!”

Đám người ở ngoài cửa sổ nhìn Thần đang thở bằng máy trợ hô hấp trong phòng bệnh! Trên người cắm đầy các loại ống dẫn! Sinh mệnh rất yếu ớt! Trong lòng âm thầm cầu nguyện cho Thần: Nhất định sẽ tốt hơn! Nhất định sẽ !

Không biết ngủ bao lâu, mở mắt ra nhìn thấy trần nhà màu trắng! Bốn phía cũng là màu trắng. Đây là nơi nào. Cảm giác thân thể của mình thật nhẹ ! Thật giống như đang bay lên. Tại sao thân thể không có một chút cảm giác chân thật! Là hư vô! Chẳng lẽ tôi đã chết sao? Vậy nơi này là Thiên đường sao? Ngoài cửa sổ một mảnh trắng xóa, tuyết vừa rơi sao! Nhìn ngoài cửa sổ, một đám trẻ con đáng yêu đang chơi ném tuyết bên ngoài. Nấn người tuyết! Bộ dạng thật vui vẻ! Thiên đường là thế này sao? Không thể nào! Đưa tay muốn mở cửa sổ ra! Nhưng là tay lại xuyên qua cửa sổ hướng về phía ngoài! lại đưa qua! Thật sự xuyên qua rồi! Thật kỳ lạ! Nhắm mắt lại, trong đầu nghĩ tới bộ dạng của Phong, Thật muốn sờ mặt anh! Nhớ lúc nằm trong lòng anh ngủ! Nhớ mùi thơm quen thuộc trên cơ thể anh! Nhớ hết thảy mọi chuyện của anh! Nhớ quá nhớ quá! Mở mắt ra! Mở to mắt nhìn người trước mắt! Làm sao sẽ! Phong lại ra hiện tại trước mắt tôi! Chạy chạy tới ôm anh, nhưng lại xuyên qua người anh. Quên mất bản thân chỉ là một linh hồn mà thôi, không có thực thể, làm sao có thể ôm anh chứ? Nhìn anh đi xa! Ngồi chồm hổm trên mặt đất khóc! Khi tôi ngẩng đầu lên thì, lại nhớ tới nơi mình đang ở! Trong phòng có rất nhiều người mặc đồ màu trắng! Bọn họ vội vàng chạy tới cấp cứu cho người nằm trên giường! Che miệng! Kinh ngạc nhìn người nằm trên giường, đó không phải là tôi sao? Tôi lại tách ra khỏi thực thể

“Tích ” máy móc vang lên một tiếng bén nhọn! Hô hấp dừng lại! Dừng, không thể chết được! Chạy qua, nhích tới gần thân thể cảm giác có một cổ lực hút hút tôi vào trong thân thể! Trước mắt tối sầm nên cái gì cũng không biết!

“Tăng điện tim đồ, tiếp tục” bác sĩ lo lắng ra lệnh , tay cũng không dừng lại động tác! Lúc mọi người tưởng chừng đã vô vọng, trên máy điện tâm đồ lại có phản ứng! Ngây người

“Mau! Tim bệnh nhân còn đập” rống lên, mọi người kịp phản ứng lập tức tiến hành cấp cứu!

Ngoài cửa, mọi người lo lắng bồi hồi ở trước cửa phòng! Đèn khi nãy vốn là tắt, hiện tại lại sáng lên, bên trong rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì!

Sáng nay bác sĩ đột nhiên phát hiện bệnh tình của Thần chuyển biến xấu! Phổi đã bị cảm nhiễm! Vội vàng cấp cứu! Hiện tại cũng đã qua vài giờ! Sao còn chưa ra ngoài! Nôn nóng muốn chết! Hai tiếng sau! Đèn lại tắt lần nữa, cửa mở ra tiếp theo là các bác sĩ đẩy Thần ra ngoài!

“Con bé thế nào” Ông William lo lắng hỏi bác sĩ

“Kỳ tích, thật là kỳ tích, trong quá trình chúng tôi cấp cứu tim của bệnh nhân đã ngừng đập, mọi người đều nghĩ là đã hết cách, tim của cô ấy lại đập hết như kỳ tích xuất hiện” bác sĩ kích động nói! Làm nghề y nhiều năm như vậy còn chưa bao giờ gặp phải chuyện như vậy, chỉ có thể dùng kỳ tích để hình dung!

“Vậy con bé hiện tại hẳn là không có chuyện gì chứ!”

“Đúng vậy, đã thoát khỏi tình trạng nguy hiểm, chỉ là còn phải quan sát thêm! Xem có xảy ra biến chứng gì hay không” mọi người trầm mặc! Không có chuyện gì! Nhất định sẽ không có chuyện gì!

Sáng sớm nhận được tin Thần bệnh tình nguy cấp, William đã báo cho Phong! Lúc anh chạy tới thì Thần đã được đưa vào phòng bệnh cách ly! Ở ngoài cửa sổ nhìn Thần trong phòng bệnh! Thật khó chịu! Lúc đi vẫn còn rất tốt, làm sao lại biến thành cái bộ dáng này! Thiếu chút nữa thì vĩnh viễn không gặp được nhau! Nghĩ tới tim thật đau đớn! dựa vào trên cửa sổ nhìn Thần! Chết tiệt! Tôi sẽ không bỏ qua cho các người, tuyệt sẽ không!

44. Chương 44: Kết Cục

“Thần, tớ đến rồi” Phong cầm nước trái cây đi vào phòng bệnh, kể từ mấy ngày trước khi Thần hoàn toàn thoát khỏi nguy hiểm chuyển tới phòng bệnh bình thường! Phong vẫn ở bên cạnh cô! Chẳng qua kỳ lạ chính là cô vẫn còn chưa tỉnh lại. Vừa đi vào phòng bệnh vốn tưởng rằng sẽ thấy Thần trên giường bệnh, nhưng là trên giường không có ai, cô ấy không phải là còn chưa tỉnh sao? Đi đâu rồi! Không phải là... Trong lòng càng nghĩ càng lo lắng, càng nghĩ càng sợ! Không phải là bệnh tình chuyển biến xấu chứ! Không phải phải là xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn chứ! Bỏ lại túi trong tay vội vàng ra cửa tìm người, mới vừa mở cửa thiếu chút nữa đụng phải một người đang đi vào! Đỡ lấy cô ta cũng không nhìn xem là ai vội vàng xin lỗi rồi định rời đi

“Cậu đi đâu vậy, Phong “ Dừng bước, đứng sờ ở nơi đó, là thanh âm của Thần, chẳng lẽ cô ấy không có chuyện gì! Quay đầu lại, Thần buồn cười nhìn Phong! Anh ấy sẽ không cho là tôi xảy ra chuyện gì chứ! Sức tưởng tượng thật là phong phú a! o (_)o. . .

“Cậu không có chuyện gì rồi, cậu đã tỉnh, cậu “ kích động nói lung tung ! Nhìn anh như vậy! Đưa tay che miệng anh lại ngăn cản lời anh muốn nói! Cảm thụ được nhiệt độ của anh, đây là xúc cảm tồn tại thật sự, không phải là hư ảo! Kéo tay tôi đang đặt ở trên môi, kéo tôi qua ôm thật chặt vào lòng! Tốt quá cảm giác trong lòng không còn trống không nữa! Không còn sợ hãi, đây không phải là mộng rồi! Phong của tôi! Tình yêu của tôi!

Ở bệnh viện nằm quan sát một thời gian ngắn, xác định không có vấn đề gì về sau rốt cục cũng có thể xuất viện! Hôn lễ của sư huynh và Hinh đã trống chiêng rùm beng chuẩn bị hoàn tất. Trong khoảng thời gian tôi chưa tỉnh đã xảy ra rất nhiều rất nhiều chuyện!

Đầu tiên là sư huynh báo thù cho tôi và Hinh đi tìm Lysa hỏi tôi, tuy nhiên lại bị thầy ngăn lại, thầy nói như vậy thì quá dễ dãi cho bọn họ, dám thương tổn tới học trò cưng của ông toàn bộ đám người đó sẽ không có kết quả tốt! Cho nên chuyện này để tự thầy giải quyết. Thầy bẩm báo chuyện này với nữ hoàng Anh quốc, nữ hoàng rất tức giận, thân là một quý tộc lòng dạ lại hẹp hòi như thế. Không có một chút phong độ thân sĩ và phong phạm của kỵ sĩ, dùng thủ đoạn dơ bẩn và hèn hạ như thế đối phó với một người nước ngoài, nếu như việc này bị truyền đi! Hoàng thất Anh quốc còn thể diện gì nữa, cho nên gia tộc của Lysa Bayrou bị giáng chức xuống thứ dân! Tịch thu toàn bộ gia sản, trục xuất ở đến trên đảo Moore xa xôi.

Tiếp theo, bởi vì việc này nên thầy biết chuyện sư huynh và Hinh yêu nhau, không biết vì sao tin tức bị bại lộ trong giới truyền thông, đủ thứ loại tám nhảm, có người nói Hinh câu dẫn tổng tài của JK muốn từ chìm sẽ bay lên cành cây trở thành phượng hoàng, ghen tỵ với cô, chúc phúc, giễu cợt cái gì cũng có. Hinh chịu đựng áp lực đến từ mọi phía đến sắp không nhìn được nữa, thầy cũng ngăn cản không cho phép bọn họ gặp mặt, Hinh lựa chọn trở về nước trốn tránh mọi chuyện! Lại bị sư huynh ngăn trở, sau khi sư huynh nhiều lần cầu xin, thầy rốt cục cũng miễn cưỡng đồng ý cho bọn họ sống chung. Mà giới truyền thông bên này thì sao, sư huynh dùng một chút thủ đoạn dè dặt, thế giới dần dần khôi phục lại bình thường

Duy nhất không yên tĩnh chính là Phong và bạn bè của tôi còn có cha mẹ tôi nữa, nhận được tin tôi bị thương bọn họ từ khắp nơi chạy đến Anh thăm tôi! Rốt cục đợi đến khi tôi bình an mới thôi, Phong khuyên

mãi mọi người mới trở về nhà, bởi vì sắp đến lễ mừng năm mới, chuyện bang phái và công ty nên rất bận rộn. Nên đành trở về!

Sau này, ở chung một thời gian ngắn, thầy cũng đại khái hiểu rõ Hình và dần dần tiếp nhận cô ấy. Sư huynh xin thầy cho anh kết hôn với Hình, thầy nói: Kết hôn có thể, nhưng mà phải chờ tới khi Thần tỉnh lại, Thần một ngày còn chưa tỉnh các người một ngày cũng đừng mong kết hôn! Dù sao tôi cũng là bởi vì cứu cô ấy mới bị thương a! Vì chuyện này làm sư huynh sốt ruột muốn chết, ngày ngày đều cầu nguyện với Jesus nguyện cho tôi sớm tỉnh lại! Nghe Phong miêu tả bộ dáng anh ấy lúc đó thật là rất khôi hài! Mỗi ngày đều cầu khẩn với các vị thần khác nhau, thần linh trong nước ngoài nước đều bị anh lay qua một lần!

Không nghĩ tới người như sư huynh cũng có ngày lay thần khẩn phạt! Thật không thể tưởng tượng nổi! Ha ha Chờ trắng chờ sao cuối cùng cũng chờ cho đến khi tôi tỉnh lại. Vội vàng chuẩn bị hôn lễ của mình cũng chẳng quan tâm đến tôi! Ngày kết hôn của bọn họ là 9 ngày sau lễ mừng năm mới, sư huynh nói này là ngày tốt lành,biểu thị cho lâu dài mãi mãi, Stop! Mê tín như vậy! Phong sợ tôi mệt nói là cùng tôi ăn tết ở bên này, mà người nhà của anh không nỡ để anh ăn tết một mình ở bên này, cho nên mấy ngày trước cả nhà cũng chạy sang Anh! Chuyện này thật náo nhiệt, Ông bà ba mẹ của phong đều đã đến, dĩ nhiên ba mẹ tôi cũng đến, còn có người nhà của Mộng và Phỉ, Vũ và Hạo! Mặc dù là ở nhà riêng ở Anh, nhưng cũng là sống chung với nhau dưới một bầu trời, nếu ở chung với nhau thật vậy thì quá tuyệt! Này thật là náo nhiệt!

Cha mẹ tôi ở tại biệt thự của thầy, tập tục của Anh quốc và Trung Quốc không giống nhau! Nhưng mà thầy và sư huynh coi như là một nửa người Trung Quốc, cả nhà nhất trí quyết định ăn tết theo phong tục truyền thống của Trung Quốc. Năm mới chúng tôi ở nhà gói bánh trôi và sủi cảo! Người một nhà ngồi chung với nhau ăn cơm xem TV thật vui vẻ thật hạnh phúc! Vừa rạng sáng ngày thứ hai tôi liền đi gõ cửa phòng của bọn họ xin tiền lì xì! Ha ha! ! !

Cả nhà ngồi ở trong phòng khách xem TV nói chuyện phiếm “Chào buổi sáng, thầy, cha mẹ, sư huynh chị dâu” lần lượt chào hỏi từng người. Đi tới bên cạnh thầy “Năm mới vui vẻ, thầy” thầy cho tôi một bao lì xì thật to! Là giấy tờ nhà đất của một trang viên ở ngoại ô, tôi đã từng đến nơi đó, đó là một vườn nho chuyên sản xuất rượu nho cao cấp số lượng có hạn, cho dù có tiền cũng chưa chắc có thể mua được. Oa! Lì xì to, vui vẻ hôn thầy một cái, lại tới đến bên cạnh ba mẹ

“Cha mẹ, năm mới vui vẻ” mẹ lấy từ trong túi ra một cái hộp đựng trang sức tinh xảo, nhận lấy mở ra! Wao! Là vòng ngọc, tôi biết cái vòng tay này là thứ duy nhất bà ngoại để lại ẹ a, khi còn bé nghe mẹ nói cái vòng tay này là gia bảo của gia tộc Bách Tinh truyền qua nhiều thế hệ cũng là bùa may mắn của gia tộc! Quá trân quý rồi! Mẹ lấy vòng tay ra đeo vào tay tôi “Con biết ý nghĩa của cái vòng này chứ, mẹ đã từng nói rồi! Con nhất định phải hạnh phúc a” nhìn mẹ gật đầu, ba đã cho tôi một bao lì xì, mở ra là một nửa cổ phần của ông trong công ty, hiện tại đã chuyển sang tên tôi! Ông ấy muốn giao công ty cho tôi a! Nhưng là tôi vẫn còn nhỏ có nên nhận hay không, như vậy có phải là quá gấp gáp rồi hay không! “Thần, ta biết con nghĩ gì, ta không vội có thể giúp con quản lý công ty thêm hai năm nữa, nhưng mà chờ đến khi con tốt nghiệp trung học thì phải tự mình cai quản! Biết không?” Gật đầu, được rồi! Dù sao cũng là chuyện sớm hay muộn, Thượng Tinh Tịch của mình cũng xử lý tốt, sợ cái gì.

“Sư huynh chị dâu, năm mới vui vẻ” cười đùa ngồi bên cạnh bọn họ, chờ bọn họ cho bao lì xì! Chị dâu cho tôi một bao lì xì, bên trong là một chuỗi Phật châu và một cây Thập Tự Giá (), cô ấy đối với chuyện tôi bị thương vẫn canh cánh trong lòng, cho nên đã sớm đến chùa miếu và nhà thờ xin mấy thứ này cho tôi! Nhưng là bởi vì bận rộn chuẩn bị hôn lễ không có thời gian không thể làm gì khác hơn là dùng làm quà mừng năm mới tặng cho tôi! Tôi đưa tay đòi sư huynh, anh không thèm để ý, tiếp tục xem TV, không cho tôi, keo kiệt. Hừ! Xem tôi trị anh như thế nào, tôi kéo tay chị dâu, cố ý dùng thanh âm sư huynh có thể nghe thấy nói

“Chị dâu, em nói với chị nga, sư huynh người này thật hẹp hòi, chị không biết, lúc nhỏ sư huynh a “ sư huynh nghe thấy liền đưa tay che miệng của tôi! Ngăn cản tôi nói chuyện khi còn bé của anh, tôi cười không nói, vươn tay ra, chịu thua từ trong lòng móc ra một bao lì xì cho tôi! Chị dâu còn muốn hỏi tôi vừa mới nói liền bị sư huynh trừng mắt, ha ha, âm thầm khoái trá! Cầm lấy túi xách đi ra cửa, vừa lúc nhìn thấy Phong dừng xe ở cửa

“Phong! Tớ đến rồi” Phong mở cửa xe đi ra, giúp tôi sửa lại đầu tóc và quần áo!

“Tớ đang định đi vào đây? Cậu lại đi ra” đưa tay đưa đến trước mặt anh

“Cái gì a” Phong nhìn tôi vươn tay cố ý giả ngu hỏi, tôi đánh xuống đầu anh

“Đồ ngốc a, bao lì xì đâu “

“Kỳ quái, cậu không chúc tết tớ tại sao phải cho cậu bao lì xì a” tức chết tôi đi! Đưa tay chỉ vào anh “Cậu cậu cậu cậu “

Bắt lại tay tôi từ trong túi tiền lấy ra một bộ dây chuyền! Là hai sợi dây chuyền hình cỏ bốn lá ghép lại thành móc khóa, Phong tách hai nhánh lá ra đeo vào cổ tôi “Năm mới vui vẻ” tôi lấy sợi dây còn lại trên tay anh kiếng chân đeo lên cho anh! Nhìn dây chuyền trên cổ nhau! Nhìn nhau cười một tiếng, Phong dẫn tôi về nhà gặp người nhà của anh, bọn họ rất yêu thích tôi, còn bảo tôi thường xuyên đến chơi! Xế chiều hẹn những người khác ra ngoài chơi! Đến khuya mới về nhà! Một ngày sau chúng tôi đến từng nhà chào hỏi! Nhận được rất nhiều bao lì xì nga! (*__*) hì hì... Thật vui về a.

Ngày kết hôn của sư huynh cũng đến, nhưng mà, bởi vì chuyện xấu lúc trước tạo thành ám ảnh trong lòng chị dâu, cho nên anh không muốn công khai hôn lễ, ý định ban đầu của sư huynh cũng không định quá phô trương! Cho nên hôn lễ cũng giản lược đi, mặc dù đơn giản, nhưng rất là lãng mạn và xa hoa! Tôi là sư muội của anh đương nhiên chính là nhân tuyển hàng đầu cho cái ghế phù dâu rồi, mà Phong dưới yêu cầu mãnh liệt của tôi cũng trở thành phù rể! Hôn lễ, mấy chị em chúng tôi ở trong phòng hóa trang nói chuyện phiếm với chị dâu!

Sau khi trang điểm xong, người ở bên ngoài đến mời cô dâu, nhìn hình bắt an xoay ngón tay! Bộ dáng thật khấn trương! Tôi ngồi bên cạnh cô

“Chị dâu, khấn trương sao?” Hình nhìn tôi gật đầu. Cảm giác được thân thể đều khẽ run lên. Ha ha

“Được rồi, đừng khấn trương, cũng không phải là chưa từng gặp qua sư huynh, có cái gì khấn trương chứ”

“(*__*) hì hì... Thần, lần này nhưng không giống nha” nghe được chúng tôi nói chuyện những người khác cũng đi tới bên cạnh chúng tôi cười đùa, tôi nghi hoặc nhìn Mộng đang nói

“Có cái gì không giống a! Thì cũng như bình thường” Aiya có gì không giống a

“Cậu ngốc a, quên đi, nói cậu cũng không hiểu đâu, chờ cậu và Phong kết hôn cậu sẽ cảm nhận được” kết hôn! Ha ha không biết lúc nào đi, mọi người cùng cười giỡn Hình cũng bớt khấn trương hơn!

Phong mở cửa đi vào “Cô dâu chuẩn bị xong chưa? Hôn lễ sắp bắt đầu!” Phong mặc áo đuôi tôm màu đen, vóc người thon dài cao ngất! Tóc dài màu tím dùng sợi dây cột tóc màu bạc buộc chặt ở phía sau! Trên trán còn lất phất vài sợi tóc, thoát nhìn thật đẹp trai a! Oa, tôi lời rồi! Ai! Không biết thế gian có bao nhiêu thiếu nữ quỳ gối dưới cạp quần của anh a! Là chúa đối với anh quá thiên vị hay là do ngài hồ đồ, tôi nghĩ về phía sau có lẽ đúng hơn, không có chuyện gì lại tạo ra một nam sinh xinh đẹp như vậy, tại sao, oán a. “Đi thôi, đã đến giờ rồi” tôi kéo Hình đi ra bên ngoài! Phong đi ở phía sau kéo tay tôi nói khẽ bên tai tôi “Thần, cậu đẹp quá” mặt đột nhiên ửng hồng cúi đầu đi ở phía trước! Phong đuổi theo tôi nắm tay tôi thật chặt “Sau này tớ sẽ cho cậu một hôn lễ thật long trọng, tớ muốn để cho người trên toàn thế giới đều biết cậu là bà xã của Thiên Tinh Phong “ o (__)o. . . Ha ha, tôi đang chờ một khắc kia đến, hạnh phúc đến!

Lúc cô dâu ném bó hoa cưới tôi chụp được, Phong ôm tôi “Tiếp theo chính là chúng ta rồi “

(*__*) hì hì... Tiếp theo chính là chúng tôi! Tim đập thành thịch! Đắm chìm vào sự dịu dàng của anh! Tiếp theo chính là chúng tôi rồi.

Toàn văn hoàn

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hoang-tu-cong-chua-cua-the-gioi-ngam>